चोराशी· वैष्णवनी

वारता.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલર જીવનદાસ દલપતરામ

તથા

બુકસેલર ત્રીભોવન રણછોડ ડાકોરના

અમદાવાદ

મામાની હવેલીમાં અમદાવાદ યુનાઇટેડ પ્રીન્ટીંગ અને

જનરલ એજન્સી કંપની 'લિમિટેડના' પ્રેસમાં

રણછોડલાલ ગંગારામે છાપી.

સને ૧૮૮૧.

સંવત ૧૯૩૭.

॥ श्रीकृष्णायनमः ॥

॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः ॥

અથ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે સેવકનકી ચૌરાસી બાર્તા લિખ્યતે અથશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક દામોદરદાસ હરસાંની તિનકી બાર્તા સો એક સમેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પ્રથ્વીપરી કૃમાકોં પાવ ધારે હુતે તબ તહાં દામોદરદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સાથ હેસોશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ દામોદરદાસ સોં અપને શ્રી મુખ સોં દમલાકહતે ઔર કહતે જો યહ માર્ગ તેરે લીયેં પ્રગટ કીનાં હૈ સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ એસેં કહતે સો પ્રથ્વી પરિકૃમા કરત શ્રી ગોકુલ પધારે સે થી ગોકુલમેં એક ચૌતરા શ્રી ગોવિંદ ઘાટ ઉપર હુતો તહાં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ બિશ્રાંમ કરતે તાઠૌર ઉપર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી બૈઠક હૈ ઔર શ્રી દ્વારિકાનાથજી કો મંદિર હૈ તહાં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ બૈઠે હુતે તાસમેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો મહા ચિંતા ઉપજી જો શ્રી ઠાકુરજીને તો આગ્યા દીની હૈ જો તુમ જીવનકો બ્રહ્મ સંબંધ કરાવો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ અપને મનમેં વિચારેં જો જીવતો દોષવંત હૈં ઔર શ્રી પુરૂષોત્તમજી તો ગુનનિધાન હૈ તાતેં એસેં કૈસે સંબંધ હોય તાતેં ચિંતા ઉપજી સો અત્યંત આતુર ભએ તા સમય શ્રી ઠાકુરજી આપ તત્કાલ પ્રગટ હોય કેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં પૂછો જો તુમ ચિંતા આતુર ક્યોંહો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ કહેં જો જીવકો સ્વરૂપ તો તુમ જાનત હીહો દોષવંત હૈં સો તુમ સોં સંબંધ કૈસેં હોય તબ શ્રી ઠાકુરજી આપ હૈં જો તુમ જીવન કોં બ્રહ્મ સંબંધ કરાવો ગેતિન કોંહો અંગીકાર કરૂંગો તુમ જીવનકો નામ દેઉ ગે તિનકે સકલ દોષનિ વર્ત હોંય ગેએ વાતેં શ્રાવણ શુદિ ૧૧ કે દિન અર્દ્ધ રાત્રકોં ભઈપ્રાતઃ કાળપવિત્રા દ્વાદસી હુતી તાતેં પવિત્રા સુતકો કરી રાખ્યો હુતો સો પવિત્ર શ્રી પૂરન પુરૂષોત્તમજીકોં પહરાપો મિશ્રી ભોગ ધરીતા સમય કેપે અક્ષર હુતે તાકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપસિદ્ધાંત રહસ્ય ગ્રંથ કીએહૈં સો શ્લોક. ૧૦૦

श्रावण स्यामले पक्षे एकादस्यां महानिशि ॥ साक्षात भगवता प्रोक्तंतद क्षरस उच्यते. १

તાસમેં શ્રી આચાર્ય મહાપ્રભુનનેં પૂછો જો દમલાતેં કછુ સુન્યો

તબ દામોદરદાસને બીનતી કીનીજો મહારાજ શ્રી ઠાકુરજીકે બચન
સુને તો સહી પરિકછુ સમુઝ્યો નાહી તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને
કહી જો મોકોં શ્રી ઠાકુરજીને આજ્ઞા કીની હે જો તુમ જીવનકોં બ્રહ્મ
સંબંધ કરાવોગે તિન કોંહોં અંગીકાર કરૂં ગોતિનકે સકલદોષ નિવર્ત
હોંયગે તાતે બ્રહ્મ સંબંધ અવશ્ય કરનોં. ॥

બાર્તા પ્રસંગ.

વહુરિ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને શ્રી ઠાકુરજીકે પાસ યહ માં-
ગ્યો જો મેરે આગેં દામોદરદાસકી દેહ ન છુટે ઔર શ્રી આચાર્યજી
મહાપ્રભુ દામોદરદાસ સોં કછુ ગોપ્ય ન રાખતે ઔર શ્રી આચાર્યજી
મહાપ્રભુ શ્રી ભાગવત અહનિસ દેખતે કથા કહતે ઔર માર્ગકો સિ-
દ્ધાંત ભગવદ લીલા રહસ્ય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ દામોદરદાસ
કે હૃદેમેં સ્થાપન કીયો. ॥

બાર્તા પ્રસંગ. ૨

ઔર એક સમે દામોદરદાસ ઔર શ્રી ગુસાંઈજી એકાંતમેં બેઠે
હુતે તબ શ્રી ગુસાંઈજીને દામોદરદાસસોં પૂછો જો તુમ શ્રી આચાર્ય-
જી મહાપ્રભુનકો કહા કરિ જાનતહો તબ દામોદરદાસને કહી જો હમતો
શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનકો જગદીસ જો શ્રી ઠાકુરજી તિન હુતેં
અધિક કરિ જાનત હૈં તબ શ્રી ગુસાંઈજી દામોદરદાસસોં કહે જો તુમ
એસેં ક્યોં કહતહોં જો શ્રી ઠાકુરજીતે શ્રી આચાર્યજી બડે હૈ તબ
દામોદરદાસને કહી જો મહારાજ દાન વડો કૈ દાતા વડો કાહુકે પાસ
ધન બહુત હોય તો રાજ કહા કરેં જો દેઈતાકો જાનિયેં ઔર શ્રી આ-
ચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સર્વ સ્વધન શ્રી ઠાકુરજીહૈં સો હમ જીવકોં દાન
કીએ તાતેં હમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકોં સબ તેં બડે કરિ જાનતહૈં ॥

બાર્તા પ્રસંગ. ૩

ઔર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ તથા શ્રી ગુસાંઈજી
અપની બેઠકમ બેઠે હુતે પાસ દૈચારિ વૈષ્ણવ હસિબે બોલિબેકે બેઠે
હુતે આપ ઉનસોં હસતે બોલતે મસખરી કરતે વહુત પ્રસન્નતામેં ઉન
સોં બોલ બેકી બાર્તા કરતહુતે તા સમેં દામોદરદાસ આયે તાસમેં
શ્રી ગુસાંઈજીને બહુત આદરસન્માન કીયો પાછેં દામોદરદાસ બૈઠે તબ
શ્રી ગુસાંઈજી સોં દામોદરદાસને કહી જો મહારાજ અપનો માર્ગ નિ-
શ્ચિંતતાકો નાહી યહ માર્ગ અત્યંત કષ્ટ આતુરતાકો હૈં તબ શ્રી ગુસાંઈ-
જીને કહી જો તુમ આછી બાત કહતહો પરિ હમકો જબ શ્રી આચા-
ર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપા હોયગી તબ કષ્ટ આતુરતા હોયગી યહ માર્ગ
તો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે ન હોય તબ દામોદરદાસ સા-

ષ્ટાંગ દંડવ્રત કરિકે બીનતી કીયે જો હમકોતો એકબાર રાજસોં વીનતી કરનીહે પાછે આપ પ્રભુ હો ભલી જાનોંગે સો કરોગે પરિ યહ માર્ગતો યાબાંતિકોહે તબ શ્રી ગુસાંઈજી બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર કહે જો હમકોં યહ બાર્તા શ્રી આચાર્યજી દ્વારાહે ઔર કહે જો તુમ ન કહોતો કૌન કહે હમ તુમકોં દેષતહેં તબ અતિ પ્રસન્ન હોતહ આપ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનકે સેવક જાનિકે દામોદરદાસકી સિક્ષા માનત ભએ તાતેં બડેસો બડેઈ

બાર્તા પ્રસંગ. ॥ ૪ ॥

ઔર પ્રથમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ઠાકુરજી કે પાસ યહ માગ્યો જો મેરે આગેં દામોદરદાસકી દેહન છુટે તાકો હેત યહ જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સંન્યાસ ગ્રહન કરિબેકો વિચાર મનમેં કરે તાસમેં શ્રી ગોપીનાથજી શ્રી ગુસાંઇજીયે દોઉ ભાઈ બાળક હુતે તાતેં માર્ગકો સિદ્ધાંત બાર્તા શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સંન્યાસ ગ્રહન કીએ-તબ કિતનેક દિન પાછે શ્રી ગુસાંઇજીનેં અક્કાજીસોં પૂછો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને માર્ગ પ્રગટ કીયો હે સો ઉચ્છબકો કહા પ્રકાર હે હમતો કછુ જાનત નાહીં તબ શ્રી અક્કાજીને કહ્યો જો માર્ગ તથા ઉચ્છવકો પ્રકાર સવ દામોદરદાસ સોં કહે હેં સો તુમ ઉનસોં પૂછો તુમસોં દામોદરદાસ કહેગો તવ શ્રી ગુસાંઈજી દામોદરદાસને બહુત સન્માન કરિ ભક્તભાવસોં ઘરમે પધરાએ પાછે ઉચ્છબકો પ્રકાર શ્રી ગુસાંઈજીને પૂછો સો દામોદરદાસને સવ કહ્યો.

વારતા પ્રસંગ ॥ ૫ ॥

ઔર એક સમે દામોદરદાસ કે પિતાકો શ્રાદ્ધદિન હુતો તાદિન શ્રી ગુસાંઇજી દામોદરદાસ કે ઘર પધારે ઔર દામોદરદાસકો શ્રાદ્ધ કરવાયો પાછે ઉત્થાપન કે સમે દામોદરદાસ દર્શકોં આએ તબ શ્રી ગુસાંઈજીનેં કહી જો મોકોં શ્રાદ્ધ કરવાયેકી દક્ષણા દેઉ તબ દામોદરદાસ કહેજો દક્ષણા મેં એક બાત કહુંગો સો સિદ્ધાંત રહસ્ય કે ડેઢ શ્લોકકી બ્યાખ્યાણ કહે યહ એસી બાતહેં તબ શ્રી ગુસાંઈજીનેં કહી જો આગેં કહો તબ દામોદરદાસને કહી જો મેંને તો ક્રતનોંહીં સંકલ્પ કીયો હે તબ શ્રી ગુસાંઈજી ચુપ કરિ રહે પાછે દામોદરદાસનેં માર્ગકી પ્રનાલિકા શ્રી ગુસાંઈજી કે આગે કહી શ્રી ભાગવતકી સુબોધની શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે ગ્રંથકી ટીકા ઔર રહસ્ય બાર્તા શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કહે હેં સોસબ કહીતા પાછે શ્રી ગુસાંઈજી દામોદરદાસકોં નમસ્કાર કરેનન દેતે યાતેં જો શ્રી ગુસાંઈજી અપને મનમેં વિચારે જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સ્વરૂપ દામોદરદાસ કે હૃદય બિષેં સ-

દાં સર્વદાં બિરાજમાન હૈ તો ઉન પાસ દંડોત નમસ્કાર ન કરાવનો તાતેં નમસ્કાર ન કરન દેતે પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન દામોદર-દાસકોં દર્શન દીયો ઔર આજ્ઞા દીયેજો અબતે તુ શ્રી ગુસાંઈજીકો ચરણોદક નિતલીયો કરિ તબ પ્રાંતઃકાળ દામોદરદાસ શ્રી ગુસાંઈજી કે પાસ આયે ઔર ચરણોદક માગ્યો તબ શ્રી ગુસાંઈજીને ચરણોદિક કીનાહીં કીની તબ દામોદરદાસનેં શ્રી ગુસાંઈજી સોં કહા જોમોકોં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી આજ્ઞા ભઈહૈ ઔર દર્શન ભયેહૈ ઔર કહ્યો જો તુ શ્રી ગુસાંઈજીકો ચરણોદક નિત્ય લીજીયો તબ શ્રી ગુસાંઈજીને ચરણોદક દીયો ઔર દામોદરદાસકોં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ તીસરે દિન દર્શન દેતે માર્ગ કીરહસ્ય બાર્તા કહતે એસી કૃપા કરતે ઔર કદાચિત તીસરે દિન દર્શન નહોતો તાદિન દામોદરદાસ કે પેટમેં પીડા હોતી અત્યંત કષ્ટ પાવતે પાછે જબ દર્શન હોતો તબ તત્કાળ કષ્ટ નિબર્ત હો જાતો એસેં કરત કિતનેક વર્ષ પર્યંત દામોદરદાસકોં શ્રી ગુસાંઈજીને દર્શન દીનો તથા શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને દર્શન દીનોં એસી કૃપા કરતે જો વાત હોતી સો દામોદરદાસ શ્રી ગુસાંઈજી કે આગે કહતે ઔર માર્ગ કે પ્રકારકી બાર્તા અહરનિસ કહતે જો દામોદરદાસકે હૃદય મેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજી આપ વિરાજતહૈં તાતેં દામોદરદાસકોં દંડોતન કરન દેતે ઔર કહતે જો દામોદરદાસકી વાર્તા કોપારે નાહીં એસે માર્ગ કેટકકે કૃપાપાત્રહૈ. ॥

બાર્તા પ્રસંગ ૬

તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપરભુ દામોદરદાસકોં પૂછે જો દામોદરદાસ તુ શ્રી ગુસાંઈજીકો કહા કરિ જાનતહો તબ દામોદરદાસનેં કહી જો મહારાજ હમતો તુમ્હારે પુત્ર કરિ જાનત હૈં તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપરભુનનેં દામોદરદાસકોં આજ્ઞા દીની જો જૈસેં તુમ મેકોં જાનત હો તૈસે ઈનકો સ્વરૂપ જાનિયો ઔર શ્રી આચાર્યજી મહાપરભુનનેં શ્રૃંગાર રસમંડન ગ્રંથ કીયો હૈ તામેં લિખેહૈં તાતેં યે દામોદરદાસ એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીહૈ.

બાર્તા પ્રસંગ. ૭

ઔર પ્રથમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ દામોદરદાસસોં કહ્યો જો યહ માર્ગ તેરે લીયેં પ્રગટ કીયો હૈ તાકો હેત યહ જીજહાં લગિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુકે માર્ગકી સ્થિતિહૈ તહાંતાંઈ દામોદરદાસકી સ્થિતિ ગોપ્ય હૈ પાછે દામોદરદરદાસનેં કહ્યો જો મેં શ્રી ઠાકુરજીકે બચન તો સુને પરિ કછુ સમુજ્યો નાહીં તા સમેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનનેં કહ્યો જો આજ હું દસ જન્મકો અંતરાયહૈ તાકો હેત યહ જો જબ

લગન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકી સ્થિતિ હૈ તહાં તાંઈ દા-
મોદરદાસકે પ્રાગત્ય ફેરિ ફેરિ હૈં માર્ગકે સ્થંભ પ્રથમ યાતે કહે શ્રી આ-
ચાર્યજી મહાપ્રભુનનેં દામોદરદાસકે હૃદયમેં ભગવદ લીલા સ્થાપી સંપૂ-
ર્ણ સૃષ્ટિકા સંબોધન કરિ એકો તાકો હેત યહ જો જબ લગી શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકી સ્થિતિ હૈ તબલગી દામોદરાસકી હુ
સ્થીતિ હૈ સો વે દામોદરદાસ ઐસે ટેકકે કૃપાપાત્ર ભગવદી યહેં તાતેં
ઇનકી બાર્તાકો પાર નાહીં તાતેં ઇનકી બાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે. ॥

બાર્તા પ્રસંગ. ૮

॥ वैश्नव १ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक कृश्नदास मेघन क्षात्रि तिनकी बार्ता.

સો એક સમે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને પ્રથ્વી પરિક્રમા
કરી તવ ક્રશ્નદાસ મેઘનસાથ હે સો બદ્રીનારાયનકે પરલી ઓરકિરની
નામ પર્વત હે સો તહાં તે એક બડી સિલા ગિરી સો ક્રશ્નદાસને હાથ
સો થાંભી તવ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ પ્રસન્ન ભએ તબ ક્રશ્નદા-
સસો કહ્યો જો માગ કહા માંગત હે તબ તીન બસ્તુ માંગી એકતો
મુખરતાકો દોસ જાય દૂસરેં માર્ગકો સિદ્ધાંત સમઝો તીસરે મેરે ગુરૂકે
ઘર પધારો તામે દોય બસ્તુ દીની ગુરૂકે ઘર પધારી એકી નાહીં કીની
બહુરી બદ્રીકાશ્રમતે આગેં પધારે જહાં જીવકી ગમ્ય નાહીં હૈ તથા
બેદવ્યાસજીકો સ્થાન હૈ તહાં પધારે તબ ક્રશ્નદાસસો કહ્યો જો તુ ઠાડો
રહિયો તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ આગે પધારે તબ બેદવ્યાસજી
સામે આએ સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો અપને ધામમે લેઆએ
પાછે બેદવ્યાસજીને શ્રીઆચારયજી મહાપ્રભુનસો કહ્યો જો તુમને
શ્રી ભાગવતકી ટીકા કીનીહૈ સો મોકો સુનાવો તબ શ્રી આચારયજી
મહાપ્રભુન જુગલ ગીતકે અધ્યાયકો એક સ્લોક કહ્યોસો શ્લોક.

वामबाहु कृतवाम कपोलो बलित भ्रूरधरार्पित वेणं ॥
कोमलांगुलिभराश्रितमार्गगोप्यईरयतियत्रमुकंदः १

યા સ્લોકકો બ્યાખ્યાન કહ્યો સો તીનિ દિનમે સંપૂર્ણ ભયો તબ
બેદબ્યાસજીને બીનતી કરી જો મે યા ભાગવત કે બ્યાખ્યાનકી અબ

धारना करी सकत नाही ताते आप क्षमा करो पाछे श्री आचारजजी महाप्रभुनने बेदव्यासजीसो कह्यो जो तुम बेदांतके ऐसे सूत्र कहाकीये जो माया बादपर अर्थलाग्यो तब व्यासजीने कह्यो जो मे कहा करु मोको आज्ञाही ऐसी हुती जो ऐसे अर्थ करियो तब श्री आचारजजी महाप्रभुनने कही जो मे ब्रह्मबादपर अर्थ कीयोहे सो व्यासजीकु सुनायो सो व्यासजी सुनिके बहुत प्रसन्न भये ता पाछे बेदव्यासजी सो बीदा होयके तीसरे दिन पधारे तब कृश्नदाससो कह्यो जो तू गयो नांहीसो काहे ते तब कृश्नदासने कही जो महाराज हे कहां जाउं मोको तुमारे चरणारबिंद बिना और आश्रय नाहीहे तब यह सुनिके श्री आचारजजी महापरभु बहुत प्रसन्न भये तब कह्यो जो मांगि तब वेही तीन बस्त मागी एकतो मुखरताको दोष जाय दुसरे मार्गको सिद्धांत समुझो तीसरे मेरे गुरुके घर पावधारो सो तामे दोष बस्तु दीनी गुरुके घर पधारि बेठे नाहीं कीनी.

बार्ता प्रसंग. १

बहुर एक समें श्री आचार्यजी महाप्रभु गंगा सागर पधारे तहां श्री आचार्यजी महाप्रभु पौढे हुते तहां कृश्नदास मेघन पावदाबत हुते तब श्री आचार्यजी महाप्रभु मनमे विचारे जो धांन के मुरमुरा होयतो लीजीये तब श्री आचार्यजी महा प्रभुनके अंतःकरनकी कृश्नदास मेघनने जानी इतनेमे श्री आचारजजी महाप्रभुनको निद्रा आइ तब कृश्नदास उठी के गंगा सागर उपर आये तब देखे तोपार एक दीया बरतहे ताकी अट करते पैरिके गंगाजीके पार आये तहां गाम होसो बेतमे ते गोलि धांन कटवाये तहां गाममे जायके भर भुज्जा काटकाको लगे चारि टका देके मुरमुरा सिद्धि करवाये तब लेके आये तब श्री आचारजजी महाप्रभुनके चरणारबिंद दाबी के जगाये और मुरमुरा आगे राखे तब कह्यो राज आरोगो तब श्री आचारजजी महाप्रभुनने पूछो जो तुं कहांते लायो तब समाचार कहे जो महाराज मे पारते लायो तब श्री आचारजजी महाप्रभु बहुत प्रसन्न भये तब कह्यो जो मांगि तब वेही तीन बस्तु मांगी मुखरताको दोष जाय मार्गको सिद्धांत मेरे हृदयमे आवे तीसरे मेरे गुरुके घर पांवधारो तब श्री आचारजजी महाप्रभुनने कह्यो जो जीव कहा मांगि जाने या समे जो मांगतो सोई देतो जो कहतो तो श्री ठाकुरजीको स्वरुप दिखावतो तहां ते श्री आचारजजी महाप्रभु सोरो पधारे तब कृश्नदासने बीनती करिके कह्यो जो महाराज मेरे गुरुहे सो बुलाय लाउ तब

શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ ખેદ પાવેગો પાછે કૃષ્ન દાસ અકેલો ગુરૂકે પાસ આયો તબ કૃષ્નદાસકો ગુરૂને દેખ્યો તબ કૃષ્ન દાસસોં ગુરૂને કહ્યો જો અરે તેને ઔર ગુરૂ કીયો તબ કૃષ્નદાસને કહ્યો જો મેનેતો ઔર ગુરૂ નાહીં કીયો મેરે ગુરૂતો તુમહી હો પરિ તુમ્હારી કૃપાતે મેને પૂરન પુરષોતમ પાએહૈં તબ ગુરૂને કહી જો પુર-ષોતમ કયોં જાનીયે તબ ગુરૂકે આગે અગ્નિકી અંગીઠી ધકધકાતી હુતી તામે તે કૃષ્નદાસને દોઊ હાથકી અંજુલી ભરીકે અંગાર હાથમે લીએ ઔર કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજી પૂરન પુરષોતમ હોય તો મેરે હાથ મતિ જરિયો ઔર જો ઔર ભાંતિ હોયતો મેરે હાથ ભસ્મ હોય જઇયો સો એક મહુર્તલો અગ્નિ હાથમે રાખી તબ ગુરૂને ભય આઈ ઔર કહ્યો જો અગ્નિ ડારિ દેઊ પાછે ઉન ગુરૂને કૃષ્નદાસકે હાથમે સો અપને હાથ સોં પકરિકે અગ્નિ ડરવાય દીની તબ કૃષ્નદાસ ઉહાં તે ખેદ પાયકે ઉહીં આયો યહ પ્રસંગ સબ શ્રી વલ્લભાષ્ટકકી ટીકામે શ્રી ગોકુલનાથજી વિસ્તાર કરિકે લિખ્યો હૈ

પ્રસંગ. ૨

બહુરી માર્ગ હૃદયારૂઢ ભયો પાછે કદાચિત ગોપ્યબાર્તા હોય સો સબનકે આગે કહે પાછે કાહુ વૈશ્નવને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો જો કૃષ્નદાસ સબનકે આગે ગોપ્યબાર્તા કહતહૈ તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કૃષ્નદાસસોં કહ્યો જો કયોંરે તુ સબનકે આગે ગોપ્યબાર્તા કહતહૈ તબ કૃષ્નદાસને કહ્યો જો મહારાજ આપ ઉનહીંસોં પૂછિયે જો મેને કહા કહ્યો હે તબ ઉન વૈશ્નવનસોં શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો તુમસોં કૃષ્નદાસને કહા બાત કહી હે તબ વશ્નવનને કહી જો મહારાજ હમકો તો સુધિ રેહી નાહી તબ શ્રી આ-ચાર્યજી મહાપ્રભુ મુસિકાયકે ચુપ કરિ રહે.

પ્રસંગ. ૩

ઔર એક સમય શ્રી ઠાકુરજીકી ઇચ્છા તે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં કૃષ્નદાસને પ્રશ્ન પૂછો જો મહારાજ શ્રી ઠાકુરજીકો પ્રિય બસ્તુ કહા હે સો મોસો કહોસો તાકો પ્રતિઉત્તર શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુ કહે જો શ્રી ઠાકુરજી ઉત્તમ વસ્તુકે ભોક્તા હૈં પરંતુ ગોરસબ્દેનૂ વાની કહિયતુ હે ગોરસ અતિ પ્રિય હે તાકે ભાવ અનિર્બચનીય હૈં ઔર સબન તે ભક્તિકો સ્નેહ પ્રભાવ અતિ પ્રિય હે તાતે ભક્તવત્સલ કહાવત હૈં તબ કૃષ્નદાસને ફરિ પ્રશ્ન પૂછો જો મહારાજ શ્રી ઠાકુરજીકો અપ્રિય બસ્તુ કહા હે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજીકો ધુઆંસમાંન અપ્રિય બસ્તુ કછુ નાહીં ઔર તાતે અપ્રિય

ભક્તનકે દૈસી હૈં ફેરિ કૃષ્ણદાસને પ્રશ્ન પૂછ્યો જો મહારાજ શ્રી રઘુના-
થજી સંપૂર્ણ અજ્ઞિકો લેકે સ્વધામમેં પધારે હૈ ઔર રાજા દશરથકો સ્વર્ગ
દીયો સો કાહે તે તાકો પ્રતિઉત્તર શ્રી આચાર્ય મહાપ્રભુનને કહ્યો જો
શ્રી રઘુનાથજી પરમદયાલ હૈં તા તે સ્વર્ગ દીયો નાતર દશરથકો સ્વર્ગકી
યોગ્યતા ન હુતી. યાતે અપનો બચન સત્ય કરિ એકો બનબાસ પઠાય
દીયે એસો કર્મ કીયો.

પ્રસંગ. ૪

ઔર એક સમે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસોં કૃષ્ણદાસને પ્રશ્ન
પૂછો જો મહારાજ ભક્ત હોય કે શ્રી ઠાકુરજીકી લીલાકો ભેદ નાહી જા-
નત સો કાહેતે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો એ વિધિ
પૂર્વક સમર્પણ જો કહ્યો હૈ સો નાહી કરત અનુભવ ક્યોં જાને ઔર
ભગવદ ભક્તકો સંગ કરે તો શ્રી ઠાકુરજીકી લીલાકો ભેદ જાને સો તો
આપુકો યોગ્યતા માનિ કાહુકો સંગ નાહિ કરત ઔર કછુ કરત હૈ સો
અંતઃકરન પૂરવક નાહી કરત હૈ સો તે શ્રી ઠાકુરજી કે સ્વરૂપકો તથા
લીલાકો ભેદ નાહી જાનત ઉતિમ ભક્તનકો સંગ કરે શ્રી ભાગવત શ્રી
સુબોધની ગ્રંથનકો અહર્નિસ અવગાહન કરે તબ ભગવદભાવ ઉત્પન્ન હોય
શ્રી ઠાકુરજી ભક્તનકે હૃદે બિષે સદૈવ રહત હૈં તથા સેવા કરિકે વંધે
હૈ તહા એક અન્યમાર્ગી વૈષ્ણવ જાકે હૃદેમેં શ્રી ઠાકુરજી બિરાજત
હૈ તાકો સંગ કરનો તહાં ગજનધાવન વૈશ્નવકો દૃષ્ટાંત દીએ હૈ જિન જિન
ભાવપૂર્વક સેવા કરી તિનકે સકલ દોષ નિવર્ત ભએ તાતે લીલા સ્થદજ
ભક્તનકે ભાવકો બિચાર કરનો જે વૈષ્ણવ શ્રી ઠાકુરજીકો સ્વરૂપ જા-
નત હૈ જિનકો સ્વરૂપ અલૌકિક દૃષ્ટિસો જાન્યો જાય જો આગ્યા હોય
સો જાને જે બૈષ્ણવ શ્રી ઠાકુરજીકો જાનત હૈ સો જો કછુ કારજ
કરત હૈ ઔર શ્રી ઠાકુરજી સોં બિરહભાવ તાપ કરત હૈ અપનો સ્વદો-
ષભાવ બિચાર કરતહૈ અપનો સ્વરૂપ જાને જોહો કોનહો પહલે કહા
હુતો ભગવદ સંબંધ કીએ તે કહા ભયો અબ મોકો કહા કરતબ્ય રાત્ર
દિવસ એસો બિચાર કરતરહૈ તબ અપનો સ્વરૂપ જાને એ પ્રાકટ્ય
બૃજ ભક્તનકે અર્થતથા એતન્માર્ગીયકે અર્થ તાતે ઉતિમ સંગ હોયતો
એતન્માર્ગકે ઠાકુર જાને ઔર સાસ્ત્રપુરાણ અનેક સિદ્ધાંત ઇતિહાસ
હૈ તાતે બૃજરાજકે ઘર પ્રગટે સો શ્રી ઠાકુરજી ન જાને જાય એ શ્રી
ઠાકુરજીકો તબહી જાને તાતે ભગવદ ભક્તકો સંગ કરનો સેવાકો પ્રકાર
એતન્માર્ગીય બૈષ્ણવ જાનત હૈ તિનસોં મિલિ તિનકો ભાવ પૂછિકે સેવા
કરની તબ ભગવદભાવ ઉત્પન્ન હોય શ્રી ઠાકુરજીકી સ્નેહયુક્ત સેવા
કરે જો શ્રી ઠાકુરજી વાકો સબ જતાવે.

પ્રસંગ. ૫

ઔર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપરભુ શ્રી બદ્રીનાથજીકે મંદીરમે પધારે તબ બેદબ્યાસજી સાથ હે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને બેદબ્યાસજી સો પુછો જો ભમરગીતકો અધ્યાય તામે ઉધવજીકો વૃજભકતનકે પાસ પઠાએહૈ તા પ્રસંગમે. ॥
શ્લોક આવો ઘટતહૈ તબ બેદ બ્યાસજીને શ્લોક આવો કહ્યો સો શ્લોક.

आतमत्वात् भक्त वत्सलात् सतत्वक्कान् स्वभावत:

યાકી ટીકા શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને પહલેહી કીનીહે સો સુનિકે બેદ બ્યાસજી બહુત પ્રસન ભએ તા પાછે શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુ બદ્રીનાથજીકે મંદિરમે પધારે તા દિન બામન દ્વાદશીકો દિન હુતો સો તાદિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો વિચાર મનમે બૃત કરિવેકો હુતો તબ શ્રી બદ્રીનાથજીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો કહ્યો જો મેને ફલાહારકો સર્વત્ર યોજ કીનો પરિ પાઈયત નાહી તાતે તુમ રસોઈ કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ ધરિ ભોજન કરો શ્રી ઠાકુરજીકી ઇચ્છા એસી દીસત હૈ ઇતનેમે કૃષ્ણદાસને આયકે કહ્યો જો મહારાજ ઇહાં તો કછુ પાવત નાહી પાછે તા દિનતે બામન દ્વાદશીકે દિન બૃત ન કરતે ઉત્સ બાતેચ પારણં એસો બચન હૈ પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ બદ્રીનાથજીતે બિદા ભયે તબ કૃષ્ણદાસ સાથહોહે.

બાર્તા પ્રસંગ ૬.

પ્રથમ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ બેદબ્યાસજીકે મંદિરમે પધારે તબ કૃષ્ણદાસસો કહ્યો જો તુ ઠાડો રહિયો તબ કૃષ્ણદાસ ઠાડે રહે પાછે આપ તીસરે દિન પધારે તબ કહ્યો જો તુ ગયો નાહીસો કાહેતે તબ કૃષ્ણદાસને કહ્યો જો મહારાજ તુમારી આજ્ઞા ન માને તો સેવક કાહેકો સેવકકોતો આગ્યા પ્રમાન ચલનો સો કૃષ્નદાસ એસે કૃપા પાત્ર હૈ પ્રભુનકી આજ્ઞા પ્રમાન માનતે તાતે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ કૃષ્ણદાસકે ઉપર સંદાં પ્રસન્ન રહતે પાછે મુખરતાકો દોષ મનમે ન લાવતે એસે આપ ઉદાર રાય જીવનકી ઓર ન દેખતે દયા રાખતે ઔર અપની ઓરતે દયા રાખિ જીવનકો અંગીકાર કરતે જીવનકી ઓરકો બિચાર ન કરતે કૃષ્ણદાસ માર્ગ તથા ઘરમે સદૈવ રહતે સોવે કૃષ્ણદાસ શ્રી આચાર્યજી માહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી બાર્તાકો પાર નાહીસો અબ કહાંતાંઇ લિખિયે.

બાર્તા પ્રસંગ ૭.

संवद १४ वैश्नव. २

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक दामोदरदास संबलवार क्षत्री कनौं-जके बासी तिनकी वार्ता.

સો દામોદરદાસકૌ એક પત્ર તામેંસો પાયો ઔર સ્વપ્નમેં વાસોં કહ્યો જો યા પત્રકો બાંચે તાકી તુ સરન જૈયો સો ઇહ પત્ર કાહુસોં બાંચ્યો ન જાય સો કિતનેક દિન પાછેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કનોજ પધારે તહાં ગામકે બાહિર આપ ઉતરે ઔર કૃષ્ણદાસ મેઘનકે ગામ-મેં પઠાયો ઔર કહ્યો જો સીંધો સામગ્રી લેઆ ઉપરિ કાહુસો કહિ-યોમતી જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ઇહાં પધારે હૈ તબ કૃષ્ણદાસ ગાંમમેં જાય સીંધો સામગ્રી સબ લીનોં સો લેકે જબ ચલન લગે તબ દામોદરદાસ તાહી સમય રાજદ્વારતેં આવત હુતે સો માર્ગ જાત કૃષ્ણદાસકૌં દેખો તબ દામોદરદાસ ઘોરાતેં ઉતરિકે કૃષ્ણદાસકે પાસ આ-એ ઔર દંડવ્રત કીયે પાછેં પૂછો જો તુમ કહાંતેં આએ ઔર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પધારે હૈં તબ કૃષ્ણદાસનેં કહ્યો જો આજ્ઞા નાહી દામોદર દાસને કહ્યો જો એ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન બિના કાહેકોં આવેં સો જબ કૃષ્ણદાસ ચલે તબ પાછેં પાછેં દામોદરદાસ આએ ઔર ઘોરા હોસો પઠાય દીયો સો કૃષ્ણદાસકોં દૂરીતેં આવત શ્રી આ-ચાર્યજી મહાપ્રભુનનેં દેખો પાછેં દામોદરદાસકો દેખો તબ દામોદરદાસને દંડોત કીનો તબ કૃષ્ણદાસસો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો તે-નેં યાસો કયોં કહ્યો તબ કૃષ્ણદાસનેં કહી જો મહારાજ મેંને તો ઇનસોં નાહીં કહી તબ દામોદરદાસને વીનતી કીની જો મહારાજ ઇન મોસોં નહીં કહ્યો હુંતો ઇનકે પાછેં પાછેં ચલ્યો આયો હોં ઔર શ્રી આ-ચાર્યજી મહાપ્રભુ નાહીં કીએ સો યાતેં તાદીન કનૌજ પધારેંગે તબ પાવન કરને હૈં તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ મનમેં બીચારેં જો આજ્ઞા ભઈ હૈ સો આપુહી હોયગી તાકે લીએ નાહીં કહી હુતી પા-છેં શ્રી આચાર્યજી મહાપરભુનેંને દામોદરદાસસોં પૂછો જો પત્ર લાયો હૈ તબ દામોદરદાસનેં બીનતી કીની જો મહારાજ પત્રકો કહા કામ હૈ મોકો સરણ લીજિયે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી જો તાકો

આજ્ઞા ભઈ હૈ. જો યહ પત્ર બાંચે તાકી તૂ સરણ જઇયો તાતે પત્ર બાઉ તબ પત્ર મગાયો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પત્ર બાંચ્યો પાછે વા પત્રકો અભિપ્રાય દામોદરદાસસો કહ્યો દામોદરદાસકો પાછે નામ સુનાયો પાછે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો દામોદરદાસને અપને ઘર પધરાએ પાછે દામોદરદાસ તથા દામોદરદાસકી સ્ત્રી દોઉજને સ્નાંન કરિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી સરણ આએ તબ દામોદરદાસકો સમર્પણ કરવાયો ઔર દામોદરદાસકી સ્ત્રીકો પ્રથમ નામ સુનાયો પાછે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને સંમર્પણ કરવાયો તબ દામોદરદાસને બી-નતી કીની જો મહારાજ અબ હમકો કહા આજ્ઞા હૈ અબ હમ કહા કરે તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને આજ્ઞા કરી જો અબ તુમ સેવા કરો તબ દામોદરદાસને કહી જો મહારાજ સેવા કોનભાંતિ કરે તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહી જો કહું શ્રી ઠાકુરજીકો સ્વરૂપ દેખોસો એક દરજીકે ઘર શ્રી ઠાકુરજીકો સ્વરૂપ હુતો સો તાકો દામોદરદાસ દ્રવ્ય દેકે લે આએ પાછે સબ ઘર પોત્યો પાત્ર સબ બદલાએ પાછે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને વા સ્વરૂપકો પંચામૃત સો સ્નાન કરવાયો શ્રી દ્વારિકાનાથજી નામ ધરચો પાછે સિંઘાસન બેઠાએ તબ દામોદરદાસકે માથે સેવા પધરાયકે પાછે ભોગ સમર્પ્યો સમયાનુસાર ભોગ સરાય બીડા સમર્પન લાગે તબ દેખે તો પાન હરે હૈં તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુને કહ્યો જો દામોદરદાસ હરેપાન કબહુન સમર્પિયે ઉતિમ સા-મગ્રી હોય સો શ્રીઠાકુરજીકો સમરપીએ શ્રી ઠાકુરજીતો ઉત્તમ બસ્તુકે ભોક્તા હૈ પાછે સ્ત્રી પુરૂષ ભલી ભાંતિસો સેવા કરન લાગે તબ શ્રી દ્વારિકાનાથજીકી સેવા ભલી ભાંતિસોં હોંન લાગી ઔર શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુનને આજ્ઞા દીની જો ઉતરચોપર કાલો હોય સો શ્રી ઠાકુરજીકો કબહુ ન સમર્પિયે વહ કામ ન આવે સારે પર કાલે મેતે પ્રથમ શ્રી ઠાકુરજીકો લીજિયે ઔર ઉત્તમ કોમલ બસ્ત્ર હોયસો શ્રી ઠાકુરજીકે કામ આવે પાછે શ્રીઆચારયજી મહાપ્રભુનને ઔર આજ્ઞા દીની જો ઉત્તિમ સામગ્રી હોયસો શ્રીઠાકુરજીકે લીએ અપને ઘર લે આઇયે શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રીમે તે ઔર ઠૌર ખરચ ન કરિયે તબ દામોદરદાસ સ્ત્રી પુરૂષ દોઉજને ભલી ભાંતિસાં સેવા કરન લાગે ઔર સામગ્રી ઉજ્જલ હોતી જો રૂપાનકે કટોરાનમે અપરેસ રાખતે સો એસી ઉજ્જલ કોઈ જાનતો નાહીં જો પાએ સામગ્રી હૈ યા ભાંતિસાં સેવા કરન લાગે.

બાર્તા પ્રસંગ. ૧

ઔર દામોદરદાસ શ્રી ઠાકુરજીકો જલ આપ ભરતે સો એક દીન દામોદરદાસકો સુસર દામોદરદાસકે ઘર આયકે દામોદરદાસસો

કહને લાગ્યો જો તુમ જલ ભરિ લાવત હોસો હમકો જાતિમે લજ્યા આવતહૈં તાતે તુમ જલ મતિ ભરો લોંડીકે પાસ જલ ભરાવો તબ દામોદરદાસને એક ઘડાતો આપ લીયો ઔર એક ઘડા સ્ત્રીકે હાથમે દીયો તવ દોઉ જને ઘડા લેકે બાકી હાટકે આગે હોયકે નિકસે તબ જલ ભરિકે ઘર આએ પાછે દામોદરદાસકો સુસર આયોસો આયકે દામોદરદાસકે પાવન પર્યો ઔર કહી જો મે ચૂકયો અબતે તુમહી જલ ભરો પરિ સ્ત્રી પાસ જલ મતિ ભરાવો આજ પાછે હમ કછુ ન કહેગે તવ આપુહી જલ ભરન લાગે જો ચાહીયેસો શ્રી દ્વારિકાનાથજી દામોદરદાસકે પાસ માંગિલે તે બાતે કરતે સેવા કરિકે શ્રી ઠાકુરજીકો એસે પ્રસન્ન કીએ તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ અપને શ્રી મુખતે કહે જો જીનને રાજા અંબરીખને દેખ્યો હોઈ સો દામોદર દાસકો દેખે રાજા અંબરીખતો મર્યાદા માર્ગિય હુતે ઔર યે પુષ્ટ માર્ગિયહે ઇનિમે ઇતની અધિકતા હૈં ॥

વાર્તા પ્રસંગ. ૨

ઔર એક દિન ઉષ્નકાલકે દિન હુતે તવ શ્રી દ્વારિકાનાથજીકો પોઢાએ આપ દામોદરદાસ જાય કે ચોવારેમે સોએ સોવાદિન ગરમી બહુત ભઈ તવ શ્રી દ્વારિકા નાથજીને લોંડીકો આજ્ઞા દીની જોકી વાડ ખોલિ મોકો ગરમી બહુત લગતહે તબ લોંડીનેકી વાડ ખોલે તબ શ્રી દ્વારિકાનાથજીને લોંડીસો કહ્યો જો પંખા કરિ તવ લોંડીને પંખા કીયો સો ઘડી એકલો પંખા કીયે પાછે લોંડીસો કહ્યો જો અવ તું જાયકે સોય રહિ તવ લોંડાકિ વાડ ખુલે છોડિકે સોય રહી તબ સવારો ભયો તવ દામોદરદાસ દેખે તોકિ વાડ ખુલે પરેહૈં તવ પૂછો જોકી વાડ કિમ ખોલે તવ લોંડીને કહી જો મોકો શ્રી ઠાકુરજીને કિ વાડ ખોલનકી આજ્ઞા કરીહે તવકી વાડ ખોલેહૈં તબ દામોદર લોંડીસો બહુત ખીજે ઔર કહ્યો જો તેનેકિ વાડ ક્યોં ખોલે. જો મોકોં શ્રી ઠાકુરજીનેકિ વાડ ખોલનકી આજ્ઞા ક્યોં ન કરી આપ ક્યોં ન ખોલે ઔર લોંડી સોં ક્યોં કહી પરિ પ્રભુ બડે દયાલહૈં તાવિષે સ્નેહ હોય તાંહીસો સંભાસન કરે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે અંગીકારમે સબ સમાંનહે લૌકિકમે કોઉ ઉંચ નીચ કહિ લેઉ શ્રીઠાકુરજી તો સ્નેહકે બસહે પાછે શ્રીઠાકુરજીને કહયો જો મેને કિવાડ ખુલાએ હે તવ ઇન ખોલે હૈ તુ તો ચોવારેમે જાય સોયો ઔર મોકો ભીતર સુવાયો મોકો ગરમી વહુત લગી તાતે ખુલાએ હેતુ લોંડીસોં ક્યોં ખીજત હૈ, યોં કહહિકે બહુત ખીજે તબ દામોદરદાસને કહયો જો પ્રસાદ તબ લેઉં જબ મંદિર સમરાઉં તબ સ્ત્રીને કહ્યો જો એસે ક્યોં બને યહ તો પાંચ સાત

દિનકો કામ નાહી પ્રસાદ લીએ વિના ક્યોં ચલે તબ કહ્યો જો પ્રં સાદ તો નાહી લેઊ ફુલહાર કરૂંગો તબ એસે કરત કરત મંદિર સિધ ભયો તબ શ્રી દ્વારિકાનાથજીકો મંદિરમે પાઠ બેઠાએ તબ ઉત્સવ કીયો વૈષ્નવકો મહાપ્રસાદ લિવાયો તા પાછે પ્રસાદ લીયો.

પ્રસંગ ૩.

ઔર એક દિન દામોદરદાસ શ્રીઠાકુરજીકો રાજભોગ સમર્પિ કે સઇયા મંદિરમે સમારન ગએ તબ દેખે તો ફુલીઆ ઉપર બિલ્લીને વિગાર કીયોહૈ તવ દામોદરદાસને કહી જો શ્રી ઠાકુરજી અપની સઈયા હુ રાખિ સકત નાહી એસે કહ્યો તબ શ્રી ઠાકુરજીને થાર ચોકી ઉપરસોં લાત મારીકે ડારી દીનો ઔર દામોદર દાસ સોં શ્રીઠાકુરજીને કહ્યો જો તુ કૈસો સેવક હૈ સેવક હોય કે વા ભાંતિ કહત હૈ એસે બહુત ખીજે પાછે દામોદરદાસને બીનતી કીની મનુહાર બહુત કરી સામગ્રી સિદ્ધ કરવા યાકે શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો તબ શ્રીઠાકુરજી આરોગે પરિ તો હુ માસ દોય લોવો લેનાહી તવ દામોદરદાસને બહુત વીનતી કીની તબ ફેરિ બોલન લાગે.

વાર્તા પ્રસંગ ૪.

વહુરિ એક સમે દામોદરદાસ હરસાંનો ઇનકે ઘર પાહુને આએ સો દામોદરદાસ સંવલ વારેકે ઘર પાચ સાત દિન રહે તબ ઇન ભલી ભાંતીસોં સમાધાન કીયો પાછે દામોદરદાસ હરસાની ઇનસોં બિદા હોય કે અડેલ આએ તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને દામોદરદાસ સો કહ્યો જો દમલા તુ કહાં ઉતરયો હો ઔર કહાં પ્રસાદ લીયો હો તબ દામોદરદાસ હરસાનીને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસો બીનતી કીની જો મહારાજ કનોજમે દામોદરદાસ સંવલ વારેકે ઘર ઉતરયો હો પારિ અનસખડી મહાપ્રસાદ લેતો સખડી ન લેતો તવ શ્રીઆચારજજી મહાપ્રભુ દામોદરદાસ સંવલવારેકે ઉપર અપ્રસન ભયે ઔર કહ્યો જો યહ મેરો અંતરંગ સેવક યાકો સખડી મહાપ્રસાદ ક્યોં ન લિવાયો સો યહ બાત શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે અંતઃકરનકી દામોદરદાસ સંવલ વારને ઘર બેઠે જાની જો આચારજજી મહાપ્રભુ આપ અપ્રસન ભએ મેરે ઉપર તબ અસતરીસોં કહ્યો જોતુ શ્રીઠાકુરજીકી સેવાનીકી ભાંતિસોં કરિયો ઔર મે તો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે ચરન દેખિવેકો અડેલ.

જાતહો સો તવ તહાં તે ચલે સો અડેલ જાય પહુચે તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરિકે સાષ્ટાંગ દંડવત કીએ તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ પીઠિ દે બૈઠે તબ દામોદરદાસ સંવલવારને શ્રી

આચારચજી મહાપ્રભુનસો બીનતી કીની જો મહારાજ મેરો અપરાધ કહાહૈ ઔર જીવનો અપરાધ કરતહી આયો હૈ પરી અપરાધ જાનિયે તો ભલો હે તવ શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તેનેદામોદર દાસ હરસાનીકો અપને ઘર મહાપ્રસાદ અનસખડીકો લિવાયો સખ- ડીકો ન લિવાયો તબ દામોદરદાસ સંવલવારને વીનતી કીની જો મ- હારાજ દામોદરદાસશો આપ પૂછિયે જો સખડી ક્યો ન લીની તબ શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને દામોદર હરસાનીસો કહ્યો જો તેને સખડી મહાપ્રસાદ ક્યો ન લીનો તવ દામોદરદાસને કહયોજો મહારાજ શ્રી ઠાકુરજી પ્રાતઃકાલ બાલભોગ આરોગતે પાછે પકવાન મિઠાઇ દૂધપા બહુત લેતો સો સખડીકી રૂચિ રહતી નાહી તાતે ન લેતો તબ શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુતો તેરી ઇચ્છા તે ન લેતો પરી મોકોતો યાકે ઉપર વડી ખુનસ ભઈ હુતી સો ભકતનકે અંતઃ કરનકી બૃતિ દેખિવેકો પ્રભુનકો પ્રાગટ્ય હૈ કાહેતે જો દામોદરદાસ સંવલવારને અપને ઘર બૈઠે કનોજમે શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનકે અંતઃકરનકી જાની તો શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુતો ભકતનકે હ્રદયમે સદા સ્થિતિ હૈ તો ભકતનકે હ્રદયકી બાત ક્યો ન જાને પરિ ભકતનકી પરિક્ષાર્થ યહ પ્રભુનકો પ્રાગટ્ય હૈ પાછે દામોદરદાસ સંવલવારકો બ- હુત સન્માન કરિકે શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને વાકો અપને ઘરકો પઠાયો તવ દામોદરદાસ અપને ઘર કનોજમે આયે તબ દોઉ સ્ત્રી પુરૂષ મલી ભાંતિસો સેવા કરન લાગે.

બાર્તા પ્રસંગ. ૫

ઔર સિંહનંદકે બૈશ્નવ શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનકે પાસ જાતે સો સબ કનોજમે દામોદરદાસકે મિલિકે જાતે જો બૈશ્નવ આવતે તિન સવનકો કનોજમે અપને ઘર આદરસન્માન કરિકે ઉતારતે સવન કો મહાપ્રસાદ લિવાવતે પાછે જબ અડેલબિદા હોતે તબ તિન બૈશ્નવ પ્રતિ એક એક મહોર એક એક શ્રીફલ આચારચજી મહાપ્રભુનકો ભેટ પઠાવતે કાહતે જો મેરી દંડોત ખાલી હાથન કૈસે કરેગે એસે શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુ ઇનપર સદા પ્રસન્ન રહતે.

બાર્તા પ્રસંગ. ૬

બહુર દામોદરદાસકો સુસર બહુત પ્રસન્ન હુતો તિન એકસો લોં- ડી બેટીકે દાયજેમે દીની જો મેરી બેટી બૈઠી રહેગી કામકાજ સબ લોંડી કરેગી પરિ એસે ન કરતી સેવા સંબંધી કાર્ય સબ આપુ કરતી સોવહ એસી ભગવદી યહી.

વાર્તા પ્રસંગ. ૭

બહુરે એક સમે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ દામોદરદાસકે ઘર પોઢે હુતે ઔર દામોદરદાસ પાવદાવત હુતો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને દામોદરદાસસોં પૂછો જો દામોદરદાસ તેરે મનમેં કાહુ બાતકો મનોરથ હે તબ દામોદરદાસને કહ્યો જો મહારાજ મોકો તો આપકે અનુગ્રહ તેં કાહુ બાતકો મનોરથ રહ્યો નાહી તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ અપની સ્ત્રીસોં પૂછિઆઉ જો તોકો કાહુ વાતકો મનોરથ હે તબ દામોદરદાસ જાયકે અપની સ્ત્રીસોં પૂછો જો તેરે કાહુ બાતકો મનોરથ હે તબ સ્ત્રીને કહ્યો જો કોઈ બાતકો મનોરથ રહ્યો નાહી એક પુત્રકો મનોરથ હે એક પુત્ર હોય તો ભલો. તબ યહ બાત દામોદરદાસને જાયકે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસોં કહી જો મહારાજ સ્ત્રીકો મનોરથ હે જો એક પુત્ર હોય તો ભલો હે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ કહે જો હાં હોયગો પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપતો શ્રી નાથજી દ્વાર પધારે પાછે જબ વાકે સમય ભયો તબ સ્ત્રી ગર્ભસ્થિતિ ભઈ પાછે વાબાબરમે કિતનોક દિનમે એક ડાકોતિયા આયો તબ વાકો સબ સાથકી સ્ત્રી પૂછન લાગી તબતામે તે કાહુને દામોદરદાસકી સ્ત્રીસોં કહી જો અમુકી તુહુ પૂછિદેખિ જો કહા હોયગો બેટા હોય ગો કે બેટી હોયગી પાછે લોંડોને જાયકે વા ડાકોતિયાસોં પૂછી જો દામોદરદાસકી સ્ત્રીકે કહા હોયગો બેટા હોયગો કે બેટી હોયગી તબ વાડાકોતિયાને કહી જો બેટા હોયગો પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ કિતનેક દિનને કનોજમે પધારે તબ દામોદરદાસ ચરણ છુવન લાગે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો મેકો છુવે મતિ તોકો અન્યાશ્રય ભયો હે તબ દામોદરદાસને કહ્યો જો મહારાજ મેતો કછુ જાનત નાહીં હો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ અપની સ્ત્રીસોં પૂછિ આઉ તબ દામોદરદાસને સ્ત્રીસોં પૂછો જો તેને કછુ અન્યાશ્રય કીનો હે તબ સ્ત્રીને જો પ્રકાર ભયો હુતો સો સબ કહ્યો સો બાત શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસોં કહી તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહી જો યાકે પેટમે મલેક્ષ હોયગો પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપતો અડેલ પધારે પાછે યહ બાત દામોદરદાસકી સ્ત્રીને સુની તબ તે શ્રી ઠાકુરજીકે પાત્ર તથા સ્પર્સ ન કરતી ઔર કહતી જો મેરે પેટમાં મલેક્ષ હે તાતે મે શ્રી ઠાકુરજીકે પાત્ર તથા સામિગ્રી કૈસે છઉ યા ભાંતિસો કહતી પાછે જબ પ્રસુતકકે દિન આએ તબ દામોદરદાસકી સ્ત્રીને અપની મહતારીસોં કહવાય પઠાઈ જો મેરે પુત્ર હોયગો સો હોત મા તુ અપને ઘરે લે જૈયો હમ વાકો

મુખ ન દેખેગે જો હમ વાકો મુખ દેખેગે તો હમારો ધર્મ નષ્ટ હોયગો તાતે હમ વાકો મુખ ન દેખેગે સો ઉપાય તુ કરિયો પાછે વાકી મહતારીને એસેહી કીયો પ્રસુત હોતમાત્ર અપને ઘર લે ગઈ પાછે ધાયકો દેકે બડો કીયો.

વાર્તા પ્રસંગ. ૮

બહુરિ કિતનેક દિન પાછે દામોદરદાસકી દેહ છુટી તબ વાકી સ્ત્રીને છિપાય રાખ્યો પાછે વા સ્ત્રીને એક વૈશ્નવ સોં કહીજો તુમ અડેલકો એક નાવ ભાડે કરિલાવો સો વહ વૈશ્નવ ભાડે કરિલાયો તા નાવમે શ્રી દ્વારિકાનાથજી ઔર ઘરમેકી સામિગ્રી તિનુકાપર્યંત કછુ ઘરમે રાખ્યો નાહી ઘરમે જો હુતો સો સવનાવમે ભરયો તબ વા વૈશ્નવ સો કહ્યો જોયહ નાવ અડેલકોં લેજાઉ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન કે મંદિરમે પહુચાય આવો સો વહ વૈષ્ણવ નાવલેકે ચાલ્યો સો કીસતીસપર નાવ ગઈ તાપાછે સ્ત્રીને પ્રગટ કરી જો દામોદરદાસકી દેહ છુટી હૈ તબ વૈષ્ણવ જુરી આએ દામોદરદાસકો સંસ્કાર કીયો પાછે દામોદરદાસકો બેટા તુરક ભયો હુતોસો આવો આયકે ઘરમે દેખે તો કછુ નાહી જળકો ભરયો કરવા ઘરમે ધરયોહૈ સો દેખિકે મૂડ પીટિ રહ્યો પાછે દામોદરદાસકો સુસર આયો તિનને અપની બેટીસોં કહ્યો જો બેટી તુમને ઘરમે કછુ રાખ્યો નાહી સોતુ અબ કહા ખાઇગી તબ વાને કહીજો તુમ દેઉગે સોમે ખાઉંગી ક્ષત્રી લોગનકે પાસમે સગે સોદરે કછુ દેતહૈં એસીગ્યાતકી કછુ રીતિહે તબ દામોદરદાસકી સ્ત્રીને અન્ન જલકો ત્યાગ કીયો સોથોરેસે દિનમે વાકી હુ દેહ છુટી તત્કૃત્ય દોઉનકો સાથહી ભયો વહ એસી ભગવદીયહી સોયહ બાતકિતનેક દિન પાછે કાહુ વૈષ્ણવને શ્રી આચારજજી માહાપ્રભુન કે આગે આય કહી તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહી ઇનકોં વોહીચાહિયે વે તો ઉજને એસે ભગવદી ઘહે ઉનકી સરાહના શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ શ્રી મુખતે કરતે તાતે ઇનકી બાર્તા અનિર્બચનીયહે ઇનકી બારતા કહાં તાંઇ લિખિયે.

બાર્તા પ્રસંગ ૯.

संवद २४.

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक पद्मनाभदास सनोडिया ब्राह्मणक नोजमें रहते तिनकी बार्ता.

સો એક સમે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ કનોજ પધારે તબ પદ્મનાભદાસ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકોં આએ તવ પદ્મનાભદાસને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે શ્રી મુખતે ભગવત બાર્તા કો પ્રસંગ સુન્યો તબ જાની જો એતો સાક્ષાત ઇશ્વરહૈં એસેશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે દર્શન ભએ પ્રથમ પદ્મનાભદાસ બ્યાસ આસન બૈઠતે શ્રોતા બહુત કથા સુનિવેકોં આવતે કાહુકે ઘર જાનો ન પડતો વૃત્તધર બૈઠે ચલી આવતી વાભાંતિસોં રહતેસો પદ્મનાભદાસ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે શ્રી મુખતે ભગવત પ્રસંગ સુન્યો તબયહ જાન્યો જોએ સાક્ષાત પૂરન પુરૂષોત્તમહૈં સો પૂરન પુરૂષોત્તમ જાનિકે પદ્મનાભદાસ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકી સરણા આએ નામ પાયો પાછે સમર્પણ કરવાયો તબ ઉત્થાપનકે સમય શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને પોથી ખોલી તહાં દામોદર સંવલવારકે ઘર બૈઠે હુતે તાસમય પદ્મનાભદાસ અપને ઘરતે આએ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો દંડોત કરિકે બૈઠે તબશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને પોથી ખોલી ઔર શ્લોક નિબંધનકો કહ્યો.

श्लोक-पठनीयंप्रयत्नेन सर्बहेतुबिबर्जितेवृत्यर्थैनैवपुजीत प्राणै कंठगतैरपितदभावेतथैवस्यातथानिर्वाहसांचरेत.

૧ યહ શ્લોક પઢે સો પદ્મનાભદાસને સુન્યો પાછે દસમસ્કંધકી કથા કહી સો સુની તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ કથા કહિ રહે તબ પદ્મનાભદાસને જલકી અંજુલી ભરીકે સંકલ્પ કીયો જો અબતે કથા કહિવે કો બૃતન કરૂંગો એસે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે આગે સંકલ્પ કીયો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને શ્રી મુખતે કહ્યો જો શ્રી ભાગવત બૃત્ત રથન કહનો ઔર તો તુમ્હારી વૃત્તહૈ તુમ બ્રાહ્મણ હો ઔર પુરાંણ મહા ભારથીતો ઇત્યાદિક કહનો તબ પદ્મ

નાભદાસને કહ્યો જો મહારાજ હમને અબતો સંકલ્પ કીયો સોતો
કીયો યાતે કછુ ન કહનો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ કહે જો તુમ
ગ્રહસ્થહો સો કોન ભાંતિ નિર્વાહ કરોગે તબ પદમનાભદાસને કહ્યો
જો મહારાજ ભિક્ષા માંગિ કે નિર્વાહ કરૂંગો પાછે એક જીજમાંનકે
ઘર ભૃત્યર્થ ગએ તિન તબ બહુત આદર સન્માન કીયો તબ પદ્મનાભ
દાશકે મનમે ગિલાન આઈ જો કબહુ પહલેતો ભિક્ષા ભૃત્ય કરી
નાહી ઔર અબ બૈશ્નવ ભએ તાકોતો યહ ભિક્ષાહુ ઉચિત નાહી તબ
ફેરિ સંકલ્પ કીયો જો અબતો ભિક્ષા કતિહુન કરૂંગો તબ ફેરિ શ્રી આ-
ચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો અબ નિર્વાહ કોન ભાંતિ કરોગે તવ
પદ્મનાભસદાને કહી જો અબ બૈશ્નવ ક્રિત કરિ નિર્વાહ કરૂંગો પાછે
કોડી બેચતે લકડીલે આવતે પરિ ઔર બાત ન બિચારી યાભાંતિ
દેહાદિ પર્યંત નિર્વાહ કીનો એસે ટેકકે કૃપા પાત્ર ભગવદી યહે.

બાર્તા પ્રસંગ. ૧

અબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુજી બાગમે પધારે હ તબ પદ્મ-
નાભદાસ સાથહેં રાત્ર પહર એક ગઈહો તવ શ્રી આચારજજી મહા
પ્રભુનને પદ્મનાભદાસ સોં કહી જો શ્રી અક્વાજીકો પારતે પધરાય
લાવો સો સુનતહી પદ્મનાભદામ ઉઠી ચલે તબ પાંચ સાત બૈશ્નવ
તહાં બેઠે હુતે સો કહન લાગે જો યહ બ્રાહ્મણ બાવરો ભયોહે યા બેર
કહાં જાયગો નાવ સબ બંધી હેં ઘટ વાર સબ ઘર ગએહેં તાતે યહ
બિરિયાં જાય બેકી નાહી પરિયાકોનો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકી
આજ્ઞાહે તાકો વિશ્વાસ જો યહ કાંમ અવશ્ય હોયગો સો ઘાટ ઉપર
આએ તવ ઈત ઉતદેખ ન લાગે ઈતનેમે દેખેતો અકસમાત એકલરિકા
વરસ દસકો એક ડોંગી લેકે આયો સોવાને પદમનાભદાસકો પૂછો જો તુ
પાર જાયગો તબ પદમનાભદાસને કહ્યો જો હાંહાં જાઊંગો તબ ઉનપાર
પાર દીનો પાછે ફેરિ પૂછો જો તુ ફેરિ આવેગો તબ પદમનાભદાસને
કહ્યો જો ઘડી દોય પાછે આઊંગો તવ લરિકાને કહ્યો જો ડોંગી રાખત
હો તુ વેગો આઈયો પાછે અડેલમે જાયકે શ્રી અક્વાજીકો પધરાય
લાએ તબ વાહી ડોંગીમે બઠાયપાર ઉતારે તવ ફેરિ દેખેતો વહાં ડોંગી
હુનાહી ઔર લરિકાહુનાહી પાછે શ્રી અક્વાજીકો પધરાયકે ઘર આ-
યો પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને પદમનાભદાસકો આજ્ઞા દોની
જો જાઊ સોયરહો જવ જહાં બૈશ્નવસોએ હુતે તહાં આએ તબ
બૈશ્નવ સબ પૂછન લાગે જો તુમ કહા કરિઆએ તબ પદમનાભદાસ-
ને સબ સમાચાર કહે તબ બૈશ્નવનને કહ્યો જો તેને થરીઠાકુરજીકો
શ્રમ બહુત કરવાયો પાછે બૈશ્નવનને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસોં

પૂછો જો મહારાજ પદ્મનાભદાસને શ્રી ઠાકુરજીકો શ્રમ બહુત કરવા-
યો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યહ જો ભયોહે કછુ
સો મેરી ઇચ્છા તે ભયોહૈ તાતે તુમ પદ્મનાભદાસસો કછુ મતિ કહો.

બાર્તા પ્રસંગ. ૨.

બહુરિ એક સમે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલતે અડેલ
કો જાત હુતે તબ એક બ્યોપારી કછુ બસ્તુ લેકે સાથમે ચલ્યો ઔર
શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ કનોજકે બીચ પધારે તબ બ્યોપારી પીછે
રહ્યો તાકે ઉપર ચોર આય પડે સો બસ્તુ સબ લુટિ લીની ઔર શ્રી
આચારજજી મહાપ્રભુ આપતો દામોદરદાસ સંભલવારેકે ઘર પધારે સો
ઉહાં ઉતરે રસોઈ કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો ઇતનેમે વહ બ્યો-
પારી રોવત પીટત આયો તબ પૂછો જો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ
કહા કરત હૈ તબ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો ભોજન કરત હોંયગે તબ
વા બ્યોપારીને કહ્યો જો હમારો માલ સબ લુટિ ગયો હે ઔર શ્રી
આચારજજી મહાપ્રભુ ભોજન કરત હૈ તબ પદ્મનાભદાસને અપને
મનમે બિચાર્યો જો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ સુનેગે તો ભોજન ન
કરેગે ઘડી દોયકીઅ બાર હોયગી તાતે પદ્મનાભદાસ વા બ્યોપારીકો
બાહ પકરિકે એક સાહકી દુકાન પેલે ગએ તાસાહને પદ્મનાભદાસકો
બહુત આદરસન્માન કીયો તબ વાને કહ્યો જો આજ્ઞા કરો કૈસે પધારે
હો તબ પદ્મનાભદાસને વા સાહસોં કહ્યો જો યા બ્યોપારીકો ઇતનો દ્રિબ્ય
દિયો દ્રિબ્યકો ખતપત્ર આજહમ લીખદેગે તાશાહને કહ્યોજો પદ્મનાભ-
દાસજી તુમકો જીતનો દ્રિબ્ય ચાહિયે તિતનો લેઉ ખતપત્રકી કહાબાતહૈ તબ
પદ્મનાભદાસને કહ્યોજો પહલેતો ખતપત્ર લિખોંગો પીછે દ્રિબ્ય લેઉંગો બિના
ખત લિખેતો મે લેઉંગો નાહી તબ સાહને કહી જો તુમ્હારી ઇચ્છા પાછે
પદ્મનાભદાસને ખત લિખ દીનાં તબ સાહને વા બ્યોપારીકો દ્રિબ્ય દીયો
તબ વહ બ્યોપારી તો અપનો દ્રિબ્ય લેકે અપને ઘર ગયો તબ પદ્મના-
ભદાસ અપને ઘર આએ તબ પદ્મનાભદાસસોં શ્રી આચારજજી મહા-
પ્રભુનને પૂછો જો પદ્મનાભદાસ તુ કહાં ગયો હો તબ પદ્મનાભદાસને
કહ્યો જોમહારાજ એક કામ ગયો હોસો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ
તો સાક્ષાત્ ઈશ્વર સો તત્કાલ જાનિ ગએ તબ પદ્મનાભદાસસોં શ્રી
આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો હમ વા બ્યોપારીકો સંગ તો ન લીનો
હુતો જોવાકો માલ દેનો વહ પીછે રહ્યો તો હમ કહા કરે પરિ તેને બ-
હુત બુરી કરી જોરિએ કાઢિકે પૈસા દીનો તબ પદ્મનાભદાસને કહી જો
મહારાજ સોતો પરિ વહ બ્યોપારી પુકારતોતો રાજ ભોજનકો દોય ઘડીકી
અબાર હોતી તો મેરો જન્મ સબ બૃથા જાતો ઔર રિણ તો કાલિ દેઉંગો

યહ કિતનીક બાત હૈ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તેને ધર્મ ગહને લિખિ દીનોસોં કાહે તે તબ પદમનાભદાસને કહ્યો જો મ-હારાજ એસો ગાઢો લિખિ દીયો જો વિના દીયો ન જાય પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ તો અડેલ પધારે પાછે પદમનાભદાસ એક રાજા હુતો તાકે પાસ ગએ તબ પદમનાભદાસકો વા રાજાને બહુત આદરે સન્માન કીયો પાછે રાજાને કહ્યો જો મોકો કૃપા કરિકે કછુ સુનાવો તબ પદમનાભદાસને કહ્યો જો રાજા શ્રી ભાગવત તો નાહી સુનાઊં કહોતો મહાભારથ સુનાઊં તબ રાજાને કહ્યો જો મહાભારથહી સુનાવો તબ મહાભારથહી કહન લાગે સો જબ યુદ્ધકો પ્રસંગ આયો તબ સબનકે હથિયાર છુડાય ધરે તબ આગે કહન લાગે. સો કથા કહત મે કોઈ બીર રસ એસો ઉપજ્યો સો આયુ સમે સબ લાત મુકવીનસો લરેન લાગે પાછે કિતેક દિનમે મહાભારથ સંપૂરણ ભયો તબ રાજા બહુત દક્ષણા દેન લાગ્યો તબ પદમનાભદાસને કહ્યો. જો ઈતનો તે મે નાંહી લેઉગો મેરે માથે રિણ હૈ તિતનો લેઊંગો બાકાકો ફેરિ દીનો પાછે સા-હકો દ્રિબ્ય દેકે ખત ફારિડારો.

બાર્તા પ્રસંગ. ૩.

ઔર પદ્મનાભદાસકે એક બેટી કુમારી હુતી તાકે નિમિત્ત એક બર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સેવક ચાહિયત હુતોસો વૈષ્ણવનસોં પૂછન લાગે તબ વૈષ્ણવનને કહ્યો જો એક બર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજીનકો સેવક હૈ પરિ સનોડિયા બ્રાહ્મણ હૈ સો પદ્મનાભદાસકો લૌકિક કત્યાન્નિમે બિબહારકી સુધિ રહી નાહી વૈષ્ણવન કહ્યોજો ભલો વૈષ્ણવ હૈ સો યાકો બેટી દીજીયે તબ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો ભલોસો પદ્મનાભદાસને વા વૈષ્ણવકો તિલક કીયો વિવાહસહી કરિકે અપને ઘર આએ તબ તુલસાવડી બેટી હુતી તાસોં કહ્યો જો અપ-અપની બેટીકો વિવાહ અમુકે વૈષ્ણવસોં સહી કરિ આયો હોં તબ તુલસાને કહ્યો જો વહતો સનોડિયા બ્રાહ્મણ હૈ ઔર આપન ક-નોજીઆ બ્રાહ્મણ હૈ સો એસે કૈસે હોય તબ પદ્મનાભદાને કહી જો અબતો ભઈસો ભઈ તબ તુલસાને કહ્યો જો સગાઈ ફેરો તબ પદ્મ-નાભદાસને કહી જો સગાઈ કૈસે ફેરી જાય છુરી લાવો મેરો અંગુઠા કાટો તબ તુલસાને કહ્યો જો અંગુઠા કૈસે કાટયો જાય તબ પદમના-ભદાસને કહ્યો જો સગાઈ કૈસે ફેરી જાય જો અંગુઠા કાટે તો સ-ગાઈ ફેરી જાય પાછે પદમનાભદાસને વિવાહ કરિ દીયો. જ્યાતિકે સબ જખ મારિ રહે વૈષ્ણવકે કહેકો વિશ્વાસ તાતે સગાઈ ન ફેરી.

વાર્તા પ્રસંગ. ૪

ઓર એક ક્ષત્રાણી પદમનાભદાશકે ઘર નિત્ય આવતી તબ એક દિન તુલશાને કહ્યો જો ક્ષત્રાણી તુ નિત્ય કયાં આવત હે તબ વા ક્ષત્રાણીને કહી જે પદમનાભદાશ બડે ભગવદીય હૈ ઔર બડેમહાપુરૂષ હૈ ઔર મેરે સંતતિ નાહી હોતહૈ તાતે આવત હોં તાતે તુમ પદમનાભદાસસોં મેરી બીનતી કરો તબ એક દિન તુલસાને પદમનાભદાસસોં કહ્યો જો પદમનાભદાસ એક ક્ષત્રાણીકે સંતતિ નાહી હોત હૈ તાકે લીએ તુમસોં વીનતી કરત હોં તબ પદમનાભદાસને કહ્યો જો તુલસા જલ લાઉ તબ તુલસાને જલ લાયકે આગે ધરે તબ જલ અપને અંગુઠાકો ચરણોદક કરિકે પદમનાભદાસને વા ક્ષત્રાણીકો ચરણોદક દીયો ઔર કહયો જોજા તેરે પુત્ર હોયગે તાકો તુ મથુરાદાસ નામ ધરિયો પાછે વાકે પુત્ર ભયો.

વાર્તા પ્રસંગ. ૫.

ઔર એક સમે બડે રામદાશજી અપને સેવ્ય ઠાકુરજીકો પદમનાભદાશકે ઘર પધરાયકે આપ શ્રીનાથજીકી સેવા કરન લાગે શ્રીનાથજીકે ભીતરિયા ભએ તબ પદમનાભદાસ શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કરન લાગે સો કિતેક દિન પાછે મુંગલકી ફૌજ આઈ તાને ગામ લુંટ્યોસો શ્રીઠાકુજીકો મુંગલ લે ગયો તબ પદમનાભદાસ વા મુગલકે પાછે સાત દિનલોં રહે જલ પાન કરયો તબ વા મુંગલસો વાકી મુંગલાનીને કહયો જો યહ બ્રાહ્મણ જલપાનહુ નાહી કરત યાકો સાત દિન ભએ હૈ અન જલ છોડે સો જો યહ બ્રાહ્મણ મરૈગો તો તેરે માથે હત્યા ચઢેગી તો તેરો સંગ છોડી દેઉગી નાતરે દેવ યાકે તેરે પાસ હૈ સો તુમ દેવ યાકે દેઉ તબ વા મુંગલને પદમનાભદાશકો શ્રી ઠકુરજી દીયે સો લેકે પદમનાભ દાશ અતિ આનંદ પાયકે અપને ઘર આએ પાછે આપ સ્નાંન કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો પંચામૃતસોં સ્નાંન કરિવાયો અંગ વસ્ત્ર કરિ શૃંગાર કીયો રસોઈ કરિ ભોગ શમર્પ્યો પાછે શમયાનુસાર ભોગ સરાય અનોંશર કરિ પાછે મહાપ્રશાદ આપુ લાએ ઔર જાદિન તે વા કનોજમે શ્રી ઠાકુરજી વા મુંગલકે હાથ પરેસો તાદિન રામદાશને યહ બાત જાનીસો તાદિનતે બડે રામદાશને હું સાત દિન તાંઈ મહાપ્રશાદ નાહી લીનો પરિ શરીનાથજીકી સેવા સાવધાનીસોં કરત રહે યહ વાત પદમનાભદાશને ઘર બૈઠે જાની જો રામદાસહુ યા બાત કે ઉપર બહુત દુખ પાયો સાત દિનલોં જલપાનહુ નાહી લીયો યહ જાનિ પદમનાભદાસ શરીનાથજીકે દર્શન તથા રામદાસજીસોં મિલિવેકો શરીનાથજી દ્વાર આએ તબ શરીનાથજી દર્શન કીએ પાછે

રામદાસજીસોં મિલે તબ રામદાસજીને પદમનાભદાસ સોં કહ્યો જો તુમને બહુત દુખ પાયો તબ પદમનાભદાસને કહ્યો જો હું તો દુખ પાયોસો તો ન્યાવહૈ પરિતુમ મેરે માંથે સેવા પધરાય આએ ઔર તુમને સાત દિનલોં મહાપ્રસાદ નાહી લીયો સો કાહે તે તબ રામદાસને કહ્યો જો તુમ કહતહો સો તો સાંચહૈ પરિ મે હુંતો બહુત દિનલોં સેવા કીનીહૈ તાતે ઇતનો તો સંબંધ ચહિયે પાછે કિતનેક દિન લો ઉહાં રહિકે પદમનાભદાસ શ્રીનાથજીસો બિદા હોય કે અપને ઘર આયે પાછે સેવા કરન લાગે.

વાર્તા પ્રસંગ. ૬

ઔર એક સમે પદ્મનાભદાસ અપને સેવ્ય શ્રીઠાકુરજી શ્રીમથુરાનાથજી તથા અપનો કુટુંબ લેકે અડેલ આય રહે પરિદ્રવ્યકો સંકોચ બહુત હુતો તાતેં શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ તેસો છોલા તલિકે સમર્પ તેસો છોલા આછી રીતિ સો બીનિકે પહલે દિન ભિજોય રાખતે દૂસરે દિનનીકી ભાંતિ સોં તલિકે પરોસતે એક મુઠ્ઠી ધરિકે કહે જોયહ દારિ એક મુઠ્ઠી ભરીકે ધરે ઔર કહે જો પહરોટી હૈ યા ભાંતિ જિતને સાગ ન હોય તિતનેનકો નામ લેકે એક એક મુઠ્ઠી સમર્પ તે યા ભાંતિ સો નિત્ય કરતેસો શ્રી ઠાકુરજી સોહી આરોગતે પાછે એક વૈષ્ણવને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે આગે કહ્યોજો મહારાજ પદમનાભદાસ શ્રીઠાકુરજી કોયાભાંતિ સમર્પતહે સો એકદિનશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ભોગ સમર્પ બેરકાવિરિયાં આપ પદમનાભદાસકે ઘરપધારે સોજેસે નિત્ય ભોગ સમર્પત તૈસેઇ પદમનાભદાસને ભોગ સમર્પ્યોહો સોજબ ભોગ સરાયો તબ પદમનાભદાસને કહ્યોજો મહારાજ યહ બારેહૈ યહ ભાતહૈ યહદારિહૈ યહ સાકહૈ યહ સિખ્રિનહૈ યહ રોટીહૈં યહ વરાહૈ એસે કહિકે સબ સામગ્રીનકો નામ લેકે છોલાનકાટેરી બતાઈ તબશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો હૃદોભરિ આયો ઔર કહ્યોજો દ્રિવ્યકો સંકોચહૈ તાકેલીએ એસે કરતહે પાછે શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુ આપતો ઘરકો પધારે તબશ્રી અક્કાજીસોં કહ્યોજો પદમનાભદાસ કે ઘર નિત્ય રસોઈકી સામગ્રી પઠાવતિ રહિયો તબ દુસરેદિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પદમનાભદાસકે ઘર સીધો સામગ્રી પઠાયો તબ પદમનાભદાસને તુલસા સોં કહ્યોજો ઈહાંતે અબ પ્રભુ કાઢન હારભએ હૈં તબ પદમનાભદાસને દિનદ્વેચારિકો સામાન કરિ પાછે અપને સેવ્ય ઠાકુરજી શ્રીમથુરાનાથજી સોં કહ્યોજો મહારાજ કોમન હોયતો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ પધરાય આઉં તહાં સકલ સામગ્રી સિદ્ધિહૈં તબ શ્રીમથુરાનાથજીને કહ્યોજો મોકો તેરોહી કીયોભાવ તહૈ તાતે તેરે ઈહાં

બહુત પ્રસન્યહો તુ કછુ સંકોચમતિ કરે એસે શ્રી મથુરાનાથજી આપ
કહે નવ પદમનાભદાસને નાવ ભાડે કીની તામેં શ્રી ઠાકુરજી પધારાએ
ઓર સબકુટુંબ નાવમેં બેઠાયકે આય શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન સોં
વિદાહોન ગએ ઓર સીધો સામગ્રી દિનદ્વેચારિકો આયો હુતો સો
ભંડારીકો ફેરિદેકે આપ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે પાસ વિદા હોય કે
દર્શન કરિકે દંડોત કરિકે કહ્યો જો મહારાજ હમતો ચલતહે તબ શરી
આચારજજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો શરી મથુરાનાથજી કહાંહે તવ પ-
દમનાભદાસને કહ્યોજો મહારાજ શરી ઠાકુરજી તો નાવમેં બિરાજતહેં
શરી ઠાકુરજીકો નાવમેં પધરાય કેહોં મહારાજ કે પાસ દર્શન કરિવેકો
તથા વિદા હોય વેકો આયો હું તબ શરી આચારજજી મહાપ્રભુનને
પદમનાભદાસકો વિદાકીયો પાછે ભંડારીને આચારજજી મહાપ્રભુન સોં
આયકે કહ્યો જો મહારાજ પદમનાભદાસકે ઘર સીધો સામગ્રી દિનદ્વે
ચારિકી પઠાઈ હુતીસો પદમનાભદાસ ફેરિ દેગએહે તબ શરી આચા-
રજજી મહાપરભુનને કહ્યો જો સીધો સામગ્રી પઠાઈ તાતે પદમનાભ-
દાસ ગયો નાતરન જાતો યહવાત આપ શરીમુખતે કહીસો પદમના-
ભદાસકી બાર્તા શરી ગોકુલનાથજી શરી સર્વોત્તમકી ટીકામે લિખેહેં જો
પદમનાભદાસ સોબિરલા કોટિ મધ્યપી દુર્લભહેં સોવે પદમનાભદાસ શ-
રી આચારજજી મહાપરભુનકે સેવક એસે પરમ કૃપા પાત્ર ભગવદીયહે
તાતે ઇનકી વાર્તા કોપાર નહીં પદમનાભદાસકી એસી કિતનીક બાર્તાહેં

બાર્તા પ્રસંગ ॥ ૭ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૪ ॥ સંબંધ ॥ ૩૧ ॥ ૪ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक
पद्मनाभदासकी बेटी तुलसा
तिनकी वार्ता लिख्यते

સો એક સમે એક બૈશ્નવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો સેવક
તુલસાકે ઘર આયો સો શ્રી ઠાકુરજીકો દર્શન કીયો તબ રાજભોગ
સમર્પ્યોહો તબ તુલસાનેવા વૈશ્નવસો કહ્યો જો ઉઠો સ્નાન કરો મહા
પ્રસાદ લેઉ તવ વા વૈશ્નવને કહ્યો જો હુતો ઘર જાયકે મહાપ્રસાદ લેઉંગો
તવ સ્નાન કરુંગો તબ તુલસા ચુપ વ્હે રહી પાછે વહ વૈશ્નવ ઉઠિકે
અપને ઘર ગયો તબ તુલસાકે મનમે બહુત ખેદ ભયો જો દેખો મેરે
ઘરતે બૈશ્નવ ભુખો ગયો બહુરિ મનમે આઇ જો ગ્યાતિ બ્યવહાર કે
લાયે સખડી ન લીની હોયગી પરિ ભલો સકારે પૂરી કરિ મહાપ્રસાદ

લિવાઉગી પાછે મૈદા છાંનિ સિદ્ધિ કરવાઈ તવ સોઇ પાછે રિત્રાકો મથુરાનાથજી પદમનાભદાસકે સેવ્ય ઠાકુર તિનને સ્વપ્નમે તુલસાસો જ-નાયો જો સકારે વૈશ્નવકો સખડી મહાપ્રસાદ લિવાઇયો વા વૈશ્નવ અ-પને ઘર પ્રસાદ તાહી લેયગો પાછે વા વૈશ્નવસો સ્વપ્નમે કહી જો સકારે તુ સખડો મહાપ્રસાદ તુલસાકે ઘર લીજિયો પાછે પ્રાતઃકાલ સ્નાન કરી તુલસાને પુરી કરી શ્રી ઠાકુરજીકો જગાય સેવા કરન લાગી ઇતનેમે વહ વૈશ્નવ આયો શ્રી ઠાકુરજીકે દર્શન કરી બૈઠિ રહ્યો તબ તુ-લસા ભોગ સમર્પિકે બાહિર આઈ તબ વા વૈશ્નવસો કહ્યો જો ઉઠો સ્નાન કરો મહાપ્રસાદ લેઉ તબ બૈશ્નવને કહ્યો જો ભલો તબ વા બૈ-શ્નવને સ્નાન કરિ તિલક મુદ્રા કરિકે સ્મરન કીયો ઇતનેમે રાજ ભોગ સર્યો તબ વા વૈશ્નવને દર્શન કીએ પાછે તુલસાને શ્રી ઠાકુરજીકો અનોસર કરિ તુલસા વાહિર આઈ તબ પુરી વુરા સધાનો વા વૈશ્નવ કે આગે રાખ્યો ઔર કહ્યો જો મહાપ્રસાદ લેઉ તબ વાબૈશ્નવને કહ્યો જો યહતો નાહી લેઉગો હુંતો સખડી મહાપ્રસાદ લેઉગો તબ તુલસાને કહ્યો જો કછુ સંકોચ મતિ કરો યહતો ગ્યાતિ બિહવારહે તબ વા બૈ-શ્નવને કહ્યોજો સોતો સાંચ પહેલિતો એસેહી મનમે આઈ હુતી પરિ અબતો આગ્યા ભઇહે પાછે વા બૈશ્નવને સખડી મહાપ્રસાદલીયો તબ દોઉનજને પરસ્પર પ્રસંન્ય ભએ.

બાર્તા પ્રસંગ. ૧

બહુરી એક દિન તુલસાકે ઘર શ્રી ગુસાંઈજી પધારે તબ તુલ-સાને ભલીભાંતિસો સેવા કીની તાતે શ્રી ગુશાંઈજી બહુત પરશન ભએ ઔર એકદિન શ્રી ગુશાંઈજી ભોજન કરિકે પોઢે હુતે તબ તુલશાને ભગવદ વાર્તા કરી અતિ પરશનતામે શ્રી ગુશાંઈજી કહીજો પદમનાભ દાશકી સંતતિ એસીહી ચહિએ પાછે શ્રી ગુશાંઇજીને તુલશાસો પુછો જો શ્રી ઠાકુરજી શાનુભાવ તાજ તાવતહે તવ તુલશાને કહ્યો જો માહરાજ અબતો પેટભરિ ખાઇયતહે ઔર નીદભરી સોઇયતહે ઔર શ્રી આ-ચાર્યજી મહા પરભુનકે ગ્રંથનકો પાટ કરિયતહે તબ શ્રી ગુશાંઇજી બહુત પરશન ભએ વહ તુલશા એશી ભગવદી હુતી તે તાતે શ્રી ઠા-કુરજી આર્તિ શહિનશકે તાતે વા તુલશાકે ઉપર શ્રી ગુશાંઈજી બહુત પરશન રહતે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે. ॥

———

બાર્તા પ્રસંગ ૨ ॥ બૈઠક ૫ સંબંધ ॥૩૩॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक पद्मनाभदासको बेटा ताकी वहु पार्वती ताकी वार्ता.

સો પાર્વતી શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા નીકી ભાંતિસોં કરતી ઔર પુરૂષોત્તમદાસ મેહરા ઇનકો નીકી ભાંતિસો જાનતો જબ કનોજ જાતો તબ પાર્વતીકે ઘર ઉતરતો તબ કિતનેક દિન પાછે પાર્વતીકે હાથ પાંવસ્વેત હૈ ગએ તબ તે શ્રી ઠાકુરજીકી રસોઈ કરત તથા સ્પરસ કરત બહુત બહુત ગિલાન આવતી તવ પુરૂસોત્તમદાસ મેહરાકો પાર્વતીને પત્ર લિખ્યો તામે લિખ્યો જો મેરી વીનતી શ્રી ગુસાંઇજીસોં કહિયો મેરી દેહકો યહ પ્રકાર બયો હે તાતે મોકો સેવા કરત પાક કરત બહુત ગિલાન આવત હૈ સો મે કહા કરૂં સો પુરૂષોત્તમદાસ મેહરાને પાર્વતીકો લિખ્યો પત્ર શ્રી ગુસાંઇજીકો વાંગિ સુનાયો ઔર વીનતી કીની ભેટકી મોહરહી સો આગે રાખી પાછે શરી ગુસાંઇજીને પુરૂષોત્તમદાસ મેહરાકો આગ્યા દીની જો દિનદ્વૈ ચારિમે કહુંગો પાછે દિનદ્વૈ ચારિ વીતે તવ શરી ગુસાંઇજીને પુરૂષોત્તમદાસ મેહરાકો આગ્યા દીની જો પાર્વતીકો પત્ર લિખિતામે લિખિયો જો તુ શરી ઠાકુરજીકી સેવા નીકી ભાંતિસોં કરિયો કાહુ બાતકી ગિલાન મતિ લાઇયો શરી ઠાકુરજી તેરો ભોગ સબ આપુહી તે દુરિ કરેગે તબ પુરૂષોત્તમદાસ મેહરાને પાર્વતીકો પત્ર લિખ્યો તામે શરી ગુસાંઇજીને શરી મુખ તે બચન કહે સો લિખિ પઠાએ સો વહ પત્ર પાર્વતી પૈ પહુંચ્યો સો પત્ર વાંચિકે શરી ગુસાંઇજીકી આગ્યા તે સેવા પ્રસન્નતાસોં કરન લાગી કછુ ગિલાન મનમે નહીં લાવતી પાછે મહીના તીનિ ચારિમે હાથ પાવનીકે ભએ તવ પાર્વતી બહુત પ્રસન્ન બઇ સો પ્રસન્નતાસો સેવા કરન લાગી. બહુરિ શરી ગુસાંઇજીકો પત્ર લિખ્યો ભેટ પઠાઇ ઔર કહ્યો જો મહારાજકે પ્રતાપ તેનીકી બઇહો સો પત્ર વાંચિકે શરી ગુસાંઇજી બહુત પ્રસન્ન ભએ સો વહ પાર્વતી બડી કૃપાપાત્ર ભગવદી હુતી પ્રભુનકે પ્રમાંન ચલતી તાતે શરી ગુસાંઇજી ઇનકે ઉપર સદા પ્રસન્ન રહતે યહ બાર્તા સવ પદમનાભદાસકે કુટંબકી બઇ તાતે પદમનાભદાસ બડે ભગવદી હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

પ્રસંગ ૧ વૈષ્ણવ ૬ ॥ સંબંધ ૩૪ ॥

अब श्री आचार्यजी महा प्रभूनके सेवक पद्म नाभदासको नाती पार्वतीको बेटा रघुनाथदास ताकी वार्ता.

સો રઘુનાથ દાસ વનારસમે બહુત શાસ્ત્ર પઢિકે શરી ગોકુલ આયો તબ શરી ગુસાંઈજીકો દંડોત કીની સો શરી ગુસાંઈજી બડેનકી કાંનિતે ઈનકે ઉપર કૃપા કરતે કથા કહતે સો રઘુનાથદાસ સુનતે સો એક દીન પરમાનંદ સોનીને ઈનસોં પૂછો જો રઘુનાથદાસ તુમતો બહુત સાસ્ત્ર પડેહો પંડિતહો આજ શરી ગુસાંઈજીને કહા કથા કહી હુતી સો કહો તવ રઘુનાથદાસને પરમાનંદ સોનીસે કહ્યો જો તુમતો સાચ પૂછતહો પરિ હુંતો કછુ સમજત નાહી તવ યહ વાત પરમાનંદ સોનીને શરી ગુસાંઈજીકે આગે કહી જો મહરાજ રઘુનાથદાસ તો કછુ સમજત નાહી પાછે શરી ગુસાંઈજીને રઘુનાથદાસકો ગ્રંથ દોય ચારી પઢાએ ઔર માર્ગકી પ્રનાલિકા કહી પાછે રઘુનાથદાસ સમજન લાગ્યો બડો પંડિત ભયો સો કિતેકદિન પાછે અપને ઘર કનોજમે આયે તબ માંતાંસોં કહીજો હુંતો ન્યારો હોઉગો શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કરુંગો તવ માતાને કહીજો ભલેઈ તુ સેવા કરિ પાછે ન્યારોભયો વાકી માતા-જલ ભરિલાવતી પાર્વતી પાત્ર માંજતી શ્રીઠાકુરજીકી સેવા નીકી ભાંતિ સોં કરતી પરચારગી સબ કરતો જવરાજભોગ સરતો તબ આપને ઘરે અકેલી લીટી કરિ શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પિ ભોગસરાય આયપ્રસાદ લેતી યાભાંતિસોં કરતી એસે કરતદિન પાંચસાતવીતે તવ અપને સેવ્ય શ્રીઠાકુરજીને કહ્યો જો અરી પાર્વતી મેરોગરો ઘરખરાતહૈ અકેલી લી-ટી નતે તાતે તુ દારિતો કરયો કરિ તબ પારવતીને કહ્યો જો મહારાજ તુમતો દારિભાત સાલનસો આરોગતહો તબશ્રી ઠાકુરજીને કહ્યો જો મેંતો તેરો કીયો આરોગતહોં પાછે દારિભાત સબ સાલન કરનલાગી તાતે પાર્વતી વડી કૃપાપાત્ર ભગવદી હુતી યેવાર્તા સવ પદમનાભદાસકે પરવારકી ભઈ તાતેયે પદમનાભદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપત્ર ભગવદીયહેં સોઈનકી વાર્તા એસી એસી કિતની કહૈં તતે અબકહાંતાંઈ લિખિયો.

પ્રસંગ ॥ ૧ ॥

वैश्नव ७ ॥ संबंध २५ ॥ अवश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक रजो क्षत्राणी ४॥ अडेल में रहती ताकी वार्ता.

સો વ રજો ક્ષત્રાણી નિત્ય પકવાંન સામગ્રી કરિશ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે લીએલ આવતી સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આરોગતે વાકોં નિત્યકો નેમ હુતો સો એકદિન લક્ષમન ભટ્ટજીકો શ્રાદ્ધદિન આયો સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને બ્રાહ્મણ ભોજનન કોવુંલાએ હુતે તહાં ઘૃત થોરોસો ચહિયત હુતો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને એક વૈશ્નવ સોં કહી જોરજો કે સોં ઘૃતલે આઉ તબવા વૈશ્નવને રજો સોં કહી જોરજોશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ઘૃત મગાયોહે તબ રજોનેવા વૈશ્નવ સોં કહ્યો જો ઘૃત કાહેકોં ચહિયતહે તબ વા વૈશ્નવને કહ્યો જો આજુશ્રી લક્ષમન ભટ્ટજીકો શ્રાદ્ધ દિનહૈ સો બ્રાહ્મણ ભોજન કોબુલાએહે સો થોરો સો ઘૃત રસોઈ મેં ઘટ્યોહે તાતે મંગાયો હૈતવરજો ને કહ્યો જોમેરે તો ઘૃત નાહીંહૈ તબવહ વૈશ્નવ ફિરિ આયો આયકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો જો મહારાજ જો કે ઘૃત નાહીંહૈ તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ ફેરિજા ઔર ખીજી કે કહિયો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ઘૃત મંગાયોહૈ તબવહ વૈશ્નવ ફિરિ ગયો ઔર રજોસોં કહ્યોજો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ખીજતહૈં તવહુ રજોને ઘૃત નાહીં દીનો તબવહ વૈશ્નવ ફિરિ આયો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહીજો મહારાજ રજો ઘૃત નાહીં દેત તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો. જો અબકે ફેરિજા ઔર કહિયો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ખીજતહૈં તાતે ઘૃતદેઉ તબહુ નાહીં દીનો તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યોજો મહારાજ રજો ઘૃતનાહીં દેત તબશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ઔર ઠોર તે કામ ચલાયો તબરાત્રિ કો રજો પકવાન લેકે આઈ તબ રજોકોં દેખિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પીઠિ દેવૈઠ તબ રજોને કહી જો મહારાજ મેરો અપરાધ કહાહૈ તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તેરે ઘત નહુતો તો સામગ્રી

કહાતે કરિ લઈ તવરજોને કહ્યોજો હું લક્ષ્મન ભટ્ટકી બેટી તો નાહીં મેરે ધૃત નહુતો તાતે નદીનો તાતે તુમ્હારે ધૃત હુતો સોક્યો ન કાઢ્યો તબશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો મેં શ્રી ઠાકુરજીકો ધૃત કયોં કરિ કે દેઉ તબ રજોને કહીજો મેં શ્રીઠાકુરજીકોં ધૃત કયો કરિકે દેઉ તબ આપ બોલે નાહીં તવ રજોને સામગ્રી આગે રાખી ઔર કહી જો રાજ આરોગો તબશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજો આજ શ્રાદ્ધ દિનહૈ તાતે દુસરીવાર લેનો નાહીં તબરજોને કહીજો મહારાજ જો તુમ્હારે ધરકો હોય સોમતિ લેઉ યહતો લીયો ચહિયે તબ રજો કે આગ્રહતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને આરોગી રજો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી એસી કૃપા પાત્ર ભગવદી યહી તાતે ઇન રજોકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ૧ ॥

वैश्नव ८ ॥ संबंध ३६ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक सेठ पुरुषोत्तमदास क्षत्रिबनारसमें रहते तिनकी वार्ता.

સો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસકોં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી આજ્ઞા હુતી જો તુમ પાસ કોઈ નામલેન આવેતાકોં તુમ નામ દીજીયો તાતે સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ નામદેતે ઔર અપને ધર શ્રી મદન મોહનજીકી સેવા કરતે પરિકબહુ વિશ્વેશ્વરનાથ મહાદેવજી કે દર્શનકોં ન જાતે એસે કરત બહુત દિનવીતે તબ એક દિન વિશ્વેશ્વરનાથ મહાદેવજીને સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ સોં કહ્યો જો સેઠજી તુમ હમસો ગામકો નાતો તો રાખો કબહુ હમકો પ્રસાદ તો દીયો કરો એસે સ્વપ્ન મેં કહી તબસવારે સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ ઉઠિ સેવા સોં પહુંચિકે બાહિર આએ તબ બસ્ત્ર પહરિકે બીડા દોય પ્રસાદી લેકે ડવરા પ્રસાદકો લેકે વિશ્વેશ્વરનાથ મહાદેવજી કે દર્શનકો ચલે તબ ગામ કે લોગ આશ્ચર્ય ભએજો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ કબહુ દર્શનકોં ન આવતે સો આજુ કયો આએહેં સો સબ લોગ સાથ આએસો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ આપદિવાલ મેં જાયકે વિશ્વેશ્વરનાથ મહાદેવજી કે આગે વીડારોય ધરિ પ્રસાદ કોડવરા ધરિશ્રી

કૃષ્ણસ્મરન કહિકે ઉઠિ ચલે તબ બડે બડે પંડિત બ્રાહ્મણ હુતે તિનને સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ સો કહ્યો જો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ દંડોત નમસ્કાર કછુનકીનો શ્રી કૃષ્ણસ્મરન કહિકે ઉઠિ ચલે સો યહ તો તુમકોં ઉચિત નાહીં તબ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસને ઉન બ્રાહ્મણ નસો કહ્યો જો તુમ મહાદેવજીકો પૂછિ લીજીયો તુમસો મહાદેવજી કહેંગે પાછે ઉન બ્રાહ્મણ નમેં એક મહાદેવજીકો બડો કૃપા પાત્ર ભાગવદી યહુતો તાસો મહાદેવજીને સ્વપ્નમેં કહ્યો જો હમને ઇનસો મહાપ્રસાદ માગ્યોહો સોદેન આએહેં હમારો ઇનકો બ્યોહાર જૈસી કૃષ્ણકોહે તાતે તુમ ઇનસો કછુ મતિકહો પાછે સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ બડે ઉત્સબકો પ્રસાદ કબહુરલે જાતે તબ એક દિન મહાદેવજીને કાળ ભૈરવ સો કહ્યો જો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ વૈષ્ણવનકે ઘરતે અવરો સવરો આવતહે તાતે તુ ઇનકે ઘરકો ચોકી પહરાનિત્ય દેત રહિયો સો કાળ ભૈરવ નિત્ય ઇનકે ઘરકો ચોકી પહરાદેતો સો એક દિન સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ વૈષ્ણવનકે ઘરતે અવારે આવતહે સો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ ઘરકેદ્વાર આએ તબકિરિકે દેખે તો કાળ ભૈરવ એક ઠૈરે ઠાડોહે તબ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસને વાસો પૂછો જો તુ કોનહે તબવહ બોલ્યો જો હું કાળ ભૈરવહો મોકો મહાદેવજીને આગ્યા દીનીહે તાતે તુમ્હારે ઘરકી ચોકી પહરા દેતહો તબ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ ખિરકી દેકે ભીતર ગએ.

બાતો પ્રસંગ ૧ ॥

બહુરિ એક દક્ષણ દેશકો બ્રાહ્મણ સેવી હુતો સો બડો પંડિત મહાદેવજીકો કૃપા પાત્ર હુતો સોવા બ્રાહ્મણકો મહાદેવજીકો સાક્ષાત દર્શન હોતો સોવહ બ્રાહ્મણ નિત્ય પ્રતિ મહાદેવજીકે દર્શન કરતો તબ જળપાન કરતો એસો માહાદેવજીકો ભક્ત હુતો સો એક સમેંજન્માષ્ટમીકો ઉત્સબ આયો સો વિશ્વેસ્વરનાથ મહાદેવજી સેઠ પુરૂષોત્તમદાસકે ઘર ગએ જન્માષ્ટમીકો ઉત્સવ દેખનકો સોવા બ્રાહ્મણને જન્માષ્ટમી કે ઉત્સવકે દિના દર્શન ન પાયો ઔર નવમીકેદુ પહર લોંજવ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસકે ઘરતે મહાદેવજી વિદા હોયકે આએ તબ વા બ્રાહ્મણને મહાદેવજીકો દર્શન પાયો તબ વા બ્રાહ્મણને મહાદેવજી સોં પૂછો જો કાળિ ઔર આજુ હમ દર્શન દુપહરલો નાહીં પાયો સો કાહે તે તબ વા બ્રાહ્મણ સોં મહાદેવજીને કહ્યો જો હમકાળિ સેઠ પુરૂષોતમદાસકે ઘર ઉત્સબ દેખન ગએ હે સો અબહીં સેઠ પુરૂષોત્તદાસકે ઘરતે વિદા હોય કે આવતહો તબ વા બ્રાહ્મણને કહી જો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ કોન હૈ તિનકે ઘર તુમ ઉત્સવ દેખનકો જાતહો તબ મહાદેવજીને કહ્યો જોવે બડે ભગવદ ભક્તહે તબવા બ્રાહ્મણને કહી જો મોહુકો બ-

ગવદ ભક્ત કરો તબ મહાદેવજીને કહ્યોજો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસકે પાસ તુ જાય કે નામલે આઉ તબવા બ્રાહ્મણને કહીજો તુમ હીમોકો નામ દેઉ તબ મહાદેવજીને કહીજો મે તોકો નામદેઉગો તો સહી પરિ મેરો દીયો નામતોકો ફલેગો નાહીં તાતે તુ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસકે પાસ નામલે આઉ વેતોકો નામ દેયગે તબ વહ બ્રાહ્મણ સેઠ પુરૂષોતમદાસકે પાસ નામ લેબે ગયો સો આયકે ભીતર ખબર કરવાઈજો એક બ્રાહ્મણ આયોહૈ તબ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસને કહી જો બૈઠારોમાંથો ખાની કરન આયો હોયગો તબ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ સેવા સોંપહુચિકે બાહિર આએ તબવા બ્રાહ્મણને દંડોતકીની તબ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસને કહીજો એસે અનુચિત ક્યો કરતહો હમક્ષત્રી તુમ બ્રાહ્મણ એસેપોન ઘટેહે તબવા બ્રાહ્મણને સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ સોં કહ્યો જો હમકો નામ દેઉ તબ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસને કહ્યો જો હુંતો નામ નાહીં દેઉગો વહુરિ બ્રાહ્મણને બ-હુત આગ્રહકીનો પરિપુરૂષોત્તમદાસને નામ નદીયો તવ વહ બ્રાહ્મણ મહાદેવજી કે પાસ આયોતબ કહ્યો જો સેઠ પુરૂષોત્તમદાસ નામ નાહીં દેત તબ મહાદેવજીને કહ્યો જો તુ ફેરિજા હમારો નામ લીજીયો જો મોકો શ્રી મહાદેવજીને પઠાયોહૈ તુમસોં મહાદેવજીને કહ્યો હૈ તબ વહ બ્રાહ્મણ ફેરિ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસકે પાસ આયો ઔર કહ્યો જો મોકો મહાદેવજીને પઠાયોહૈ તાતે મોકો નામ દેઉ તવ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસને વા બ્રાહ્મણકો નામ દીયો નામ સુનાયકે હાથ જોરિકે શ્રી કૃષ્ણસ્મરન કહ્યો તબવા બ્રાહ્મણને કહ્યો જો અવ મોકો પ્રનામ ક્યો કરત હો તવ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસને કહ્યો જો અબ તુમ ભગવદ ભક્ત ભએ મેરે તુમ વંદનીયહો તુમ્હારે ઔર હમારે વંદનીય શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ હૈં મેંતો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે નામ દેતહોં પાછે વહ બ્રાહ્મણ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ અડૈલ આયો તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે પાસ નામ સમર્પણ કરવાયો પાછે કિતેક દિન રહિકે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ગ્રંથ પઢે.

વાર્તા પ્રસંગ. ૨.

બહુરી એક સમે શેઠ પુરૂષોતમદાસ બૈઠે બૈઠે મંદીર વસ્ત્ર ક-રતહુતે ઈતનેહીમે ગોપાલદાસ બેટા શ્રી ઠાકુરજીકો સેનભોગ સરાય બેકાં મંદીરમે નહાયકે આયો તબ દેખે તો સેઠ પુરૂષોતમદાસ બૈઠે બૈઠે મંદીર બસ્ત્ર કરતહૈ તબ ગોપાલદાસ કે મનમે આઈ જો અવતો સે-ઠજી વૃદ્ધ ભએહૈ તાતે મે સેવામે તત્પર હોઉતો આછો તબ યહ વાત ગોપાલદાસકે મનકી સેઠ પુરૂષોતમદાસને જાની તબ કહ્યો જો બેટા આગે આઉ તબ ગોપાલદાસ જાયકે દેખે તો વર્ષ વીસ તથા પચીસ

કે બૈઠેહે તબ પુરૂષોતમદાસને કહ્યો જો બેટા યહ ભગવદી યનકી મન· મે ન લાવની ભગવદી સદા તરૂન હે પરી અવસ્થા હોય તાકો માન દીયો ચાહિયે.

વાર્તા પ્રસંગ. ૩

બહુરિ એક સમે સેઠ પુરૂષોતમદાસ ઝાંડ ખંડમે મંદાર મધુસુ- દન ઠાકુરહે સો પર્વત ઉપર મંદિર હે પર્વતકો નામ મંદાર પર્વત હે તા ઉપરતે મનુસ્ય ગિરેતો ચોટ ન લગે ઔર અપને સબ પાપ કહિ કાંમ- ના કરિ ગિરેતો દેહ છુટે પાપ દુર હોય ઔર જો કામના કરી હોય સો દુસરે જનમમે સિદ્ધિ હોય વહ ઐસો સ્થલ હે તહાં એક સમે શ્રી આચારજી મહાપ્રભુ પધારે હુતે તહાં સેઠ પુરૂષોતમદાસ ઔર એક બ્રાહ્મણ શ્રી આચારજી મહા પ્રભુનકો સેવક સો દોઉજને મં- દારમધુસુદનજીકે દર્શનકો પર્વત ઉપર ચઢે સો ઉહાં જાયકે મધુસુદન- જીકો દર્શન કીનો પાછે રાત્ર પરગઈ તાતે ઉહાંઈ સોય રહે પાછે રાત્રીકો ઉહાં એક સિદ્ધબ્રાહ્મણ આયો તિનને સેઠ પુરૂષોતમદાસકે સાથકે બ્રાહ્મણસો પુછ્યો જો તુમ કોન હો તબ વહ બોલ્યો જો હમ વૈશ્નવહે શ્રી આચારજી મહાપ્રભુનકે સેવક હે તબ વા સિદ્ધ બ્રાહ્મણ ને કહ્યો જો મેરે પાસ એક મણિ હે સો તુમ લેજાઉતો લેઉ તબ વા વૈશ્નવને કહ્યો જોયહ મણિ કોન કામ આવતહે તબ સિદ્ધ બ્રાહ્મણ ને કહી જો યહ મણિ ઐસી હે જો માગે સો દેતહે તબ વા બ્રાહ્મ- ણને કહી જો મેતો વિરક્ત હો મેં મણીલેકે કહા કરૂ પરિ મેરે સાથ એકક્ષત્રી હે સો વહ ગ્રહસ્થહ સો વહ સોવતહે જો વાકો દઉતો જગાઉ તબ વા સિદ્ધ બ્રાહ્મણને કહી જો જગાવો તબ વા વૈષ્નવને સેઠ પુ- રૂષોતમ દાસકો જગાયો ઔર કહી જો યહ બ્રાહ્મણ મણિ દેતહે સો તુમ લેઉ તબ સેઠ પુરૂષોતમદાસને કહી જો યહ મણી કોન કામ આ- વતહે તબ વા મણીકો પ્રભાવ કહ્યો તબ સેઠ પુરૂષોતમદાસને કહ્યો જો યહ મણિ હમારે કાંમકો નાહી તાતે હુંતો ન લેઉગો તવ સિદ્ધ બ્રાહ્મણ ફિરિગયો તબ સેઠ પુરૂષોતમદાસકે સંગ બ્રાહ્મણ હુતો તાને સેઠ પુરૂષોતમદાસસો કહ્યો જો તુમતો ગ્રહસ્થહો બહુત કુટંબીહો તુમારે માથે સેવાહે તુમને મણિ ક્યો ન લીની તુમકોતો મણી લેનો ઉચિતહો તબ સેઠ પુરૂષોતમદાસને કહ્યો જો અરે બ્રાહ્મણ બાવરે મેં શ્રી ઠાકુરજીકો તથા શ્રી આચારજી મહાપ્રભુનકો આશ્રય છોડિ કે કહા મણીકો આશ્રય કરૂ તેને મણી ક્યો ન લીની તબ વાને કહ્યો જો મેતો વિ- રક્તહો મે મણી લેકે કહા કરૂં મોકો જગદીસ સેરચુન દેયગો તબ સેઠ પુરૂષોતમદાસને વા વૈશ્નસો કહ્યો જો તોકો જગદીસ સેરચુન દેયગો તો

મેકો કહા જગદીસ દસસેર ચુન ન દેયગો જગદીસકે કાહુ વાતકી ન્યુ-
નતા હે એસે કહિકે દોઉ જનને વહ મણી ન લીની વે સેઠ પુરૂષો-
તમદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ઐસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહૈ.

બાર્તા પ્રસંગ. ૪

બહુરી એક સમે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ સેઠ પુરૂષોતમદાસ
કે ઘર પધારે તબ દામોદરદાસ હરસાની શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે
સાથ હે સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને સેઠ પુરૂષોતમદાસકે સેવ્ય
ઠાકુરજી શ્રી મદનમોહનજીકો પંચામૃત સ્નાન કરવાયો ઔર આપુ પાક
કરી શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો ભોગ સરાય અનોસર કરિ શ્રી આ-
ચારયજી મહાપ્રભુ આપ ભોજન કીયો તબ દામોદરદાસ હરસાંનીને
શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનસોં પૂછો જો રાજ યહ કહા તબ શ્રી આ-
ચારયજી મહા પ્રભુનને કહ્યો જો યહ મેરી આજ્ઞા તે નામ દેતહે
તથાપિ મોકો યાકી ઈતની મર્યાદા રાખી ચાહીયે સો વે સેઠ પુરૂષોતમ
દાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ઐસે પરમ કૃપા પાત્ર ભગવદી ય
હે તાતે ઈનકી બાર્તાકો પાર નાહી સો અબ કાંહાં તાંઈ લિખિયે.

બાર્તા પ્રસંગ. ૫

વૈષ્ણવ ॥૮॥ સંબંધ ૪૧ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक सेठ पुरूषोत्तमदास की बेटी रूक्मिनी ताकी वार्ताहै.

સો એક સમે શ્રી ગુસાંઈજી કાસીમે પધારે હુતે તવ તહાં
સુર્યગ્રહન આયો તબશ્રી ગુસાંઈજી મનકર્ણિકાસ્નાંનકો પધારે તબ રૂ-
કિમનીહુ શ્રી મદનમોહનજીકો સ્નાન કરાયકે આપ મનકર્ણિકાસ્નાંનકો
ગઈ શ્રી ગુસાંઈજી પધારે જાનિકે તબશ્રી ગુસાંઈજીસોં વૈષ્ણવનને ક-
હયો જો મહારાજ સેઠ પુરૂષોત્તમદાસકી બેટી રૂકિમની આઈહે તબશ્રી
ગુસાંઈજીને કહયો જો રૂકિમની આગે આઉતવ અપને પાસ બુલા-
યલીની તબશ્રી ગુસાંઈજીને પૂછો જો તુ કિતકદિન પાછે ગંગાસ્નાંનકું
આઈહે તબ રૂકિમનીને કહયો જો મહારાજ ચોવીસ વર્ષ પર્યંત પાછે
આઈહોં તબ યહસુનિકે શ્રીગુસાંઈજીકે નહદો ભરિ આયો ઔર કહ્યો
જો એસી ભગવદી યજીનકો એક ક્ષણહું અવકાસ નાહીંહે જો ગંગાસ્નાં-

नहो आवे श्रीगुसांईजी बहुत प्रसन भये और रुक्मिनी को देखी श्री गोसांईजी कहते जो श्रीठाकुरजी याके आरणिक वहोंवगे.

वार्ता प्रसंग. १.

बहुरि क्षत्री लोक सव कार्तिक मांसमे गंगास्नान करते तव रुक्मिनीने सेठ पुरुषोत्तमदास सों कह्यो जो तुम आग्या करो तो में हुं कार्तिकस्नान करूं तव सेठ पुरुषोत्तमदासने कह्यो जो भलेई स्नान करिजो यहिये सोलीजीये तब रुक्मिनीने कह्यो जो खांड घृतदिवाय देउ मेदा तो घरमेंहे तब सेठ पुरुषोत्तमदासने खांड घृतदिवाय दीयो तवरुक्मिनी पहररात्र पिछली रेहेजाय उठे सोनोतन सामग्री करिके समय समय राज भोगलो श्री मदनमोहनजीको समर्पेकिरि उस्थापन सों सामग्री करे सो सेन भोग लों समर्पे ऐसे कार्तिकमासमे करे और वैसाखमे सीतल सामग्री करे श्री ठाकुरजीको आरोगावे सो प्रसाद वैश्नवनको जिवावे या भांतिसो करे सो एक दिन शेठ पुरुषोतमदासने रुक्मिनी सो कही जो रुक्मिनी तु स्नान कब करत है तोको जात कबहु देखियत नाहीं तु कार्तिक कोनवेर न्हाति है तव रुक्मिनीने कह्यो जो मोको स्नानसों कहा कांम है मेतो या भांतिसों करतहों तब यह सुनिके शेठ पुरुषोतमदास बहुत प्रसन्न भये श्री गुसांईजी आप श्री मुख ते सराहना करते रुक्मिनी ऐसी कृपापात्र भगवदीयही.

वार्ता प्रसंग २

बहुरि कितेक दिनमे रुक्मिनीको देह आसक्ति भई तव रुक्मिनीने कह्यो जो अब यह देह छुटे तो भलो है. श्री ठाकुरजीकी सेवा न होय आवे तो यह देह कोंन कांमकी है तब कितेक दिन पाछे रुक्मिनीकी देह छुटी सो एक वैष्णवने श्री गुसांई सों कही जो महाराज रुक्मिनीने गंगा पाई तब श्री गुसांईजी श्री मुखते कहे जो ऐसे मति कहो जो रुक्मिनीने गंगा पाई ऐसे कहो रुक्मिनी गंगाने पाई वह रुक्मिनी श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी ऐसी कृपापात्र भगवदी यही तातें इनकी वार्ता अनिर्वचनीय है सो कहांतांई लिखिये.

वार्ता प्रसंग ॥ ३ ॥ वैश्नव ॥ ९ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक शेठ पुरुषोत्तमदास को बेटा गोपालदास ताकी वार्ता.

सो गोपालदास सों श्री मदनमोहनजी सानुभाव हुते जो यहिये

સો માંગિલેતે એસે સદૈવ કૃપા કરતે બહુરિ ગોપાલદાસ કીર્તન બહુત કરતે ઔર ગોપાલદાસકી દેહ આસક્તિ ભઈ તવ ભગવદ નાંમકો ઉચ્ચાર કરતે તબ શ્રી મદનમોહનજી આપ હુંકારી દેતે એસી કૃપા કરતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ગ્રંથ સુબોધનીજી શ્રી ભાગવત નિબંધ ઔર રહસ્ય ગ્રંથસો સબ પાઠ કરતે ભગવદ લીલામે મગ્ન રહતે સદૈવ લીલાકો વિચાર કરતે એસે કરિકે સર્વકાર વિતીત કીયો પાછે દેહ છુટી તબ શ્રી ગુસાંઈજીને સુની જો ગોપાલદાસકી દેહ છુટી હૈ તબ આપ શ્રી મુખ તે કહી જો ગોપાલદાસકી સરાહના કરી સોવે ગોપાલદાસ ઐસે ભગવદીય હે યે સબ વાર્તા શેઠ પુરૂષોત્તમદાસકે પરિવારિકી ભઈ તાતે ઈનકી વાર્તાકી પાર નાહીં સો અબ કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ૧૧ ॥

અબશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક રામદાસ સારસ્વત બ્રાહ્મણ તાકી વાર્તા.

સોવે રામદાસ શ્રી ઠાકુરજીકી સેવાનીકી ભાંતિસોં કરતે અપરસ મે જલ ભરતે વીડાહુ અપરસમે રાખતે યા પ્રકારસોં કરતે સો રામદાસકે પાસ દ્રવ્ય વહુત હુતો સો કિતેક પાછે વહ દ્રવ્ય ખરચ ભયો થોરાસો દ્રવ્ય આય રહ્યો તબ મનમે બિચારી જો કછુ આવત હોય તો ભલો હૈ તબ તાદિનતે વહ દ્રવ્ય તાતીનકો બ્યાજુ દીનાં તવ બ્યાજ બહુત આવન લાગ્યો લોભકે લીએ તાતીન કો બ્યોપાર કીયો પૂર્વ દેશમે કુટેવસ્ત્ર વુનત હૈં તિનસોં તાતી કહત હૈ તબ રામદાસજીકે સેવ્ય શ્રી ઠાકુરજી શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને કહ્યો રામદાસ તુતો હમકો તાતીનપર રાખત હૈ તબ રામદાસજી યહ વાત સુનિકૈં ચોંકિ ઉઠે ઔર કહ્યો જો મહારાજ મોસોં ચુકિ પરી તબ રામદાસજી તાતીનપર ગએ ઔર કહ્યો જો મેરો દ્રવ્ય દેઉ તબ ઉન તાતીનને રામદાસજીસોં પુછો જો યહ કારન કહા હે સો દ્રવ્ય માંગત હો તવ રામદાસજીને કહ્યો જો મે કહા કરૂં મોકો તો લરિકા સંગ કાંમ પરચો હૈ તાતે લરિકાકો મન રાખ્યો ચહિયે તબ તાતીનને કહ્યો જો હમ દ્રવ્ય ઈક ઠોરો કરત હે તબ કિતેક દિનપાછે ઉનતાતીનને દ્રવ્ય દીયો સો દ્રવ્ય લેકે ઘર આએ ફેરિ વૈસે હી સેવા કરન લાગે સો સબ દ્રવ્ય નિબટચો તવ બનિયાંનકી દુકાંનતે ઉચાપતિ કરન લાગે તબ રિણ માથે બહુત ભયો તબ ઉચાપતિવનિ

યાકી દુકાંન તે દુરિકીની ઔર બનિયાંકી દુકાંન તે ઉચાપતિ કરન લાગે
પરિ વાવનિયાંકી હાટકે આગે હોયકે નિકસતે નાહીં ઔર ગૈલ હોયકે
જાતે તવ એક દિન વા બનિયાંને રામદાસસોં કહી જો ભલો તુમ મેરી
દુકાંનકે આગે હોય કે નાહી નિકસતહો ઔર ઉચાપતિ નાહી કરત તો
મેરો લેખો કરિકે મેરો પૈસા ચુકાય દેઉ તગાદો વહુત કરડો કીયો તબ
શ્રી ઠાકુરજી રામદાસજીકો સ્વરૂપ ધરિકે વા વનિયાંકી હાઠ ઉપર ગએ
ઔર શ્રી મુખ તે કહી જો લેખો લાઉ પૈસા ચુકાવ દેઉ તબ વા
બનિયાંને બહી દેખિ લેખો કરિકે પૈસા ચુકાય દીયો રૂપૈયા એક સૌ
અધિકી દીએ શ્રી ઠાકુરજી આપ શ્રી હસ્ત સોં લિખિઆએ પરિ
યહ વાત રામદાસજીને ન જાની તબ એક દિન રામદાસજીકો બુલાય
વે બૈષ્નવ આએ તબ ઉન બૈષ્નવનકે પાછે રામદાસજી ગએ સો
રામદાસજી વા બનિયાંકી હાટકે આગે નિકસે તબ આંનીકાંની દેકે
નિકસે ઇતનેમે વા બનિયાંને કહી જો રામદાસજી તુમ મેરી હાટતે
ઉચાપત નાંહી કરત સો તો મેરો અભાગ્ય હે પરિ તુમ્હારો મોપૈ અ-
ધિક દ્રબ્ય હે સોનો ઉડાય લેઉ તવ રામદાસજીને કહ્યો. જો ઉહાં તે
ફિરિ આવત હોં તબ રામદાસને મનમે વિચાર્યો જો મેનો યાકો કછુ
દીયો નાહી ઔર યહ કરત હૈ જો તુમ્હારો અધિકી દ્રબ્ય હે સો તો
ઉડાય લેઉ યહ કારન કહા હૈ પરિ જાનીયત હૈ જો યહ શ્રી ઠાકુરજીકી
ઓર તે કામ ભયો હૈ પાછે રામદાસજી બૈષ્નવનકે ઘરતે આએ તબ
વા બનિયાંકી હાટપૈ જાયકે લેખો માંગ્યો કહ્યો જો લેખો લાઉ તબ વા
બનિયાંને કહ્યો જો કહા લેખો દેખોગે તબ વા બનિયાંને બહી દિખાઇ
તવ વહીમે રામદાસજીને શ્રી ઠાકુરજીકે હસ્તાક્ષર દેખે તવ ચુપ કરિ
રેહે તવ ઘર આય રામદાસજીને સ્ત્રીસોં કહી જો હુંતો ઘરને નાહીં
રહુંગો ચાકરી કરૂંગો તબ સિપાઇગીરીકો બિચાર કીયો તવ ઘોડા મોલ
લીયો સબ હથિયાર બાંધન લાગે તવ જલ ઔર વીડા અપરસમે લેન
લાગે સો કિતેકદિન પાછે રામદાસજી અડેલ આએ સો હથિયાર
બાંધેહી જાય કે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કીને દંડવત કીનો
તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને શ્રી મુખ તે ધંન્ય ધંન્ય કહ્યો જો
રામદાસ તુ ધંન્ય હૈ તબ ઔર બૈષ્નવ પાસ બેઠેહે સો કહન લાગે જો
મહારાજ અબ યાકો ધન્ય કયોં કહતહી અબ તો યહ અપરસ તાસોં
નાહીં રહત હૈ સિપાઇનમે ચાકરી કરત હૈ તબ શ્રી આચાર્યજી મહા
પ્રભુનને કહી જો યહ ધન્ય યાતે હૈ જો શ્રી ઠાકુરજીકો શ્રમ નાહી
કરવાવત યાકી બરાબર કોઉ ધીરજવંત નાંહી ઔર શ્રી આચારયજી
મહાપ્રભુ આપતાસમે ગંગાસ્નાનકો પધારે તબ માર્ગમે એક ખાડ દેખ્યો

તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યહ ખાડ અજહું ભરચો નાંહી સો ઈતનો કહતહી બૈષ્નવ સબ ખાડ ભરન લાગે વાગો પહરેહીં તબ રામદાસજી હુ એક ટોકરા લેકે ખાડ ભરન લાગે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ સ્નાંન કરિકે પધારે તવ તાંઈ ખાડ ભરિ દીનોં તવ રામદાસજીકું દેખિ કે શ્રી મહાપ્રભુજી બહુત પ્રસન્ન ભએ.

પ્રસંગ ॥૧॥

ઔર રામદાસજીકે કછુ સંતતિ ન હુતી તવ સ્ત્રીને રામદાસજી સોં કહ્યો જો તુમ ઔર વિવાહ કરો તો તુમ્હારે વાલક હોય તબ રામદાસજીને કહ્યો જો હમકો તો વાલકકી ઇચ્છા નાંહી તબ સ્ત્રીને કહ્યો જો મોકો તો વાલકકી ઈચ્છા હૈ તબ રામદાસજીને કહ્યો જો તોકો બાલકકી ઈચ્છા હૈ તો હમારે શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકી વાલભાવ સો સેવા કરિ જૈસે બાલકકું ખવાઈયે પ્યાઈયે ખિલાઈયે હિતકરિયે તૈસે તુમ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો લડવો તબ તેરે વાલક હોયગો તબ રામદાસજીકી સ્ત્રીને શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકી બાલ ભાવસો સેવા કરી સો યા પ્રકારસોં સેવા કરી જો વાલક ભયો હૈ સો વે રામદાસજી આચારજજી મહાપ્રભુનકે ઐસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઈનકી વાર્તા અબ કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ वार्ताप्रसंग ॥२॥ वैश्नव ॥७॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक गदाधरदास सारस्वत ब्राह्मण कडामें रहते तिनकी वार्ता.

સો ગદાધરદાસ કે માથે શ્રી મદનમોહનજીકી સેવા હુતી સો શ્રી ઠાકુરજી બડે ગૌર હુતે સો નિત્યપ્રતિ જૈસો ઉનકે જિજમાંન કેસોં આવતો તૈસો શ્રી ઠાકુરજીકો સમર્પિતે સો એક દિન જિજમાંન કેસોં કછુ આયો નાહી તબ જલહી છાંનિકે સમરપ્યો પરિ સનમે બહુત ખેદ ભયો છાતીમે અગ્નિસી ઉઠી ઐસે કરત રાત્રપર ગઈ તબ એક જિજમાન દ્વારે પૈ આય પુકારચો ઔર કહી જો કિવાડ ખોલો તબ ગદાધરદાસને કિવાડ ખોલે તવ વા જિજમાનને એક વાગો ઔર ચારિ રૂપૈયા ઔર કછુ સામગ્રી ગદાધરદાસકો દીએ ઔર કહ્યો જો આજ મેરે પિતાકો શ્રાદ્ધ દિન હુતો તાકી યહ દક્ષણા લેઉ તબ ગદાધરદાસને લીની સો વાગો સામગ્રી ઘરમે ધરિકે આપ બજારમે ગએ સો એક

હલવાઈ મિઠાઈ આછી કરત હુતો તાકી હાટ પૈ ગએ તબ જાયકે વા હલવાઈ સોં પૂછી જો તેરે મિઠાઈ આછી હૈ તબ વા હલવાઇને કહ્યો જો મિઠાઈ જલેવી અવહી કીની હૈ યામે તે એસી નાહીં તબ જલેવી તુ લાય મોલ દેકે ઘર આએ તબ ગદાધરદાસ આયકે સ્નાન કરી શ્રી ઠાકુરજીકોં ભોગ સમર્પ્યો સમયાનુસાર ભોગ સરાય અનોસર કરિકે પાછેં બૈષ્નવનકોં બુલાય મહાપ્રસાદ સવનકોં લિવાયો સો અતિ અલૌકિક સ્વાદ ભયો ઐસો જો કછુ કહ્યો ન જાય સો સબ મહાપ્રસાદ બૈષ્નવનકોં લિવાયો ઔર આપુ ભુખેહી સોય રહે પાછેં સવારે ઉઠિ સીધો સામગ્રી લાએ તવ સ્નાન કરિ રસોઈ કરી શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા શૃંગાર કરિ શ્રી ઠાકુરજીકોં ભોગ સમર્પ્યો ભોગ સરાય બૈષ્નવ ફેરિ બુલાએ જવ વૈષ્નવ પ્રસાદ લેવેકોં વૈઠે તવ પૂછન લાગે જો રાત્રકો મહાપ્રસાદ હમને લીયો સો બહુત સ્વાદ ભયો સો કહાં કરિ સમર્પ્યો તવ ગદાધરદાસને સબ પ્રકાર કહ્યો તવ સબ બૈષ્નવ વહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર કહ્યો જો ગદાધરદાસને સત્ય કહ્યો.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

બહુરિ એક દિન ગદાધરદાસને સબ બૈષ્નવ મહાપ્રસાદકોં બુલાએ હુતે પરિ સાક સાજન કછુ ન હુતો તબ ગદાધરદાસને કહી જો ઐસો કોઉ બૈષ્નવ હૈ સો સાકલે આવૈ તબ તિનમેં એક બૈષ્નવ બેણીદાસકો ભાઈ માધોદાસ સો બડો વિષઈ હુતો તાને બેશ્યા ઘરમેં રાખી હુતી તિનને કહ્યો જો મે લેઆઉંગો તબ ગદાધરદાસને કહ્યો જો ભલે લેઆવો તબ માધોદાસ ગયો સો બથુવાકી ભાજી લે આયો સો માધોદાસને નીકી ભાંતિસોં દીની રસોઇમે પાછે રસોઈ સિદ્ધિ ભઈ તબ શ્રી ઠાકુરજીકોં ભોગ સમર્પ્યો પાછે ભોગ સરાય અનોસર કરિકે વૈષ્નવનકોં મહાપ્રસાદ લેન વૈઠાએ પરિવહ ભાજી અતિ સ્વાદ ભઈ તબ ગદાધરદાસને માધોદાસકો આસીર્વાદ દીયો જો તુ હરિભક્ત દ્રઢ હોયગો પાછે ગદાધરદાસકે આસીર્વાદ તે માધોદાસ ભલો બૈષ્નવ ભયો સોવે ગદાધરદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ઐસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હુતે તાતે ઈનકી વાર્તાકો પાર નાહીં તાતે ઈનકી વાર્તા અબ કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥ બૈષ્નવ ॥૮॥ સંબંધ ॥૪૯॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक बेणीदास माधोदास दोऊ भाई तिनकी वार्ता है

સો બડેભાઈ વેણીદાસ છોટે ભાઈ માધોદાસસો માધોદાસ વહી જો ગદાધરકે ઘર બથુવાકી ભાજી લે આયો હો સો માધોદાસ બડો વિષઈ હુતો તાને ઘરમે બેસ્યા રાખી હુતો તાતે સબ વૈશ્નવ માધોદાસકી નીંદા કરતે સો બાત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને સુની જો માધોદાસ વડો વિષઈ ભયો હે ઘરમે વેસ્યા રાખી હૈ સો એક દિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને માધોદાસસો પૂછો જો કયોંરે માધોદાસ તેને ઘરમે બેસ્યા રાખી હૈ તવ માધોદાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો કહ્યો જો મહારાજ મેરો મન આસક્તિ ભયો હે તાસોં રાખી હૈ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ ચુપ કરિ રહે સો તીનિવેર આપને માધોદાસસોં પૂછો તબ તીન્યોવેર માધોદાસને યોંહી કહી જોમહારાજ મેરો મન વાસો આસક્તિ ભયો હે તાસોં રાખી હે તબ વૈશ્નવનને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં કહી જો મહારાજ અબલોં તો આપકી કાંનિહીપરિ અવતો તુમ્હારે આગે કહ્યો તાસો તુમને તો કછુ ન કહી તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ઉન વૈશ્નવનસોં કહી જો વાકો મન વાસોં આસક્તિ ભયો હૈ સો શ્રી ઠાકુરજીકોં ફેરિતે કિતનીક વાર લાગેગી આર ગદાધરદાસને વાકોં આસીર્વાદ દીયો હૈ જોંતો યાં હરિભક્ત દ્રઢ હોયગી સો યહ માધોદાસ હૈ તબ કિતેક દિન પાછે માધોદાસકી બુદ્ધિ શ્રી ઠાકુરજીને ફેરી તવ તો વાને બેસ્યા દુરિ કીની પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે માધોદાસ ભલો વૈશ્નવ ભયો.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

વહુરિ કિતેક દિન પાછે એક માલા મોતીનકી બહુત સુંદર બહુત મોલકી વિકબેકોં આઈ સો દેખિકે માધોદાસને વડે ભાઈ વેણીદાસ સોં કહ્યો જો યહ માલા શ્રી ઠાકુરજીકે કંઠ લાયક હૈ તવ બડેભાઈ વેણીદાસને કહી જો યહ માલાકી કહા હૈ હમારે પાસ જો હૈ સો સબ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો હૈ ઐસે કહિકે બાત ટારિદીની તબ માધોદાસને કહી જો અપને ઘરમેં હૈ સો સબ શ્રી ઠાકુરજીકો હૈ તો માલા કયોં ન લેઉ તબ બડેભાઈ બેણીદાસને કહી જો હમ ગ્રસ્થ હૈ હમકોં બિબાહ કાજ સબ કરનોં હૈ ઐસે કયોં વને તબ છોટે ભાઈ

માધોદાસને કહી જો હુંતો ન્યારો હોઉગો સો ન્યારો ભયો દ્રવ્ય સબ
વાંટિ લીનાં સો દ્રવ્યકી વસ્તુ લેકે દક્ષણ ગયો તવ બસ્તુ સબ બેચી
તવ વ્યવહાર કરિકે દ્રવ્ય વહુત ઉપજ્યો તવ એક માલા મોતીનકી
પહલે મોલ લે ઉત્તમોત્તમ લીનીં સો માલા લેકે ઘરકોં ચલે સો આવત
બાટમે એક બડી નદી આઈ તબ નાવમેં વેઠે તબ શ્રી નવનીત પ્રિ-
યાજી લાલ છડી હાથમે લેકે આએ ઔર કહ્યો જો નાવ ડુબાઉં તબ
માધોદાસને કહી જો નિજે છાત: કરિષ્યતિ: તવ શ્રી ઠાકુરજીને કહી
જો તુ ક્યોં ગયોહો તબ માધોદાસને કહી જો મહારાજ મેં માલા લેન
ગયોહો તબ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને કહી જો હમારે કા માલા ન હુતી
હમારે માલા બહુતેરી હૈં તબ માધોદાસને કહ્યો જો તુમ્હારે માલા
વહુતેરી હૈં પરિ સેવકકો તો ઉપાય કરનો તબ નાવ ડુબતે સોં રહી
જિતને મનુષ્ય નાવમે બેઠે હુતે તે સબ હલકલ કરન લાગે ઔર
માધોદાસકો મન પ્રસન્ન હુતો તબ સવનકે મનમેં આઈ જો એ બડે
મહાપુરૂષ હૈ પાછે માધોદાસ ઉહાંતે ઘર આએ તબ શ્રી આચાર્ય
જી મહાપ્રભુનકોં દંડોત કીની ઔર હાથમેં માલા દીની તવ શ્રી આ-
ચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી જો નાવ ડુવતતે કૈસે રહી તબ માધોદાસને
સબ સમાચાર કહે તબ ઔર બૈષ્નવ પાસ વેઠે હુતે તિનને શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં કહી જો વહી માધોદાસ હૈ જો શ્રી મહાપ્ર-
ભુનકી કૃપાતે શ્રી ઠાકુરજીને માધોદાસકો મન ફેર્યો ઔર ભગવદ્ભાવ
ઉત્પન્ન ભયો આંગ્ય ઊપર આસક્તિતા હુતી સો શ્રી ઠાકુરજીકે ઊપર
ભઈ સો માધોદાસ ઐસે ભગવદીય હે તાતે ઇન વેણુદાસ માધો-
દાસકી વાર્તાકો પાર નાહી સો ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે.

વાર્ત પ્રસંગ ॥૨॥ બૈષ્નવ ॥૯॥

अत्रश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक हरिवंस पाठक सारस्वत ब्राह्मण वना रसमें रहते तिनकी वार्ता.

સો વે હરિબંસ પાઠક પટના મેં ગએહે સો ઉહાંકે હાકિમ સોં વ-
હુત મિલાપ હુતો સો વહ હાકીમ અપને મનમેં કહે જો એમેરે પાસ
કછુ માગે તોમે ઇનકો દેઉ પરીવે કછુ માગે નાહીં યો કરત ડોલ ઉત
સવકે દીનદ્વૈ રહે તબ અપને સેવ્ય ઠાકુરજી હુતે તિનને સ્વપ્નમેં જતાઈ
જો તુમોકો ડોજન ઝુવાવૈગો તબ હરીબસ પાઠકને અપને મનમે વિ-

ચારચો જો અવકહાકુ રૂતબહરીબંસ પાઠક હાકીમ પાસ ગએ સો જાય કે કહીજો આપકે પાસ કછુ માગન આપો હું સો મોકો દીયો ચાહિયે તબ રાજાને કહીજો કહા ચહિયે તબ હરીબંસ પાઠકને કહ્યો જો મોકો દીનદ્વૈમે બનારસ પહુચનોહૈ તબહાકીમને કહ્યોજો ભલો તબહાકીમને ઘોડા ઔર મનુષ્ય સાથ દીએ પેડે મે ડાંક ચોકી નાઈ એસે કરત અપને ઘર આએ પાછે આપ મંદીરમે આયકે ડોલસિદ્ધિ કીયો ડોલકી સામગ્રી સબસીદ્ધી કરીકે પાછે શ્રી ઠાકુરજીકો ડોલ બૈઠાએ બહુત સુખ ભયો સો ઘોરેસે દીન પાછે ફિરી પટના ગએ તબહાકીમને કહી જો તુમકો એસી કહા જલદી હુતી તબ હરીબંસ પાઠકને કહીજો કછુ કામ હુતો પરીમનકી બાત કછુન કહી સોવે હરીબસ પાઠક શ્રી આચારજ-જી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદી યહે તાતે ઈનકી બાર્તા અનીર્વચનીયહૈ સો કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૧૦॥ સંબંદ ॥૫૨॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक गो-विंददास भल्लाति नको वार्ता.

સો ગોવિંદદાસ ભલ્લાકી ગાંઠિમે દ્રવ્ય બહુત હુતો સો શ્રી આ-ચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવક ભએ તબગોવિંદદાસને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન સોં પુછો જો મહારાજ મેરી ગાંઠિમે દ્રવ્યહૈ સોં મે કહાકરૂં તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા કરી તબ ગોવિંદદાસને કહ્યો જો મહારાજ સેવા કૈસે કરૂં સ્ત્રી અનકુલ નાહીં તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જોતુ સ્ત્રીકો ત્યાગ કરી તબ ગોવિંદદાસને સ્ત્રીકો ત્યાગ કીયો પાછે કહીજો મહારાજ દ્રવ્યકો કહા કરૂં તબશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો અબ દ્રવ્યકો ચ્યારી વીભાગ કરી તબ ગોવિંદદાસને ચ્યારી વટકોયે તબ ફેરી કહ્યો જો મહારાજ અગ કહા આગ્યાહૈ તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો એક વીભાગ તો શ્રી નાથજીકો સમર્પિ ઔર એક વીભાગ આપની સ્ત્રીકોદે ઔર એક વીભાગ સેવા કે લીએ તુ રાખિ તબ ગોવિંદદાસને કહી જો મહારાજ કછુ આપઅંગીકાર કરીયે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો ભલો એક વીભાગ હમેદે તવસબ-બીભાગ જહાં કે તહાં દેકે અપને વટકો દ્રવ્ય લેકે આપુ મહાવન આય રહે સો સહાપ્રસાદ વૈષ્ણવનકો જિમાવતે વૈષ્ણવન મિલતો ગાયન કો-ખવાવતે તામે તે આપરંચક હુ ન લેતે આ પુન્યારી લીટી કરી

ભોગ સમર્પિક લેતે ઐસી ભાંતિ સોં સેવા કરતે સોસબ દ્રવ્ય નિવટ-
નો તબશ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકી સેવામે આપ રહે તવશ્રી ગોવરધનનાથ-
જીકો પરચારગી કરતે રસોઈકી ટહલસવ કરતે દોઉવારે કે પાત્ર માં-
જતે ઔર રાત્રિ ઉઠ તથા સવાપહર પાછલી રહતી તબ ઉઠતે સો
ગાગરી તહાંતે લેકે ચલિતે સો મધુરામે બીશ્રાંતિ સ્નાંન કરીકે શ્રીયમુ
નાજલકી ગાગરી ભરકે ચલતે સો રાજ ભોગ પહલે આય પહુચતે
વહુરિ પાત્રમાંજી રસોઈ પોત અપની સબ સેવા સોં પહુંચિકે નીચે
આવતે પાછે તિલક પોંછિ માલા ઉતારી ગાંઠી બાંધીકે આસપાસ કે
ગામન તે કોરી ભીક્ષા માગી લાવતે સો સેરચારી પાંચકો અહાર કરતે
સો અહાર માફક જુરતો તબ આવતે તબ આપુ પીસિરોટી કરી શ્રી
નાથજીકી ધ્વજાકે સન્મુખ દિખયતામે ચરણોદક મિલાય પ્રસાદલે
તણેસે નિર્વાહ કરતે તવ એસી ભાંતિકરત બહુતદિન બીતે પરિપહબાત
શ્રીનાથજીકો ન ભાવે તબ શ્રીનાથજીને શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુન
સોં કહ્યો જો તુમ્હારો એક સેવક મોકો બહુત દુખદેતહૈ તબ શ્રી આ-
ચારયજી મહાપ્રભુ આપ આડેલ તે ચલેસો આગરે આએ તબ તહાં
કે વૈષ્ણવ સોં શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો શ્રી ઠાકુરજીકી
નીરૂઠાએ એહૈં તવઉન બૈષ્ણવનને કહી જો મહારાજ હમતો કછુ જા-
નત નાહીં તબ ઉહાંતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી મથુરા પધારે
તબ મથુરાકે વૈશ્નવન સોં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પુછો જો શ્રી
ઠાકુરજીકો નિરૂઠાએહૈં તબ ઉહાં કે વૈશ્નવનને કહ્યો જો મહારાજ હમ-
તો કછુ સમજત નાહીં તબશ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ ઉહાં તે શ્રીજી
દ્વાર પધારે તબ શ્રી નાથજીકે દોઉ કપોલ હાથન સોં છુઈકે કહ્યો જો
વાવા અન મને કૈસે હૈ। તબ કહીજો તુમ્હારો સેવક મોકો બહુત ખી-
જાવતહૈ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને સબ સેવકન સોં પુછો જો
તુમ કહાકહા સેવા કરતહો આરે કહા પ્રસાદ લેતહો તબ સબને અ-
પની અપની સેવા કહી ઔર પ્રસાદ લેવેકો પ્રકાર કહ્યો પાછે ગો-
વિંદદાસ સોં પુછો જોતુ કહા સેવા કરતહૈ તબ જો સેવા કરત હુતો સો
સબ કહી ઔર પ્રસાદ લેબેકો પ્રકારે કહ્યો સો સબ શ્રી આચારય-
જી મહાપ્રભુનને સુનો તબ અપને મનમે જાની જોઈ નરૂઠાએહ તબ
શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ગોવિંદદાસ ભલા સોં કહી જો તુમ શ્રી
ઠાકુરજીકી રસોઇ મેં પ્રસાદ લેઉ તબ ગોવિંદદાસને કહ્યો દેવ અંસ
કૈસે લેઊં તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ હમારી ર-
સોઈમેં પ્રસાદલે તવગોવિંદદાસને કહ્યો જો ગુરૂ અંસ કૈસેલેઉ તબશ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ સેવા મતિકરે તબ ગોવિંદદાસ

ક્ષત્રી અહંકાર સોં સેવા છોડિકે મથુરા ગએ સો કેસો રાયજીકી સેવાકો ઇનારો પઠાન કે પાસતે લીયો તબ સેવા કરન લાગો સો એકવાર શ્રી કેસોરાયજીકી સિજ્યાનિવાર સોં વુનાઈ સો સિજ્યા બહુત અદભુતભ- ઈ તબશ્રી કેસોરાયજી વા સિજ્યા કે ઉપર પોઢન લાગે તબતે સોહીનિ વારવા ગામ કે હાકમને બુનવાઈ પરિવહ નિવાર વૈસીનભઈ તબવા કારીગરને કહી જો વહનિવાર તૌ શ્રીઠાકુરજીકીહે તબ હાકમને કહીજો વહનિવારમેં દેખુંગો પાછે હાકમશ્રી ઠાકુરજી કે દિવાલેમેં જાયકે સિજ્યા ઉપર ચઢિ બૈઠનો સો ગોવિંદદાસને સુની તબ ગોવિંદદાસને આયકે ગુ- મી લેકે હાકીમકો ગારીદોની જો તુ કોનહે સોહમારે શ્રીઠાકુરજીકી સિ- જ્યા ઉપર બૈઠચોહૈ એસે વા હાકમકાં ઠૌર માર્ચો તબહાકિમ કે મનુશનને ગોવીંદદાસકો ઠૌર મારચો સોયહવાત શ્રી આ- ચારયજી મહાપ્રભુનકે આગે કાહુ વૈશ્નાને જાય કહી ઔર કહ્યો જો એસી ગતિ વૈશ્નવકો ક્યો બુઝિયે તબ શ્રી અચારયજી મહાપ્રભુનને કહી જોયાકે પરલોકમે તો કછુહાનિ નાહીં પરીછનમેરી આગ્યા નમાની તાસોંયાકો દેહયા ભાંતિસોં છુટીહે યહ ગોવિંદદાસ પહેલે જન્મમેં શ્રી નંદરાયજીકો ભૈસા હુતો યાને માંટો પાની બહુત ઢોયોહે સોવે ગોવિંદદાસ ભલ્લા શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હેતાતે ઇનકી વાર્તા કોપાર નાહીં સો કહાંતાંઈ લિખિયે.

બાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥ વૈશ્નવ ॥૧૧॥ સંબંધ ૫૩.

अबश्री आचार्यजी महाप्रभू के सेव क अंम्या क्षत्राणी कडमेमे रहती तीनकी वार्ता.

સો અમ્યા કે દોય બેટા હુતે સો દોઊ પરમ બૈશ્નવ હુતે આપ બૈશ્નવ હુતી ઔર વાકે લરિકા વાસોં અમ્યા કહેતે ઔર શ્રી ઠાકુર- જીકી સેવાનીકી ભાંતિ સોં કરતી સો વાકે સેવ્ય ઠાકુરજી શ્રી બાલકૃ- ષ્ણજી વાસો અમ્યા કહતે સો કિતેકદિન પાછે એક બેટા વાકો મરિ ગયો તબ શ્રી ઠાકુરજીકી રસોઇ કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પિ સ- મયાનુસાર ભોગ સરાય પાછે રોવન લાગી તબ અમ્યાકો રોવત દેખિકે શ્રી ઠાકુરજી ખેદ પાવન લાગે શ્રી કુરજી કહે અમ્યા તુ રોવે મતિ પરિ વહ રોવત તે રહે નાહીં એસે કરત વાકો દુસરોહુ બેટા મરિ ગયો તબતો બહુત રોવન લાગી તબ શ્રી ઠાકુરજી વાકો રોવતે સો રાએ

ઔર કહે અમ્મા તુ મતિ રોવૈ તબ અમ્મા રોવત તે રહેં નાહી તવ શ્રી ઠાકુરજીને શ્રી ગુસાંઈજીસો કહ્યો જો અમ્મા રોવતહે સોમે બહુત ખેદ પાવતહો તવ શ્રી ગુસાંઈજી અમ્માકે ઘર પધારે ઔર કહ્યો જો અમ્મા તુ મતિ રોવૈ શ્રી ઠાકુરજી ખેદ પાવતહૈં તબ રોવતતે રહી ઔર અમ્મા સેવાકો સબ સાજ કરિકે પાછે સ્નાન કરિકે પાછે મંદિરમે જા-કે દોઉ હાથસોં સોંવો લગાયકે શ્રી ઠાકુરજીકે લગાવે યા ભાંતિસો સેવ આછી તરે કરતી.

બાર્તા પ્રસંગ. ૨॥

બહુરી એક દિન દુધકો કટોરા શ્રી ઠાકુરજીકે આગે ભરિ રાખ્યો હુતો તા સમય શ્રી ગુસાંઈજી અમ્માકે ઘર પધારે મંદિરકો ટેરા સ-રકાયકે દર્શન કરન લાગે તબ શ્રી ગુસાંઈજી દેખેતો શ્રી ઠાકુરજી દૂધ પીવતહે તબ શ્રી ગુસાંઈજી દેખિકે પાછે ફિરિ આએ તબ અમ્માને કહી જો બાબાપાછે ક્યો ફિરિ આએ તબ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજી દુધ પીવતહે તબ અમ્માને કહી જો શ્રી ઠાકુરજી તો લ-રિકા હૈ તુમ કહા જાનત નાહી તબ શ્રી ગુસાંઈજી દર્શન કરિકે પાછે ફિરે ઔર અમ્માસો શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો યહ દુધ હમારે ઘર પઠાય દીજીયો તબ અમ્માને કહ્યો જો રાજ આપુહીતો આરોગન વારે હોં તો ઈહાં આરોગો ભાવે ઉહાં આરોગો પાછે શ્રી ગુસાંઈજી આપતો ઘર પધારે તબ અમ્માને વહ દુધ શ્રી ગુસાંઈજીકે ઘર પઠાય દીયો સો અમ્માસો શ્રી ઠાકુરજી ઐસે સાનુભાવ હુતે પ્રત્યક્ષ વાર્તા કર-તે જો બસ્તુ ચહિએ સો માંગિલે તે સો અમ્મા શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનકી ઐસી કૃપા પાત્ર ભગવદીય હી તાતે ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહી સો અબ કહાં તાંઈ લિખિએ.

બાર્તા પ્રસંગ. ॥૨॥ બૈશ્નવ ॥૨૨॥ સંબંધ ॥૫૪॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक गज्जन धावन क्षत्री आगरेके वासी तिनकी बार्ता.

સો ગજ્જન ધાવન શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકી સેવા નીકી ભાંતિસોં કરતે શ્રી ઠાકુરજી સાનુભાવ હુતે ગજ્જનકે સાથ શ્રી નવનીત પ્રિયાજી ખેલતે ગજ્જનકો કબહુ ગાય કરતે કબહુ બછરા કરતે તબ ગાયકો મુખ અપને પીતાંવર સોં પોંછિતે તબ બછરા કરતે. તબ પકરિ રાખતે ચ-

લન ન દેતે ઔર જબ ઘોરા કરતે તવ પીઠિ ઉપર અસવારી કરતે જબ હાથી કરતે તવ ગ્રીવા ઉપર અસવારી કરતે ઐસે કરત ગજ્જનકે ઘુટુરૂ ઘિસિ ગએ ઐસી કૃપા શ્રી નવનીત પ્રિયાજી ગજ્જન ધાવનકે ઉપર ઐસી કરતે ભોગ સામગ્રી જો ચહિયે સો માંગિ લેતે ઐસી કિતનીક વાર્તા હૈ સો કહાં તાંઈ લિખિયે ઔર એક દિન શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને ગજ્જન ધાવન સોં કહી જો મોકો શ્રી ગુસાંઈજી શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુન કે ઘર પધરાય તા સંમક શ્રી આચાર્યજી માહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલમે હુતે તહાં ગજ્જન આયકે શ્રી આ-ચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો જો મહારાજ શ્રી નવનીત પ્રિયાજી કી ઐસી આજ્ઞા ભઈ હૈ જો મોકુ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે પાસ પધરાય તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી જો ભલો પધ-રાવ તબ ગજ્જન ધાવનને શ્રી નવનીત પ્રિયાજી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે મંદિરમે પધરાયે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને જૈસોં પ્રસ્તાવ બન્યો તૈસે પધરાય ભોગ સમરપ્યો પાછે રાત્રિકો આપ બહુત સોંધો લગાયકે શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો અપની સિજ્યા ઉપર લે પોઢે દુસરે દિન નઈ સિજ્યા કરવાઈ તા ઉપર પોઢે પરિ વહ સિજ્યા છોટી ભઈ તબ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને કહ્યો જો હું તો યા સિજ્યા ઉપર ન પોઢુંગો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહિ જો ઐસેં કસે વને તબ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને કહ્યો જો કછુ બાધક નાહી હૈ તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ સોંધો લગાયકે પાસહી લે પોઢે પાછે દુસરે દિન સિજ્યા બડી કરવાઈ તાપર પોઢાએ તબ પોઢે તા પાછે થોરેસે દિન રહિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલતે અડેલકો પ-ધારે તબ ગજ્જનહુ સાથ ગયો ગજ્જન ધાવન બિના શ્રી નવનીત પ્રિયાજી એક ક્ષણહું ન રહતે ઐસેહી શ્રી નવનીત પ્રિયાજી બિના ગજ્જન એક ક્ષણહું ન રહતો તબ એક દિન શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકે લિયે શ્રી અક્કાજીને ગજ્જન ધાવનકો પાંન લેવે પઠાયો કહ્યો જો પાંન લે આવો તબ ગજ્જન ઐસે તો કહિ ન સક્યો જો શ્રી નવનીત પ્રિયાજી મોસોં હિલે હૈ સો મ કૈસે જાઊં તાતે અનબોલ્યો પાન લેનકો ઉઠિ ચલ્યો સો થોરીસી દુરિ ગયો ઈતનેમેં જ્વર ચઢિ આયો સો ઉહાંઈ પડિ રહ્યો ઔર ઈહાં શ્રી અક્કાજીને શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો ભોગ સમર્પ્યો તબ શ્રી અક્કાજીસોં શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને કહ્યો જો ગ-જ્જનકો બુલાવો મેરો ગજ્જન આવેગો જબ ભોજન કરૂંગો તબ શ્રી અક્કાજીને મનુષ્ય દોય બુલાવનકો પઠાએ તબ વે મનુષ્ય દેખે તો ગજ્જન થોરીસી દુરિ પરયો હૈ જ્વર ચઢિ રહ્યો હૈ મનુષ્ય તહાં તે

ખુલાય લાગે તબ ગજ્જન આપ સ્નાંન કરિ મંદિરમે ગયો તબ તત્કાલ જ્વર ઉતરિ ગયો તબ ગજ્જનને શ્રી નવનીત પ્રિયાજીસોં કહ્યો જો બાબા ભોજન ક્યોં નાંહી કરત અબ ભોજન કરો તબ ભોજન શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને કીયો ગજ્જન ધાવનસોં શ્રી નવનીત પ્રિયાજી ઐસે સાનુભાવ હુતે શ્રી નવનીત પ્રિયાજી તે એક ક્ષણ ન્યારો ભયો જો તતકાલ જ્વર ચઢિ આયો ઔર જબ નિકટ આયો તબ તત્કાલ જ્વર ઉતરિ ગયો તાતે ગજ્જન ધાવન શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકે સદા પાસ રહતે સોવે ગજ્જન ધાવન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઈનકી વાર્તા કો પાર નાહી સો કહાં તાંઈ લખિયે.

બાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥ બૈશ્નવ ॥૧૩॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक नारायण दास ब्रह्मचारी सारस्वत ब्राह्मण महा बनमें रहते तिनकी वार्ता.

સો નારાયણદાસકે સેવ્ય શ્રી ઠાકુરજી શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજી સો નારાયણદાસ શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીકી નીકીભાંતિસોં સેવા કરતે ઔર ગાયનકો ઘાસ ખવાવતે સો ધોય પોંછિકે ખવાવતે તાકો તાત્પર્ય યહ જો શ્રી ઠાકુરજી દુધ આરોગત હૈ જો મતિ દુધમે રજ આવે એસે કરતે ઔર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ જબ શ્રી ગોકુલ પધારતે તબ નિત્ય પ્રાતઃકાલ શ્રી ગોકુલ તે મહાબન પધારતે શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીકી સેવા કરી બેઠોસો સેવા કરિ ભોગ સમર્પિકે પાછે શ્રી ગોકુલ પધારતે ઔર નારાયણદાસ જહાં હાથ પાવ ધોય વેઠો બરહે મ જાતે ઠૌર તે માંટી ખોદતે તા ઠૌર દ્રવ્ય નિકસતો તા ઉપર માટી ડારિકે ઉઠિ આવતે પરિ દ્રવ્યમે સ્પર્શ ન કરતે નારાયણદાસ એસે ત્યાગી હુતે સો એક દિન નારાયણદાસ સોવત હુતે તહાં ખાટકે આસપાસ દ્રવ્યકે ઢેર ભયે હુતે તવ નારાયણ દાસ દેખેતો ખાટ કે આસપાસ દ્રવ્યકે ઢેર ભયે હૈ તવ નારાયણદાસને ભતીજીસો કહી જો બેટી બેગિ ઉઠી ઘરમે બિગાર બહુત ભયો હે બુહારિકે કૂરો સબ બાહિર ડારિ આઉ તબ નારાયણ દાસતો વરહેમે દેહ કૃતકો ગયે પાછે ભતીજીને સોઈ કીયો સબ બુહારિકે કૂરે કીનાઈ બાહિરિ ડારી દાંનો જાગે સબ લીપ ડારી પાછે નારાયણ

દાસ સ્નાંન કરિકે મંદીરમે ગએ તબ સેવા સિંગાર સબ કરિકે શ્રી ઠાકુર-જી કે સામે દેખે સો શ્રી ઠાકુરજીને નારાયણ દાસકો અતિ સુંદર દર્શન દીયો તબ અતિ પ્રસન્ન શ્રી ઠાકુરજીકો દેખિકે નારાયણ દાસને કહ્યો જો મહારાજ યહ ઘટા કાહેકો ઉનહીહૈ ન જાને કહાં બરસેગી પાછે આપહી કહ્યો જો યહ ઘટા શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભૂનકો સરવસ્વ હૈં ઉહાં બર-સેગી પાછે નારાયણદાસ શ્રી ગોકુલ ચંદ્રમાજીકો રાજભોગ સ-મર્પિકે બાહિર આય બૈઠે તબ ન્હદો ભરી આયો જો શ્રી ઠાકુરજીકો ન ભાંતિસો આરોગતહૈ એસા બિચાર મનમે લાએ તબ ભતીજીને કહી જો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે સેવક જહાં ભોગ સમર્પતહૈ સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી કાનિતે આરોગતહૈ સો તુમતો શ્રી આચાર્ય-જી મહાપ્રભુનકે સેવક પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહો તાતે તુમારો સમર્પ્યો ક્યો ન આરોગેંગે તુમ સંદેહ ક્યો કરતહો તબ નારાયણદાસને કહ્યો જો બેટી આરોગે જબ જાનિયે તબ કોઈ બૈશ્નવ અપને ઘર આય અચાનક મહાપ્રસાદ લેય તબ જાનિયે જો શ્રી ઠાકુરજી આરોગે હોયગે બૈશ્નવ ઉપર નારાયણદાસકો એસો ભાવ હુતો.

॥ બાર્તાપ્રસંગ ॥૧॥

બહુરિ એક દિન નારાયણદાસ શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીકો સિંગાર કરિ રસોઈમે ગએ તહાં સિંગાર ભોગકો સિદ્ધિ કરિકે સિરાયવેકો થાર ધર્યો ઇતિનેમે એક વૈશ્નવને નારાયણદાસકે પાસ આયકે બધાઈ દીની જો શ્રી અચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલ તે પધારત હૈ સો નારાયણ દાસ સુનતહી તાતી ખીરિકો ડબરામે મેલ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પિ ઉતાવલે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો આએ. તબ આયકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરિકે દંડોત કીની સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ચરનારિંદ ઉપર માંથો મેલિ રહે તબ નારાયણદાસકો માંથો પકરિ આપ શ્રી હસ્તસોં ઉઠાયો ઔર પૂછ્યો જો શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીકે ઈહાં કહા સમય હૈ તબ નારાયણદાસને કહી જો મહારાજ અબહીં સિંગાર ભોગ સમર્પિકે આયો હોં સો સુનિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ તત્કાલ પધારે તબ જાતહી સ્નાંન કરિકે મંદિરમે હાથ ધોય આચમનકો ઝારિ હાથમે લેકે ભોગ સરાય બેકો મદિરમે પધારે તબ ભીતર જાયકે દેખે તો શ્રી ગોકુલ ચંદ્રમાજીકે શ્રી હસ્ત ખીરિસોં ભરે હૈ ઔર શ્રીહસ્ત કમલ ખેંચિ રહે હૈ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને શ્રી ગોકુલચંદ્ર-માજીસોં કહી જો મહારાજ શ્રીહસ્તકો ક્યો ખેંચિરહેહો તબ શ્રી ગોકુલ ચંદ્રમાજીને કહી જો તુમકો આએ જાનિકે મોકો નારાયણદાસ તાતી

ખીરિ સમર્પિકે તુમ્હારે પાસ ગયો સો ખીરિ મેરે હાથસોં તાતી લાગી સો મેને થોરીસી ચાટિકે હાથ ઝટકે સો સબ મંદિરમે છીંટ લાગીહે ઔર મેરે હાથ ઔર ઓષ્ટ રાતે ભએ હૈ સો શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીકે હાથ ઔર ઓષ્ટ અજહું લાલહે પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ખીરિ પંખાસોં સીરી કરિ ભોગ સમર્પિકે બાહિર આએ તબ નારાયણદાસસોં ખીજે ઔર કહ્યો જો તેને શ્રી ઠાકુરજીકો તાતી ખીરિ સમર્પિ તબ નારાયણ દાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં બીનતી કીની જો મેં રાજકો પધારે જાનિકે ઉતાવલો રાજ પાસ આયો તબ શ્રી આચારજજી મહા પ્રભુનને કહી જો આજ પીછે એસો કામ કબહુ મતિ કરિયો પાછે સમય ભયો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને ભોગ સરાયો તબ શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે દોઉ શ્રી હસ્ત પકરિકે કહ્યો જો તુમ ખીરિ મહાપ્રસાદ લેઉ તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો મહારાજ જાતિ બ્યવહારકી કઠિન હૈ તબ શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજી ને કહ્યો જો યહ મેરી આજ્ઞા હૈ તાતે તુમ કછુ વિચાર મતિ કરો ખીરિકો મહાપ્રસાદ લેઉ તબ શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીને ખીરકો મહાપ્રસાદહે સો અપને આગેહી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો લિવાયો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને લીનો તા દિન તે ખીરિ અનસખડી મે હોત હૈ નારાયણદાસસોં શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજી એસી ભાંતિ સેવા કરવાવતે વે નારાયણદાસ એસે ભગવદીયહે તાતે શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજી એસી કૃપા કરતે.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥

બહુરિ કાંતેક દિન પાછે નારાયણદાસકી દેહ થકી સો બહુત આસક્તિ ભઈ તબ એક દિન શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીને નારાયણદાસ સોં કહી જો નારાયણદાસ તુ કછુ માંગિ તબ નારાયણદાસને કહી જો મહારાજ હું યહ માંગતહું જો તુમ શ્રી ગુસાંઈજીકે ઘર પધારિ સેવા કરવાવો નારાયણદાસકે મનમે યહ જાની શ્રી ઠાકુરજી ઔર કહું સુ- ખન માનેગે સેવા આછી ભાંતિસોં ન હોયગી સો નારાયણ દાસને અંત સમે શ્રી ઠાકુરજીકે પાસ યહ માંગો પાછે કિતેક દિનમે નારા- યણદાસકી દેહ છુટી તબ શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીને કિતેક દિન તાંઈ કૃષ્નદાસ સ્વામીકે પાસ સેવા કરવાઈ પાછે શ્રી ગુસાંઈજીકે ઘર મથુરા મે પધારે સો શ્રી ગુસાંઈજીને શ્રી રઘુનાથજીકે માંથે પધરાય દીએ સો વે નારાયણદાસ બ્રહ્મચારી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઇ લિખિયે.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥ ઐસ્નવ ॥૧૪॥ સંબંધ ॥૫૮ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक एक क्षत्राणी महावनमें रहती ताकी वार्ताहै.

સો એક સમે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ પૃથ્વી પરિક્રમા કરત કરત મહાવન પધારે સો વાક્ષત્રાણીકો ચારિ સ્વરૂપ પ્રસિધએહે સો ચારો સ્વરૂપ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે આગે આનિ રાખે સોતિન ચારો સ્વરૂપનકે નામ એક તો શ્રી નવનીત પ્રિયાજી ઔર એક શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી ઔર એક શ્રી લલીત ત્રભંગીજી ઔર એક શ્રી લાડીલેજી એ ચારયો સ્વરૂપ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને ચારી વૈશ્નવ કે માથે પધરાય દીએ સોયાભાતિ શ્રી ગોકુલચંદ્ર માજી તો નારાયણદાસ બ્રહ્મચારી કે માથે પધરાય ઔર શ્રી લાડીલેજી જીવદાસ ક્ષત્રીકે માથે પધરાએ ઔર શ્રી લલીત ત્રીભંગીજી વે વા ક્ષત્રીકે માથે પધરાએ ઔર શ્રી નવનીત પ્રિયાજી ગજ્જન ધાવન કે માથે પધરાએ યાભાંતિ ચારયો સ્વરૂપ ચારી બૈશ્નવનકે માથે પધરાય દીએ તબ ચારયો બૈશ્નવ સોં શ્રી આચારજજી મહાપરભુજીનને કહ્યો જો યે મેરે સર્વ સ્વહૈં સો સ્વરૂપ તુમ્હારે માથે પધરાએહે સો ઈનકી સેવા તુમનીકી ભાંતિસોં કરિયો ઔર તુમસોં જબ સેવા નહોય આવે તબ હમારે ઘર પધરાય જૈયો પાછે શ્રી નવનીત પ્રિયાજીને તો કછુકદિન ગજ્જન ધાવનકે માથે સેવા કરવાઇ પાછે શ્રી આચારજજી મહાપરભુનકે ઘર પધરાએ સો સબતો ગજ્જન ધાવનકી વાર્તામે લીખ્યોહે ઔરશ્રી ગોકુલચંદ્ર માજીને કિતેક દિનતાંઈ નારાયણદાસ બ્રહ્મચારી કે માથે સેવા કરવાઈ પાછે કૃષ્ણદાસ સ્વામીકે પાસ સેવા કરવાઈ પાછે શ્રી ગુસાંઇજીકે ઘર પધારે પાછે શ્રી ગુસાંઇજીને શ્રી રઘુનાથજી કે માથે પધરાએ સો પ્રકાર નારાયણદાસ બ્રહ્મચારીકી વાર્તા મે લીખ્યોહૈ ઔર શ્રી લાડીલેજીકો પ્રકાર સબ જીવદાસકી વાર્તામેં લીખ્યોહૈ સો અબ શ્રી આચારજજી કે કુલમેં બિરાજતહૈં ઔર શ્રી લલીત ત્રભંગીજી અંતર્ધ્યાન ભએ સો પ્રકાર દેવાક્ષત્રી કપૂરકી વાર્તામેં લીખ્યોહૈ સોવહ ક્ષત્રાણી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકી એસી કૃપાપાત્ર ભગવદીયહી તાકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ સંબંધ ॥૫૯॥ વૈશ્નવ ॥૨૫॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक जीयदास क्षत्रीसूर तीनकी वार्ता लिख्यते.

સો જીયદાસકે માથે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને શ્રી લાડિલેજીકી સેવા દીની સો જીયદાસકે પાસ શ્રી લાડિલેજીને ચારિપહર સેવા કરવાઈ સો જીયદાસકે ચારિ બેટા હુતે તિનમે પુરૂષોત્તમદાસ છબીલદાસ ઇન દોઉ ભાઈનને કોઈ એક દીન સેવા કીની, પાછે દોઉ ભાઈનકે સંતતી ન ભઈ, તબ ઇનકે પાછે ઇનકે માંમાં કૃષ્ણદાસ ચોપડા હુતે, તિનકે માથે શ્રી લાડિલેજી પધારે સો કિતેક દિન તાંઈ કૃષ્ણદાસ ચોપડા સેં સેવા કરવાઈ સો ભલી ભાંતિસેં સેવા કીની, સો એક સમે મહામરી આઈ સો કૃષ્ણદાસકે ઘરકે સબ કુટુંબકી દેહ છુટી તબ કૃષ્ણદાસ અકેલે રહે તબ કૃષ્ણદાસકે મિત્ર હરજી તથા મથુરામલ્લ ક્ષત્રી હુતે સો કૃષ્ણદાસ તહાં આય રહે સો કિતેક દિનતાંઈ કૃષ્ણદાસને ઔર હરજીને દોઉ મિલીકે સેવા કીની પાછે કૃષ્ણદાસકી દેહ છુટી તબ હરજીભાઈને દેઢ બર્ષ લોં સેવા કીની પાછે શ્રી ગુસાંઈજીકે ઘર પધારે સો શ્રી લાડિલેજી અબ બિરાજત હે સો વે જીયદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ઐસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે સો ઇનકી બાર્તાકો પાર નાંહી સો કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ બાર્તાપ્રસંગ ॥૧॥ બૈષ્ણવ ૧૬॥ સંબંધ ૬૦॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक देवाक्षत्री कपूर तिनकी वार्ता लिख्यते.

સો દેવા કપૂર કે માથે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને શ્રી લલિતત્રભંગીજીકી સેવા પધરાય દીની સો દેવા કપૂરકી જબ લોં દેહ રહી તબ લોં સેવા કીની તાપાછે દેવા કપૂરકી સ્ત્રીકી દેહ છુટી તાકો સંસ્કાર કરિ આએ તાપાછે મંદિર ઉઘારકે દેખે તો શ્રી ઠાકુરજી નાહી ઔર સામગ્રી સબ ધરી હે એક શ્રી ઠાકુરજી નાંહી હે સો જાને કહાં અંતરધ્યાંન ભએ યાતે યોં જાની પરી જો દેવા કપૂરકે ચારિ બેટા હુતે પરિ ઉનકે પાસ સેવા ન કરવાઈ શ્રીઠાકુરજી તો સ્નેહકે બસ હે સો ભગવદઇચ્છા ઐસી હી ભઈ તાતે દેવા કપુર તથા દેવા કપૂરકી સ્ત્રી શ્રી

આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ સંબંધ ॥૬૧॥ વૈશ્નવ ॥૧૭॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक दिनकरदास सेठ तिनकी वार्ता.

સો દિનકરદાસકો કથા કે ઉપર બહુત રૂચિહુતી સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ આડેલમે કથા કહતે તહાં દિનકરદાસ નિત્ય સુનતે સો એક દિન દિનકરદાસ રસોઈ કરત હુતે સો આટો સાન્યો હુતો ઉપરા વરાય દીનેહે લીટી કરી રાખી હુતી ઇતનેમે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો સેવક જલ ધરીયા સો શ્રી ઠાકુરજીકો જલ ભરીવેકો આયો તબ દીનકરદાસને પુછો જો સીઆચારયજી મહાપ્રભુ કહા કરતહૈ તબ વાજલ ધરિયાને કહ્યો જો પોથી ખોલીહે અબ કથા કહેગે તબ દિનકરદાસને કાચીહી અંગા કરી લીની સેકી નાહીં વેગી ઉઠી વસ્ત્ર પહરીકે આયો આય કે કથા સુની શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ કથા કહિ રહે હે તબ વાજલ ધરીયાને શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો જો મહારાજ દિનકરદાસને કાંચી અંગા કરી લીની સેકીહુ નાહીં તબ દિનકરદાસ સોં શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહયો જો તુ કાચો અંગા કરી કયો ખાય આયોહે તબ દિનકરદાસને કહયો જો મહારાજ અંગા કરી વો નિત્ય લેઉગો પરીયહ અમૃત કથા કબસુનુંગો તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહયો જો અબ તે તુ રસોઈ કરી શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પો પ્રસાદ લેઈ પહુંચિકે જબ આવેગો તબ પોથી ખોલુંગો તેરે આએવિના કથા ન કહેગે આજ તે હમારી કથાકો શ્રોતાતુ તાતે તુ નિશ્ચિંત હોય કે આઇયો તબતા દિનતે દિનકરદાસ બેગીહી રસોઈ કરી ભોગ સમર્પી પ્રસાદ લેકે જબ કથાકે સમય આવતે તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ પોથી ખોલતે સો વે દિનકરદાસ સેઠ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે સો ઇનકી વાર્તા કોપાર નાહીં તાતે અબ કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૧૮॥ સંમંધ ॥૬૨॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवकमूकंददास कायस्थ ताकीवार्ता.

સો મુકંદદાસ આપ કવિ હુતે સો કવિત કરત સો કવિત બહુત કીએહૈ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે તથા શ્રી ગુસાંઈજી કે તથા શ્રી ઠાકુરજીકે બહુત કવિત કીએહે ઔર મુકંદ સાગર એક ગ્રંથ કીયોહો સો એક સમે મુકંદદાસ ઉજ્જેન કે કારકુન હોય કે આએ તબ તહાં કે પંડીત સબ આયમિલે તબ પંડીતનને મુકંદદાસ સોં કહ્યો જો તુમ હમારે પાસ શ્રી ભાગવત સુનો તો સુનાવે તબ મુકંદદાસને કહ્યો જો તુમ હમારો ભાગવત જાનત હો તવ ઉન પંડીતનને કહ્યો જો તુમ્હારો કહા શ્રી ભાગવત ન્યારોહૈ તવ મુકંદદાસને એક શ્લોક કો બ્યાખ્યાન કીયો પાછે મહીના લોં સુનાયો પરી આપ કાહુ પાસ કથા ન સુની કોઉ પંડીત કદાચીત બ્યાખ્યાન કરતો તાકો વહુત ભાંતિ દુખ ન દેકે આવતે જો કાહેતે સુબોધની મે બહુત પ્રવેસહો મુકંદદાસકો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે ચરણ કમળપર દ્રઢતા હુતી તાતે સુબોધ નીસ્ફુર્દ રૂપ હુતી ઐસે કરત કરત કિતનેક દિનમે ઉજ્જેનમે મુકંદદાસકી દેહ છુટી તવકાહુ વૈશ્નવને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે આગે આય કહી જો મહારાજ મુકંદદાસને અવંતિકા પાઈ તબ શ્રીઆચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો એસે મતિ કહો તાતે એસે કહો જો મુકંદદાસકો અવંતિકાને પાઈ સોવે મુકંદદાસ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઈનકી વાર્તા કોપાર નાહીં સો કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ સંબંધ ॥૬૩॥ વૈશ્નવ ૧૯.

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक प्रभूदास जलोटा क्षत्री सीहनंदके वासी तिनकी वार्ता.

સો પ્રભુદાસકે સેવ્ય ઠાકુર શ્રી મદનમોહનજી સો રાજનગર સીકંદર પુરમે બેઠે હે સો જબશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ મથુરા પધારે તવ

પ્રભુદાસ સાથહે તબ એક દિન શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ સંધ્યા વંદન કેરીકે શ્રાંન કરત હુતે વિશ્રાંતિકે ઉપર તહાં ઔર બૈસ્નવ ચારી પાંચ વૈઠે હે તવતહાં રૂપ શ્રાંતન કૃસ્ન ચૈતન્ય કે સેવકને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસો પુછો જોયે બૈસ્નવ કોન હૈં તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જોયે અમરિ સેવક હૈ તવ રૂપ સ્નાતનને કહ્યો જોયે એસે દુર્લભ ક્યો રહતહૈં તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજો મે ઇનકો બહુત બરજે જો તુ મયા માર્ગમે મતિ પરો પરી ઇન મેરો કહ્યો નમાન્યો તાકો ફલયે ભોગતહૈં પરીરૂપ સનાંતન કછુ સમજે નાહીં તબ શ્રીઆચારજજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરીકે રૂપ સ્નાંતન તો ગએ પાછે કિતેકદિનમે એક વૈશ્નવ રૂપ સ્નાંતનકે સાથકો શ્રી જગનાથજી કે દર્શનકો ગયો તહાં કૃસ્ન ચૈતન્ય મિલે તબ કૃસ્ન ચૈતન્યને વા બૈસ્નવ સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે કુસલ સમાચારે પુછે ઔર કહ્યો જો નીકે હૈં કહાં મીલે હુતે કહા કરત હુતે તવ વા વશ્નવને કૃશ્ન ચૈતન્ય સોં કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ મથુરા પધારે હુતે ઔર વિશ્રાંતિ ઉપર મીલે હુતે બહુત નીકેહે ઔર શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો રૂપ સનાંતન હું ગએ હુતે વિશ્રાંતી ઉપર સો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન સો રૂપ સનાંતનને ઔર વૈસ્નવકી વાત પુછી જોયે એસે દુર્લભ ક્યો રહતહૈં તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહી પ્રભુદાસકી બાત કહી જો મૈં ઇનકું બહુત વરજે પરોઇન મેરો કહ્યો ન માન્યો તાકો ફલયે ભોગતહે સો યહબાત સુનીકે કૃસ્ન ચૈતન્યકો મુર્છા આઈ સો એક મહુર્તિ લોં મુર્છા રહી પાછે સાવધાન ભએ તબ ફેરી પુછો જો તુમને કહાવાત કહી તબ વા બૈસ્નવને ફેરી કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યા માર્ગમે મતી પરો તબ કૃસ્ન ચૈતન્યકો ફેરી મુર્છા આઈ સો દોય મહુર્ત લોં રહી પાછે ફેરી સાવધાંન ભએ એસે તીનીવાર પુછો સો તીન્યો વાર મુર્છા આઈ ચૌથીવાર ફેરી વા વૈસ્નવ સો પૂછી જો કહા કહી તવવાને કૃસ્ન ચૈતન્ય સોં કહીજો અબ મોયે કહી ન જાય જો યહ વાત એસી હૈ જો કેવળ બીરહી હોય સો જાને રૂપ સનાંતન કહા જાને.

॥ બાર્તાપ્રસંગ ॥ ૨ ॥

ઔર એક સમે પ્રભુદાસને વેગો રસોઈ કરી સો દારિ તો કાચી રહી ઔર અંગાકરી જરગઈ તવ પ્રભુદાસકે મનમે આઈ જો એસી સામગ્રી શ્રી ઠાકુરજીકો કહા સમર્પૂ સો ચરણોદિક મેલિકે પ્રસાદ લિયો ઔર શ્રી ઠાકુરજી તો વાટ દેખત હી રહૈ જો પ્રભુદાસ ભોગ

સમરપઇગો ઓર મે આરોગુંગો ઓર પ્રભુદાસને તો વિગરી સામગ્રી જાનકે ન સમર્પી તવ શ્રી ઠાકુરજીને શ્રી આચારયજી મહા પ્રભુન સોં કહી જો આજ મોકો પ્રભુદાસને ભોગ સમર્પ્યો નાહી મેને વાટ દેખી જો અવ મોકો પ્રભુદાસ ભોગ સમર્પ્યો ગો ઔરમે આરોગુંગો પરિ પ્રભુદાસને ભોગ ન સમર્પ્યો તવ ઉત્થાપનકે સમે પ્રભુદાસ દર્શન કો આએ તવ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને પ્રભુદાસ સોં કહ્યો જો આજ તેને શ્રી ઠાકુરજી કે વિનું સમર્પે પ્રસાદ લીયો તવ પ્રભુદાસને સાચી વાત કહી જો મહારાજ દારિતો કાચી રહી ઔર અંગા કરી જરિ ગઈ તાતે એસી સામગ્રી જાનિ ભોગ સમર્પ્યો નાહી ચરણાદિક મેલિકે પ્રસાદ લીયો તવ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને કહ્યો જો એસી રસોઈ કયોં કરી શ્રી ઠાકુરજીનેતો વડીવારલોં વાટ દેખી જો પ્રભુદાસ ભોગ સમર્પેગો ઔર મે આરોગુંગો તાતે તેને એસી રસોઈ કયોં કરી સાવધાન હૈ કે કયોં ન કરી પાછે સાવધાન હે કે કરન લાગે.

વાર્તા પ્રસંગ. ॥ ૨ ॥

ઓર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુ વૃજમે પાવધારે હુતે તવ પ્રભુદાસ સાથ હે તવ એક દિન શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને વૃજમે શ્રી ગોવર્ધન કે નિકટ સ્થલ ભોગ ધરાયો પાછે ભોગ સરાયો તવ પ્રભુદાસ સોં શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને કહ્યો જો પ્રસાદ લેઉ તવ પ્રભુદાસને કહ્યો જો મહારાજ મેને સ્નાન નાહી કીનો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પ્રભુદાસ સોં કહી જો તુ દેખિ તવ શ્લોક કરીકે દીખાયો સો.

श्लोक. वृक्षे वृक्षे वेणु धारी पत्रे पत्रे चतुर्भुज ॥
पत्र वृन्दावनं तत्रे लक्ष्या लक्ष कथा कुतः॥१॥
जलादिभिः रजःपुन्यं रज सोपि जलंवरं ॥
पत्र वृन्दा वनं तत्र श्चांनाश्चांन कथा कुतः॥२॥

યહ શ્લોક પઢીકે પ્રભુદાસકો દીખાયો વૃજકો સ્વરૂપ વૃક્ષ વૃક્ષ વિષે વેણુ ધારી પત્ર પત્ર વિષે ચતુર્ભુજ દેખેયા ભાંતીકો પ્રભુદાસકો દર્શન કરવાયો એસો સાદ્રસ્ય વૃજકો સ્વરૂપ દિખાયો પાછે પ્રભુદાસને પ્રસાદ લીયો દંડોત કરીકે પ્રભુદાસકે ઉપર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી એસી કૃપા હુતી સો આપતે કૃપા કરીકે વૃજકો સ્વરૂપ દીખાયો.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૩ ॥

ઔર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ મંદીર મેં હુતે તવ એસી મનમે આઈ જો શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પીયે સો દહીંકો ભોગ સમર્પીયે તાસમે પ્રભુદાસ બાહીર હુતે સો પ્રભુદાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે અંતઃકરનકી જાની તવ પ્રભુદાસ વાહિર ગએ તવ ગામે જાય કે એક અહીરી મીલી તાસો પુછો જોતેરે દહી હૈ તવ વા અહીરીને કહ્યો જેહાં દહીહે તવ પ્રભુદાસને કહ્યો જો લા ઉતવ અહીરી દહીલે આઈ તવ પ્રભુદાસને કહ્યો યાકો મોળ કહી તવ વા અહીરીને કહી જો તુ મોકો કહા દેયગો તવ પ્રભુદાસને કહ્યોજે તુ માગેગી સો દેઉગે તવવા અહારીને કહીજો એક ટકા દે ઔર કહા મુક્તિ દેયગો તવ પ્રભુદાસને કહ્યો જો યહ તો ટકા લે ઔર તોકો મુક્તિ દીની તાવા અહીરીને કરીજે તુ મેકો લીખ્યા દેજો મુક્તિ દીની તવ પ્રભુદાસને લીખી દીની ઔર દહી લેકે ઘર આએસો દહી ભીતર દીયો તવ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને વહ દહી ભોગ સમર્પ્યો સો શ્રીઠાકુરજી આરોગે સો વહ દહી અતી સ્વાદ ભયો પાછે ગુસાંઇદાસ સાંજ કે સમે દર્શનકો આએ તવ વહ વાત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સો કહી જો મહારાજ પ્રભુદાસને દહીકે ઉપર મુક્તિ દીની સોલીખી આએ તવ શ્રી મહાપ્રભુજીને પ્રભુદાસ સોં પુછી જો પ્રભુદાસ વહ દહી અતીસ્વાદ ભયો હુતો સો તેને વાકો મોલ કહા દીયો હુતો તવ પ્રભુદાસ ને કહયો જો મહારાજ વા અહીરીને એક ટકા ઔર મુક્તિ માગી સો એક ટકા ઔર મુક્તિ દીનીતવ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજો તેને કછુ નદીનો તવ પ્રભુદાસને કહી જો મહારાજ હું કહા કરૂં જો મોપે મોગ્યો હુતો સોદીનો જો ભક્તિ માગતી તો ભક્તિ દેતો પાછે વા અહીરીકી સખીને કહ્યો જો તો કો તો ઠગ લીનો તવ વા અહીરીને સખી સોં કહ્યો જો તુ કહા જાને યે વડે ભગવદ ભક્તહૈં ઇનકો વચન સત્યહૈ તવ કિતનેક દીન મેં વા અહીરીકી દેહી છુટી તવયમ દુત આએ ઇતને મેં વિશ્નુદુત હુ આએ સો આપુસમેં ઝગરન લાગે તવ યમ દુતન સોં વિશ્નુદુતનને કહી જો યાકો તો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે સેવક પ્રભુદાસને મુક્તિ દીનીહૈ સો કાગદ યાકી સાડી કે ખુટતે બંધ્યોહૈ સોયહ વાત વા અહીરીકે સમે સોદરેનને સુની પરી આખીન ન દેખે પાછે વા અહીરીકો વિશ્નુદુત લે જાન લાગે તવ વા અહીરીને વિશ્નુદુતન સોં કહ્યો જો મેરી સખી કો દર્શન દેઉ વાકો અવિશ્વાસહૈ પાછે બિશ્નુદુતનને વાકો દર્શન દીનો તવ વહ કહન લાગી જોમો હુકો લે જાઉ તવ વિશ્નુદુતનને કહી જો હમારે હાથ કહાહે હમતો આગ્યા કરી હૈં તાતે તુ પ્રભુદાસ સોં કહી તવવહ સખી પ્રભુદાસકે પાસ આ-

ઈ તવ પ્રભુદાસને વાકો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે પાસ નામ દીવાયો તવ વાહુકો કાર્ય ભયો પાછે વિષ્નુદુત વા અહીરીકો લે ગએ તવ વાકી મુક્તિ ભઈ પાછે વા અહીરી કે સગે કુટંવને વાકી સાડીકે ખુંટતે કાગદ ખોલીકે દેખો તવ વાંચકે રોવત તે રહે સો પ્રભુદાસકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપા તે એસી સામર્થ હુતી સોવે પ્રભુદાસ વડે ભગવદી યહે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાતાઈ લિખાયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૪॥ વૈશ્નવ ॥૨૦॥ સંબંધ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुन के सेवक प्रभूदास भाट सीहनंद के तिनकी वार्ता.

સોવે પ્રભુદાસ ભાટ શ્રી ઠાકુરજીકી સેવાનીકી ભાંતી સોં કરતે સો વહુતદીન સેવા કરત વીતે પાછે વૃદ્ધ ભયો તવ વહુત આ શક્તિ ભએ તવ જાની જો યહ દેહ દીન ચારી પાંચમે છુટેગી તવ સાવધાનતા છુટી અસાવધાંન ભએ તવ સગરે મીલીકે પ્રભુદાસકોં પ્રથોદીક તીર્થ હે તહાં લેગએ જવ પ્રથોદીક આયો તવ સાવધાંન ભએ આંખી ખોલકે દેખે તો પ્રથોદીક તીર્થહે તવ પ્રભુદાસને કહી જો મોકો યહાં કો લાએ હો તવસગરે જનનને કહ્યો જો યહ પ્રથોદીક તીર્થહે તુમ્હારી અંત અવસ્થા દેખીકે લાએહે તવ પ્રભુદાસને કહી જો મોકો પ્રથોદીક સોં કહા કામહે મેતો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો સેવક હોં મોકો પ્રથોદીક કહા કૃતાર્થ કરેગો મોકોં વરસ એકલોં યહા રાખોગે તો ઉમેરી દેહી યહાં ન છુટેગી તાતે મોકો સીહનંદ લેચલો જવ અપને શ્રી ઠાકુરજી કે ચરણ દે ખુંગો તવ દેહ છુટેગી તવદીન પાંચ સાત લોં રાખે પરીદીન દીન પ્રભુદાસકોં સરીર નીકોભયો સાવધાંન ભએ તવફિર સીહનંદ લે ગએ તવ અપને સેવ્ય શ્રીઠાકુરજીકો દેખે દર્શન કરીકે દંડોત કીની તવ પ્રભુદાસને શ્રીઠાકુરજી સોં કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુને તુમકો મેરે માંથે પધરાયહે ઔર યેનો વાવરે લોગ તુમ્હારો આશ્રય છુડાયકે મોકો તીર્થ આગે લેગએ પરી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ એસી ક્યા કરે જો મેરી દેહ તીર્થ પૈ છુટે પાછે શ્રીઠાકુરજીકો સેવા સિંગાર કરિકે વેગી વેગી ભોગ સમર્પે ભોગ સરાય અનોસરકિયો પાછે સવનતે કહ્યો જો તુમ વેગી વેગી પ્રસાદ લેઉ તાપાછે મેરી દેહ છુટેગી તવસવ પ્રસાદ લે ચુકે તવસવન સોં પ્રભુદાસને જૈસી કૃષ્ન કહ્યો ઔર પ્રભુદાસને તત્કાલ દેહ છોડી પાછે સીહનંદ મેં એક કીરત ચોધરી હુતો સો

પ્રભુદાસકી નિંદ્યા કરન લાગો ઔર કહ્યો જો પ્રભુદાસ પ્રથોદીક તે ઉલટો ફિર આયો ઔર સાહનંદ મે દેહ છોડી એસી નિંદ્યા કરતો સો એક દીન રાત્રીકો સોયો હુતો તહાં કોઉ ચારી જને હાથ મેં મુગદર લેકે આએ સો કીરત ચોધરીકો વહુત માર્યો તવ કીરત ચોધિરીને કહ્યો જો તુમ મોકોં ક્યો મારતહો તવઉન કહો જો પ્રભુદાસકી નિંદ્યા તુ ક્યો કરતહે તવ કીરત ચોધરીને કહ્યો જો અવમે નિંદ્યા ન કરૂંગો ઔર વહુત મનુહાર કરી તવઉન કહ્યો જોતુ ફેરી નિંદ્યા કરેગો તો તોકોં યાહી ભાંતીસોં મારેગે તવકીરતી ચોધરીને કહ્યો જો અવતે નિંદ્યાન કરૂંગો ભક્તી કરૂંગો પાછે સ્તુતી કરન લાગે તવ પ્રભુદાસકી વાત ચલે તવ કીરત ચોધરીકહે જોવે વડે મહાપુરૂષહેં તવ ઔર લોગ કહન લાગે જો પહલે તો તુમ પ્રભુદાસકી નિંદ્યા કરત હુતે ઔર અવસ્તુતી ક્યો કરત હો તવ સવન કોં કીરત ચોધરીને અપને દેહકી બ્યવસ્થા દિખાઇ ઔર કહ્યો જો રાત્રીકોં કોઉ ચારી જને આયકે મારમાર હાડ ચૂરન કીયો તાતેં ભગવદીયકી નિંદ્યા સર્વ થાન કરની ઔર જો કરે તો યા લોકમેં યહિહાસ હોય ઔર પરલોકમેં અઘોર નર્કમેં જાય સોવે પ્રભુદાસ ભાટ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઈં લિખિયે

॥ વાર્તા પ્રસંગ. ॥

॥वैश्नव॥२१॥

अवश्री आचार्यजी महा प्रभूनके सेवकपुरूषोत्तम दास आगरेमें राजघाट उपर रहत हुते तिनकी वार्ताहै

સો એક સમે શ્રી ગુસાંઇજી આગરે પધારે હુતે તવ પુરૂષોત્તમ દાસકે ઘર ઉતરે તવ પુરૂષોત્તમ દાસકી સ્ત્રી છિપિ રહી તવ પુરૂષોત્તમ દાસસોં શ્રી ગુસાંઇજીને પૂછો જો તેરી સ્ત્રી કહાં ગઇહે તવ પુરૂષોત્તમ દાસને કહ્યો જો જનેઉ ટુટી હોયગી પાછે શ્રી ગુસાંઇજી વેગિ વેગિ રસોઇ કરિ દારિ ભાતિ સાક ચાર પાંચ કરે તવ રોટી વેલિવેકી વેરિ પુરૂષોત્તમ દાસકી સ્ત્રી આઇ તવ શ્રી ગુસાંઇજીને પૂછો જો અવલો તુ કહાં હી તવ પુરૂષોત્તમ દાસકી સ્ત્રીને કહ્યો જો રાજ કછુ કાંમ કરત હી પાછે પુરૂષોત્તમ દાસકી સ્ત્રીને રોટી વેલિ વેલિ દીની તવ રસોઇ સિદ્ધિ ભઇ તવ શ્રી ગુસાંઇજીને શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ

સમર્પ્યો પાછે સમયાનું સાર ભોગ સરાય પાછે વહી થાર કટોરા પડ-
ગો સબ ઉનપાત્રનમે શ્રી ગુંસાંઈજી સોં રહી જો ભોજન કરિયે તબ
શ્રી ગુસાંઈજી ને કહ્યો જો યેતો શ્રી ઠાકુરજી કે પાત્ર હૈં ઇનમે
ભોજન કૈસે કરે તાતે હમ ઇન પાત્રનમે ભોજન ન કરેગે તબ પુરૂષો-
ત્તમદાસ તથા ઉનકી સ્ત્રીને કહ્યો જો મહારાજંકી કૃપા તે કછુ દ્રવ્ય
નિવટો નાહી ઔર પાત્રન એ મગાયેગે આપ ઇનમે ભોજન કરિયે
તબ શ્રી ગુસાંઈજી ભોજન કરનકો બેઠે તબ પુરૂષોત્તમદાસકી સ્ત્રી શ્રી
ગુસાંઈજી કે પાસ બૈઠી કે પંખા કરન લાગી ઔર કહ્યો જો મહારાજ
ઔર સામગ્રી આરોગો તબ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો મોકો રૂચેગી
સો મે આરોગુંગો તબ પુરૂષોત્તમદાસને કહ્યો જો મહારાજ શ્રી નંદરાય
જીકે ઘર કૈસે આરોગત હો એસે કહિકે સ્ત્રી પુરૂષ દોનો જને શ્રી ગુ-
સાંઇજીકો બહુત સામગ્રી લિવાય સો તિનકે સંકોચકે લિયે શ્રી ગુસાં-
ઇજી કહે જો તુમ કહોગે સો કરેગે તબ ભોજન કીએ પાછે અપને
સેવ્ય શ્રી ઠાકુરજીકી સૈયા ઉપર પિછોરા બિછાય શ્રી ગુસાંઇજીકો
પૌઢાએ પુરૂષોત્તમદાસ ચરણ સેવા કરન લાગે સ્ત્રી પંખા કરન લાગી
પાછે ઘડી એક રહિકે શ્રી ગુસાંઇજીને દોઉનસો કહ્યો જો અબ તુમ
જાયકે મહાપ્રસાદ લેઉ તબ ઉન કહ્યો જો મહારાજ મહા પ્રસાદ તો
નિત્ય લેતહૈં પરિ તુમ્હારી સેવા કબ કરેગે સોવે સ્ત્રી પુરૂષ દોઉ જને
શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી
બાર્તા કહાં તાંઈ લિખીએ, ।। વાર્તા પ્રસંગ ।૧। વૈષ્નવ ।૨૨।

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुन केसेवक त्रपुरदास कायस्थ सेरगढ के वासी हुते तिनकी वार्ता.

સો ત્રપુરદાસકો શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુન ઉપર તથા શ્રી
ગોવર્દ્ધનનાથજીકે વિષેં બહુત સમત્વ હુતો જહાં બૈઠિ તે જહાં ઠાડે
હોતે તહાં શ્રી નાથજી કોં પીઠિન દેકેં બૈઠિતે પીઠિ દેકે ઠાડે નહોતે સો
ત્રપુરદાસ એક તુરકકેં ચાકરી કરતે પરગના બહુત કમાયો જો કછુ વ-
સ્તુ આવતી સો પહલે શ્રી નાથજીકોં પહુચાવતે. ઔર સાક સાલન
પહુચાવતે એસે સદા સર્વદા કચતે સો એક દિન વા તુરકને ત્રપુરદાસ
કોં બંદી ખાને મેં દીએ ઔર કહ્યો જો તેનેં મેરો દ્રવ્ય બહુત ખાયો
હૈ સો જબ રહ તુરક સોગો તબ કોઉ ચારી જને હાથમેં મુગદર લેકેં
આયે સો આયકે વા તુરકકોં ખાટતે ઔંધો પટિક બહુત માર્યો તબ

વા તુરકને કહ્યો જો તુમ મોકોં ક્યોં મારત હૈ તબ ઉનને કહ્યો જો તેનેં ત્રપુરદાસકો બંદીખાને મેં ક્યોં દીયો હૈ તબ વહ તુરક બહુત વિસ વિલાનો હા હા કરિકે નાંકી ભૂમિમેં ધરતીકેં ઉનસોં કહ્યો જો મોકોં તુમ મારો મતી મેં અબહી ત્રપુરદાસકોં છોડત હોં તબ ઉન કહ્યો જો ત્રપુરદાસ કોં ન છોડેગો તો હમ યાહી ભાંતી સોં નિત્ય મારેંગે એસે કહ્યો તબ વે તો ગએ તબ વા તુરકનેં આયકે અપને લોગન સોં કહી જો ત્રપુરદાસ કો બંદીખાને મેં તે અબહી છોડી દેઉ તબ મનુષ્ય ત્રપુરદાસ કોં ન છોડને ગએ તબ ત્રપુરદાસ ને ઉનસોં કહ્યો જો અબતો રાત્રી બહુત ગઈ હૈ તાતેં સવારે છોડિ યોં તબ વે મનુષ્ય ફિરી આએ ઓર વા તુરક સોં કહ્યો જો સાહીબ ત્રપુરદાસ કહતહૈં જો અબતો રાત્રિ બહુત ગઈ હૈ સવારે છોડીયો તબ વા તુરકને અપને મનુષ્યન સોં કહ્યો જો તુમ અબહી ત્રપુરદાસકો છોડી લાવો તબ વે મનુષ્ય વેગહી જાય કે ત્રપુરદાસકોં છોડી લાએ તબ વા તુરકને ત્રપુરદાસ સોં કહ્યોજો તુમ આપન ઘર જાઉ તબ ત્રપુરદાસને કહ્યોજો આબતો રાત્રિ બહુત ગઈ હૈ સવારે જાઉગો તબ વા તુરકને ત્રપુરદાસ સોં કહ્યો જો તુ કહા કાહુ કાજીવ લેઇગો તાતે તુ અબહી ઈતની વેર અપને ઘર જાઉ તબ ત્રપુરદાસ અપને ઘર આએ.

બાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

વહુરે કિતને કદીનપાછે ત્રપુરદાસ વાહી તુરક કે સાથ અટકી ગએ પાછે એકદિન રસોઈ યાને ત્રપુરદાસ સોં કહ્યો જો ચરણોદિક મહાપ્રસાદ નિવટોહેરચ્ય કહુ નાહીં તબ ત્રપુરદાસને રસોઈયાસોં કહ્યો જો પાડે તેને હમસો પહલે કયો ન કહયો હમ ચરણોદિક મહાપ્રસાદ મગાયદેતે અબકહા કરીયે તબ રસોઈયા ચુપ કરી રહ્યો તબ સવારે ઉઠિ કે ત્રપુરદાસ વા તુરકકે દરબાર જાન લાગે તબ કહ્યો જો પાંડે રસોઈ કરી શ્રી ઠાકુરજી કો ભોગ સમર્પિ પ્રસાદ લીજીયો મેરી વાટ મત દેખીઓ મોરો આવનો ન બનેગો ઓર મનમેં યહ નિશ્ચે કીયો જો જબ લોં યહ દેહ ચલેગી તબ લો કામકાજ કરૂંગો ઓર દેહ જબ ન ચલેગી તબ પડ રહુંગો પરિ ચરણોદિક મહાપ્રસાદ લીએ વીના જલપાન ન કરૂંગો યહ નિરધાર અપને મનમે કીઓ તબ તુરકકે દરબાર ગએ તબ રસોઈયાને સ્નાન કરિ રસોઈ કરન લાગો તબ આધી રસોઇ ભઈ ઈતનેમે એક લરીકા વરસ દસકો તીન થેલી લાયોસો એક થેલીમે તો ચરણામૃત ઓર એક થેલીમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો ચરણામૃત ઓર એક થેલીમે શ્રી નાથજીકો મહાપ્રસાદ સો વે-

તીનો થેલી રસોઈયાકો દીની ઔર કહ્યો જોયે તીનોં થેલી ત્રપુરદાસને પઠાઈ હૈ સો થેલી દેકે વહ લરીકા તુરતહી ચલ્યો ગયો પાછે રસોઈ સિદ્ધિ ભઈ તબ શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે સમયાનુસાર ભોગ સરાયો તબ રસોઈઆને ત્રપુરદાસકો બુલાયવેકો મનુષ્ય પઠાયો પરિ ત્રપુરદાસ આએ નાહી તબ દોય તીની વાહ મનુષ્ય બુલાયવેકો પઠાયો તબ ત્રપુરદાસને રસોઈયાસોં કહ્યો જો પાંડે તુંમ મોકો કહે કો બુલાવત હો મે તો ચરણામૃત મહાપ્રસાદ લીએ વિના જલપાન ન કરૂંગો તબ રસોઈયાને ત્રપુરદાસસોં કહ્યો જો ચરણામૃત મહાપ્રસાદકી થેલી તો તુમ હીને પઠાઈ હૈ એક લરીકા વરસ દસકો હુતો સો તીન થેલી દે તબ ત્રપુરદાસને કહ્યો જો વહ લરીકા કહાં હૈ મોકો દિખાય તબ રસોઈયાને કહ્યો જો વહ લરીકા તો તુરત હી થેલી દેકે—ચલ્યો ગયો તબ ત્રપુરદાસને જાન્યો જોયે શ્રી ઠાકુરજી કે કાંમ હૈ તબ આપકો ધિક્કાર કરન લાગ્યો જો મેને એસો હઠ ક્યોં કિયો જો શ્રીઠાકુરજીકો શ્રમ કરનો પર્યો સો આપ ધિક્કાર બહુત કરન લાગો જો મેને શ્રી ઠાકુરજીકો શ્રમ બહુત કરવાયો પાછે સ્નાન કરી ચરણામૃત મહાપ્રસાદ લીયો પાછે સમર્પ્યો મહાપ્રસાદ લીયો.

વાર્તા પ્રસંગ. ૨॥

બહુરી કિતનેક દીનમેં ત્રપુરદાસકી આકરી હુતી સો સીતકાલકે દીન આએ તબ શ્રી નાથજીકો કબાય પઠાવેતો કહાતે પઠાવે છતનીં સમો ધરતો નાહીં ત્રપુરદાસકી કબાય હરવર્ષ જાતી સો શ્રીનાથજી આપ અંગીકાર કરતે તબ ત્રપુરદાસને કહ્યો જો અબ કહા કરીએ તબ એક છાતિ પીતરકી હુતી સો વેચી તાકે દામનકી ગજી મગાઈ સો રંગાઈ તાકી કબાય બનવાય કે શ્રી નાથજી કો પઠાઈ સોરંગી દેખી કે ભંડારીને ભંડારમે ડારીદીની તબ કિતનેક દિનમેં શ્રીગુસાંઈજી શ્રીનાથજી દ્વાર પધારે સો જબ શ્રીનાથજીકો શ્રૃગાર કરન લાગે તબ શ્રી ગુસાંઈજીસો શ્રીનાથજીને કહ્યો જો મોકો સિત બહુત લાગત હૈ તબ શ્રીગુસાંઈજીને કહ્યો જો દૂસરી અંગીઠી લાવો તબ દૂસરી અંગીઠી લાએતો હું કહી જો મોકો સીત બહુત લાગત હૈ તવ શ્રી ગુસાંઈજીને ગદ્દલ ઉડાયો તવ હુ શ્રી નાથજીને કહી જો મોકો સીત લાગત હૈ તવ શ્રી ગુસાંઈજીને તીસરી અંગીઠી મંગાઈ તવ હુ કહી જો મોકો સીત લાગત હૈ તવ શ્રી ગુસાંઈજીને ભંડારીકો બુલાયો ઔર વાસોં પૂછો જો કોન કોન વૈષ્ણવનકી કબાય આઈ હુતી તવ જાજા વૈષ્ણવકી આઈ હુતી તાતા વૈષ્ણવનકો નામ લીયો તવ શ્રી ગુસાંઈજીને કહી જો ત્રપુરદાસકી

કબાય નાહી આઈ તબ ભંડારીને કહ્યો જો ત્રપુરદાસકી એક રંગીન કબાય આઈ હૈ સો ભંડારમે પડી હૈ તબ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો વહ રંગીન કબાય લે આવે તબ ભંડારી વહુ રંગીન કબાય લે આયો તબ શ્રી ગુસાંઈજી દેખે તો મૈલી મરગજીસી હો રહી હૈ તબ વાકો ઝારી પોંછ કે તત્કાલ દરજી બુલાય કે ફર ગુલ સિદ્ધિ કરવાઈ તબ વહ ફરગુલ શ્રી નાથજીકો ઉઢાઈ તબ શ્રી નાથજીને કહ્યો જો અબ મે એ સીત નિવર્ત્ત ભયો એસે શ્રી નાથજી ભક્તિ કે પક્ષપાત જો ભક્તિ ભાવકી વસ્તુ કો યા ભાતિ અંગીકાર કરે સોવે ત્રપુરદાસ શ્રી આચારજી મહા પ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હૈ તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઈ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૩ ॥ વૈષ્ણવ ॥ ૨૩ ॥

अबश्री अचार्यजी महा प्रभुनके सेवक पूरनमल्ल क्षत्री तिनकी वार्ता लिख्यते

સો પૂરનમલ્લકી ગાંઠિમે દ્રવ્ય વહુત હુતો સો પૂરન મલ્લકો શ્રી નાથજીકી આગ્યા ભઈ હુતી જો તુમેરો મંદીર સમરાઉ તબ પૂરન મલ્લ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનકે પાસ આયો ઔર આયકે કહ્યો મહા-રાજ મોકો શ્રી નાથજીકી આગ્યા એસી ભઈ હૈ જો તુ મેરો મંદિર સમરાઉ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો મંદિર વેગિ સ-મરાવો તબ પૂરન મલ્લને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં નામ પાયો પાછે મંદિર ઉઠાવન લાગ્યો સો દ્રવ્ય હુતો સો સબનીવ ખોદ તેમે લગ્યો જબ સબ દ્રવ્ય નિવટો પાછે પૂરન મલ્લ પૂરબ ચાકરી કો ગએ તબ રાજા સી લોગનને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સો પૂછો જો મહારાજ આ ગ્યા દેઉ તો હમ મંદિર સવરાવે તબ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને શ્રી નાથજીસો પૂછો જો મહારાજ યે રાજસી ભોગ મંદિર સવરાન કહત હૈં સો સમરાવે તબ શ્રી નાથજીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં કહ્યો જો પૂરન મલ્લ આવેગો તબ મંદિર સમરાવેગો તબ રાજસી ભોગ નસોં શ્રી આચારજી મહાપ્રભુનને નાહી કીની તબ બે ફિર ગએ તબ કિતનેક દિનમે પૂરન મલ્લ પૂરબતે વહુત દ્રવ્ય કમાય કે લાયો તબ પૂરન મલ્લને કિતેક દિનમે મંદિર સમરાયકે સિદ્ધિ કરવાયો પાછે શ્રી આ-ચારજી મહાપ્રભુનને આછો મહુર્ત્ત દેખિકે શ્રી નાથજીકો મંદિરમે પાટ બેઠાએ તબ પૂરન મલ્લને વહુત દ્રવ્ય ખરચ્યો.

બાર્તા પ્રસંગ. ॥૧॥

વહુરિ શ્રી ગુસાંઈજી શ્રી નાથજી દ્વાર પધારે તવ પૂરન મલ્લ
શ્રી નાથજી કે દર્શનકો આયો સો અતિ આનંદ સો દર્શન કિયો તવ
શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો પૂરન મલ્લ તેરે મનમે ઔર કછુ મનોરથ
હે સો રાખે મતિ તવ પૂરન મલ્લને શ્રી ગુસાંઈજીસો કહ્યો જો મ-
હારાજ મેરે મનમે એક મનોરથ રહ્યો હે જો અતિ સુંદર અતિ સુ-
ગંધકો અરગજા અપને હાથનસો મે સમર્પૂં તવ શ્રી ગુસાંઈજીને આ-
જ્ઞા દીની જો જા સમર્પિ તવ પૂરન મલ્લને અતિ ઉતિમ સુગંધકો
અરગજા કરિકે શ્રી નાથજીકો સમર્પ્યો તવ પૂરન મલ્લને અપને મનમે
અતિ આનંદ પાયો તા પાછે પૂરન મલ્લ શ્રી નાથજીકે પાસ તે શ્રી
ગુસાંઈજીકે પાસ આયો તવ શ્રી ગુસાંઈજી પૂરન મલ્લકે ઉપર બહુત
પ્રસન્ન ભએ તવ શ્રી ગુસાંઈજી આપ પોઢે હે સો ઉપરના પૂરનમલ્લકો
ઉઢાયો તવ પૂરન મલ્લને અતિ આનંદ પાયો પાછે શ્રી ગુસાંઈજીને
શ્રી નાથજીકો પંચામૃત સોં સ્નાન કરવાયો પાછે અંગ વસ્ત્ર કરિકે સેવા
શૃંગાર કરીકે રસોઈ કર ભોગ સમર્પ્યો સમયાનુંસાર ભોગ સરાય કે
પાછે શ્રી ગુસાંઈજીને શ્રી નાથજીકો પ્રસાદી ગદ્દલ પૂરન મલ્લકો ઉઢા
યો પાછે પ્રતિ વરસ પ્રસાદી ગદ્દલ શ્રી ગુસાંઈજી પૂરન મલ્લકો દેતે
સો વે પૂરન મલ્લ શ્રી ગુસાંઈજી કે તથા શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે
એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઈ લિખિયે
॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૨ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૨૪ ॥ સંબંધ

अबश्री आचार्यजी महाप्रभून के से-वक पादवेंद्रदास कुम्हार तिनकी वार्ता.

સો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ તથા શ્રી ગુસાંઈજી જવ પરદેસ
કો પધારતે તવ પાદવેંદ્રદાસ ઇનકે સાથ સામગ્રી લેકે ચલતે હડવાઈ
કનાત વિનાવાંસકી છોટી રાવટી તથા એકદિનકો સીંધો સામગ્રી ઇતનો
બોજ લેકે સંગ ચલતે ઔર રસોઈકી ચાકરી સબ કરતે રાત્રિકો
પહરો દેતે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

વહુરિ શ્રી ગુસાંઈજી શ્રી ગોકુલ મેં હુતે તારાત્રિ પહર એક
ગઈ હુતી તવશ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જોયા બિરિયા મંદરકી નીવ ખોદી

જાય તો મંદીર મેલો દ્રઢ હોય અવભલો મૂહુર્ત હૈ એસે કહીકે શ્રી ગુ- સાંઈજી તો પોઢે પાછે પાદ્વેંદ્રદાસને એક પહર મે નીવખોદી સો ખોદસિદ્ધી કર રાખી સો જબ પીછીલી રાત્રિકો શ્રી ગુસાંઇજી પોઢ કે ઉઠે તવ દેખે તો માંટીનકે ઢેર પરેહેં તવ પૂછો જો યહ માંટી કેસીહૈ તબ વૈશ્નવને કહ્યો જો મહારાજ પાદ્વેંદ્રદાસને ખોદીહૈ તવશ્રી ગુ- સાંઇજીને પાદ્વેંદ્રદાસ સો પુછો જો યહ નીવ તેને ખોદો હૈ તવ પા- દ્વેંદ્રદાસને કહ્યો જો મહારાજ રાત્રિકો વાવેર આપને આગ્યા કરી હુતી તાહી વેર ખોદીહે સો નીવ એસી વડી ખોદી જો મહીના એક લો રાજ મજુરે દસપંદ્રહ લગે તો હુ ભરી ન જાય સો એસી સામર્થ પાદ્વેંદ્રદાસ મે હુતી.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥

ઔર પાદ્વેંદ્રદાસને શ્રીનાથજી દ્વારકો કુવા અપને હાથ નહીં સોં ખોદ્યો સો માંટી નીકસીતાકી ઇંટ પકાઈ અપને હાથ નહીં કુવા ચિન્યો પરીજલ ખારી નીકસ્યો તવ પાદ્વેંદ્રદાસ સોરો ગયો શ્રી ગંગાજી મેં તે જળ લેકે અંજુલી ભરી ભરીકે ડારે ઔર કહેજો વા કુવાકો જલ આપસો કરો એસે કહેકે તર્પણ કીયો એસે કરત જવ જાન્યો જો જલ મીઠો ભયો તવશ્રી ગંગાજી મેં તે નિકસ્યો પાછે શ્રીનાથજી દ્વારે આએ તવ વા કુવાકો જલ શ્રી નાથજીકો અંગીકાર કરવાયો સો પાદ્- વેંદ્રદાસ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીય હેતાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥ વૈશ્નવ ॥૨૫॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक गुसांईदास सारस्वत ब्राह्मण तिनकी वार्ताहै.

સો એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો શ્રી ઠાકુરજીકો સ્વ- રૂપ પ્રાપ્ત ભયો સો સ્વરૂપ ગુસાંઈદાસ કે માંથે સેવાકો પધરાય દીયે ઔર કહીજો ઇનકી સેવા નીકી ભાંતિસો કરીયો સો ગુસાંઇદાસ સેવા નીકી ભાંતિસોં કરન લાગે સો ગુસાંઈદાસ સોં શ્રી ઠાકુરજી સાનુ ભાવ ભએ બોલન લાગે પાછે કિતનેક દિન મે એક વૈશ્નવ સોં ગુસાં- ઈદાસને કહ્યો જો તુમ યહાં રહો તો હમકો સહાયતા હોય હમ તુમ મીલી કે સેવા કરે પરી વહ વૈશ્નવ હાંન કરે પાછે એકદિન શ્રી ઠાકુર-

જીને ગુસાંઇદાસ સોં કહ્યો જો તુમોકો વા વૈષ્નવ કે માંથે પધરાઉ પાછે વા વૈષ્નવ સો ગુસાંઇદાસને કહ્યોજો શ્રી ઠાકુરજીકી આગ્યા તો એસી ભઇહૈ જો તુમોકો વા વૈષ્નવ કે માંથે પધરાઉ તાતે ભગવદ ઇ-ચ્છા એસી હી દીસતહૈ તવ વા વૈષ્નવને ગુસાંઇદાસ સોં કહ્યો જો તુમ કહા કરોગે તવ ગુસાંઇદાસને કહ્યો જો હું તો વદ્રિકાશ્રમ જા-ઉગો ઉહાંમેરી દેહ છુટેગી તવ વા વૈષ્નવને ગુસાંઇદાસસે કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજીકી ગતી નાહી જાની જાતહૈ જો તુમ્હારી દેહ ઉહાં ન છુ-ટે ઔર તુમ ઇહાં ફીર આવો તોમે શ્રી ઠાકુરજી કે દેઉગો નાહીં તવ ગુસાંઇદાસને કહ્યો જો શ્રીઠાકુરજી એસી તો ન કરેગે ઔર કદાચિત કરે તો તુમ્હારોદ્વાર પોરિયા રહુંગો શ્રી ઠાકુરજી કે દર્શન કરયો કરૂંગો તવવા વૈષ્નવને શ્રી ઠાકુરજી પધરાએ સો નીકીભાતિ સોં સેવા કરન લાગ્યો પાછે ગુસાંઇદાસ તો વદ્રિકા શ્રમગએ સો વદ્રિકાશ્રમ મે ઉહા ગુસાંઇ દાસકી દેહ છુટી પાછે વા વૈષ્નવને ગુસાંઇદાસકી દેહ છુટી કી ખવરિ પાઇ તવ વહ વૈષ્નવ સુખસોં સેવા કરન લાગ્યો તવ વહ વૈષ્નવ શ્રી મહાપ્રભુજીકી કૃપા તે ભલો વૈષ્નવ ભયો સોવે ગુસાંઇદા-સ શ્રી આચારજજી મહા પ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઇ લિખિયે

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈષ્નવ ॥ ૨૬ ॥ સંબધ ॥

अव श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

माधोभट्ट कास्मीरके वासी

तिनकी वार्ताहै.

સો માધોભટ પ્રથમ કેસવભટકે સેવક હુતે. સો કેસવભટ્ટકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ આએ સો વહુત દિન રહે સો શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુ કથા કહતે સો કેસવભટ્ટ સુનતે સો માધોભટ્ટ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવકનમે જાય વૈઠિતે તબ ભગવદ વાર્તા કહતે સો પ્રથમ પ્રસંગ ચલે તવ માધોભટ્ટસોં કેસવભટ્ટને કહ્યો જો તુ મેરો સંગ છોડિ કે ઉહાંકે સેવકનમે ક્યો જાતહે ઉહાં જાયકે હાંસી ઠઠોરી કરત હૈ તવ માધોભટ્ટને કેસવભટ્ટસોં કહ્યો જો મોકો તુમ્હારે સંગ તથા તુમ્હારી કથા તે ઉહાંકી હાંસી આછી લાગત હૈ તાતે હોજાતહોં તવ કેસવભટ્ટને જાન્યો જો અવ યહ હમારે કામકો નાહી અવ હમારે કાંમ તે ગયો પાછે કેસવભટ્ટને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો જો મેને શ્રી

ભાગવત તુમ પાસતે સુનો પરિ મોકો કછુ બોધ ન ભયો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુમ મેરી વરાવર વૈઠિકે સુન્યો ઔર આતકો ભાવ રાખ્યો તાતે બોધ ન ભયો ઔર માધોભટ્ટકી શ્રી ભાગવતકી સ્ફુર્તિ ભઈ યહ દૈવી શૃષ્ટિકો પ્રકાર જાનનો તબ શ્રી ભાગવતકી કથા સંપૂરન ભઈ તબ કેસવભટ્ટને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો જો કછુ ગુરૂ દક્ષના લેઉ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો હમ કછુ લેત નાહી તવ કેસવભટ્ટને કહ્યો જો મે તુમકો એક સેવક સમપર્ત હો સો માધોભટ્ટ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સોંપે પાછે કેસવભટ્ટ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ તે વિદા હોયકે અપને દેશકો ગયો પાછે માધોભટ્ટને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ નાંમ પાયો પાછે સમર્પણ કરવાયો.

બાર્તાપ્રસંગ ॥૧॥

ઔર જા ગાંમમે માધોભટ રેહત હુતે તા ગામમે એક વડો ગ્રહસ્થ રેહત હુતો તાકે એક વેટા હુતો સો મરિ ગયો તવ વહ ગ્રહસ્થ વહુત રોવન લાગ્યો વિલાપ કરન લાગ્યો ઔર કહ્યો જો કોઉ યાકો જિવાવેગો તો મેહું જીઉંગો નાહીં તો મેહું મરૂગો ઐસે કહિકે બહુત સોક કરે તવ એક વૈષ્ણવ પેંડમે જાત હુતો તવ વા ગ્રસ્થકો વિલાપ દેખિકે વાને કહ્યો જો યા ગામમે માધોસારિકે ભગવદીય રેહત હૈ વે વડે ભગવદીય મહાપુરૂષ હે તિનકે પાસ તુ જાવે કૃપા કરેગે તવ તેરો લરિકા જીવેગો તબ વહ ગ્રસ્થ માધોભટ્ટકે પાસ આયો ઔર વહુત વિલાપ કરન લાગ્યો ઔર માધોભટ્ટસોં કહ્યો જો યહ લરિકા મેરો જીવેગો તો મેહું જીઉંગો નાતર મેહું મરૂંગો યા ભાંતિસોં બહુત વિલાપ કરે ઔર રોવે તવ વા ગ્રસ્થકો દેખિકે માધોભટ્ટકો દયા આઈ તવ મનમે વિચાર કરન લાગે જો યાકો બેટા જીવેતો આછો હે યહ ગ્રસ્થ ભલોહૈ યહ વહુત વિલાપ કરતહે બહુત દુખ પાવતહે યહ વિચારિકે માધોભટ્ટકે મનમે બહુત ખેદ ભયો ઔર કહ્યો જો યાકો દુખ દુરિ હોયતો ભલો હૈ પાછે માધોભટ્ટ મંદિરમે જાયકે શ્રી ઠાકુરજીસો વીનત કીની એક શ્લોક કરિકે શ્રી ઠાકુરજીકે આગે કહ્યો સો

શ્લોક.॥ दया सर्व समर्थस्य दुखारो वदयालुता
विश्वोद्धारण दक्षस्य उत्तवे कस्य सोभने ॥ १॥

યહ શ્લોક શ્રી ઠાકુરજીને સુનિકે કહ્યો જો યહ કીતનીક બા-

તહું જો તુમકો દયાઆઈ તો વાસોં કહ્યો જો જા તેરો બેટા જીવેગો
પાછે માધોભટ્ટ શ્રી ઠાકુરજીકો પોઢાયકે બાહર આએ તબ વા ગ્રસ્થસોં
કહ્યો જો જા તેરો બેટા જીવેગો પરિ વા ગ્રસ્થકો વિશ્વાસ નપરે મનમે
વિચારે જો હું ઘર જાઉંગો ઔર કદાચિત ન જીયો હોય તો કહાં કરૂં
મુખતે તો કછુ કહ્યો ન જાય પરિ મનમે વિસ્વાસ પરે નાહીં ઇતને
મે વાકે ઘરકે લોગ દોરિકે આય વાસોં કહ્યો જો તેરો બેટા જીયોહૈ
તાકો વધાઈ દેઉ તબ વા ગ્રહસ્થ માધોભટ્ટકો દંડોત કરિકે અપને ઘર
આયો પાછે વધૈયાકો વધાઇદીની ઔર બહુત હરખીત ભયો પાછે
માધોભટ્ટને અપને મનમે વિચાર કિયો જો બહુત અનુચિત કિયે
અવએ લોગ યાહી ભાંતિસોં નિત્ય દુખ દેયગે યાતે અબ યા ગામમે
રહિવે કો કામ નાહી એસો વિચાર કે રાત્ર જબ આધીગઇ તબ શ્રી
ઠાકુરજીકો જગાય સંપુટમે પધરાય કે તુરતહી ગામ છોડિકે ચલે સો
અડેલમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ આય રહે દયા આએતેં
અસ્થલ છુટો શ્રી ઠાકોરજીકો આધીરાત્રીકે સમે ભાજનો પરચો તાતે
ભગવદીયકો જો કામ કરનો સો વિચારકે કરનો વિના વિચારે સર્વથા
નહીં કરનો.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥ ૨॥

ઔર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભૂ શ્રી ભગવતકી સુબોધની કહતે
સો માધોભટ્ટ વેગિ વેગિ લિખીત જાતે ઔર જઠોર ન સમઝ પરે
તાઠોર લેખની છોડીકે બેઠિ રહતે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ
માધોભટ્ટકો સમજાય કે અર્થ કહતે તબ માધોભટ્ટ સમઝકે આગે
લિખિતે ઔર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે આગે માધોભટ્ટ યાભાંતિ
સોં બેઠીતે જો પાવન દીસે એસે સાવધાની સો રહતે.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥ ૩॥

ઔર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પ્રદેશ કો પધારે તબ મા-
ધોભટ્ટ સાથહે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભૂ પેડમે એક ગામમે ઉતરે
તબ રાત્રિ પહરડેઢ ગઈ હુતી તબ માધોભટ્ટ ઉઠીકે લઘુવા ધાકો ગામમે
આએ તહાં ચોરનને તીર ચલાયો સો માધોભટ્ટકે લાગ્યો તબ શ્રી આ
ચાર્યજી મહાપ્રભૂનકો નામલેત માધોભટ્ટને દેહ છોડી તબ ઇતનેમે શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સાથકે વૈષ્નવ આઇ ગએ તબ દેખેતો માધોભટ
કી દેહ છુટીહૈ તબ વૈષ્નવનકે મનમે સંદેહ ભયો જો માધોભટ્ટ સારીકે
વૈષ્નવકી એસી ગતી કયો બુઝીયે તબ સાથકે વૈષ્નવનને શ્રી આચાર્યજી
મહાપ્રભુનસો પૂછયો જો મહારાજ યહવાત કૈસે હોય જો માધો સારી

કે વૈષ્નવકી એસી ગતી ક્યો બુઝીયે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ઉન વૈસ્નવનસો કહ્યો જો માધોભટને તો શ્રી ઠાકુરજીકે ચર્ણારવિંદ ચાંપે સો ઈનકો કછુ કરતબ્યતા રહી નાહીં ગ્રહવડો ભગવદી યહો પરી ઈનસો એક ભગવદ અપરાધ પરયોહો તવ વૈસ્નવનને પુછી જો મહારાજ એસો કહા અપરાધ પરયોહો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહયો જો યહપહલે અપને સેબ્ય શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા ઉપર ફુલ બીછાવતહો સો એકદીન વીના જાને ફુલનમે સુઈ રહી ગઈ સો માધોભટને નાહી જાની સોવા સુઈકો શ્રી ઠાકુરજીકે શ્રી અંગમે સ્પર્સ ભયો સો તા અપરાધ તે એસે ભયો પોરિયાકી દેહ સાવધાન તાસોં છુટી હે ભગવદ નામ હી લેત છુટી તાતે યહ શ્રી નાથજીકે પાસહે એરી કાન તે શ્રી નાથજી પુરી ગત કવહું ન કરેગે અપને પાસ હી રાખેગે યહ શ્રી આચારયજી મહા પ્રભુનને અપને શ્રી મુખસો કહ્યો તાતે વૈષ્નવનકો શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા નીકી ભાંતિસો કરની વહુત સાવધાની સોવે માધોભટ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તા તે ઈનકી વાર્તા અવ કહાં તાઈ લિખિયે ॥

વાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥ વૈષ્નવ ॥ ૨૭ ॥

अवश्री आचार्यजी मह प्रभुन के सेवक गोपालदास तिन-की वार्ता

સો ગોપાલદાસને માર્ગ ચલન વારેન કો અપને ઘરકે પાસ વિશ્રામ કે લીએ અસ્થલ કરિ રાખ્યો હુતો જો માર્ગમે વિશ્રામ કરે તાકો હેત યહ જો કોઈ ભગવદ ભક્ત આવરહે તાસો ભગવદ વાર્તા કરે તા કારન અસ્થલ કરિ રાખ્યો હુતો સો ઉહાં એક સમે પદ્મ રાવલ ઉજ્જેનકે વાસી સો દ્વારિકા આવતે હે સો રાત્રિકો વાગામમે આય વસે સો ગોપાલદાસ સે વાસો પહુંચિકે પદ્મરાવલ કે પાસ આએ ઓર પદમરાવલસો પૂછો જો તુમ કહાંતે આંએહો તવ પદમરાવલને કહયો જો હમ શ્રી દ્વારિકાજીતે આએહો તવ ગોપાલદાસને શ્રી રણછોડજીકે કુસલ સમાચાર પૂછે તવ ઉહાંકે સમાચાર પદમરાવલને ગોપાલદાસસો કહે પાછે પદમરાવલકી જો બાલ પનેતે અવસ્થા હુતી સો વાત ચાલી જો પદમરાવલ દ્વારિકામે વહુત રહતે શ્રી રણછોડજીકે

દર્શન કરતે સો જબ આરતી નિવડતી તબ અપને ઘર આવતે સો
પદમરાવલ કે જીજમાંન માવજી પટેલ આજન કુનબી ગાંમકે દેસા-
ઈ હુતે સો પદમરાવલ દ્વારિકાજીતે આવતે તબ માવજી પટેલ આરતી
દેતે સો લેકે જબ પદમરાવલ દ્વારિકાજીકો જાતે ઐસે વરસદિન મે
તીનવાર જાતે પદમરાવલકો શ્રી રણછોડજીકે વિષે વહુત આશક્તિ
હુતીસો શ્રી રણછોડજીકી વાર્તા પદમરાવલને ગોપાલદાસકે આગે કહી
તબ ગોપાલદાસને અપને મનમે કહી જો જૈસી ઇનકો શ્રી રણછોડ
જીકે દર્શનમે આસક્તિ હૈ તૈસી ઇનકો શ્રી મહાપ્રભુન કે વિષે આસ-
ક્તિ હોય તો ઇનકો કાર્ય હોય તાતે ઇનસો કછુ કહિયે તબ ગોપાલદાસને
પદમરાવલસોં પૂછો જો તુમસો કબહું શ્રી રણછોડજી બોલતહે કછુ
કહતહે કછુ માગત હૈ તબ પદમરાવલને કહ્યો જો મોસાં તો કબહું કછુ
કહત નાહી તબ પદમ રાવલને ગોપાલદાસસોં પૂછો જો કહા શ્રી રણ-
છોડજી કાહુ સો બોલતહે તબ ગોપાલદાસને કહ્યો જો હાંહાં બોલતહે
ના શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી વાર્તા કહી જો તુમને એતે દિન
શ્રી રણછોડજીસે એહેસો શ્રી રણછોડજી પ્રગટ ભએહે તબ પદમરા-
વલને પૂછો જોવે કહાં હે તબ ગોપાલદાસને કહી જોવે અડેલમે હે
તબ પદમરાવલને કહી જો જૈસો દર્શન શ્રી રણછોડજી દેતહે તૈસો
દર્શન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ દેહિગે તબ ગોપાલદાસને કહી જો
હાંહાં દેહિગે તબ પદમરાવલકે મનમે વિશ્વાસ આયો જો યહ વાત
સત્યહૈ તાહી દિનતે પદમરાવલકો આતુરતા ભઈ જો કબમે જાઊં
ઔર કબ શ્રી મહાપ્રભુનકો દર્શન પાઊં સો રાત્રિકો ઉહાં રહે તા પાછે
સવારે ગોપાલદાસ સો વિદા હોયકે તહાંતે ચલો સો માર્ગમે વિચાર
કરત જાય જો મે કબ જાઊં ઔર કબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો
દર્શન પાઊં એસે વિચાર કરત અપને ઘર ઉજ્જેનમે આએ પરિ
ચિત્ત ઉદાસમે રહો પાછે માવજી પટેલ સે મિલે તબ માવજી પટેલ-
ને પૂછો જો ગુરૂજી અબકે તુમ્હારો મન પ્રસન્ન દેખિયત નાહી સો
કાહેતે તબ પદમરાવલને ગોપાલદાસસો સુની હુતી સો વાત કહી જો
શ્રી રણછોડજી અડેલમે પ્રગટ ભએ સો મેરો મનોરથ દર્શન કરિવે
કોહે સો જાનોહો કબ જાઊંગો તબ માવજીપટેલને કહ્યો જો તુમ શ્રી
રણછોડજીકે દર્શનકો જાત હો સો મોહુકો અપને સાથ લે ચલો તબ
પદમરાવલને કહ્યો જો તુમ રાજસી ભોગ હો તુમ્હારો સાથ વહુત
મનુષ્ય હોયગે ઔર યહ દર્શનતો એકાંત સ્થલ કોહે તાતે યહ વાતલો
મોકો ભાવત નાહી તબ માવજી પટેલને કહ્યો જો હુંગે સર્વથા તુમ્હારે

સંગ અકલોહી ચલુંગો તવ પદમરાવલને કહ્યો જો ભલો તવ યે
સમાચાર અપની સ્ત્રી સો કહે ઔર કહ્યો જો મેંતો પદમરાવલ કે
સંગ અડેલ દર્શનકો જાતહો તવ સ્ત્રીને કહ્યો જો ઉહાં કહા હે તવ
માવજીપટેલને કહ્યો જો ઉહાં શ્રી વલ્લભાચાર્યજી પ્રગટ ભએહેં સો
સાક્ષાત શ્રી રણછોડજી પ્રગટે હે ઔર જૈસો દર્શન શ્રી રણછોડજી
દેત હેં તૈસો દર્શન શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ દેતહે સો યહ વાત સુ-
નિ કે માવજી પટેલકી સ્ત્રીકે મનમે વહુત ઉત્સાહ ભઓ ઔર કહ્યો
જો આપકે સંગમે હું ચલુંગી તવ માવજી પટેલને કહ્યો જો મેંતો
પાવનસો ચલુંગો તુ કેસે ચલેગી તવ સ્ત્રીને કહી જો મેહું પાવન ચ-
લુંગી મેરે કછુ લરિકાતો હે નાહી તવ ફેરિ માવજી પટેલને કહ્યો જો
હમ તુમ દોઉ જને ચલેતો ઘર કોનકે ભરોસે છોડે તવ સ્ત્રીને કહ્યોજો
મેરો ઘરતે કછુ પ્રયોજન નાહી હો સર્વથા તુમ્હારે સાથ ચલુંગી તવ
માવજી પટેલને અપને મનસે વિચાર્યો જો યાકો વહુત આતુરતા
ભઈ દરશનકો વહુત મનોરથ હૈ તવ કહ્યો જો ભલો તુહુ ચલ તવ
માવજીપટેલને અપનો ઘર કાહુ ભલે મનુષ્યકે હવાલે કરિ દીનો તવ
પદમરાવલ માવજી પટેલ તથા ઉનકી સ્ત્રી વિરે જોયે તીનો ચલેસો
જવ પ્રાગ પુહુંચે તવ અડેલકો દર્શન ભયો તવ વહુત આતુરતા ભઈ
જો શ્રી યમુનાજી હોયકે ચલ્યો જૈયે તા સમે શ્રી આચાર્યજી મહા-
પ્રભુ શ્રી યમુનાજી ઉપર પધારે હુતે સો સંધ્યા વંદન કરત હુતે તહાં
સેવક દોયચારિ સાથ હુતે તવ ઇનિ તીન્યોનકો શ્રી આચારજજી મહા-
પ્રભુનકો દર્શન ભયો તવતો વહુત હી આતુરતા ભઇ તા સમે શ્રી આ
ચારજજી મહાપ્રભુનને ઇનકો દેખ્યો તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને
સેવકનસો કહ્યો જો યહ નાવ પાર લે જાઉ પદમરાવલ શ્રી રણછોડ-
જીકે સેવક આએ હે સો ઇનિ તીન્યોનકુ નાવમે બૈઠારકે વેગલે આઉ
સો નાવ લેવે વૈષ્નવ પાર આએ તવ ઉન વૈષ્નવનને કહ્યો જો પદમ
રાવલ તીન્યોજને હોય સો આવો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને નાવ
પઠાઇ હે તવ પદમ રાવલ ઔર માવજીપટેલ તથા ઉનકી સ્ત્રી વિરે
જો ઇનતીન્યો જનેનકો નાવમે બૈઠાય કે લે આએ તવ શ્રી આચા-
ર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્શન ભયો સો જૈસો ગોપાલદાસને કહો હુતો
તૈસોઇ દર્શન ભયો સો દર્શન કરિકે મનમે વહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે
પદમરાવલને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન પાસ નામ પાયો સો નામ
પાય કે ઉઠે તવ પદમરાવલને વીનતી કરિકે કહ્યો જો મહારાજ અંગી
કાર કરિએ તવ શ્રી આચારજજી મહા પ્રભુનને પ્રસન્ન હોયકે કહ્યો

જો તુ કહા કહત હૈ તવ પદમરાવલને કહ્યો જો મેકો ગોપાલદાસને
કહ્યો હૈ તાસો નિવેદન કરવાઇયે ઔર પદમરાવલને વીનતી કરકે કહ્યો
જો મહારાજ માવજી પટેલ ઔર માવજી પટેલકી સ્ત્રી વિરજોયે દોઉ
આપકી સરણ આએહૈ સો ઇનકો નામ નિવેદન કૃપા કરિ કે કરિવાઇ
યે તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કૃપા કરકે ઉનકો નાંમ સમર્પણ
કરવાયો પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ ભીતરે પધારે તવ શ્રી
આચારજજી મહાપ્રભુનને પદમરાવલસોં કહ્યો જો તુમ મહાપ્રસાદ
ઇહાંઇ લિજીયે તવ પદમરાવલને વીનતી કરકે કહ્યો જો મહારાજ
મોકો તુમને શ્રી રણછોડજીકો દરશન દીનો હૈ સો સ્વરૂપ આપ કૃપા
કરિકે આરોગોગે તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો દર્શન ભોજન ક-
રનમે પદમરાવલકો શ્રી રણછોડજીકો દર્શન ભયો જો સાક્ષાત શ્રી રણ-
છોડજી ભોજન કરત હૈં તવ પદમરાવલવો દ્રઢ વીસ્વાસ ભયો તવ શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ ભોજન કરીકે બિરાજે તવ મહાપ્રસાદકી
પાતરી પદમરાવલકો કૃપા કરીકે દીની પાછે પદમરાવલને વીનતીકીની
જો મહારાજ મોકો કહા આગ્યાહૈ તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને આ-
ગ્યા દીની જો તુમ શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા કરો તવ પદમરાવલને કહ્યોજો
જૈસો મઐ મન મહારાજ કે સ્વરૂપ મે લાગ્યો હૈતે સો મન સેવામે
લગે તો સેવા કરૂં તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુમ શ્રી
ઠાકુરજીકી સેવા તો કરો જો તુમારો મનોરથ શ્રીઠાકુરજી સવપુરન કરેગે
તવ પદમરાવલ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં વિદાહોયકે અપને દે-
સકો ગએ તવ પદમરાવલ અપને દેસમે જાય કે શ્રીઠાકુરજીકી સેવા
કરન લાગે તવ અપને સેવ્ય શ્રીઠાકુરજીકી સૈયા વનવાઇ સો સૈયા
છોટીભઇ તવ શ્રીઠાકુરજીને કહ્યો જોયા સૈયાપે મપૈ સોયો જાય નાહી
પાછે પદમરાવલને દુસરી સૈયા વડી કરવાઇ તાકે ઉપર શ્રી ઠાકુરજી
પોઢન લાગે ઔર શ્રી ઠાકુરજી સાનુભાવ જનાવન લાગે ઔર એક
સમે પદમરાવલકી સ્ત્રીને શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો તામે ખીર તાતી
સમર્પિ તવશ્રી ઠાકુરજીને ખીરીમે શ્રી હસ્ત મેલ્યો તવખીરી વહુત
તાતી લાગી સો શ્રીઠાકુરજીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો
ઔર શ્રીહસ્ત કમલ દિખાયો સો લાલ પરીગયો તવ પદમરાવલ શ્રી આ-
ચારજજી મહાપ્રભુનકે પાસ વૈઠે હુતે તવ પદમરાવલ સોં શ્રી આચા-
રજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તેરી સ્ત્રીને શ્રી ઠાકુરજીકો તાતી ખીર
સમર્પિ સો શ્રી ઠાકુરજીકો તાતી ખીર ન સમરપાયે તવ પદમરાવલ
ને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસો કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજીને એક મહુ-

તે લો સીગી ક્યો ન હોને દીની સવશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજીતો બાલક હૈ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ ધરે પાછે વિલંવન સહિસકે યાતે જો ભોગ ધરિયે સો વહુત તાતો ન ધરિયે સો પદમરાવલકો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને એસી આગ્યા દીની આગ્યા દેકે શ્રી આચાર્ચજી મહાપ્રભુનને શ્રી ઠાકુરજીકો એસો અનુભવ જતાયો પાછે પદમરાવલ અપને ઘરકો આયે તવ યહ વાત અપની સ્ત્રીસો કહી પાછે પદમરાવલ બહુત સાવધાંની સોં સેવા કરન લાગે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકી કૃપા તે શ્રી ઠાકુરજી સાનુભાવતા જનાવન લાગે જો ચહિયે સો ભાગ લેતે અપની સવ વાત કહતે સોવે પદમરાવલ ગોપાલદાસ કે સંગ તે એસે ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઈ લિખિયે

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈષ્નવ૦ ૨૮

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक पद्मरावळ साचोरा ब्राह्मण उज्जेन के वासी तिनकी वार्ता

સો પદ્મરાવળ અડેલમે આઇકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક ભયે સો ગોપાલદાસ વાસવાડા કે તીનકી વાર્તામે લિખોહૈ નિસ્તાર કરીકે પાછે અપને દેશકો ચલન લાગે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો વીનતી કીની જો મહારાજ હોતો અતિ મૂર્ખહો જડહો કછુ જાનત નાહી ઔર મેરી જાતકે બ્રાહ્મણ મહા કર્મી જડહે સ્માર્તહે સો મોકો દુઃખ દેતહે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને અપને ચરણારવિંદકો ચંદન ઔર ચરણામૃત દીનો ઔર કહ્યો જો તોકો સબસિદ્ધાંત સ્ફુરેગો સો ચરણામૃત લીનો સો ઇતનેહીમે સબ સિધાંત સ્ફુર્દ ભયો પાછે અપને દેશ ઉજ્જેનકો આએ પાછે બડેબડે બ્રાહ્મણ પ્રતિવૃતિ પૂછન લાગે તવ જીતનેનને પૂછો તિનકો પ્રતિ ઉત્તર દેકે સબ વીદા કીએ સો પદ્મરાવળકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાને એસો વિદ્યા સ્ફુર્દ ભઈ જો બડે બડે પંડિત જીતકે વિદા કીએ વે પંડીત પ્રતિઉત્તર દે નસકે.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧॥

ઔર પદ્મરાવળ દ્વારીકા શ્રી રણછોડજીકે દર્શનકો ચલે તવ શ્રી રણછોડજીને સ્વપ્નમે કહ્યો જો રાજનગરમે એક સેવક હમારોહૈ

તાકે ઘર તુ ગયો ઔર પાક ઉહાંઈ કરિયો તબ પદમરાવળને કહ્યો જો
મહારાજ મેતો જાનત નાહી ઔર વિના બુલાએ મે કેનકે ઘર જાઊ
તબ શ્રી રણછોડજીને કહ્યો જો વહતોકો આપુહી બુલાવનકો આવેગો
પાછે શ્રી રણછોડજીને અપને સેવકસો કહ્યો જો પદમરાવળ ઈહાં
આવેગે સો ઉનકી સેવા તુ નીકીભાતીસો કરિયો ઔર અપને ઘર
પધરાય પદમરાવળકો રસોઈ ભલી ભાતી સો કરીયો તબ વા સેવકને
શ્રી રણછોડજી સો કહ્યો જો મહારાજ મે ઉનકો કૈસે જાનુગો તબ
શ્રી રણછોડજીને કહ્યો જોવેતો પ્રસિધહે તુ આપહીતે જાનેગો તબ
કીતનેક દીનમે પદમરાવળ ઉહાં આએ સો વા ગામકે બાહીર ઉતરે
સો પદમરાવળકે સાથ એક વિદ્યારથી હુતો તાસો પદમરાવળને કહ્યો.
જોતુ ગામમે જાયકે કોરી ભિક્ષા માગી લાઉ તબ યહ વિદ્યારથી
ગામમે ગયો સો ચારિ પાંચ ઠોર તે કોરી ભિક્ષા માંગ લાયો તબ
પદમરાવળને વા વિદ્યારથી સો કહ્યો જોતુ અન્ય જાજા કેસો લાયો
હે તા તાકો ઉલટો ફેરી આઉ તબ યહ વિદ્યારથી જાજાકે અન્ય લા-
યોહો જો તાકો ફેર ન લાગ્યો તબ એકને કહ્યો જો તુમ લે ગએહે
અબ ફેરન કયોં આએહો તબ યા વિદ્યારથીને કહ્યો જો મે કહા કરૂં
હમારે બડે ગુરૂહે તીનકી આગ્યા માંની ચહિયે તબ યા વિદ્યારથીસો
કહ્યો જો તુમ્હારે ગુરૂકો નામ કહાહે તબ યા વિદ્યારથીને કહ્યો જો
મેરે ગુરૂકો નામ પદમરાવળહે તબ યહ શ્રી રણછોડજીકો સેવક વિદ્યા-
રથીકે સાથ ચલો આયો સો આયકે પદમરાવળસો કહ્યો જો મેરે ઘર
પધારો તબ પદમરાવળને કહ્યો જો હુંતો કાહુકે ઘર જાત નાહી તબ
વાને કહ્યો જો મોકો શ્રી રણછોડજીને આગ્યા દીનીહે જો તુ પદમ
રાવળકો અપને ઘર પધરાઈયો રસોઇ ભલી ભાંતીસો કરવાઈયો તબ
પદમરાવળકો અપને ઘર પધરાએ રસોઇ ભલી ભાતિસો કરવાઈ સો
પદમરાવળને રસોઈ કરી શ્રી ઠાકોરજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે પ્રસાદ
લીયો ઔર રાત્રીકો ઉહાંઈ સોય રહે તબ સવારે પદમરાવળ ચલન
લાગે તબ શ્રી રણછોડજી કો સેવક રાખન લાગ્યો તબ પદમ.
રાવળ રહે નાહી.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥ ૨॥

બહુરી એકદીન આટો બહુત મીલ્યો ઔર ઘૃત થોરો મિલ્યો તબ
જીતની રોટી વા ઘૃતમે ચુપરી ગઈ સોતો ઉપર ધરી ઔર કોરીહુતી
સો નાચે રાખી તબ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમરપો ઔર કહ્યો જો
મહારાજ વિનુ ચુપુરી રોટી તો રહનદીજીયો ઔર ચુપરી રોટી આરો

ગીયો તવ શ્રીઠાકુરજીને તો સબહી રોટી આરોગી પાછે પદમરાવળસોં કહ્યો જો તેને મેરે આગે કાહેકો ધરી મેરે આગે તુ ધરેગો જો મે આરૂગુંગો પાછે મહાપ્રસાદ લેનકો બેઠે તબરોટી બહુત અદ્ભુતસ્વાદ ભઇ તબ પદમરાવળને કિતનિક રોટી બચી સો સાથ વાધિલીની સો નિત્ય જબ પાક કરી ભોગ સમર્પ્યો પાછે પ્રસાદ લેન બેઠી તે તબરોટી મે તે એક ટુક મેલિલેતે તવ મહાપ્રસાદ લેને પાછે કિતનેક દીનમે દ્વારિકાં જાય પહુચે તબ શ્રી રણછોડજીકો દર્ષન કીયો દિન પાચ સાત રહી કે શ્રી રણછોડજીસો વિદાહોયકે ચલે તબ માર્ગમે ગોપાલ દાસ વાસ વાડાકે ઘર આએ તબ રાત્રીકો ઉહાંઇ રહે તબ પદમરાવળને ગોપાલદાસસો કહ્યો જો તુમહારી કૃપાતે મોકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્ષન ભયો ઔર તુમહારી કૃપાતે મોપે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કૃપા કરી સો પદમરાવળ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઇ લિખિયે.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥ ૩॥ વૈશ્નવ ॥ ૨૫॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक पुरुषोत्तम जोसी सांच्योरा ब्राह्मण तिनकी वार्ता.

સો એક સમે પુરૂષોત્તમ જોસી વનારસકો ચલે સો માર્ગમે ઉજ્જેન આયો સો ઇજ્જેન આયકે પુછો જો પદ્મરાવલ કે બેટા કહાં રહત હૈં સો પદમરાવલકે બેટા ચારિહુતે સોતીન બેટા તો ઇકઠોરે હુતે ઔર બડે બેટા કૃસ્નભટ્ટ સો ન્યારે હુતે સો પુરૂષોત્તમ જોસી જહાં પદમરાવલકેતી ન્યો બેટા ઇકઠોરે હુતેતિનકે ઘર ગએ તિનને પુરૂષોત્તમ જોસીકાં થોરો સો અન્ય દીયોસો કછુભુખે રહે તવ મનમે કહ્યો જો પદમરાવલકે બેટા એસે કયો બુઝિયે વેતો સુધે બ્રાહ્મણ હે પાછે કૃસ્નભટ્ટને સુની જો પુરૂષોત્તમ જોસી આએહે તવ કૃસ્નભટ્ટને પુરૂષોત્તમ જોસીકો અપને ઘર પધરાય તવભલી ભાંતિ સોં પ્રસાદ લિવાયો તવ પુરૂષોત્તમ જોસી વહુત પ્રસન્ન ભએ દીન ચારી રાખે તવ પુરૂષોત્તમ જોસી ચલન લાગે તવ કૃસ્નભટ્ટ હુ સાથ ચલે સોમજલ જાય ઉતરે તવરાત્રિકો જવ કૃસ્નભટ્ટ સોએ તવ પુરૂષોત્તમ જોસીને અપની સ્ત્રી સો પુછો જો કૃસ્નભટ્ટ સાએ તવ સ્ત્રીને કહો જોહાં સોએ તવ પુરૂષોત્તમ જોસીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી વાર્તા કહી પાછે

કૃસ્નભટ્ટને મનમે વિચારયો જો પુરૂષોત્તમ જોસીને મેરે આગે શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી વાર્તા નાહી કહી પરીહોં અબ કછુ ચર્ચા
વાર્તા ચલાઉ સો જબ શ્રી ગોકુલ મંજલ પાંચ સાત રહ્યો તબ કૃસ્ન-
ભટ્ટને પ્રસંગ ચલાયો સો પુરૂષોત્તમ જોસી ઘોડાપૈ હુતે સોવે તો વિ-
હ્વલ ભએ તબ કૃસ્નભટ્ટને પુરૂષોત્તમ જોસી સો કહ્યો જો એક ઔર
તે તુમ થામે રહો ઔર એક ઔર તે મે થામ તહોનવ કૃસ્નભટ્ટને
વાર્તા ચલાઈ સો ભગવદ વાર્તા મે પુરૂષોત્તમ જોસી તો વિહ્વલ ભએ
સો ઘોડા ઉપર રહ્યો ન જાય તબ દોઉ જને આસપાસ થાંમે જા
એસે કરત મજલ આય ઉતરે તબ ઘોડા ઉપર તે ઉતારન લાગે તબ
પુરૂષોત્તમ જોસીને કહ્યો જો મોકો તુમ ક્યો ઉતારતહો તબ કૃસ્નભટ્ટ-
ને કહ્યો જો મજલકો મુકામ આય પહુચ્યો હૈ તાતે ઉતારતહૈં પરી
પુરષોત્તમ જોસીકો મજલ આઈવેકી ખબર નાહીં ભગવદ વાર્તામે ર-
સાવિષ્ટ ભએ સંપૂરણ દિવસ ભયો પરી પ્રસાદ લેવેકી હુ કછુ સુધી
રહી નાહી ઐસે કરત કીતનેક દીન મેં શ્રીગોકુલ આય પહુચે તબ પુ-
રૂષોત્તમ જોસીને શ્રી ગુસાંઈજીકો દર્શન કીયો ઔર શ્રી ગુસાંઈજી
સો પુછો જો મહારાજ કૃસ્નભટ્ટ કે ઉપર ઐસી કૃપા કાહેતે ભઈહે
તબ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યોજો યાકો ચાચાહરીવંસજી કો સંગહે તાતે
એસોભયો તબ પુરૂષોત્તમ જોસીકો ગર્વનિવર્ત ભયો ઔર અતિપ્રસન્ન
ભએ ઔર કૃસ્નભટ્ટ સો આપ વાર્તા પૂછન લાગે પાછે કીતનેક દિન
રહીકે શ્રી ગુસાંઈજી સો બિદા હોય કે ચાલે સો ઉજ્જેન આએ મા-
ર્ગ મે ભગવદ વાર્તા કરત ચલે આએ ઔર દોઉ જને અતિપ્રસન્ન
ભએ સોવે પુરૂષોત્તમ જોસી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા
પાત્ર ભગદીય હેતાતે ઈનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૩॥ સંબંધ ॥૫૭॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक जगन्नाथ जोसी तिनकी वार्ता.

સો જગન્નાથ જોશીને શ્રીઠાકુરજીકો વાગો પહરાય સબ સિંગાર
કરીકે રાજભોગકો થાર આગે આની રાખ્યો તબ જગન્નાથ જોસીકે
મનમે આઈ જો શ્રીઠાકુરજી વાગે પહરેહીં આરોગત હેં તાતે થાર
છુઈ જાયગો તબશ્રી ઠાકુરજીને જગન્નાથ જોસીકે મનકી જાની તબ

થારમે લાત મારિકે ડારિ દીનો તબ જગન્નાથ જોસીને ઔર પાક
વેગી વેગિ કરીકે થાર પરોસિ શ્રીઠાકુરજીકે આગે આની રાખ્યો તબ
શ્રીઠાકુરજીકે મનમે આઈ જો વૈસેહીં ફેરિ લાત મારિ કે ડારિ દીનો
તબ ફેરી તીસરીવેર પાક કરિકે શ્રીઠાકુરજીકે આગે આન રાખ્યો
તબહુ શ્રીઠાકુરજીને લાત મારીકે ડારી દીનો જબ ચોથી વેર પાક કરન
લાગે તબ જગન્નાથ જોસી બહુત શ્રમિત ભએ પાછે નીચો માંથો
કરિકે વિચાર કરન લાગે જો કોન અપરાધતે શ્રીઠાકુરજી આરોગત
નાહીં થાર ડારિ દેતહે પાછે બહુત વીનતી કીની તબ શ્રીઠાકુરજીને
યહ વાત જતાઇ જોતું થાર છુવેતે ડરપત હૈ તો તું હમારે આગે
કાહેકો આની રાખત હૈ ઇતનો વચન શ્રીઠાકુરજીકો સુનીકે જગન્નાથ
જોસી ચોંકી ઉઠે તબ નાક ભુમીસો ઘસિ બહુત મનુહાર કરી કે કહ્યો
જો મહારાજ મેં તો કછુ જાનત નાહી અબ મેરો અપરાધ ક્ષમા
કરિએ પાછે શ્રીઠાકુરજી આરોગે પરિ માસ દોય લો બોલે નાહીં
ફેરી બહુત વીનતી કીની તબ બોલન લાગે એસો સરલ ભાવ હુતો.

વાર્તા પ્રસંગ. ॥૧॥

ઔરજગન્નાથ જોસી શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પિતે તામે તાતી
ખીર વહુત સમર્પિતે સો કીતને કદિન પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્ર-
ભુ ગુજરાત પધારે તવ ખીરાલુ મેં જગન્નાથ જોસી કે ઘર ઉતરે તવ
શ્રીઠાકુરજીકો દર્શન કીયો તવ દેખે તો શ્રીઠાકુરજીકે ઓષ્ટ રાતેહૈં તવ
શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને શ્રી ઠાકુરજી સોં પૂછો જો મહારાજ
જીવ ઔર ઓષ્ટ રાતે કયો હે તવ શ્રીઠાકુરજીને કહ્યો જો જગન્નાથ
જોસી મોકો તાતી ખીર વહુત સમર્પતહૈ સો તેસી હીમે આરોગતહોં
તવ જગન્નાથ જોસી સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ
તાતી ખીર શ્રીઠાકુરજીકો કયો સમર્પતહૈ તવ જગન્નાથ જોસીને કહ્યો
જો મહરાજ હમતો કછુ જાનત નાહી જો એસી વાતહૈ હમતો જાનત
જો તાતી ખીર ભલી તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજો ખીર
સુહાતી ભલી ખીર વહુત તાતી ન સમર્પિયે ના પાછે જગન્નાથ જો-
સી વેસેહી કરન લાગે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥

ઔર એક સમે શ્રી આચાયર્જી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરી વેકો
જગન્નાથ જોશી અડેલકો ચલે તવ માર્ગમે અન્યકુટકો દિન આયો
તવ એક સેવક સાથ હુતો તાસો કહ્યો જો ચામરદારી ઘૃત ખાંડ
ઔર કછુ આછી સામગ્રી મિલે સો સબલે આઉ તવ વહ સેવક ગયો

તવ દેખેતો ગામમે કછુ નાહી તવ યહ સેવક ફિર આવો ઔર કહયો
જો ઈહાં તો કછુ મિલત નહી એક જ્વારી મીલતહે તવ જગન્નાથ
જોશીને કહયો જો ભલે જ્વારીહી લે આઉ તવ ગામમે જાયકે જ્વારીલીની
તવ આછી ભાંતી કુટ ફટક છાની વીન ચુનિકે લે આએ પાછે જગ-
ન્નાથ જોશીને વા જ્વારીકો ઠોમર કીયો તવ વા સેવકને કહયો જો ભુસી
ની કસીહે સો તાકો ટોકરામે કરી ઉપર રાખ્યો જો તાકી વાફસો જલદી
હોય આવેગો તવ જગન્નાથજોશીને કહયો જો ભલે તવ વહ ઠોમર ખ
દખદાન લાગ્યો તવ વહ ટોકરા વામે ગિરપડયો સો સબ એકઠોરો મિ-
લો ગયો પાછે ભગવદ ઈચ્છા માની કે જેસો તૈસો શ્રી ઠાકુરજીકો
ભોગ સમર્પ્યો પાછે ભોગ સરાય મહાપ્રસાદ લીયો તવ જોશી રાત્રીકો
સોયો તવ શ્રી ઠાકુરજીને કહયો જો મેરે પેટમે દુખતહે તવ જગન્નાથ
જોસીને સુતવા ઔર સોંઠી ઔર અજવાયણ સમર્પ્યા પરી મનમે પશ્ચા-
તાપ બહુત ભયો પાછે શ્રી ઠાકુરજીને કહો જો અબ મેરે પેટમેસખ ભયો.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥

વહુરિ એક સમે જગન્નાથ જોસી અપને સેવ્ય શ્રી ઠાકુરજીકોં
ઉત્થાપન કરીકે પાસ ઠાડે હુતે શ્રી ઠાકુરજીકોં મુઠા કરત હુતે ઔર
વૈષ્નવ ઠાડે દર્શન કરત હુતે તાસમે એક રજપુત ગરાસિયા આયો સો
અવૈષ્નવ હુતો સો આયકે વૈસ્નવ નમે ઠાડો ભયો તાસમે એક ડોક-
રી ફુલકી માલા લેકે આઇસો વહમાલા દુરિતે શ્રી ઠાકુરજી કે ઉપર
વાને ડારી તવ જગન્નાથ જોશીકો રિસ ચઢીસો માલા વૈષ્નવનકે ઉપર
ડારી સોવહ માલા એક વૈષ્નવ કે ગરેમે જાય પરી તવ વા ગરાસિયા
રજપુતકો રિસ આઈ તવ ગરાસિયાને અપને મનમે વિચારી જો
દેખો યા જોશીને માલા વાકો દીની ઔર મોકો ન દીની પરીમલો જો
રજપુતકો જાયો જોયા જોશીકોં ઠોર મારૂં તવ વહરજપૂત તરવાર હાથ
મે લેકે નિત્ય તકત ફિરે દાવ પાવે તો ઘાત કરે તવ જગન્નાથ જોશી
એક દિન વહીર્ભુમીતે આવત હુતે તવ વા રજપુતને જગન્નાથ જોશી
કે ઉપર પીછેતે તરવાર ચલાઈ તવ શ્રી ઠાકુરજીને વહ તરવાર આ
હસ્તસોં થાભી ઔર શ્રી મુખસો કહ્યો જો યાકોં મારે મતિ તવ વહ
રહિ ગયો તવ જગન્નાથ જોશી ફિરીકે દેખેતો શ્રી ઠાકુરજી અમિત ભએ
પીછે ઠાડે હે તવ જગન્નાથ જોસીને વા ગરાસીયા સોં કહ્યો જો
ફિટિરે પાપી તેને યહ કહા કીયો તવ વહ રજપુત તરવાર ડારિકે જ-
ગન્નાથકે પાવન પરયો ઔર કહ્યો જો મેરે ઉપર કૃપા કરિયે અનુગ્રહ
કરીયે ઔર જગન્નાથ જોશીકે પાવ હાથસોં પકરિ રહ્યો તવ જગન્નાથ
જોશીકોં દયા આઇ તવ વાકો નામ દીયો સો જગન્નાથ જોસી એસે

કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તવ વા રેજપુતકોં જગન્નાથ જોશીને નામ દીયો નીવેદન કરવાયો તવ વહ ભલો ભગવદીય ભયો વૈષ્નવકે વીચઠાડો રહ્યો તાકો ફલસિદ્ધિ ભયો એ જગન્નાથ જોશી એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૪॥ વૈષ્નવ ॥૩૧॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक जगन्नाथ जोसीकी माता तिनकी वार्ता लिख्यते.

તાકે દ્વૈ બેટા હુતે વડે બેટા તો નરહર જોશી ઔર છોટે બેટા જગન્નાથ જોશી ખિરાલુકે વાસીતિન દોઉન સોં માતાને કહ્યોજો તુમ જાઇકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ નામ પાઇ આવો ઔર સમર્પન કરવાઇ આવો ઔર બેટાનકે હાથમે એક એક મોહર દીની સો મોહર એક લાઠીમે મેલિ કેવે દોઉભાઇ અડેલ કો ચલે સો કીતનેક દીનમે અડેલ જાય પહુચે સો શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ તો અડેલમે હુતે નાહીં આપતો પુરૂષોત્તમ ક્ષેત્ર શરી જગન્નાથ રાયજી કે દર્શનકોં પધારે હુતે પાછે જગન્નાથ જોશી નરહર જોશીને વિચાર કીયો જો હમ ફિરિ ચલેગે તો હમારી માતા ખીજેગી જો નામ સમર્પણ કીએ વીનુ તુમ કયોં આએ તાતે આપન પુરૂષોત્તમ ક્ષેત્ર ચલે યહ અપને મનમે વિચાર કરીકે જગન્નાથ જોશી ઔર નરહર જોશીયે દોઉભાઇ પુરૂષોત્તમ ક્ષેત્રકો ચલેસો થોરેસે દિનમે પુરૂષોત્તમ ક્ષેત્ર જાય પુહુચે શરી પુરૂષોત્તમ ક્ષેત્રજીકે મંદીરમે જાયકે પૂછો જો શરી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ કહાં રહતહે તવ એક વૈષ્નવને ઘર વતાઇ દીનો તહાંયે દોઉભાઇ ગએ તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્શન કરીકે વૈઠે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો તુમ્હારી માતા નીકીહે તવ ઇનકોં વહુત આશ્ચર્ય ભયો જોયે તો હમકો પહચાંનતહે ઔર હમતો કવહું દેખે નાહીં ઔર શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ફેરી પુછો જો શરી ઠાકુરજીકે દર્શન કરિ આએ તવ ઇન દોઉનને કહ્યો જો મહારાજ નાહી કીએ તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને આગ્યા દીની જો જાયકે દર્શન કરી આવો તવયે દોઉભાઇ દર્શનકો ગએ તહાં દેખે તો શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શરી જગન્નાથ રાયજીકે પાસ ઠાડે હે તવ ઇનકો આશ્ચર્ય ભયો જો યહ કહા હમતો ઇનકો અવહી ઘરદેખી

આએ હુતે તવ મનમે ફિર જાની જો દુસરી વાટહોઇગી તહાં હોયકે આએ હોઇગે પરી મનમે સંદેહ ભયો પાછે દર્શન કરિકે આએ તવ દેખે તો શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ વેઠે હે તવ આયકે દંડોત કરીકે વેઠે તવ દોઉભાઇ વિસ્મય ભએ આપુસમે મોહોડો દેખન લાગે ચક્રત હોય રહે તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પુછો જો દર્શન કરી આએ ઓર જો તુમ્હારે મનમે સંદેહ આયો હુતો સો નિવર્ત ભયો તવ ઇન દોઉભાઇનને કહ્યો જો મહારાજ સંદેહ હતો નિવર્ત ભયો તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજો તુમ્હારી માતાને ભેટ મોહર પઠાઇહે સો લાવો તવ લાઠીમે તે મોહર કાઢીકે આગે રાખી પાછે નામ નિવે-દન કરવાયો અપનો મહાત્મ ઇન દોઉભાઇનકો આપને એસો દિખા-યો સો સ્વરૂપા શક્તિ ભઇ તા પાછે ઉહાં કીતનેક દીન રહિકે આગ્યા માગિકે ચલે સો માર્ગમે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સ્વરૂપકો વિચાર કરત જાય એસે કરત અપને ઘર આય પહુંચે તવમાતા સોં સવસમા ચાર કહે તવમાતા વહુત પ્રસન્ન ભઈ પાછે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કીકૃપાતે ભલે ભગવદીયભએ તાતે ઇનકીવાર્તા અવ કહાંતાઇ લીખીયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक नरहर जोसी जगन्नाथ जोशीके वडेभाई तिनकी वार्ता लिख्यते.

સો એક સમે નરહર જોશી પુરૂષોત્તમક્ષેત્ર શ્રી જગન્નાથરાયજી કે દર્શનકો ચલે ગે તહાં મજલ જાય ઉતરે તવ સ્નાંન કરિકે રસોઈ કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમરપ્યો તવ દેખે તો એક વાલક વરસ દસકો એક રૂપ ઉપર તે ઉતરિ કે આય ઠાડો ભયો તવ વા વાલકકો દેખિકે નરહર જોશીકો આશ્ચર્ય ભયો જો યહાં યહ લરિકા કહાંતે આયો તવ લરિકા નરહર જોશી કે આગે હાથ પસારકે માંગન લાગ્યો તવ નરહર જોશીને અપને મનમે વિચારચો જો હય સુન્દર લરિકા મેરે આગે કાહેકો હાથ પસારચો તવ નરહર જોશીને દ્વૈ રોટી ઘીસોં ચુપરિકે તિનકે ઉપર દાર ધરિકે વા વાલકકે હાથમે દીની તવ વહ વાલક ઇમલીકે રૂખ ઉપર ચઢિ ગયો પાછે ફેરિ નરહર જોશી દેખે તો વહ વાલક નાહી તવ દુસરે દીન મજલ જાય ઉતરે સ્નાન કરિ શરી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યે તવ તૈસેહી વહ વાલક ઇમલીકે રૂખ ઉપરતે ઉતરિકે આયો તૈસેહી

હાથ પસાર્યો તવ નરહર જોશીકો ઔર સંદેહ ભયો જો કોઉ છલિવે કો આયો હોય તો કૈસે દેઉ ઔર જો ભગવદ્ સ્વરૂપ હોય તો પ્રસાદી મહાપ્રસાદ કૈસે દેઉ તવ યહ સંદેહ કરિ કે વા વાલકકો કછુ ન દીનો તવ વહ વાલક રૂખ ઉપરે ચઢિ ગયો પાછે નરહર જોશીને મહાપ્રસાદ લીનો સો યહ વાત ખિરાલુમે જગન્નાથ જોશીસોં શરી ઠાકુરજીને કહી જો આજમે નરહર જોશીકે પાસ ગયો હો તહાં મે હાથ પસાર કે માંગ્યો પરિ મોકો કછુ ન દીયો તવ જગન્નાથ જોશીને વહ દિન વહ મહીના વહ સંવત્ વહવાર લિખિ રાખ્યો જો નરહર જોશી આવેગે તવ પૂછેગે તવ કિતનેકદિનપાછે નરહર જોશી અપને ઘર આએ તવ માતાસો ભાઈસોં મિલે પાછે દુસરે દિન દોઉ ભાઈ સેવામે ન્યારા તવ જગન્નાથ જોશીને શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે કુશળ સમાચાર પૂછે જો નીકે હૈ પાછે જગન્નાથ જોશીને નરહર જોશીસોં કહ્યો જો અમુકે સંવત્મે અમુક મહીનામે અમુકી તિથિ અમુકે વાર પટ નાતે આગે મેડમે મજલ ઊતરે તવ રસોઈ કરિકે શરી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો તહાં કોઉ વાલક હાથ પસારત દેખ્યો તવ નરહર જોશીને કહ્યો. જો એક દિન તો મે સુન્દર વાલક દેખિકે દ્વૈ રોટી ઘીસોં ચુપરિ તા ઉપર દાર ધરિકે દીની ઔર દુસરે દિન તો મોકો સંદેહ ભયો જો કોઉ છલિવેકો આયો હોવ તો કૈસે દેઉ તાતે ન દીની તવ જગન્નાથ જોશીને કહ્યો જો તુમને વુરી કીની જો ન દીની વે તો શરી ઠાકુરજી આપ હુતે ઔર જવ આપન દોઉભાઈ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો ગએ હુતે તવ હમારી માતાને મોહર ભેટ પઠાઈ હુતી સો આપન સંદેહ કરી રાખી હુતી તવ આપ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને માંગિ લીની તાતે અપને માર્ગમે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુન વિના શરી ઠાકુરજી વિના ઔર સંદેહન કરનો અપને માર્ગમે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે વલપ્રતાપ તે ઉનવિના કછુ ન સંભવે તવ દોઉભાઈન કે મનમે યહ નિશ્ચય ભયો.

વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૨ ॥

ઔર એક સમે નરહર જોશીકો જીજમાન અલિયાન ગામમે રહતો તાકો નામ મહીધરજી હુતો તથા વાકી વહનિકો નામ ફુલવાઈ હુતો તિનસોં નરહર જોશીને કહ્યો જો તુમ શરી ગુસાંઈજી કે પાસ નામ પાવો વૈશ્નવ હોઉ તવ ઉન કહ્યો જો ભલે અવશ્ય તુમ શરી ગુસાંઈજીકો પધરાવો તવ નરહર જોશી આગે આઇકે શરી ગુસાંઇજીકો પધરાય કે અલિયાનમે ગએ તવ મહીધરજી તથા ફુલવાઇસોં કહ્યો જો શરી ગુસાંઇજી પધારેહૈં તવ દોઉભાઈ વહનિ અત્યંત પ્રસન્ન ભએ

તબ મહીધરજીને નરહર જોશીસોં કહ્યો જો મે શરી ગુસાંઇજીકો આલો હાથન કૈસે પધરાઉ તબ મહીધરજીને નરહર જોશીસો રૂપીયા મોહરનકી ખીચરો કરવાય કે ન્યોછાવર કરિકે શરી ગુસાંઇજીકો અ-પને ઘરમે પધરાયતા પાછે મહીધરજી ફુલવાઈ તથા સબવાલ ગોપાલ સબ કુટંબકો શરી ગુસાંઈજીકે પાસ નામ દિવાયો નિવેદન કરવાયો ઔર ભલી ભાંતિસો શરી ગુસાંઇજીકી સેવા કરિકે વિદાકીએ પાછે શરી ગુસાંઇજી દ્વારીકાકો પધારે તબ નરહર જોશી ખિરાલુ અપને ઘર આએ તા પાછે કિતનેક દિનમે વા અલિયાન ગામમે આગિ લગી તા સમે નરહર જોશા ખિરાલુ કે તલાવ કે ઉપર તે નિત્ય કર્મ કરિકે તુલસી ફુલકી ઝારી તથા મારો હાથમે લેકે ઘર આવત હુતે તા સમે નરહર જોશી કે મનમે આઇ જો અલિયાન ગામમે આગ લગી તબ નરહર જોશી પેડમે ઠાડે હોય કે તુલસી દલ વીચમે ધરીકે ઝારીમેતે જલ લેકે અંગુલીસોં તુલસીદલકે પાસ પાનીકી ધારા કરીકે કુંડલિયાકીની ઇતનેહીમે અલિયાનમે આગ બુઝી ઔર મહાધરજીકી હવેલી ઘર સબ વચ્યો તા પાછે કિતનેક દીનમે નરહર જોશી અલિયાન ગામમે ગએ તબ ફુલવાઇને નરહર જોશી સો કહ્યો જો ઇહાં આગિકો ઉપદ્રવ વહુત ભયોહે સો શરી ગુસાંઇજીકી કૃપાતે અપને તો કલ્યાણ ભયો તબ નરહર જોશીને કહ્યો જો પ્રભુનકી કૃપાતે સદા કલ્યાણહી હોય ઇતનો કહીકે નરહર જોશી ખિરાલુ આએ તબ મહાપ્રસાદ લીયો પાછે દોઉ-ભાઈ એકાંત વૈઠે તબ નરહર જોશીને જગન્નાથ જોશીસો કહ્યોજો મે એક દિન નિત્ય કર્મ કરી કે તલાવકે ઉપર તે આવત હુતો તુલસી ફુ-લકી ડારી તથા ઝારી મેરે હાથમે હુતી ઔર અલિયાન ગામમે આગી લગી સો સબ વાત કહી તબ નરહર જોશી સો જગન્નાથ જો-શીને કહ્યોજો આપનકો ઇતનો હઠ કીયો ન ચાહિયે જો શરી ઠાકુરજી કો શરમ કરવાયો યહ અપને માર્ગકી રીતિ નાહી તબ નરહર જોશીને કહ્યો જો મે તો હઠ નાહી કીયો પરીમેરે મનમે એસી આઈ જોયે અવહી વૈષ્નવ ભયે હે ઔર આગિ લગી તાતે મેને એસો કિયો તબ દોઉભાઇ હંસી મુસિકયાય ચુપ કરી રહે પાછે કહ્યો જો પ્રભુવડે કૌતિ કાંહૈં ઇનહી કૃપાતે સવભલો હોય આપન હઠનકીજે યહ અપનો ધર્મ નાહી તાતે શરી વલ્લભરાજ કુમારકી અદ્ભુત લીલાહે સરણ આએ તિનકો અતિહી કલ્યાણ હોય સોવે નરહર જોશી તથા જગન્નાથ જોશી તથા ઇનકી માતા એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે જો પરમાર્થકે લીએ એસો કીયો તાતે ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહી સો અવ કહાંતાંઇ લિખીયે

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥ વૈષ્નવ ॥૩૨॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक रांणां व्यास सांचोरा ब्राह्मण गोधराके वासी तिनकी वार्ता लिख्यते.

સો જગન્નાથ જોશીને પ્રથમ રાંણાં વ્યાસ પાસ નામ પાયોહુતો ફિરિ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન પાસ નામ પાયો વરી જગન્નાથ જોશી રાંણાં વ્યાસકે પાસ બહુત રહતે સો એક સમે રાંણાં વ્યાસ ભગવદ ઇચ્છા તે ગોધરાકી વેસ્યાને ઇનસો સંગ કીયો સો વાત રાજદ્વારમે સુની તબ હાકીમકે પ્યાદે રાંણાં વ્યાસકો લેન આએ તબ જગન્નાથ જોશીને રાંણાં વ્યાસકો ઓર ગાંમમે કરી દીનો પાછે જગન્નાથ જોશી તહાં અકેલે રહે ઓર વે પ્યાદે આએ હુતેસો રાંણાં વ્યાસકો ઢુંઢન લાગે તબ જગન્નાથ જોશીને કહ્યો જો રાંણાં વ્યાસતો ઇહાં નાહી ચલોહો ઉતર દેઉંગો તબ જગન્નાથ જોશીકો લાઇકે હાકિમ કે આગે ઠાડો કીયો તબ હાકીમને કહ્યો જો રાંણાં વ્યાસ કહાંહે ઉનને પાએક સ્ત્રીઓ અન્યાવ કીયોહૈ તાતે વાકો લાવો ઓર મેતો જગન્નાથ જોશીકો નીકે જાનતહો જો જાકો નામ જગન્નાથ જોશીસો કબહુ અન્યાવ ન કરે યહતો રાંણાં વ્યાસને અન્યાવ કીયોહે તાતે ઉનકો લાવો તબ જગન્નાથ જોશીને કહ્યો જો મેરી કહી સુનોતો મે કહું તબ હાકિમને કહ્યો જો કહો તબ જગન્નાથ જોશીને કહ્યો જો રાંણાં વ્યાસને અનયાવ નાહી કીયો રાંણાં વ્યાસ એસોકામ કબહુ ન કરે તબ હાકિમને કહ્યો જો ક્યોં જાનિયે તબ જગનાથ જોશીને કહ્યો જો મેરી કહી માનોતો મે કહું જો રાંણાં વ્યાસકે બદલે જો કછુ કહોસો મે કરૂ તબ હાકિમને એક રૂપઇયાકો મુગદલ મગાયો સો અગ્નિમે મેલીકે તાતો કીયો તબ જગન્નાથ જોશી સ્નાન કરિકે આયો તબ જગન્નાથ જોશીને ઠાડો હોય કહ્યો જો રાંણાં વ્યાસને અનયાવ કીયો હોય તો મોકો અગ્નિ જરાઇકે ભસ્મ કરી ડારિયો ઓર નાહી અન્યાવ કીયો હોય તો મુગદલ સીતલ હોય જાયગો પાછે યહ મુગદલ અગ્નિમે સુ કાઢકે દોઉ હાથનસો ઉઠાય અપને ગરેમે મેલ્યો સો ઘડી એકલયો રાખ્યો સબ જને બોલે જો જોશીતુ કાઢો તબ જગન્નાથ જોશીને કહ્યો જોહું કાઢિકે કોનકે ગરેમે ડારૂં તબ હાકિમને કહ્યો જો મેરે ગરેમે ડારો પાછે જોશીને ભુમિમે ડારિ દિનો તબ ભુમિ જરગઇ તબ સબજને કહન લાગે જો જગન્નાથ જોશી તુમ ધનહો તુમ સાંચેહો તુમકો તુમારે ધનાકો એસો સાચહુ યો કહિકે જગન્નાથ જોશીકો સમાધાન

કરિકે કહયો જો જોશી તુમ કછુ માંગો મેં તેરે ઉપરે પ્રસન્ન ભયોહો તવ જોશીને કહયો જો પ્રતનો માંગતહો જો જાને યહ ચુગલી કરીહે તાસો કછુ મતિ કહિયો તવ યહ સુનિકે હાકિમ તથા ઔર સબજને બહુત પ્રસન ભએ પાછે જગન્નાથ જોશી અપને ઘર આએ વેઐસે ભગવદી યહે જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે કહા ન હોય.

વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧॥

ઔર પહલે રાણાં વ્યાસને માધોદાસ સારસ્વતકે પાસ નામ પાયો હુતો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક ભએ તવ પરમ વઈ- ષ્નવ ભએ સોવે રાંણાંવ્યાસ સિદ્ધપુરમે રહતે સો રાંણાંવ્યાસ ઔર જગ ન્નાથ જોશી સરસ્વતીમે સ્નાન કરત હુતે તા સમે એક રજપૂતાની સતી હોઇ વેકો આઈ તવ રાંણાં વ્યાસકે પાસ જગન્નાથ જોશી હુતે તિનને પૂછો જો સતીહોતહે તાકો પ્રકાર કહા તવ રાંણાં વ્યાસને કહયો જો પ્રેતકે સંગ વૃથા એસો શરિર જરાવતહે સો રાંણાં વ્યાસને મૂડ હલાઇકે કહયો જો યહ રજપૂતાની સતી હોન આઇ હુતી તાને દેખ્યો તવ વા રજપૂતાનીને સાથકે મનુશ્યન સો કહયો જો હુંતો ન જરૂંગી મોકો સત નાંહીહે તાતે મેરી હત્યા ચઢેગી એસે કહીકે બહુત હંશિ દીની ઔર જરી નાહી તવ વે લોગ મૃતકકો જરાયકે વા સ્રીકો ગામકે બાહિર ઝેંપરી કરીદીની તવ સ્રી ઉહાં રહી તા પાછે રાંણાં વ્યાસ ન્હાઈ વેકો આએ તવ વા સ્રીને આયકે રાણા વ્યાસસો પૂછો જો તુમને મૂડ હલાયકે કહાં વાત કહી તા વાતકે દેખે તેહો નજરી તાતે મોસો વહવાત કહો તવ રાંણાં વ્યાસને કહયો જો હમતો આપુસમે હસત વાત કરત હુને તવ સ્રીને કહયો જો હમસો કાહેકો દુરાવતહો જો વાત હોયસો કહો ઔર બહુત આગ્રહ કીયો તવ રાંણાં વ્યાસને કહયો જો હમ આપુસમે હંસત હુતે જો યહ એસિ ઉત્તમ દેહ પાયકે નાહક પરેતકે સાથ જરાવતહે યા દેહ સો શ્રી ઠાકુરજીક સેવા ન કીની ન ભજન કીયો એસી ઉતમ દેહ ધરિકે શ્રી ઠાકુરજીકો ન ભજ્યો તવ વા સ્રીને રાંણાં વ્યાસસો કહયો જો હુંતો તુમ્હારી સરણહો જો જા ણાંતી યહ દેહ શ્રી ઠાકુરજીકે કાંમ આવે સો કરો તવ યહ વાત સુનિ કે રાણાં વ્યાસને કહ્યો જો અબતો તોકો સુતકહે સુતક ઉતરેગો તવ સ્રી અપને સ્થલકો ગઈ પરિ વાંકો બહુત વિરહ ઉતપન ભયો જો દીન પ્રતી આવે સો રાંણાં વ્યાસકો દર્શન કરી જાય એસે કરત સુતક ઉતરયો તવ સુદ્ધ હોય કે રાણા વ્યાસ કે પાસ આઇ તવ રાણા વ્યાસને કહ્યો જો તુ સવારે આઇયો સો વા સ્રી ને વા દિન કછુ ખાયો નાહીં પહલે ચના ચબાય કે રહતી સો વા

દિન વાને જલપાન હુ નાહી કીયો પાછે પ્રાતઃકાલ ભયો જબ રાણા
બ્યાસ કે આઈ વેકો સમો ભયો તબ આય કે વૈઠિ રહી તબ રાણા બ્યા
સ આએ ઔર સ્નાન કરિ કે ભગવદ સમરન કરન લાગે તબ વા
સ્ત્રી સોં કહ્યો જો તુ સ્નાન કરિ કે વૈઠિ રહી પાછે રાણા બ્યાસને
શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કો ધ્યાન ધરિ કે વાકે કાનમે નામ સુનાયો
તબ નામ સુનત હી વા સ્ત્રીકો ભગવદભાવ ઉત્પન્ન ભયો તબ વા સ્ત્રી
ને રાણાં બ્યાસ સો પૂછ્યો જો અબ મેં કહા કરૂ તબ રાણા બ્યાસને
કહ્યો જો અબ તુ ભગવદ સેવા કરી તબ વા સ્ત્રીને કહ્યો જો મેરિ
સ્થિતિ તો ઐસી હૈ જો તુમ કછુ ટહલ દેઉ સો મેં કરૂ પાછે રાણા
બ્યાસ ઉપરના પરદનો ધોય વેકોં દેતે સો ધોય કે સિદ્ધિ કરિ કે પુહુ-
ચાવતી પ્રસાદ રાણા બ્યાસ કે ઘર લેતી ઐસે કરત રાણા બ્યાસ કે
ઘરકો કામકાજ કરન લાગી પાછે ભગવદ સેવાકો સબ કામકાજ કરતો સો
કિતનેક દિન પાછે રાણા બ્યાસ કે ઘર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પ-
ધારે તબ રાણા બ્યાસને વા સ્ત્રી કો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન પાસ
નામ નિવેદન કરવાયો તબ વહ સ્ત્રી પરમ વૈસ્નવ ભઈસો રાણા બ્યાસ
શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે ઐસે પરમ ભગવદીય હે તાતે ઈનકી
વાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥ વૈસ્નવ ॥૩૩॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक रामदास सारस्वत ब्राह्मण राजनगरमे रहते तिनकी वार्ता.

સો રામદાસજીકે માથે નટવર ગોપાલજી શ્રી આચાર્યજી મહા
પ્રભુનને ઔર અપની પાદુકાજી સેવાકો લીએ પધરાય દીની સો સે
વા સદૈવ કરે ઐસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે સો રામદાસ વિવાહ કરી
કે પ્રથ્વી પરિક્રમા કોં ચલે સો કિતનેક દિનમે પ્રથ્વી પરિક્રમા કરિ કે
અપને ઘર આએ પરિ રામદાસ સ્ત્રીકોં અંગીકાર ન કરતે તબ દિન
દ્વે ચાર રહિ કે દ્વારિકા કોં ચલે તબ રામદાસકી સ્ત્રી હુ સાથ ચલી
પરિ રામદાસ સ્ત્રી કોં સાથ ન આવન દેહિ ઈટનસોં મારે પરિ રામ
દાસકી સ્ત્રીતો દુરિ ભઈ સાથ ભઈ ઔર રામદાસ કે પાતરિમેં રૂઠિન
ઉતરે સો ખાય નહી તો યોંહીં પરી રહે પતિ કે સાથ રહે તબ એક દિન
શ્રી રણછોડજીને રામદાસ સોં કહી જો તુ અપની સ્ત્રી કોં અંગીકાર
કરી ત્યાગ કહાકોં કરત હૈ તબ રામદાસને કહ્યો જો મેં વિરક્ત હોં વે

રાગી હોં મેરો સ્ત્રી સોં કહા કામ હૈ તવ શ્રી રણછોડજીને કહ્યો જો
તેને વિવાહ કાહે કે કીયો જો તુ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સેવક
હ તો કોં એસી નિઠુરતા ન ચહિયે જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો
સેવક જાનિ કછુ કહત નાહિ અવ હોં કહત હોં તું અપની સ્ત્રી કો
અંગીકાર કરિ તબ રામદાસને અપની સ્ત્રી સોં કહ્યો જો તુ મેરે સાથ
ચલી આઉ તવ માર્ગમે રામદાસ કે સાથ ચલી જાન લાગી તવ મ-
જલ જાય ઉતરે તવ રામદાસને અપની સ્ત્રી સોં કહી જો તુ વસ્ત્ર
સાજ લેકે ડેરામે વેઠો રહિયો ઔર મેં ઉપરા વીનિ લાઉ પાછે આપ
સ્નાંન કરિ રસાઇ કરી શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો ભોગ સારાય પા
છે પ્રસાદ લીયો ઔર સ્ત્રી કો પ્રસાદ દીયો સો કિતનેક દિન માર્ગમે
ચલે આએ પાછે એક દીન શ્રી રણછોડજીને રામદાસકો આગ્યા દી
ની જો તુ અપની સ્ત્રીકો નામ દે તવ રામદાસને કહ્યો જો હુ નામ
કૈસે દેઉ તવ શ્રી રણછોડજીને કહ્યો જો તુ નામ દે મેરી આગ્યા હૈ
તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો નામ લે શ્રી રણછોડજીકી આગ્યા તે
સ્ત્રીકો નામ દીયો તવ સ્ત્રી કે હાથ કો મહાપ્રસાદ લેન લાગે પાછે કી
તનેક દિનમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ રાજનગર પધારે તવ રામદાસ
ને આય કે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દરસન કીયે તવ રામદાસને
કહ્યો જો મહારાજ મેરી સ્ત્રી કોં નામ સમર્પણ કરવાઇયે તવ આપને
કહ્યો જો અવતો તેને નામ દીયો હૈ ફેરિ કહા તબ રામદાસને કહ્યો
મહારાજ મેં તો શ્રી રણછોડજીકી આગ્યા તે નામ દીયો હૈ ઔર મો
કો શ્રી રણછોડજીકી આગ્યા હૈ જો શ્રી આચાર્ય મહાપ્રભુનકે પાસ
નામ નિવેદન કરવાઇઓ તબ યહ સુનિ કે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ-
નને નામ નિવેદન કરવાયો પાછે ઘર આય ગ્રહસ્થાશ્રમ કરન લાગે વે
રામદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદી હૈ તાતે
ઇનકી બાર્તા કહાં તાંઇ લિખિયે ।। વાર્તા પ્રસંગ ।।૧।।સેરનવા।।૩૪।।

अत्र श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक गोविंद दुवे साचोरा ब्राह्मण तिनकी वार्ता.

સો ગોવિંદદુવે શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા નીકી ભાંતિસોં કરો પરિ મ
નમે બહુત વિગ્રહ હુતો તબ ગોવિંદદુવેને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો
વીનતી પત્ર લિખિ પઠાયો જો મહારાજ મેરે મનમે વિગ્રહ બહુત

રેહત હૈ તાતે મૈં કહા કરૂં તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને નવ રત્ન ગ્રંથ પ્રગટ કરી ગોવિંદદુબેકો લિખિ પઠાયો ઔર પત્રમે લિખ્યો જો યા ગ્રંથકો પાઠ તુ નિત્ય કરિયો સો તેરી વિગ્રહતા સવ મિટિ જાયગી સો કૃપા પત્ર આયો તબ ગોવિંદદુવે નવરત્નકો પાઠ કરન લાગે સો પાટ કરત ગોવિંદદુબેકી વિગ્રહતા સવ મિટિ ગઇ તબ શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા નીકી ભાંતિસોં કરન લાગે ॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

ઔર એક સમે ગોવિંદદુવે મીરાંબાઇ કે ઘર હુતે તહાં મીરાંબાઇ સોં ભગવદ બાર્તા કરત અટકે તબ શ્રી ગુસાંઇજીને સુની જો ગોવિંદદુવે મીરાંબાઇકે ઘર ઉતરે હે સો અટકે હૈ તબ શ્રી ગુસાંઇજીને એક શ્લોક લિખિ પઠાયો સો એક વૃજવાસી કે હાથ પઠાયો તવ વહ વૃજવાસી ચલ્યો સો ઉહાં જાય પહુંચ્યો તા સમે ગોવિંદદુવે સંધ્યા વંદન કરત હુતે તવ વૃજવાસીને આય કે વહ પત્ર દીનો સો પત્ર વાંચી કે ગોવિંદદુવે તત્કાલ ઉઠે તવ મીરાંબાઇને વહુત સમાધાન કીનો પરિ ગોવિંદદુવેને ફિરિ પાછે ન દેખ્યો ॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥

ઔર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ દ્વારિકા પધારે તવ ગોવિંદદુવે ઔર જગનનાથ જોશી ઔર પાંચ સાત વૈષ્નવ હુતે સો આપકે સાથ હે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સો દ્વારિકામે વિનતી કીની જો મહારાજ કછુ કથા કહીયે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ગોવિંદદુવે સોં કહ્યો જો અવહી તો મોકો અવકાસ નાહી તવ ગોવિંદદુવે ને વીનતી કીની જો મહારાજ થોરી સોહી કહિયે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કથા કહિવેકો પોથી ખોલી તવ ઇતનેમે ગોવિંદદુવે સો શ્રી રણછોડજી વાતે કરન લાગે તવ આપને ગોવિંદદુવે સોં કહ્યો જો પોથી ખુલાય કે વાતે કોન સોં કરત હૈ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ફિર દેખ્યો જો શ્રી રણછોડજી સોં વાતે કરત હે તવ આપને પોથી બાંધો ઔર આપ પોઢે ॥ વાર્તા પ્રસંગ ૩॥

ઔર સવ વૈષ્નવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે થારકો મહાપ્રસાદ પાવતે તવ એક દિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ખવાસસોં કહ્યો જો તુમ ઇન વૈષ્નવનકો થારકો મહાપ્રસાદ મતિ દેઉ સો તાદીન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ભોજન કરિ કે ઉઠે હુતે સો ઉકતહી ખવાસને થાર છુઇ કે માંજી ધર્યો તર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે થાર કો મહાપ્રસાદ ન મિલ્યો સો તાદીન સવ વૈષ્નવનને ઉપવાસ કર્યો તવ શ્રી રણછોડજીને શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનસો કહ્યો જો તુમ ઇન વૈષ્નવનકોં થાર નિત્ય દેત હો તૈસે ઇનકો નિત્ય દીજીયેં તવ દુસરે દિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ગોવિંદદુવે ઔર જગનનાથ જોસી સોં કહ્યો

જો તુમને કાલ મહાપ્રસાદ ક્યો ન લીનો તવ વૈષ્નવનને કહ્યો જો મહારાજ કાલિ આપકે થારકો મહાપ્રસાદ ન મિલ્યો તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુમકો અપને થારકો મહાપ્રસાદ તે ન દેતો પરિ તુમારી સિપારસ વડી ઠૌર તે ભઈ હૈ તાતે અવદેનો પર્યો પાછે જો નિત્ય થારકો મહાપ્રસાદ દેત હુતે તેસોઈ દેન લાગે તવ યે વૈષ્નવ પ્રસન્ન હોયકે રસોઈ કરન લાગે તવ તહાં તાંઈશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ દ્વારિકામેં વિરાજે તહાં તાંઈ વૈષ્નવપાસ રહે પાસે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી રણછોડજીસોં વિદાય હોય કે અડેલ કો પધારે તવ સર્વ વૈષ્નવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સાથ આયેસો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો અડેલ મેં પહુંચાય કે ફેરી અપને અપને ઘર આએ પાછે શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા કરન લાગે સોવે ગોવિંદદુવે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઇ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૪॥ બૈષ્નવ ॥૩૪

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक राजादुवे माधोदुवे दोउभाइ सांच्योरा ब्राह्मण तिनकी वार्ता है.

સો તા ગામમે દોય ભાઈ સાંચ્યોરા બ્રાહ્મણ ઔર રહતે સો એક નામ હરિકૃષ્ન હુતો ઔર એકકો નામ રામકૃષ્ન હુતો સો વડો ભાઈ રામકૃષ્ન પઢો બહુત હુતો ઔર છોટો ભાઈ મુરખ હુતો ઔર વહ વડો ભાઇ પઢો હુતો સો ગામ કે ચોતરા ઉપર બૈઠિકે પટેલકે આગે કથા કહતો ઔર છોરો ભાઈ મુરખ હુતો સો ખેતી રખવારી કરતો સબ ટહલ કરતો સો વહ વડો ભાઈ કછુ ગામ ગયો હુતો દુસરે ગાંમમે સો તા દિન ઇહાંકી કથા રહિ ગઇ પાછે એક દિન મેહકી વર્ષા વહુત ભઈ સો વહ છોટો ભાઈ ખેતતે ઉઠિકે ઘર આયો તવ ભાવજને વાસોં કહ્યો જો તુમ રોટી જે લેઊ તવ વા દેવરને કહ્યો જો સીત બહુત લાગતહે ઔર મે બહુત ભીજ્યોહું તાતે તુ તાતો કરી પરોસે તો મે જેઉં તવ ભાવજને કહ્યો જો તુ ખાય તો ખાના તર મે જાયકે સોય રેહત હું અવ તુ કહા ગામકે ચોતરા ઉપર બૈઠિકે પટેલ કે આગે કથા કહેગો કે દાદેકો ગરાસ ફેરેગો તાતે ખાનો હોય તો ખાના તર હું જાયકે પડિ રહુંગી ઔર જૈસો હૈ તૈસો ખાના તર કહું ઉઠિજા તવ વા દેવરકે

મનમે બહુત દુખ લાગો ઔર અપને મનમે વિચારયો જો હું યા દેસકો ત્યાગ કરૂં કહું નિકસિ જાઉં તા પાછે ઘરમે તે નિકસિકે મનમે વિચાર કરન લાગ્યો જો રાજા દુવે માધોદુવે બડે મહા પુરૂષહે તાતે ઇનકો નમસ્કાર કરકે જાઉં પાછે તહાં ગયો તવ રાજા દુવે માધોદુવે દોઉ ભાઇનકો નમસ્કાર કીયો ઔર રોવન લાગ્યો તબ દુવેજીને પૂછો જો તુ કોન હૈ પાછે દેખિકે પહચાન્યો તબ વાસો કહ્યો જો તુતો અમુકે કો બેટાહે હરીકૃષ્ન તેરો નામ હૈ ઔર તુ હમારો ન્યાતિકો હે સો તોકો એસો કહા દુખ હે તાસો તુ રોવત હૈ તબ યાને કહ્યો જો મેરે દુખકો પાર નાહી તબ દુવેજીને કહ્યો જો તુ અપને દુખ કહિ તોકો કહા દુખ હૈ તબ યાને કહ્યો જો તુમ મેરે દુખકો દુરિ કરો તો મે કહું તુમ બડેહો મહા પુરૂષ હો તવ દુવેજીને કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજી બડે હૈં એ-સબકો દુખ દુરિ કરેગે તુ અપનો દુખ કહિ તવ યાને સબ સમાચાર કહે જો મોકો ભાવજન એસે ૨ વચન કહે હૈં સો મેરે હૃદેમે ખટકત હૈ તાતે મે તુમ્હારે પાસ આયોહું સો મેરો દુખ તુમસોં દુરિ હોયગો પાછે દુવેજીને વાકો સમાધાન કરિકે વાકો મહા પ્રસાદ લિવાયો પા-છે રાત્રિકો સોય રહ્યો તવ પ્રાતઃકાલ ભયો તવ વાસો દુવેજીને કહ્યો જો તુ સ્નાન કરિ આઉ તવ વહ જાયકે દેહ કૃત કરિ સ્નાંન કરિકે આયો તવ માધોદુવે શું રાજાદુવેને કહ્યો જો અવ કહા કરિયે તુમહી જાનો તુમ્હારી જીભ ચલી હે જો કછુ કરોગે નાહીતો કેસે છુટોગે ડાડ લગ્યો હૈ તવ માધોદુવેને કહ્યો જો અવતો તુમ્હારો સરણ આયો હૈ તુમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક હો અવતો યાકો કારજ કીયો ચહિયે તવ પહલેતો યાકો ક્ષૌર કરવાયો પાછે સ્નાંન કરવાય કે મંદિરકે દ્વારકે આગે બેઠાયો તવ માધોદુવેને રાજાદુવેસાં કહ્યો જો અવ યાકો કહનો હોય સો કહ્યો તવ રાજાદુવેને માધોદુવેસાં કહ્યો જો તુમ્હારો યહ કામ હૈ મેરો કામ નાહી તાતે તુમહી કહો તબ માધોદુવેને રાજા-દુવેસાં કહ્યો તુમ વડેહો તાતે તુમહી કહો તવ રાજાદુવેને માધોદુવેસો કહ્યો જો મેરી આગ્યા હૈ તાતે તુમહી કહો તવ માધોદુવેને વાકુ ઉપ-દેસ દીયો અષ્ટાક્ષર મંત્ર કાંનમે કહ્યો પાછે વાકુ અષ્ટોતરસત નામકો જપ કરવાયો સો પકીયો સો એક ૨ માલા જપ કીએ પાછે સંસ્કૃત બોલન લાગ્યો તવ માધોદુવેને રાજાદુવેસો હસિકે કહ્યો જો અવ આ-ગ્યા હોય તો યાકો એક વાર ફેરિ જપ કરવાઇયે તવ રાજાદુવેને માધો દુવેસો કહ્યો જો અવશ્ય કરવાઇયે પાછે માધો દુવેને વાકો દુસરી વેર જપ કરવાયો તવ ભગવદીય સ્વરૂપ સ્ફુર્ત ભયો ઔર પુરાંણ ઇતિહાસ મે ગ્યાન ભયો તવ માધોદુવેને રાજાદુવેસાં ફેરિ હસિકે કહ્યો જો આ-

ગ્યા હોય તો અબ ફેરિ યાકો જપ કરવાઇયે તબ રાજાદુવેને માધોદુવેસોં
કહ્યો જો અબ યહ દાનલેહોકો પાત્ર હૈ અધિકી સમાય નાહી ઔર
કહ્યો જો તુમ કછુ મનમે મતિ લાઇયો જો હમસેં ભયો હે તાતે યહ
કછુ ભયો હૈ સો સબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે ભયો હૈ
હમારો તુમ્હારો સ્વરૂપ તો વે જાનતહે પાછે વાને ઉહાંઇ પ્રસાદ લીયો
પાછે દુવેજીકી આગ્યા માંગિકે અપને ગાંમકે ચોતરા ઉપર જાય
બેઠો ઔર કથા કહન લાગો પહલે વડો ભાઇ કથા કહતો સો વહ
ગાંમ ગયો જાનિકે કોઇ આવતો નાહી સો વાદિન કહુંતે વાકો સેવક
આયો તાને કથા કહત દેખ્યો તબ વાને ગાંમકે પટેલસોં આય કહી
જો તુમ કથા સુનિવે કો ક્યોં નાહી ગયે ભટ્ટજીતો કથા કહિ રહે હૈ
તબ પટેલ આયકે દેખેતો ભટ્ટજી કથા કહિ રહે હે તબ પટેલને કહ્યો
જો ભટ્ટજી અબ તાંઇ તુમ કથા કહનકો નાહી આયે તબ ભટ્ટજીને
કહ્યો જો પહલે બડે ભાઇ કથા કહતે તાતે મે નાહી આવતો અબ વે
ઔર ગાંમ ગયેહે તાતે મે કથા કહિ બેઠો અબ આયો હું તબ વે
ભટ્ટજી ભગવદ ઇચ્છા તે ભલી કહન લાગે તાતે સબકોઉ બહુત પ્ર-
સન ભયે ઔર સબકોઉ કહન લાગે જો હમારો વડો ભાગ્ય હે જો
અબકે એસો બ્રાહ્મણ મિલ્યો તબ કિતનેક દીનમે વહ કથા સંપૂર્ણ ભઇ
તબ સબને મિલિકે ભટ્ટજીકી પૂજા કરી ઔર કહ્યો જો અબતો તુમહી
કથા કહિયો કરો કથાકો આઇયો પાછે વહ બ્રાહ્મણ માધોદુવેકે પાસ
આયો ઔર આયકે વીનતી કરી જો તુમ્હારી કૃપાતે મેને કહી સો
જાકી યહ પૂજા મિલીહૈં સો તુમ લેઉ યહ સબ દ્રવ્ય તુમ્હારો હે તુમ
મેરે ગુરૂ હો તબ રાજાદુવે માધોદુવેને વાસો કહ્યો જો હમારે ઔર
જો તુમ્હારે ગુરૂ શ્રી આચારજજી હે તાતે યહ દ્રવ્ય સબ ઉનકો
હૈ હમારો યામે કછુ નાહી તાતે યહ દ્રવ્ય સબ ઉનકો હે હમારો યામે
કછુ નાહી તાતે યહ દ્રવ્ય સબ અડેલ પહુંચાવનો તબ વા બ્રાહ્મણને
સબ દ્રવ્ય અડેલ પહુંચાયો સો કિતનેક દિન પાછે રામદાસ સાંચોરા
બ્રાહ્મણ ઔર જગન્નાથ જોશાયે વૈષ્નવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે
દર્શનકો અડેલ જાતહે તિનકે હાથ વહ દ્રવ્ય અડેલ પહુંચાયદીયો તબ
કિતનેક દિનમે યાકો વડો ભાઇ આયો વહ ગાંમ ગયો હતો સો આયો
તબ યાને રાજાદુવે માધો દુવેસોં કહ્યો જો તુમ આગ્યા દેઉ તો મેરે
પિતાકો ગ્રાસ હૈ સો ફેરો તબ દુવેજીને કહ્યો જો અબ કહા કછુ સંદેહ
હૈ તુ જા સબ સિદ્ધિ હોઇગો તબ વહ દુવેજીસો આગ્યા લેકે વા ગાંમ
કો ચલ્યો સો જાય પહુંચ્યો પાછે વા રાજાસોં મિલ્યો આસીર્વાદ દીયો
તબ વહ રજપૂત વા ભટ્ટકો દેખિકે બહુત પ્રસન્ન ભયે ઔર કહ્યો જો

હમારો વડો ભાગ્ય જો તુમ કૃપા કરિકે આએ ઔર કહ્યો તુમ ડેરા
કરો તબ ઉન ડેરા કીયો પાછે રસોઈકી સામગ્રી ચલતી કરી પાછે સવ-
જને ભટ્ટજીકે પાસ આઇ બૈઠે તબ ભટ્ટજીને એક શ્લોકકો વ્યાખ્યાન
કરો તબ વે સબ જને બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર કહ્યો જો તુમ પાંચ
રાત્રિ કૃપા કરિકે રહો પાછે તુમ્હારી વિદા કરેગે એસે કહિકે વેતો
અપને ઘરકો ગએ પાછે રસોઈ કરી શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો.
ભોગ સરાયકે મહાપ્રસાદ લીયો તબ દુસરેદિન સવ મિલિકે બિચાર કરન
લાગે જો ભટ્ટજીકી વિદા કબ કરિયે ઔર કહા કરિયે ઔર યહ બ્રાહ્મ
ણ બહુત યોગ્ય હૈ ઔર બહુત દિનમે આયોહૈ તબ ઉન સબનમે એક
વૃદ્ધ હુતો તિનને કહ્યો જો યાકો ૧૦૦ મનતો અન્ન દેઉ ઔર એક
સત યાકો મુદ્રા દેઉ ઔર યાકે પિતાકો ગ્રાસ પુરાતન ભુમિ હૈ સો
એક ૧૦૦ વિઘા હૈ સો યાકો લિખિ દેઉ ઇતનો દેઉ જો હમ હું બ્રા-
હ્મણુ રિણતે છુટે તબ સવને કહ્યો જો યહ ઠીક વાત કહે હૈ સો યાકો
કહ્યો સવનકો કરનો ચહિયે પાછે સવને મિલિકે ચીઠી લીખિ દીની
ઔર કહ્યો જો યાકો અન્ન સિદ્ધિહૈ સો લે જાઉ તબ ભટ્ટને કહ્યોજો
યહ સવ અન્ન મેરે ઘર પહુંચાવો તબ વા અન્નકે ગાડા ભરી દીને
ઔર કહ્યો જો અપને સાથ લિવાય લે જાઉ ઔર સવને મિલિકે
બસ્ત્ર દીને ઔર ગાય ઔર એક ભેંસિ ઔર સત મુદ્રા ઇતનો યાકો
દીયો ઔર કહ્યો જો તુમ ઇતનો પ્રતિવર્ષ આયકે લે જાયો કરો તવ
ભટ્ટજી ઉન સવન સોં વિદા હોયકે અપને ગાંમકુ ચલે સો આય પહુચે
તબ અપને દ્વારકે આગે આય પુકારયો ઔર પુકારિ કહ્યો જો
ભાભીકિ વાડ ખોલિહો પટલકે ચોતરા ઉપર કથા કહિકે ઔર પિતા-
કો ગ્રાસ ફેરિકે આયોહોં તાતે અવ તુ દ્વાર ખોલિ તવ ભાભીકિ વાડ
ખોલિકે દેખેતો દેવર સાંચેહી ઠાડોહૈ તબ દેખિકે વાકો વડો ભાઈ ઉઠિ
આયો તબ દેખેતો છોટે ભાઈકે ઉપર ભગવદ તેજ વિરાજત હૈ તવ
વહ વડો ભાઈ ડરપ્યો જો મતિ યહ કછુ મનમે બુરી લાવે તવ વહ
છોટો ભાઈ ભાભીકે પાય લાગ્યો ઔર કહ્યો જો તુમ્હારે વચનતે મોકો
શ્રી ઠાકુરજીકી કૃપા ભઇ હૈ તવ વાકે વડે ભાઇને કહ્યો જો સ્નાન
કરો મહા પ્રસાદ લેઉ તવ છોટે ભાઇને કહ્યો જો મેતો રાજાકુવે મા-
ધોકુવેકો નમસ્કાર કીએ વિના જલ પાંન ન કરૂંગો તવ વાકે બડે ભા-
ઇને કહ્યો જો યહ કહા તબ છોટે ભાઇને કહ્યો જો યહ ભયો હૈ સો
સવ ઉનકી કૃપાતે ભયોહૈ મોકો તો તુમ નીકે જાનત હો જેસો હોં
તૈસો તબ બડે ભાઇને કહ્યો જો મે તુમ્હારે સાથ ચલુંગો તબ દોઊ
ભાઈ રાજા કુવે માધો કુવે કે ઘર ગએ તબ જાય કે બડે ભાઇને

ઉનકો નમસ્કાર કીયો ઔર છોટે ભાઇને દંડોત કરી તબ રાજાદુવેને માધોદુવેસોં કહ્યો જો તુમહારો સેવક આવોહે ઔર યહ પ્રસંગાય કે બડે ભાઇકે આગે મતિ કહિયો તબ દુવેજીને કહ્યો આવો બૈઠો તબ વે દોઉ ભાઇ બૈઠે તા પાછે દુવેજીસોં છોટે ભાઇને સબ વાર્તા નિ- વેદન કરી તબ દુવેજીને કહ્યો જો તેરે ઉપર શ્રી આચાર્યજી મહા- પ્રભુનકો શ્રી હસ્ત હૈ તાતે એસો કર્યો ન હોય તબ વાકે બડે ભાઇને કહ્યો જો હમતો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે દર્શન નાહી કરે હમતો તુમ દેખેહો ઔર જૈસે યાકે ઉપર કૃપા કરિકે યાકો કૃતાર્થ કીયો હૈ તૈ- સે મોકો હું આપ કૃપા કરિકે કૃતાર્થ કરો તબ વાકો હું દુવેજીને કૃતાર્થ કીયો નામ સુનાયો પાછે દોઉ ભાઇનકો મહા પ્રસાદ લિવાયો પાછે છોટે ભાઇને દુવેજીસોં કહ્યો જો આગ્યા હોય તો અન્ન યે મુદ્રા ગાય ભૈંસિ કપડા સબ ઇહાંસોં લાયોહોં સો આપ કે મંદિરમે આવે તબ દુવેજીને કહ્યો જો તુમતો જાનતહો હો જો યા દ્રવ્ય કે ધની તો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ હૈં તબ વાને કહ્યો જો આપકી આગ્યા પ્રમાન તબ દુવેજીને કહ્યો જો અન્ન ઔર ગાય ભૈંસિ ઔર સબ દ્રવ્ય ઇકઠોરો કરો પાછે દુવેજીસોં દોઉ ભાઇ વિદા હોય કે અપને ઘર આયે તબ સબ દ્રવ્ય હુતો સો ઇકઠોરો કીયો પાછે દિન થોરેસેમે શ્રી આચા- ર્યજી મહાપ્રભુ દ્વારિકા પધારે તબ સિદ્ધપુરમે રાંણા વ્યાસકે વર ઉ- તરે તબ રાજાદુવે માધોદુવે ઔર વહ સબ દ્રવ્ય લેકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો સિદ્ધપુરમે આયે તબ આયકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કીયે પાછે ઇન દોઉ ભાઇનકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન પાસ નામ નિવેદન કરવાયો ઔર વહ દ્રવ્ય હુતો સો સબ ભેટ કીયો તબ દિન દ્વૈ ચારિ રહિકે આપ આગે પધારે તબરાજાદુવે માધોદુવે ઔર વે દોઉ ભાઇ બ્રાંહ્મણ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં વિદા હોયકે અપને ઘર આયે પાછે વે દોઉ ભાઈ બ્રાંહ્મણ રાજાદુવે માધોદુવે કે સંગતે બડે ભગવદીય ભયે તાતે સંગ કરનો સો ભગવદી- યન કરનો વે રાજાદુવે માધોદુવે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઇ લિખિયે.

પ્રસંગ ॥ ૧ । વૈ । ૩૫

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

उत्तिम श्लोकदास सांचोरा ब्राह्मण

तिनकी वार्ता लिखेंहैं.

સો ઉત્તિમ શ્લોકદાસ શ્રી નાથજીકે સેવકનકી રસોઈ કરતે ઔર સેવનકું આપ પરોસતે તાતે સબ સેવક ઉત્તિમ શ્લોકદાસ કુ મહતારી કરી વોલતે સેવનકો પ્રીતિ સોં પરોસ, તાતેં શ્રી ગુસાઈજી ઇનકે ઊપર વહુત પ્રસન્ન રહતે વે ઉત્તિમ શ્લોકદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ઐસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૩૬ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक इश्वर दुबे सांचोरा ब्राह्मण ए तिनकी वार्त्ता लिखते.

સો ઇશ્વર દુવે શ્રી નાથજીકે સેવકનકી રસોઈ કરતે ઔર ઉતિમ શ્લોકદાસ હુ શ્રી નાથજીકે સેવકનકી રસોઈ કરતે સો તબ ઉત્તિમ શ્લોકદાસકી દેહ છુટી તબ શ્રી ગુસાંઈજીને ઇશ્વર દુવેકો નામ ઉત્તિમ શ્લોકદાસ રાખ્યો સોવે શ્રી નાથજીકે સેવકનકી રસોઈ કરતે સો અપની ગાંઠિ તે ઘૃત મગાય કે સેવનકે નેગિતે અધિક ઘૃતપરોસતે તાતે યાહુસો સબ સેવક મહતારી કહિ કે વોલતે સોયહ વાત શ્રી ગુસાંઈજીને સુની સો સુનિકે વહુત પ્રસન્ન ભએ તબ ઇશ્વર દુવે સો શ્રી ગુસાંઇજીને પૂછો જો તુમ અપની ગાંઠિ તે દ્રવ્યકો ઘૃત મગાવકે કાહેકોં પરોસત તબ ઇશ્વર દુવેને કહ્યો જો મહારાજ ઇનકોં સેવામેં શ્રમ વહુત હોતહૈ તબયહ સુનિકે શ્રી ગુસાંઈજી બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર કહેં જો યાકો સબ સેવકન ઊપર ઐસી વાત્સલ્પ હૈ તબ ઇશ્વર દુબેસોં શ્રી ગુસાંઈને કહ્યો જો તુ માગિહોં તેરે ઊપર બહુત પ્રસન્ન ભયોહોં તબ ઇશ્વર દુબેને પ્રસન્ન હોયકે કહિ જો મહારાજ મેરો મન તુમ ઊપર તેં અપ્રસન્ન ન હોય તબ શ્રી ગુસાંઈજી સું વૈશ્નવને કહ્યો જો મહારાજ યાનેં યહકહા માંગ્યો તબ શ્રી ગુસાંઈજી સુનિકે ચુપ કરી રહે તબ શ્રી ગુસાંઈજી સું હરિદાસને પૂછી જો માહારાજ મેરે મનમેં સંદેહ હૈ જો ઉત્તિમ શ્લોકદાસનેં યહકહા માંગ્યો તબ શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો યહ સંદેહતો ઉનહીંસોં મિટેગો તવ ઉન બૈશ્નવનને ઉત્તિમ શ્લોકદાસ સોં પૂછો જો તુમને શ્રી ગુસાંઈજી પાસ

કહા માગ્યો તબ ઉત્તિમ શ્લોકદાસનેં કહ્યો જો જબ શ્રી ગુસાંઈજી મોપર પ્રસન્ન હોયકે કહ્યો જો હું તેરે ઊપર પ્રસન્ન ભયોહોં તાતેં તૂ કછુ માંગિ તબ શ્રી ગુસાંઈજી મોકોં પ્યારે લાગે તબ મનમેં બિચાર ભયો જો આજ પ્રભૂજીકી પ્રસન્નતા તે ખરો પ્યારો લાગતહોં ઔર મેં સેવક હોં ઔર જો કદાચત કોઊ-અપરાધ તેં મન પ્રસન્ન હોય જાય તબ મેરો મન મતિ કહું બિગરે તાતેં યહ માગ્યો જો સદા નિરંતર તુમ્હારે ચરણારબિંદ પર મન રહેસો ઉનકે દીએ તે રહે તબ યહ બાત સુનિકે સબ વૈષ્ણવ બહુત પ્રસન્ન ભએ તબ બિચારે જો સેવકકો એસોહી ધર્મ ચહિયે પાછેં શ્રી ગુસાંઈજી પ્રસન્ન હોયકે શ્રી અંગકી સેવા દીની સોવે મુખીયા ભીતરિયા ભએ વે ઉત્તિમ શ્લોકદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભૂનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતેં ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહીં તાતેં ઇનકી બાર્તા અબ કહાં તાંઇ લિખિયે.

॥ બાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧ ॥ બૈ. ૩૭

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक वासुदेवदास छकडा सारस्वत ब्राह्मण सीहनंदके तिनकी वार्ता.

સો એક સમેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભૂનકે વડે પુત્ર શ્રી ગોપીનાથજીસોં અડેલતેં આગરે પધારેસો આગરે મેં વૈષ્નવનને એકસો-એક મહોર ભેટકીની પાછે આગરેતે શ્રી ગોપીનાથજી દ્વાર પધારે સો સાથ સમસ્ત વૈષ્નવ ભએ તબ શ્રી ગોપીનાથજીને આગ્યા કરી જો કોઉ એસો વૈષ્નવહે જો એકસોએક મોહર હમારે ઘર પહુંચાવે તબ વાસુદેવદાસને કહ્યો જો મહારાજ મોકોંદેઉ મેં પહુંચાઊંગો તબ વે મોહર વાસુદેવદાસ છકડાકોં દીની સો મોહર લાયમેં મેલિકે ગોલા કીયો સો ગોળાકી પૂજા કરત માર્ગમેં ચલિગએ સોદીન પાંચમેં અડેલ જાય પહુંચે સો ગામકે બાહિર ગોળા ફોરિકે મોહર કાઢિ પાછે શ્રી ગુસાંઈજીકે ઘર જાઇકે મોહર શ્રી ગુસાંઈજીકોં દીની ઔર શ્રી ગોપીનાથજીકો પત્ર શ્રી ગુસાંઈજીકોં દીનો પાછે શ્રી ગુસાંઈજીને વહ પત્ર વાંચિકે મોહર સબગિનિ લીની પાછે શ્રી ગુસાંઈજીને બાસુદેવદાસકોં મહાપ્રસાદ લિવાયો વાસુદેવદાસને શ્રી ગુસાંઈજીસોં વીનતી કીની જો મહારાજ પત્રકો જુવાબ લિખિયે ઔર પત્રમ મોહર નકી પહુંચ લિખિયે જો હુંતો સવારે જાઊંગો તબ શ્રી ગુસાંઈજીને વા પત્રકો જુ-

બાબ લિખિ દીનાં જો મોહર પહુંચી તાકી પહુંચ લિખિકે પત્ર બીડ્યો સો બીડકે બાસુદેવદાસકોં દીના પાછે વાસુદેવદાસ સોય રહે તબ રાત ઘડી એક રહી તવ વાસુદેવદાસ ઉઠિકે શ્રી ગુસાંઇજીકે પાસ આયકે દંડોત કરિકે અડેલતેં ચલે દિનમેં શ્રીજી દ્વાર આએ શ્રી ગોસાંઇજીકો પત્ર હોસો શ્રી ગોપીનાથજીકો દીનો દીન દસમેં અડેલ આએ ઔર ગએસો પત્ર વાંચિકે શ્રી ગોપીનાથજી બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર પૂછો જો વાસુદેવદાસ મોહરકોન ભાંતિસોં લે ગએ હુંતે તવ વાસુદેવદાસને કહ્યો જો મહારાજ મોહરનકો ગોલા કરિકેવા ગોલાકી પૂજા કરત લે ગએ તવ શ્રી ગોપીનાથજીને કહ્યો જો યા ભાંતિ કબહુ નરખિયે જો સ્વરૂપ કરિમાનિયે તાકોં યા ભાંતિ કૈસે કરિયે તવ વાસુદેવદાસને કહો જો મહારાજ પ્રતિષ્ટા તો નભઈ હુતી.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧ ॥

બહુરિ એક સમે શ્રી ગુસાંઇજી શ્રી મથુરાજી મે વિરાજત હુતે સો એક સમે શ્રી ગુસાંઇજી શ્રૃંગાર કરિ સેવા તે પહુંચિકે બાહિર બૈઠક મે વિરાજે સો બૈઠક મે બૈઠકે રૂપ પંચનંદાકોં પત્ર લિખ્યોતા મે વસંતકોં સામગ્રી મગાઈ તબ બાસુદેવદાસસોં કહ્યો જો તુ ઇતની સામગ્રી લેકે સંધ્યાકોં આઇયો તવ ભંડારીકોં દેઉ તબ ભંડારીને એસે રીછકો આહાર દીનો ટોકરામે તવશ્રી ગુસાંઇજીને બાસુદેવદાસકો આ-આ દીના જોતોકોંપ નહીં પહરેકી કછુ ચિંતા નહો પેડેમે પ્રસાદ ખાત ચલ્યોજૈયો તવ વાસુદેવદાસ સોઈ કરત આએ સો જબ આગરે આય પહુંચે તબ તાંઈ પ્રસાદ ખાય ચુકે તબ ડોરી ડારિકે રૂપચંદનંદાકે ઘર ગએ તાસમે રૂપચંદનંદા અપને ઘરે પ્રસાદલે ચુકયોહો ચલુલેકે સીક કરત હો સોવાસુદેવદાસ પત્રલેકે આએ તબ રૂપચંદનંદાને હાથ ધોય પોછિકે વહપત્રમાંથે ચઢાયકે લીનો ઔર ભાઇસો કહ્યો જો વા-સુદેવદાસ આએહૈં સોં ઘરમે કહોયે ભુખે હોંઇગે તવ વાસુદેવદાસને કહ્યો જો મોકોં તો મથુરાજાનો હે તાસોં મોકોં સબડી મહાપ્રસાદ લેવેકો અવકાસ નાહીં તાતે સામગ્રી લે દેઉતો મે જાઉ ઇહાતો પ્રસાદ લેઉ-ગો નાહી તવ રૂપચંદનંદા વસ્ત્ર પહરીકે સામગ્રી લે ન ગએ તબ વા-સુદેવદાસ સાથ ગએ તવ રૂપચંદનંદાને છોટે ભાઈ ગોપાલદાસ સોં કહ્યોજો અપને ઘરમે જીતનો પ્રસાદ હોય સો તુલેકે છાર ધ્રુદરવજે બૈઠીયો હમ આવતહૈં તબ છોટેભાઇને જીતનો ઘરમે પ્રસાદહો સો સવ લેકે છારધ્રુદરવાજે આય બૈઠો ઔર રૂપચંદનંદા બાજારમે આયકે સવ સામગ્રી લીની તવ વાસુદેવદાસને કહ્યો જો મેરો અમ-

સો ધરતો પ્રસાદહૈ તવ સવ સામગ્રી પિછોરી ઔર કટિસોં દ્રઢ કરી વાંધી પાછે રૂપચંદનંદા ઔર વાસુદેવદાસ છાર છુદરવાજે આએ તવ દેખે તો છોટોભાઈ વૈઠેહૈ પ્રસાદ લીએ સો સવ પ્રસાદ સોં વાસુદેવદાસકી ઝોરી ભરી ઔર વાસુદેવદાસ મથુરાકોં આએસો તીસરે પહર શ્રી ગુસાંઇજી સ્નાંન કરી વેઠકોં પધારે હુતે તા સમે વાસુદેવદાસ સામગ્રી લેકે આયેઠડો ભયો તબ શ્રી ગુસાંઇજી ઉઠિકે વાસુદેવદાસકી કટીતે સામગ્રી ખોલ લીની ઔર શ્રી ગુસાંઇજી વાસુદેવદાસકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર આગ્યા દીની જો તોકોં મહાપ્રસાદકી સામગ્રી રાખીહૈ સો જાયકે પ્રસાદલે તબ વાસુદેવદાસ વિશ્રાંતિ સ્નાંન કરીકે આએ તવ પ્રસાદ લીનો સો વાસુદેવદાસકી છુધા બહુત હુતી મણ ઉઢ ખાતે પરીજેસો બહુત ખાતો તૈસો બહુત પરાક્રમ હુતો મથુરા તે દોય પહરમે આગરે ગએ ઔર આએ એસે પરાક્રમી હુતે.

બહુરી નિત્ય પ્રતિ શ્રી ગુસાંઇજી શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા કરિકે વાહિર આયકે ખવાસસોં કહતે જો તુ થૈલી પીઢા લેકે વિશ્રાંતિ જૈયો ઔર આપદર્શનાર્થ જન્મ સ્થાંન પધારતે સો જન્મ સ્થંનદર્શન કરિકે પાછે શ્રી ગુસાંઇજી વિશ્રાંતિ સ્નાંનકો પધારતે યા ભાંતિસો શ્રી ગુસાંઇજી નિત્ય કરતેસો એક દિન મથુરિયા ચોવે સવ મિલિકે કાજીકે પાસ જાયકે ચુગલી કરી જો તુમ ઇનસો લાગા વાધી કરોતો ઇનકે સેવક આએહૈ સો તુમકો દોય ચારિહજાર રૂપૈયા યે દેઇગેં તવ કાજી મનુષ્ય દોય સૈં હથિયાર વાંધિકે જન્મસ્થાંન આય ઠાડો ભયો ઇતનેમેં શ્રી ગુસાંઇજી શ્રી કેસોરાયજીકે દર્શનકોં પધારે તવ દર્શન કરિકે વાહિર આએ પાછે ઘોરા ઉપર સવાર ભએ તવ કાજીને કહ્યો જો અવતુમ કહાં જાઉગે તબ વાસુદેવદાસને શ્રી ગુસાંઇજીસો વીનતી કરી જો મહારાજ મોકો વુરી નજર દીસતહે તવ શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો યે તેરો કહા કરેંગે તો સો સ્નેહવસો તુહુ કરિ તવ વાસુદેવદાસ દેખે તો એક કે હાથમે ઢાલ ઔર ગુરજ દેખી સોતાકે વાસુદેવદાસને એક થપેડ મારી સો થપેડ લગત માત્ર વહતો ગિરિ પર્યો તવ વાકી ઢાલ ઔર ગુરજ લેકે વાસુદેવદાસકે પાછે મનુષ્ય વીસ પચ્ચીસ હુતે તવ વે કાજીકે એક હવેલીમે બૈઠી દરવાજો દેકે છિપિ રહે તવ શ્રી ગુસાંઇજી ઘોડે ઉપર સવાર ભએ ઔર ઉનકે દરવાજે હોયકે પધારે તવ વાસુદેવદાસને શ્રી ગુસાંઇજીસો કહ્યો જો મહારાજ અબ જાલે ઇકઠોરે ભએ હૈં જો આગ્યા હોય તો ઇન સવનકો દરવાજો તોરિકે મારો તવ શ્રી ગુસાંઇજીને નાહી કરી ઔર કહ્યો જો તેરો યે કહા લેત હૈં પાછે શ્રી ગુસાંઇજી વિશ્રાંતિ પધારે તબ દુસરે દિન શ્રી ગુસાંઇજી સ્નાંન

કો પધારે તબ વહ કાજી અપને મનુષ્યનકો સાથ લેકે ગરેમે પટુકા દેકે આયકે વીનતી કરી જો મહારાજ આજ હમ કહેના દેગે ઔર ભીમ હું દેગે જો પ્રભુજીકે પ્રતાપતેં સબ ડરે તબ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો યહ એસો હતો જો ફિરિ યાસોં બોલતે તો અકેલો યહ સબનકો મારતો તુમ સબ હાર રહતે ઔર યાકે મનમે તો બહુત આઈ હુતી પરિ હમકો એસી ન કરની હુતી પાછે કાજીકો સમાધાન કરિકે ઘરકો પઠાયો સો શ્રી ગુસાંઈજીકી કૃપાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક એસે સામર્થવાંન હુતે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૩ ॥

ઓર સીહનંદમે ઉત્સવ હોતો તબ વાસુદેવ દાસકો બુલાવતે નાહી તબ એક સમે સીહનંદકે વૈસ્નવ મિલિકે શ્રી ગોકુલ શ્રી ગુસાંઇજીકે દર્શનકો આએ સો તિનકે સાથ વાસુદેવદાસ હુ આએ તબ વૈસ્નવનને શ્રી ગુસાંઇજીકો દર્શનકયો પાછે ઉહાં રહિકે કોઈ સમે પાયકે વાસુદેવદાસને શ્રી ગુસાંઇજી સોં વીનતી કરીકે કહી જો મહારાજયે વૈસ્નવ મેકો સીહનંદમે ઉત્સવ હોતહૈ તબ બુલાવત નાહી તબ શ્રી ગુસાંઈજી ચુપ કરી રહે તબ પાછે ઉન વૈસ્નવનકો જબડેરાકો બિદાકીએ તબ તિનમે તે ચારિ પાંચ મુખિયા રહે સો તિનકો શ્રી ગુસાંઈજીને રાખે ઔર સબ વૈસ્નવનકો ડેરા પઠાએ તબ શ્રી ગુસાંઇજીને ઉન વૈસ્નવન સોં પુછો જો તુમ વાસુદેવદાસકો ઉત્સવ કીર્તનમે ક્યો નાહી બુલાવત હો તબ ઉન વૈસ્નવનને વીનતી કરીકે કહાજો મહારાજ વાસુદેવદાસકો વડે ઉત્સવમે તો બુલાવતહે ઔર છોટે ઉત્સવમે તો નાહી બુલાવત જોયે ભુખે રહે તો દોષ લાગે તબ શ્રી ગુસાંઈજીને આગ્યાદીની જો તુમ બંધાન વાંધો જો ૧૦૦ વૈસ્નવનકો બુલાવો તો પચાસ ૫૦ તો ઔર વૈસ્નવનકો બુલાવો ઔર જહાં પચાસ ૫૦ બુલાવો તો પચીસ તો ઔર વૈસ્નવ બુલાવો ઔર પચીસમે એક વાસુદેવદાસકુ બુલાવો ઔર જહાં પચીસ ૨૫ બુલાવો તહાં તેરહ ૧૩ તો ઔર વૈસ્નવ બુલાવો ઔર વાહર ૧૨ મે એક વાસુદેવદાસકો બુલાવો એસો દસતાંઈ શ્રી ગુસાંઈજીને બંધાન વાંધો એસે પાંચતાંઈ બંધાંન બાંધ્યો એસે જીતને બુલાઉને હોય તિતને તો ઔર વૈસ્નવ બુલાવો ઔર આધિનમે એક વાસુદેવદાસકો બુલાવો તબ ઉન વૈસ્નવનને કહ્યો શ્રી ગુસાંઇ સોં જો મહારાજ યંતો ભુખે રહેંગે તબ શ્રી ગુસાંઈજીને ઉન વૈસ્નવન સોં કહ્યો જો દસતાંઈ તુમ આધિમે વાસુદેવદાસકો બુલાવો તામે ચાહે સો હોઉ તાકો તુમ કહા કરોગે સો યહ પ્રકારમેને તુમકો કરી દીનોહે સો મેરી આગ્યા તે તુમકો કછુ વાધા નાહી જો તુમ આધિમે વાસુદેવદાસકો

ખુસી સો ખુલાવો પાછે ભુગો રહેતો તુમકો કછુ દોષ નાહી પરીખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સેવકહે તાતે વાસુદેવદાસકો બુલાએ વિન તુમ ઉત્સવ મતિ કરીયો તબ વૈશ્નવનને કહ્યો જો મહારાજકી આગ્યા હોઈગી સોઇ કરેગે તબએ કોઈક દીન શ્રી ગોકુલ રહિકે પાછે સબ બૈશ્નવ સીહનંદકો ગએ તબએ વૈશ્નવ સોઈ કરન લાગે શ્રી ગુસાંઈજી વાસુદેવદાસકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સેવક જાનિકે એસીકૃપા કરતે સોવે વાસુદેવદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુકે એસે પરમકૃપા પાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તા કોપારે નાહી સો અબઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૪ ॥ વૈ. ૩૮ સં. ૧૦૮

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक बाबावेण और कृष्नदास घघरीया देवदास तिनकी वार्ताहै.

સો એ બાબાવેણુ હ્રદયકે નેત્રનસોં દેખતે સો બાબાવેણુ ઓર છોટેભાઈ કૃષ્નદાસ યે દોઉભાઈ શ્રી કેસોરાયજીકે આગે કીર્તન કરતે તહાં યાદવદાસહુ કીર્તન કરતમેં સાથ હુતે તબ કીર્તન કરન લાગે સો યહ પદ ગાવત હુતે જો દેખિરીનેનન ગિરવરધરેન સોયહ પદ ગાવત કૃષ્નદાસને આપની દેહ છોડી તબ યાદવદાસને બાવા વેણુસોં કહ્યો જો કૃષ્નદાસને યહ પદ ગાવત અપની દેહ છોડી તબ વાવા વેણુને કહ્યો જોહ હમતો અપની દેહ શ્રીનાથજી દ્વારમેં છોડેંગે પાછેં કૃષ્નદાસકો સંસ્કાર શ્રી કેસોરાયજીકે પિછવારે કીયો તા પાછેં સુતક ઉતરયો તબ સુદ્ધ હોયકે શ્રીનાથજીદ્વાર ચલે સો કિતનેક દિનમે શ્રીનાથજીદ્વાર આય પહું-ચે તબ પર્વત ઉપર જાયકે બાવા વેણુને શ્રીનાથજીકે દર્શન કીએ પાછે વાવા વેણુને કીર્તન કીએ તબ શ્રીનાથજીકે કંઠતેં ફૂલકી માલાગિરીસો માલા ઓર એક વીડા રામદાસ ભીતરીયાને વાવા વેણુંકું દીનો સો વાવા વેણુને માથે ચઢાયકે લીનો તબ રામદાસ ભીતરીયાને વાવા વેણુ-સો કહ્યો જો તુમ્હારી વિદા શ્રીનાથજીને કીની તબ વાવા વેણુને શ્રીનાથજીકો દંડોત કીની પાછેં નીચે ઉતરે સો આન્યોરકી ઓર ઉતરે તબ વાવા વેણુને યાદવદાસસોં કહ્યો જોહું તો પર્વતતે નીચે ઉતરિકે અપની દેહ છોડુંગો તૂ સાવધાન રહિયો ઓર તુ વેગો આઇયો યૈસે યાદવદાસસોં કહિકે વાવા વેણુ પર્વત નીચે ઉતરિકે શ્રીનાથજીકો દંડોત

કરત માત્ર અપની દેહ છોડી પાંછે યાદવદાસને વાવા વેણુકો સંસ્કાર કીયો પાછે સુતક ઉતારો તવ સુદ્ધ હોયકે યાદવદાસ શ્રી ગુસાંઈજીકે પાસ આએ સો શ્રી ગુસાંઈજીકો દર્શન કીયો ઔર દંડોત કીની તબ શ્રી ગુસાંઈજી યાદવદાસકો પરમ ભગવદીય જાનિકે મનમે વિચારે જો કોઈકદિનમે યાદવદાસકી હુ સ્થિતિ હૈ તાકે લીએ શ્રી ગુસાંઈજી બિ-ચારે જો શ્રી નાથજીકી સેવામે યાદવદાસકો રાખિયે તો આછો હૈ તવ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો યાદવદાસ તુમ અકેલો હોતા તેં અવ શ્રી-નાથજીકી સેવા કરો તબ શ્રી ગુસાંઈજીકી આગ્યાતે યાદવદાસ શ્રીનાથ-જીકી સેવાનીકી ભાંતિસોં કરી સો સેવાસોં પહુંચિકે યાદવદાસ નીચે ઉતરે ઔરનીકી ભાંતિસોં સેવા કરતે સો કહું વંગાલામે જાયકે યાદવદાસ લકડી પરી હોય સોઈકઠોરી કરી પાછે જવ જાન્યો જો લકડી સિદ્ધિ ભઈ તવ શ્રીનાથજી પાસ આગ્યા માંગિકે દંડોત કરિકે નાચે ઉતરે સો અગ્નિ લેકે જહાં લકડી ઇકઠોરી કરી હુતી તહાં આપ આએ સો લક-ડીનકો શ્રીનાથજીકી ધ્વજાકે અગારી ચોતરા વનાયો સો ચોતરાકે ઉપર આપ પોઢે જા દિસાકો બ્યારિ ચલત હુતી તા દિસાકો અગ્નિ ધરિકે ધ્વજાકો પ્રનામ કરિકે શ્રીનાથજીકો સ્મરન કરિકે યાદવદાસને અપની દેહ છોડી પાછે બ્યારિને અગ્નિ જરિઉઠી સો જરિકે ભસ્મ હોય ગઈ યાદવદાસને અપને હાથસોં અપનો સંસ્કાર કીયો તથા બાબાવેણુકો સંસ્કાર કીયો તાકો હેત યહ જો યાદવદાસને કૃષ્ણદાસકો સંસ્કાર કીયો તા તેં યાદવદાસને અપની યહિ વિચાર કીયો જો સબ સેવકનકો મેરો સંસ્કાર કરિવેમે કષ્ટ હોયગો ઔર સેવામે વિરોધ હોયગો તાતેં યાદવદાસને અ-પનો સંસ્કાર અપને હાથનસોં કીયો ઔર પહેલે વાવા વેણુને યાદવદાસસોં કહ્યો હુતો જો તુ વેગો આઇયો વિલંબ મતિ કરિયો સો તો શ્રી ગુસાં-ઇજીને શ્રીનાથજીકી સેવા સોંપી તાતેં ઇતનેદિન વિલંબ ભયો પાછે દિનદ્વૈ ભએ તબ શ્રી ગુસાંઇજીને પૂછી જો યાદવદાસ દેખિયેત નાહીં સો કહાં ગયો હૈ તબ સેવકનને કહ્યો જો મહારાજ યાદવદાસ કહું વનમે લકડી ઇકઠોરી કરત હુતે તવ શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો ઉહાં જાયકે દેખોતો તબ શ્રી ગુસાંઇજીકે કહત માત્ર વૈષ્ણવ જાયકે દેખે તો ઉહાં કછુ નાહીં રાખકી ઢેરી પરી હૈ તબ વૈષ્ણવનને શ્રી ગુસાંઇજીસોં આયકે કહ્યો જો મહારાજ ઉહાં તો કછુ દેખિયત નાહી રાખકી ઢેરી પરી હૈ તબ શ્રી ગુસાંઇજી અપને શ્રી મુખસો કહ્યો જો ઐસો ભગવદ ભક્ત જો કાહુકો દુખ ન દે તો વે યાદવદાસ શ્રી મહાપ્રભુનકે ઐસે પરમ ભગવદી યહે જો સ્વચ્છતિ અપની દેહ છોડી સો સવ ગ્વાલનને દેખ્યો

સો ચક્ત હોય રહે તાતેં વાવા વેણુ ઔર કૃષ્ણદાસ ઘઘરી ઔર યાદવ-દાસ બનિયો એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતેં ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહીં સો અબ કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈષ્ણવ ॥ ૩૯ ॥ સંબંધ ॥ ૧૦૯ ॥

अथश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक जगतानंद सारस्वत ब्राह्मण थाने-स्वरके वासी तिनकी वार्ता.

સો જગતાનંદ સરસ્વતી ઉપર કથા કહતે તવ એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ થાનેસ્વર પધારે સો જગતાનંદ સરસ્વતી ઉપર કથા કહિરહે હુતે સો તહાં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ જાય વિરાજે તબ જગતાનંદને એક શ્લોકકો વ્યારવ્યાન કીયો તદ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો વાકો વ્યારવ્યાન ભાવતો બહુત હે તવ જગતાનંદને કહ્યો જો શ્લોકકો અર્થ હે સોતો કહ્યો જો શ્રી સુકદેવજીને કહ્યો સોતો કહ્યો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો શ્રી સુકદેવજી લરિકા હે તબ જગતાનંદને કહ્યો જો અધિકી વ્યારવ્યાન હોય તો તુમહીં આયકે કહો તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુતો વ્યાસ આસને બૈઠો હે હમ તેરો અતિક્રમ ક્યોં કરિ કરે તવ ઇતનો સુનત માત્ર જગતાનંદ ચોકી છોડિકે ઉઠિ ઠાડો ભયો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ચોકી ઉપર વસ્ત્ર વિછાયકે તાકે ઉપર પોથી ધરી ઔર આપ નીચે બૈઠે ઔર વા શ્લોકકો ભાવ ફેરિકે વાકો અર્થ કહ્યો સો વ્યારવ્યાન કરત ૨ તીન પહર વીતે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યા શ્લોકકો વ્યા-રવ્યાંનતો માસ દોય તીન લોંવી તૈગોપરિ અવ તુમ ભુખે હોઉગે તાતે અવ તુમ ઉઠો તવ જગતાનંદને કહ્યો જો મહારાજ આપતો ઇશ્વર આપકે ભાવ ઘટિવેકે નાહીં તહાં તાંઈ ચાહો તહાં તાંઈ કહો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પોથી વાંધી તબ જગતાનંદને સાષ્ટાંગ દંડોત કીની ઔર કહ્યો જો મહારાજ મેરોઘર પાવન કરિયે તુમતો સાક્ષાત પૂરન પુરષોતમ હો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુતો અન્ય માર્ગી યહે હમ તેરેઘર કૈસે પધારેંગે તબ જગતાનંદ સરસ્વતીને આન

કરિકે આય ઠાડો ભયો ઔર વીનતી કરિકે કહ્યો જો મહારાજ મોકોં કૃપા કરિકે નામ દીજીયે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કૃપા કરિકે નામ દીયો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ વાકે ઘર પધારે ઔર જગતાનંદકે ઘર સેવ્ય ઠાકુરજી હુતે સો વે તુલસીમાંડ વૈઠિતે તહાં વે સદા એક લોટી શ્રી ઠાકુરજીકે ઉપર ડારત તવ શ્રી ઠાકુરજીકું શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને તુલસીમે સુકાઢિકે પંચામૃતસો સ્નાન કરવાય ત્યારે બેઠાએ પાછે શૃંગાર કરિ રાજભોગ સમર્પ્યો પાછે જઘતાનંદકો સેવાકી વિધિ સિખાઈ ઔર કહ્યો જો નિત્ય યાહી ભાંતિસો સેવા કરિયો તવ જગતાનંદ ભલે ભગવદીય ભએ સો શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા નીકી ભાંતિસો કરન લ.ગે સો વે જગતાનંદ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતેં ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥ ૧ । વૈ. ॥ ૪૦ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक आनंददास विस्वंभरदास दोउ भाई क्षत्री हुते तिनकी वार्ता है.

સોવે દોઉ ભાઈ અતિ કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે સોવે દોઉ ભાઈ એકત્ર બેઠીકે ભગવદ વારતા કરતે તથા શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી વાર્તા અહર્નિસ કરતે કબહુ વાર્તા કહત છોટે ભાઇકો નિદ્રા આયજાતી તવ શ્રી ઠાકુરજી હુંકારી દેતે તબ બડે ભાઈ આનંદદાસ સોતો ભગવદ વાર્તાકે આવે સમે જાનતે નાહી જો હુંકારા કોં ન દેતહૈ જબ વાર્તા કહિ ચુકતે તબ આનંદદાસ વિશ્વંભરદાસસોં પૂછતે જો મેનેતો સો વાર્તા કહી સો તુ સમઝ્યો તવ વિશ્વંભરદાસને કહ્યો જો મેતો ઇહાં તાંઇ સુની પાછે મોકોતો નિદ્રા આય હુતી તબ આનંદદાસને કહ્યો જો તુતો અબ તાંઈ હુંકારી દેત હુતો તવ વિશ્વંભરદાસને કહ્યો જો મેતો હુંકારી દીની નાહીં તવ આનંદદાસને કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજીને હુંકારી દીનો હોયગી તબ દોઉ આનંદદાસ વિશ્વંભરદાસ અપને મેંનમે બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર કહ્યો જો હમારો વડો ભાગ્ય હે શ્રી શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે શ્રી ઠાકુરજીને હુંકારી દીની હમારી કહી સવ વારતા સુની તાતે વે દોઉ ભાઈ આનંદદાસ વિશ્વંભરદાસ આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વારતા કહાં તાંઈ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥૨॥ વૈષ્ણવ ॥ ૪૧ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक एक ब्राह्मणी हुती तिनकी वार्ता है.

સો બ્રાહ્મણી કે માથે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને શ્રી બાલકૃસ્નજી કી સેવા પધરાઇ હુતી સો વહ બ્રાહ્મણી શ્રી બાલકૃસ્નજીકી સેવા કરતી પરિ વહ અપને ઘરમે નિપટ નિકંચન હુતી તાતે શ્રી ઠાકુરજી કે આગે માંટીકે કુંજા ભરિ રાખતી ઔર રસોઇમે માંટીકે પાત્ર ઔર ઘર નિપટ સંકીર્ણ ઇતનેહીમે સબ રસોઇ મંદિર આચાર હુતો ઔર નેત્રન સોં થોરો દીસે વૃદ્ધ ભઇ તાતે ઐસે સેવા કરતી સો ઔર બૈસ્નવ દેખિકે સેવા કરત ઐસો આપુસમે સવ ચરચા કરન લાગે જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને યા બ્રાહ્મણીકે માથે કહા જાનિ કે સેવા પધરાઇહે યહતો કછુ સમજત નાંહી ઐસે સબ બૈસ્નવ આપુસમે ચર્ચા વાર્તા કરન લાગે સો એક દિન શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો કોસ ઉપર ગામ હુતો તહાં પધારે હુતે પાછે તહાં તે ફિરે તબ તહાં તે બ્રાહ્મણી કે દ્વારકે આગે હોય કે નિકસે તબ સાથકે બૈષ્નવ હુતે તિનને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો વીનતી કીની જો મહારાજ આપને વા બ્રાહ્મણીકે માથે શ્રી બાલકૃષ્ણજીકી સેવા પધરાઇ હે તાકો યહ ઘર હે સો યાકે ઘર પધારિકે દેખિયે યાકો ઘર યાકો આચાર કૈસો હૈ તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ અસરણ સરણ અંતરજામી વા બ્રાહ્મણી કે ઘર પધારે સો તા સમે વહ બ્રાહ્મણી રસોઇ કરત હુતી રોટી કરિકે થાંસોં ચુપરત જાય ઔર શ્રી ઠાકુરજી આપ આરોગત જાય પરિ વાકોતો દીસત નાહી હાથસોં ટટોરે કહે જો રોટી આગે દીસત નાંહી કહા મૂસા વિલાઇ લે જાત હે ઐસે કહે ઔર રોટી કરત જાય ઔર ઠાકુરજી આરોગત જાય સો શ્રી આચારજજી મહપ્રભુ આપ ઠાડે ઠાડે દેખે પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને વા ડોકરી સોં કહ્યો જો અરીબાઇ તેરો બડો ભાગ્ય હે જો તેરી કરી રોટી શ્રી ઠાકુરજી આપ આરોગત હૈં તવ વહ બાઇ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો દંડોત કરિ પાછે બોલી જો મહારાજ મે નાહી જાની જો રાજ પધારે હૈં મોકોતો કછુ દીસતિ નાહી પરિ તુમ્હારી કાનિતે શ્રી ઠાકુરજી માંન લેત હૈં તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને વૈષ્નવન સોં કહ્યો જો શ્રી ઠાકુરજીતો કેવલ સ્નેહ કે વસ હૈં તાતે મેરી કાનિસોં શ્રી ઠાકુરજી આરોગત હૈં ઔર ઉનકી ભક્તિ માન લેતહૈં તબ બૈષ્નવ સુ-

સિકાયકે ચુપ કરિ રહે પાછે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ અપને ઘર પધારે વા વાઇકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભએ વહ વાઇ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી એસી કૃપા પાત્ર ભગવદીય હી તાતે ઇનકી બાર્તાકો પાર નાહી સો કહાં તાઈ લિખિયે.

પ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૪૨ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक एक क्षत्राणी तिनकी वार्ता है.

સો વહ ક્ષત્રાંણી આપ ચરખા કાતતી સો સુતકે પૈસા દોયતીનિ આવતે સો તાકી જો સામગ્રી આવતી સો લે આવતી રસોઈ બાલભોગ કરિ શ્રી ઠાકોરજીકો ભોગ સમર્પિતી એસે નિર્વાહ કરતી સો એક દિન એસો વિચાર કરચો જો સુત કાતે સો થોરોથોરો અધિક કાતે સો ઇકઠોરો કરત જાય સો ટકા દસવારહકો ભેલો કીયો સો સુત બેચિકે ટકા દસવારહ આએ સો વિનકો ઘૃત ખાંડ લેઆઈ સો ઘર આયકે મૈદા છાની પાછે દુસરેદિન સેવકે લડુ વાસિદ્ધિ કીએ ઔર મનમે કહી જો દિન દસવાર હકો સામગ્રી સિદ્ધિ ભઈ હે સો દિન દસવાર હકો નિચ્યંત ભઈ હોં તા દીન શ્રી ઠાકુરજીકો આરોગાઈ ઔર વાકી સામગ્રી એક હાંડીમે કરિકે મંદિરમે ધરિ રાખી પાછે શ્રી ઠાકુરજીકો રાજભોગ સમર્પ્યો ભોગ સરાય આરતી કરીકે આપ મહાપ્રસાદ લેકે પાછે ચરખા કાતન વૈઠી તબ શ્રી ઠાકુરજી આપ સિંઘાસનતે ઉતરિકે સામગ્રીકી હાંડી લેકે સિંઘાસન ઉપર આય વૈઠે સો હાંડીમે તે લડુવા કાઢિકે આપ આરોગન લાગે તવ મંદિરમે હાંડી ખટખટાન લાગી તવ વા ક્ષત્રાણીને કહ્યો જો કહામુસા વિલાઈ હોય દેખુંતો સહી કોન હૈ તવ વહ ક્ષત્રાણી કાતત હુતી સો તહાં તે ઉઠિકે દેખન ગઈ મંદિરકે કિવાડ ખોલિકે દેખે તો શ્રી ઠાકુરજી સિંગાસન ઉપર હાંડી લેકે બૈઠે હૈં ઔર વામે તે લડુવા કાઢિકાઢિકે આરોગતે હૈં તવ વહ ક્ષત્રાણીદેખિકે છાતી કુટન લાગી ઔર કહન લાગી જો યહ સામગ્રીતો તુમ્હારેહી લીએ દિન દસ વારહકો કરી રાખી હુતી યહ તુમને કહા કીયો જો આજહી આરોગે તબ શ્રી ઠાકુરજીને કહ્યો જો કહા તુ લેખો કરિકે આજહી નિવરી તેને આલસકે લીએ ઇકઠોરી કરિ રાખી હુતી સો કહા નિત્ય નઈ ન હોતી તવ વહ ક્ષત્રાણી વોલી જો મહારાજ મેરો અપરાધ ક્ષમા કરો

અવ તે નઈ સામગ્રી નિત્ય પ્રતિ કરિકે સમર્પુંગી સો શ્રી ઠાકુરજી યાકે લીએ આરોગે જો યહ દિન દસવારહકો નિશ્ચંત હોતી તો યાકો આરતી રહતી નાંહી ઓર જો નિત્યકી નિત્ય સામગ્રી કરે તો યાકો આરતિ રહે જો મોકો સાગગ્રી કરની હૈ તાતે શ્રી ઠાકુરજીને એસી કરી તાતે શ્રી ઠાકુરજીકી સામગ્રી દિન ચાર તે અધિકી ન કરની ઓર યા ક્ષત્રા-ણીને છાતી કુટી જો શ્રી ઠાકુરજી આરોગે તાકે લીએ કુટી શ્રી ઠાકુર-જીતો પ્રસન્ન હોય કે આરોગે વાને છાતી યાકે લીએ નાહી કુટી જો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકી તો યહ મર્યાદા હૈ જો શ્રી ઠાકુ-રજીકે આગે ભોગ ધરિયે સો આરોગે ઉઠાય ધરિયે સો સામગ્રી હોય સો ન આરોગે તો શ્રી ઠાકુરજીને આચારયજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકી મર્યાદા છોડી તો કદાચિત મોહુંકો છોડ યાકે લીએ વા ક્ષત્રાંણીને છાતી કુટી તવ શ્રી ઠાકુરજીને કહ્યો જો તુતો આજહી લેખો કરિ નિવરી નિત્યનઈ કહા નહોતી તવ યાકો નિશ્ચય ભયો માર્ગકી મર્યાદાતો શ્રી ઠાકુ-રજીને નાંહી છોડી હોં દસબારહ દિનકો નિશ્ચંત હોય બેઠતી તાકે લી-એ શ્રી ઠાકુરજી આરોગે તાતે વહ ક્ષત્રાંણી એસી પરમ ભગવદીયહી તિનકો શ્રી ઠાકુરજી સેવા તે એક ક્ષણ હું સ્વાસ્થહોં ન દેતે નાંહી સેવામે સદા આરતિ રહે સો કિયો વા ક્ષત્રાંણી સોં શ્રી ઠાકુરજી એસે સાનુંભાવ હુતે જો ચહિયે સો માંગિ લેતે એસી કૃપા પાત્ર ભગવદીય હી તાતે ઈનકી વાર્તા કો પાર નાહી સો કહાં તાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈષ્નવ ॥૪૩॥ સં० ॥ ૧૧૩ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक सास वहू दोऊ क्षत्रांणी सासको नांम गोरजा वहूको नांम समराई सींहनंदकी वासी तिनकी वार्ता लिख्यते.

સો ઇનકે માંથે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને શ્રી દામોદરજી-કી સેવા પધરાઈ હુતી સો ઇનસાસ બાહુનતે શ્રી ઠાકુરજી બહુત સા-નુ ભાવ હુતે સો એક સમે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ થાને સ્વર પધારે તબ થાને સ્વરહીમે રહે પરીસીહનંદન પધારતે જો કાહેતે જો થાને સ્વર ઓર સીહનંદકે વીચસરસ્વતી નદીહૈ સો શ્રી આચારય-જી મહાપ્રભુ સરસ્વતી ઉલંઘન ન કરતે કાહેતે જો આપ આચારયહે તાતે આપ થાનેસ્વરહીમે રહતે સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ

થાનેસ્વર પધારે તવ સાસને બહુસો કહ્યો જોમે શ્રી આચાર્યજી
મહાપ્રભુનકે દર્શનકો જાતહોં તુ શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા નીકીભાંતિસોં કરિ
યો સિંગાર કરિ રસોઇ કરિ કે ભોગ સમર્પીયો યતનો વહુસો સાસ
કહિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો ગઈ તવ બહુ ન્હાયકે સેવા
કરન લાગી જવ પાક સિદ્ધિ ભયો તવ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો
તવ સમય ભયો તબ ભોગ સરાવન ગઈ તવ દેખે તો સામગ્રી સવ
યથાસ્થિતિ જ્યોંકી ત્યોંહે તવ વહુને વીનતીકીની જો મહારાજમે કછુ
જાનત નાહી ઔર સાસને તોમો સોં કહ્યો નાહી ઔર તુમ આરો-
ગત નાહી સો કાહે તે અવહો કહા કરૂં એસે વહુત વિલવિલાયકે ખેદ
કરન લાગી જો મોસો કછુ ચુક પરી હોઇગી રસોઈ આછીનભઈ હો-
ઇગી તથા પાત્રમાં જીવે મે શુદ્ધનભયે હોયગે કછુ તો ભયો હોયગો
જો શ્રી ઠાકુરજી આરોગત નાહી પાછે ભોગસરાય પાત્ર માંજે આછી
ભાંતિ સોં ધોય પોછિકે ફેરિ રસોઇ કરી દુસરીવાર જવ પાક સિદ્ધિ
ભયો તબ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો ઔર મનમે કહત જાય જો
મોતે કછુ ચુક પરિ હોયગી હોતો કછુ જાનત નાહી કહા ભયો તાતે
શ્રી ઠાકુરજી આરોગે ન હોયગે અબ આછા ભાંસોં પાત્ર માંજીકે રસો-
ઇ કરીહે સો અવ શ્રી ઠાકુરજી આરોગેગે સો જવ સમય ભયો તવ
દુસરી વેર ભોગ સરાવન ગઈ તવ દેખે તો શ્રી ઠાકુરજીકે આગે સા-
મગ્રી યથાસ્થિતીહૈ તબ ફેરિ વિલવિલાવે રોવૈ ઔર વીનતી કરૈ ઔર
કહે જો મહારાજ હો કછુ જાનત નાહી સોં તુમ કયોં નાંહી આરોગત
ઔર અપને મનમે વિચાર કરતી જાય જો મોકો રસોઈ કરનો આ-
વત નાહી કૈ મેરી દેહકો કછુ દોષ હૈ એસે વિચાર કરત જાય ઔર
ભોગ સરાવત જાય ઔર છાતિ ભરિ આવૈ ઔર કહૈ મેરો કોન અપ-
રાધ હોયગો જો શ્રી ઠાકુરજી આરોગત નાહી પાછે ફેરિ જવ પાત્ર
આછી ભાંતીસોં માંજીકે તીસરી વાર ભોગ સમર્પ્યો સમય ભયો તવ
ભોગ સરાવન ગઈ તબ ફેરિ સામગ્રી યથાસ્થિતિ હૈ તવ તો મહા ખેદ
ભયો જો અવ હું કહા કરૂં શ્રી ઠાકુરજીભુખે રહેગે સાસને તો કછુ
મોસોં કહ્યો નાંહી એસે કહે તવ મૂર્છા આયકે શ્રી ઠાકુરજીકે આગે ભુ-
મિમે ગિરિ પરી ઔર બહુત દુખ કરન લાગી અમિત બહુત ભઇ તાતે
વાકો તનક નિદ્રાહુ આઈ સવારેસોં જલહુ નાહી લીનો સો કંઠ જુદો
સુખે અતિ વ્યાકુલ હૈ કૈ પરિ તબ શ્રી ઠાકુરજીતે વાકો દુખ સહ્યો ન
ગયો તવ સિંધાસનતે નીચે ઉતરી કે શ્રી ઠાકુરજીને વાસોં કહ્યો જો
તુ કાહેકો ખેદ કરત હૈહો તીન્યો વેર આરોગોહું તુ કછુ સંદેહ રૈમકિત

તવ માને કહ્યો જો મે કૈસે જાનું તબ શ્રી ઠાકુરજીને કહ્યો જો તુ
ભુખી હૈ કછુ ખાયલે તવ કહ્યો જો હુંતો ન ખાઊગી જબ આપકો
આરોગત દેખુગી તવ લેઊગી તવ શ્રી દામોદરજીને કહ્યો પરિ યહતો
માને નાહી તબ આપ જલકી ઝારી લેકે આએ ઔર કહે અરી તેરો
મહો સુકયો જાત હૈં તુ તનક જલ પાંનતો લે તબ શ્રી ઠાકુરજી અપ-
ને શ્રી હસ્તસોં વાકે મુખમે જલ ચુચાયો તવ કહ્યો જો સવારે તુ દે-
ખૈગી તોમે આરોગુંગો તવ ઉઠિ કે સખડી મહાપ્રસાદ સવ ગાયનકો
ખવાય રસોઇ પોતકે રસોઇકી સામગ્રી સબ સિદ્ધિ કરિ રાખો રાત્રિકો
ઉત્સાહસોં સોય રહી પાછે પ્રાતઃકાલ ઉઠિ કે નિત્યકર્મ કરી સ્નાંન કરિકે
તથા રસોઈ કરિ તવ પાક સિદ્ધિ ભયો તબ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમ-
ર્પ્યો. જબ ટેરા સરકાવન લાગી તબ શ્રી દામોદરજી બોલે જો તુ અવ
ટેરા કાહેકો સરકાવત હૈ અવ તુ દેખિ મે આરોગતહો ઔર સવ
સામગ્રી યથાસ્થિતિ રહેગી તવ સમરાઈ તહાં ઠાડી ભઈ ઓર શ્રી ઠાકુ
રજી ભોજન કરત દેખે તબ શ્રી ઠાકુરજી આપ ભોજન કીએ પાછે
સવ સામગ્રી થારમે જ્યોં કીત્યોં યથાસ્થિતિ રહી તવ શ્રી ઠાકુરજીને
કહી જો યાહી ભાંતિસોં તુ નિત્ય જાનિ લીજીયો તમ સમરાઇને કહી
જો મહારાજ હોતો દેખુ તબહી માનું તા પાછે નિત્ય ભોગ ધરે તબ
શ્રી ઠાકુરજીકો ભોજન કરત દેખે તવ શ્રી ઠાકુરજી હું સમરાઇ કે દે-
ખત ભોજન કરે જો ચાહૈ સો માગિ લેય પાછે હાંસાદિક કરે પાછે
વાકો સવ રસકો અનુભવ કરવાયો સો સમરાઇ સકલ રસકો અનુભવ
કરન લાગી તબ યહ બાત શ્રી દામોદરજીને શ્રી આચારયજી મહા
પ્રભુનસો કહ્યો તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને સમરાઇકી સાસ
ગોરજા સો કહી જો શ્રી ઠાકુરજી કછુ સાનુભાવ જનાવત હૈં તવ ગોરે-
જા તો કછુ બોલી નાહી પાછે ગોરજા શ્રી મહાપ્રભુનસોં બિદા હોયકે
સીંહનંદ અપને ઘર આઇ તવ દુસરે દિન સાસને સેવા કરિ રસોઈ
કરિકે શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો જબ ભોગ સરચો તવ બહુ ચોકી
ઉઠી જો શ્રી ઠાકુરજી આરોગે નાંહી તબ સાસને કહ્યો જો સુનિ વહુ
શ્રી ઠાકુરજીતો લરિકા હૈં તાતે તોહી સોહી લે હોયગે તાતે રસોઈ તુ
બેગિ કરિ તબ વહુને રસોઈ કરી ભોગ સમરપો તબ શ્રી ઠાકુરજીને
કહ્યો જો મેતો અબહી આરોગોહોં તવ વહુને કહ્યો જો મેતો દેખુ
તવ માનું તબ ભોગ સમર્પિ કે કહ્યો જો મહારાજ આરોગો તવ સ-
મરાઈ કે દેખત શ્રી ઠાકુરજી આરોગે સો જવ સાસ રસાઈ કરૈ તવ
વહુકો બુલાવૈ જો થાર લે જાઉ સો વહ થાર લે જાય કે આરોગાવે

એસે નિત્યપ્રતિ કરે સો યે વાત શ્રી ઠાકુરજીને શ્રી મહાપ્રભુનસોં કહી પાછે વહુ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો યાને સ્વર ગઈ તબ આયકે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો દર્શન કીએ તા સમે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ પાક કરત હુતે તબ સમરાઇ રોટી બેલનકો બેઠી તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને વહુસો કહ્યો જો તેરી સબ બાત હમસોં શ્રી ઠાકુરજીને કહી હૈ જો હમકો સમરાઇ ભલી ભાંતિસો સુખ દેતહૈ તબ સમરાઈ મુસિકાય રહિ ઔર કહ્યો જો ઇતની વાત શ્રી ઠાકુરજીકે પેટમે નાહી ઠહરી તો કહા કરિયે પાછે કહ્યો જો મહારાજ લરિકાકો કહા પૂછતહો તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ સુનિકે વહુત પ્રસન્ન ભએ ઓર આપ શ્રી મુખસોં કહે જો દેખો ઇનસોં શ્રી ઠાકુરજીકો એસો સંબંધ હૈ ઓર કહે જો યા વહુકે ઉપર બહુત કૃપા હૈ ઓર વહુ સાલન કરતી સો નીકીભાંતિસો કરતી સો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો નિત્ય સાલન ક્યોં નાહો કરત તબ વહુ બોલી જો લરિકાકે મનમે આવે સો કરિયે તવ યહ સુનિકે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ બહુત પ્રસન્ન ભએ યાકી સાસ ગોરજા બહુત સામગ્રી ઉત્યમ કરતી તાતે શ્રી ઠાકુરજીકો બહુત પ્રીય લાગતી તાતે ઇન સાસ બહુનકે ઉપર બહુત પ્રસન રહતે તાતે ઇનસાસ વહુનકો દર્શન દેવે કો શ્રી મહાપ્રભુજી તથા દેખિ વેકે નિમિત પ્રિતિ વર્ષ આપ થાનેશ્વર પધારતે તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ કહતે જો કહા કરિયે જો સરસ્વતી ઉલંઘની નાહી નાતર ઇનકો સીહનંદમે દરશન દેતો સોવે સાસ વહુ એસી કૃપા પાત્ર ભગવદીય હી તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઇ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥વૈ૦॥૪૪॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक कृष्णादासी रुक्मिनी बहूजीकी खवास हुती.

સો કૃષ્ણાદાસી અડેલમે શ્રી રૂક્મિની બહુજીકી ખવાસી કરતી સો એકસમે રૂક્મિની વહુજીકે ગર્ભ રહચોહો તવ કૃષ્ણદાસીને કહ્યો જો અવકે બેટા હોયગો તિનકો નામ શ્રી ગોકુલનાથજી ધરૂંગી સો ગર્ભકે દીન સંપૂરન ભએ તવ રૂક્મિની વહુજીકે પેટમે વિથા ભઈ તબ કૃષ્ણદાસીને જાયકે જોતસીસોં પૂછો જો અવ મહુર્ત કેસો હૈ તવ વા જોતસીને દિન નીકોન કહ્યો તવ કૃસ્નાદાસી ફિરિ આયકે શ્રી રૂક્મિની વહુજીકે પેટપે હાથ ફેરચો ઓર કહ્યો જો મહારાજ અબતો મતિ પધારો આજકો

દિન નીકો નાહીં તવ પેટકી વ્યાધિ સબ દુરિ ભઈ પાછે દિન દોયતીન વીતે તબ કૃશ્નાદાસીને વિચારયો જો અબ ફેરિ પૂછિયે જો આજ દિન કેસો હે તવ કૃશ્નાદાસીને ફેરિ જાયકે પૂછો જો આજ દિન કેસો હે તવ વા જોતસીને કહ્યો જો આજ દિન બહુત નીકો હે તવ કૃશ્નાદાસીને આયકે શ્રી રૂક્મિની બહુજીસોં વીનતી કરિકે કહ્યો જો મહારાજ અવ પોઢિયે અવ વાલક પ્રગટ હોયતો ભલો હૈ તવ બહુજીમહારાજ પોઢીં તવ કૃશ્નાદાસીને બહુજીમહારાજકે પેટપે હાથ ફેરયો ઔર કહ્યો જો મહારાજ અબ પધારિયે તવ શ્રી ગુસાંઇજી શ્રીનાથજીદ્વાર પધારે હુતે તવ પેટમે વ્યથા ભઈ ઔર વાલકકો જન્મ ભયો તબ તા સમે કૃશ્નાદાસીને શ્રી ગોકુલનાથજી નાંમ ધરયો તા પાછે શ્રીં ગુસાંઇજીકો વધૈયા પઠાયો તબ શ્રી ગુસાંઈજી અડેલકો પધારે તવ નાંમ કરણ કીયો તવ શ્રીવલ્લભ નાંમ ધરયો પરિ કૃશ્નાદાસીકી કાંનિતે શ્રી ગોકુલનાથજી નામ રાખ્યો એસી કૃશ્નાકિ ઉપર કૃપા જો જાકે કહેતે દોઉ નાંમ પ્રસિદ્ધિ ભએ.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ॥ ૧ ॥

પાછે શ્રી ઘનશ્યામજીકો જન્મ ભયો તવ નાંમ કરણ વિચારન લાગે તવ શ્રી વલ્લભજીને કહ્યો જો શ્રી ગોકુલનાથજી નાંમ ધરો તવ શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો વહ નાંમતો તિહારો તવ દોઉ નામ પ્રમાણ કીએ સો શ્રી વલ્લભકુલકે વિષે સવકોઉ શ્રી વલ્લભનાંમ કહત હૈં ઔર સવ જગતમે શ્રી ગોકુલનાથજી નાંમ પ્રસિદ્ધિ ભયો ઔર જન્મપત્રમે શ્રીકૃશ્ન હૈ સો ગોપ્ય રાખ્યો. શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો યહનાંમ ગોપ્ય રહે તાતે કૃશ્નાદાસી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી એસી કૃપાપાત્ર હુતી સો ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥ ॥ ૨ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૪૫ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक वुलामिश्र पंडित तिनकी वार्ताहै.

સો વુલામિશ્ર એક કપુરક્ષત્રીકે પ્રોહિત હુતે તાકી સ્ત્રીકે સંતતિ ન હુતી તવ વાને દુસરો વિવાહ કિયો તાહુ સ્ત્રીકે સંતતિ ન ભઈ તબ બહુને વા ક્ષત્રીસોં કહ્યો જો તુમ હરિવંસપુરાણ સુનો તવ તુમ્હારે સંતતિ હોયગી તબ વા ક્ષત્રીને જાયકે વુલામિશ્રસો પ્રાર્થના કરી જો તુમ મોકો હરિવંસ પુરાણ સુનાવો તબ વુલામિશ્રને કહ્યો જો અવતો મોકો અવ-

કાસ નાહીં જબ અબકાસ હોયગો તબ તુમ્હારે ઘર જાયકે સુનાઉંગો તબ વહ ક્ષત્રી અપને ઘર આયો જબ એક મહીના બીત્યો તબ એક દિન અચાનક બુલામિશ્ર વા ક્ષત્રી કે ઘર પધારે તબ બુલામિશ્રકો વા ક્ષત્રીને બહુત આદર સન્માન કરેયો તબ બુલામિશ્રને કહ્યો જો તુમ દોઉ સ્ત્રી પુરૂષ સ્નાંન કરિકે આય બૈઠો તવ દોઉ સ્ત્રી પુરૂષ સ્નાન કરિકે આય બૈઠે તવ બુલામિશ્રને દેહ સુદ્ધ હોયવેકે લીએ કદાન કરવાયો પાછે હરિવંસપુરાણકો એક શ્લોક અંતકો સુનાયો સો.

श्लोक ॥ इदं मयाते हरि कीर्तनं महत्
श्रीकृष्ण महात्म्या यपार मुद्भुतं
अत्र एयव स्त्री षुसमामुतत्फलै पच्यापि
लोके षुस दुर्लभं महत्   १

યહ હરિવંસ પુરાંણકે અંતકો શ્લોક સો બુલામિશ્રને વા ક્ષત્રીકો સુનાયો ઔર આસીર્વાદ દીયો ઔર મંત્રાક્ષત પઢિકે વા ક્ષત્રીકી વડી સ્ત્રીકી ગોદમેં દીએ તવ વા ક્ષત્રીને કહ્યો જો મિશ્રજી તુમને યહ કહા કીયો યહતો સ્ત્રી ધર્મહું નાહીં હોતહૈ તબ બુલામિશ્રને કહ્યો જો ઠાકુરજી સર્વ સામર્થવાંન હૈં જો દેનહાર હોયગે તો યાહીકો પુત્ર દેયગે અવતો મૈને યાકો અક્ષત દીએ સોંતો દીએ તવ ઇતનો કહિકે બુલામિશ્ર અપને ઘરકો ચલન લાગે તબ ઉન સ્ત્રીને વહુત વીનતી કીની જો મોકો સંપૂરણ હરિવંસ પુરાંણ સુનાવો તબ બુલામિશ્રને કહ્યો જો તોકો શ્રી ઠાકુરજી સંપૂરણકો ફલ એકહી શ્લોકમે દેયગે એસે કહિકે બુલામિશ્રતો અપને ઘરકો આએ પાછે વા બડી સ્ત્રીકો રિતુ આઈ પાછે ગર્ભવંત ભઈ તબ કિતનેક દિનમે વાકે પુત્ર ભયો વે બુલામિશ્ર શ્રી મહાપ્રભુનકે એસે ભગવદીય હે તિનકે અનુગ્રહતે વાકે પુત્ર ભયો હરિ વંસ પુરાંણકો એક શ્લોક સુનેતે સંપૂર્ણ સુનેકો ફલ ભયો તાતે બુલામિશ્ર એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈષ્ણવ ॥૪૫॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक
मीरांबाइ के प्रोहित रामदास
तिनकी वार्ता.

સો એક દિન મીરાંબાઈ કે શ્રી ઠાકુરજી કે આગે રામદાસજી

કીર્તન કરત હુતે સો રામદાસજી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે પદગા-
વત હુતે તવ મીરાંબાઇ બોલી જો દુસરો પદ શ્રી ઠાકુરજીકો ગાવો
તવ રામદાસજીને કહ્યો મીરાંબાઇસોં જો અરેદારી રાંડયહકો નકો પ-
દહૈ યહ કહા તેરે ખસમકો મુડહૈ જો જા આજતે તેરો મુહુંડો કવ
હુનદેખુગો તબ તહાંતે સવ કુટંબકો લેકે રામદાસજી ઉઠિ ચલે તબ
મીરાંબાઇને બહુ તેરો કહ્યો પરિરામદાસજી રહે નાહી પાછે ફિરિકે
વાકો મુખ ન દેખ્યો એસે અપને પ્રભુનસોં અનુરક્ત હુતે સોવાદિન તે
મીરાંબાઇકો મુખ ન દેખ્યો વાકી વૃતિ છોડિદીની ફેરિ વાકે આમકે
આગે હોય કે નિકસે નાહી મીરાંબાઇને વહુત વુલાએ પરિવે રામદા-
સજી આએ નાહી તવ ધર બૈઠે ભેટ પઠાઇ સોઉ ફેરિદીની ઔર
કહ્યો જો રાંડ તેરો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન ઉપર મમત્વ નાહી
જો હમકો તેરી વૃત્તિ કહા કરનીહૈ હમારે તો શ્રી આચારજજી મહાપ્ર-
ભુ સરવસ્વહૈં હમતો ઉનકેહે ઉનવિના હમારે સર્વસ્વ ત્યાગ કરનો ઉનકે
ચરણારવિંદકો આશ્રય રાખનો એસી વૃત્તિ બહુતેરી હોઇગોવે રામ-
દાસશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમકૃપાપાત્ર ભગવદીય હેતા
તે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખીયે.

॥ પ્ર ૧ ॥ બૈ ૪૭.

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक रा मदास चोहांन तिनकी वार्ता लिख्यते.

સો રામદાસ ચોહાંન શ્રી ગોવર્દ્ધનકી કંદરામે રહતે સો પ્રથમ
જવશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ શ્રી નાથજીદ્વાર પધારે તબ શ્રી ગોવ
ર્દ્ધનનાથજીકો પાટ બૈઠાએ તવ રામદાસ કંદરામે શું વાહિર આએ ત-
બ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને રામદાસજી સો કહ્યો જો રામદાસ-
જી શ્રી ગોવર્દ્ધનાથજીકી સેવા સાવધાની સોં કરિયો તબ રામદાસજીને
એક મંદિર છોટો સો ઇટનકો વનવાયો તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્ર-
ભુનને વા મંદિરમે શ્રી નાથજીકો પધરાએ સો પહલે શ્રી ગોવર્દ્ધનના-
થજી શ્રી ગોવર્દ્ધન પર્વત ઉપર બિરાજતે સો વ્રજ બાસી લોગનને એક
ફુસકી છાંનિ કરી રાખી હુતી તાછાંનિમે વૈઠિ તે ઔર કબહુ કબહુ
દુધ દહી વ્રજ વાસી સમર્પિ તે દેવદમન યહ નાંમ કહતે સો દુધ દ-
હી માખન સબ આરોગતે તથા શ્રી ગોપાલ લાલજી યહ નામ કહતે

સો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકો મંદિરમે પધ-
રાય પાછે શ્રી નાથજી નામ પરગટ ભયો તવતે સવકોઉ શ્રી નાથજી
કહન લાગે વે રામદાસજી શ્રી આચારજજી પ્રહાપ્રભુનકે એસે પરમ
કૃપાપાત્ર ભગવદી વહે તાતે ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહી સો અબ કહાં-
તાંઈ લીખીયે.

પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૪૮॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक रामानंद पंडित सारस्वत ब्राह्मण तिनकी वार्ता लिष्यितेहैं.

સો એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ થાનેશ્વર પધારે તહાં રા
માનંદ પંડિત કે ઘર ઉતરે સો રાત્રિકો ઉહાં પોઢે હુતે સો જબ
પિછલી રાત્રિ ભઇ તવ રામાનંદ પંડિતને અપની સ્ત્રીસોં કહ્યો જો
બેગિ ઉઠિ ગોવર ઓરિલ ચોકાકો ચહિયેગો નાતર સવારે યે વૈશ્નવ
ઉઠેગે સો લેજાયગે તબ વહ બાત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને સુની
તા સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ હાથ પાવ ધોયવેકો ઉઠે હુતે તબ
અતિ ક્રોધવંત ભએ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને રામાનંદ પંડિતકો
વુલાયો તવ આપ ગડુવામે તે જલ લેકે વાકે હાથમે મેલિ કે મંત્ર પ
ઢિ કે વહ જલસો વાકો છિરક્યો ઓર અપને શ્રી મુખસોં શ્રી આ-
ચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો મે તેરો ત્યાગ કીયો તેને મેરે સેવ-
કન સોંપો કહ્યો જો તુવેગિ ઉઠિ ગોવર ઓર લે નાતર વૈશ્નવ ઉઠે
ગે તો લે જાઇગે તો તુ સવારે રસોઇકો સામાંન કહાંતે કરેગો એસે ક-
હિ કે તહાતે ઉઠિ ચલે ક્ષણુ એક રહે નાહી સો થાને સ્વરતે એક
ગાંમતા ઉપર મહી તીર્થહે તહાં આયકે આપ સ્નાંન કીયો સો જબશ્રી
આચારજજી મહાપ્રભુ રાંમાનંદ પંડિતકે ઘરતે ચલન લાગે તબ થાને
સ્વરકે વૈસ્નવને બહુત વીનતી કીની પરીશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ રહે
નાહી ઓર કહ્યોજો મે ઇહાં રહિ કે જલપાંન ન કરૂગો તાપાછે
કાહુને રાંમાંનંદ પંડિત પાસ નાંમ પાયોહો તિનસોં શ્રી ગુસાંઇજી ગં-
ગોજ્વ કહતે તવશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ થાનેસ્વરે પધારે પાછે
રાંમાંનંદકી અવસ્થા વિકલમદવાઈ તબ વજારમે જો બસ્તુદેખ તો સોખાતો
કછુ મર્યાદા નરહી પરિઇતની મર્યાદાતો કરે જો ખાયસો સમર્પિકે ખાય યો
કહૈ જો શ્રી ગોવરધનનાથજી તુમ આરોગિયો ઇતનો કહી કે મુખ મે
લેમે સો એક દિન હલવાઇકી દુકાન પૈ જલેવી બહુત આછી દેખીસો

જલેવી વામે તે લેકે કહ્યો જો શ્રી નાથજી તુમ આરોગિયો એસે કહિકે ખાંઇસો તાસમે શ્રી નાથજીને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુસો કહ્યો જો આજતો હમને જલેવી બહુત આછી આરોગીહે તવ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો કોને સમર્પિહેં તવશ્રી નાથજીને કહ્યો જો તુમ્હારે સેવક રામાનંદને સમર્પિહે તવશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો મહારાજમે તો વાકો ત્યાગ કીયો તુમ વાકે ઇહાં ક્યો આરોગેહો તવશ્રી નાથજીને કહ્યો જો તુમ મેકો કાહેકો સોંપતહો હમ તુમ્હારી કાંનિતે અંગીકાર કરતહૈં તુમહમકો જાકો સોપતહો તાકો તુમ ત્યાગ કરતહો પરિહમ તુમ્હારે સોંપેકો નાહી છોડતહે તવશ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ ચુપ કરી રહે તવ યહવાત શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને દામોદરદાસ હરસાની સો કહી તબ દમોદરદાસ હરસાનીને વીનતીકીની જો મહારાજ આપયાકો અંગીકારક કરોગે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને દામોદરદાસસો કહ્યો જોયાસો અવ વૈસ્નવકો અપરાધ પડેગો તો હમયાકો લક્ષ જન્મ પાછે અંગીકાર કરેગે શ્રી નાથજીને અંગીકાર કીયો તાહૈ પરિ ક્ષતનો અંતરાય ભયો તાતે બૈસ્નવ સો બોલનો સો વિચારીકે બોલનો વિના વિચારે સર્વથા બોલની નાહી એસે બૈસ્નવકો રેહનો.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૪૯॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक विस्नवदास छीपातिनकी वार्ता लिष्यिते.

સો વિષ્નુદાસ વૃદ્ધ ભએ તબ શ્રી ગોકુલમે શ્રી ગુસાંઇજીકી બૈઠક કે દ્વારેકી દ્વાર પાલકી કરતે ઔર કોઈ પંડીત આવતો તાસોં વિષ્નુદાસ પુછતે જો તુમ કહાં આએહો ઔર કહાં જાતહો તવ ઉન પંડિતનને કહ્યો જો હમશ્રી ગુસાંઇજીકે પાસવાદ કરન આએહે તવ વિષ્નુદાસને ઉન પંડીતનસોં કહ્યો જો તુમ મોસો વાદ કરોલિઉ તવ વિષ્નુદાસ ઉન પંડિતન સો વાદ કરિકે નિરૂત્તર કરી દેતે બ્યાકરન સાસ્ત્ર પુરાંણ ઇતીહાસ સબ સાસ્ત્રનકે વચન લેકે નિરૂત્તર કરી દેતે તબવે પંડીત અપને મનમે સમાધાંન કરીકે પાછે ફિરી જાતે ઔર બે પંડિત અપને મનમે કહતે જો જીનકે દ્વાર પાલક ઐસેહે તો તિનકે ધનીકો કહા વાતહોયગી સો શ્રી ગુસાંઇજી લોકાહુ પંડીતકોં ન જાનદેતે બાર હીતેવે પંડીત નીરૂત્તર હોયકે ફિરી જાતે તબ એક દિન શ્રી ગુસાંઇ-

જીને કહ્યો જો કોઇ પંડીત અપવાદ કરનકોં નાહી આવત સો કાહેતે તબ વૈષ્નવનને કહ્યો જો મહારાજ ઉન પંડીતનકોં વિષ્નુદાસ નિરૂત્તર કરિ દેતહે તાતે પંડીત અપને મનમે સમાધાંન કરીકે ફીરી જાતહે તબ શ્રી ગુસાંઇજી શ્રી મુખસોં કહ્યો જો વીષ્નુદાસ તુમકો તો શ્રી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે એસી સામર્થહે જો તુમ પંડીતનકો જીતકે નિરૂત્તર કર દેતહો પરીઉન બ્રાહ્મણનકોં અતિક્રમ હોતહે તાતે અબ જો કોઈ પંડીતવાદ કરનકોં આવે તાકોં હમારે પાસ આવનદીજો તબ ઉન પંડીતનકોં જાન દેતવે વિષ્નુદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે ઉનકોં એસી સામર્થ હુતી જોપંડીતનકો નિરૂત્તર કરિ દુખ ન કરતે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥

ઔર એક ભટ્ટ હુતો સો શ્રી ગુસાંઇજી સોં કહતો જો તુમ્હારે સેવકનકોં મે જીમાંઉ તબ શ્રી ગુસાંઇજી ચુપ કરી રહતે સો વહ શ્રી ગુસાંઇજીકો સુસર હુતે શ્રાધન સ્યાંમજીકો નાના હુતો સો એક દિનવા ભટ્ટને શ્રી ગુસાંઇજીકો નોત્યો તબશ્રી ગુસાંઇજી ઉનકે ઘર ભોજનકો પધારે તવ તહાં વિષ્નુદાસ જલપાંનકો ગડુવા લેકે સાથ ગએ તબ શ્રી ગુસાંઇજી ભોજન કરિકે ઉઠે તવશ્રી ગુસાંઇજીકો વિષ્નુદાસને શુદ્ધ આચમન કરવાયો પાછે શ્રી ગુસાંઇજી મંદીરમે પધારે તબ વિષ્નુદાસ કો શ્રી ગુસાંઇજીને આગ્યાદીની જો તુમ પ્રસાદ લેકે વેગે આઇયો સો જા થારમે શ્રી ગુસાંઇજી ભોજનકીએ હુતે તા થારમે તે પ્રસાદ અપની પાતરિમે ધરિકે થાર વોયધર્યો પાછે આપ પ્રસાદ લૈવેકોં બૈઠે તબ ભટ્ટજી ઔર સામગ્રી લેકે આએ તબ વિષ્નુદાસને કહ્યો જો મોકો નાહી ચહિયત તબ ભટ્ટને કહ્યો જો મુંઢિન કાહેકોં લેતહો નીકી સામગ્રી લેઉ તબ વિષ્નુદાસને કહ્યો જો મોકો નાહી ચહિયત મેરીપાતરિમે ડારોગે તો મેરી પાતરી છુઇ જાયગી તવ ભટ્ટજીકો ક્રોધ ભયો પાછે ઉન ભટ્ટનીને શ્રી ગુસાંઇજી સોં કહ્યો જો તુમ્હારે સુદ્રને મોસોં એસે કહ્યો જો મેરી પાતરામે મતિડારો ઔર ડારોગે તો મેરી પાતરી છુઇ જાયગી તબ શ્રી ગુસાંઇજી ચુપ કરી રહે પાછે શ્રી ગુસાંઇજી મુસિકાયકે ભટજી સોં કહ્યો જો તુમ હમારે સેવકનકોં જીમાંવન કહત હુતે સો તુમસોં એક હમાસે સુદ્રન જીમાયો ગયો ઔર સેવકનકો કૈસે જીમાવોગે તવ ભટ્ટજી મુસિકાયકે ચુપ કરિ રહેસો એ વિષ્નુદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહી સો અબ કહાંતાંઇ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૨ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૫૦ ॥ સંબંધ.

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक जीवनदास क्षत्री कपूर सीहनंदके बासी तिनकी वार्ता.

સો એકસમે સીહનંદકે સવ વૈશ્નવ મિલિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો અડેલ આવત હુતે સો એકદિન માર્ગમે મજલ જાય ઉતરે તહાં સબ વૈશ્નવ અપને અપને ચોકા દેત હુતે તા સમય મેહ ચઢિ આયો તવ વૈશ્નવનને કહ્યો જો વર્ખા આઈ એસો કાર્ય ભયો તવ જીવનદાસ બોલે જો તુમ ચિંતાં મતિ કરો તબ જીવનદાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો નાંમ લેકે મેહકો આનિદીની જો તોકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી આનિ હૈ જો તુ વર્ખે મતિ તવ વહ મેહ રહિ ગયો પાછે સવ વૈશ્નવનને ભોગ સમર્પિ મહાપ્રસાદ લીયો તહાં રાત્રિકો સોએ તા પાછે સબ વૈશ્નવ અડેલ આએ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્શન કીયો પાછે યહ બાત સવનને શ્રી ગુસાંઈજીસોં કહી જો મહારાજ એક દિન હમ સબ વૈશ્નવ પાક કરત હુતે તા સમે મેહ ચઢિ આયો તબ જીવનદાસને આપકી આંનિદેકે એસે કહિકે મેહકો વરજ્યો તવ યહ સુનિકે જીવનદાસસોં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પૂછો ઔર કહ્યો જો ક્યોરે તેને હમારી આનિદીની ઔર કદાચિત બર્ખા હોતી તો તું કહા કરતો તબ જીવનદાસને કહ્યો જો મહારાજ વહ કૌન હૈ જો આપકી આનિ દીએ ઉપરાંત વર્ખે વહ ઇંદ્રકી કહા સામર્થ હૈ તબ યહ વાત જીવનદાસકી સુનિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ મુસિકાયકે ચુપ કરિરહે ઉન જીવનદાસપૈ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી એસી કૃપા હુતી ઉન જીવનદાસકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સ્વરૂપકો એસો ગ્યાન હુતો સો આનિદેકે મેહ વરજ્યો તિનકી કહા કહિયે તવ વૈશ્નવનને કહ્યો યે બડે ભગવદીય હૈં યે જીવનદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા અબ કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ૫૧ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक भगवांनदास सारस्वत तिनकी वार्ता.

સો ઉન ભગવાનદાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી સેવા નીકી

ભાંતિસોં કીની તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ભગવાનદાસકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભયે તવ ભગવાનદાસકો શ્રી આચાયજી મહાપ્રભુનને આપ કૃપા કરિકે અપની શ્રી પાદુકાજીકી સેવા દીની જો તુ ઇનકી સેવા નીકી ભાંતિસોં કરીઓ તવ ભગવાનદાસ શ્રી પાદુકાજીકી સેવા નીકી ભાંતિસો કરતે સો એસી ભાંતિસોં સેવા કરતે જો શ્રી ઠાકુરજી ઇનસોં સાનુભાવ હુતે વા તે કરતે સો એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ભગવાનદાસકે ઘર પધારે સો જા ઠોર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ બિરાજત હે તા ઠોર નિત્ય ઉઠિકે સવારે ભગવાનદાસ દંડોત કરતે સો યાતે વા ઠોરપર કોઉ પાવ ન ધરતો એસો ઉનકો ભાવ હો સો વે ભગવાનદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

॥ વાર્તા ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૫૨ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक भगवानदास श्रीनाथजीके भीतरिया तिनकी वार्ताहै.

સો એક સમે શ્રી નાથજીકે બાલભોગકી સામગ્રી કરત ભગવાનદાસ સોં કછુ સામગ્રી દાલી તવ શ્રી ગુસાંઇજી ભગવાનદાસકે ઊપર બહુત ખીજે ઔર ભગવાન દાસકો સેવા તે બ્હિર બેઠારે સો ભગવાનદાસ ગોવિંદ કુંડ ઉપર આયે અચ્યુત દાસકે પાસ આય બેઠે પાછે શ્રી ગુસાંઇજી આપસ્નાંન કરિ વેકો ગોવિંદ કુંડ ઉપર પધારે ઔર ભગવાનદાસતો પૂંછરીકી ઔર અચ્યુત દાસકે પાસ હુતે સો ભગવાનદાસને સબ સમાચાર કહે પાછે જવ શ્રી ગુસાંઇજી ગોવિંદ કુંડ સ્નાંન કરિકે અચ્યુત દાસકો દર્શન દેન પધારે તબ શ્રી ગુસાંઇજીકે દર્શન કરિકે અચ્યુત દાસકી આંખિનમેસુ આંસુનકો પ્રવાહ ચલ્યો સો દેખિકે અચ્યુત દાસકો શ્રી ગુસાંઇજીને અચ્યુત દાસસોં પૂછો જો અચ્યુતદાસ તુમકો એસો દુઃખ કહાહૈ તવ અચ્યુત દાસને શ્રી ગુસાંઇજીસો કહ્યો જો મહારાજ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો તો શ્રી નાથજીને આગ્યા દીનીહે જો તુમ જીવનકો બ્રહ્મસંબંધ કરાવો સો સાઠલાખ જીવનકો તુમ દ્વાર અંગીકાર કરનો હૈં ઔર શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને તો તુમકો સોંપેહૈં ઔર તુમ જીવનકો અપરાધ દેખન લાગે ઔર જીવતો સદા અપરાધ હીતે ભરયો હે ઔર જીવનકો અંગીકાર કરનો તુમ્હારે

હાથ હે તાતે અબ જીવનકો અંગીકાર કૈસે હોયગો તબ શ્રી ગુસાંઇજી યહ વાત સુનિકે આપ ભગવાનદાસકો હાથ પકરિકે શ્રી ગોવર્ધન પરવત ઉપર લે ચઢે ઔર શ્રીગોવર્ધનનાથજીકી સેવા જા રીતિસોં કરતે તા રીતિસોં સેવા કરનકી આગ્યા દીની ઓર કહી જો અવતે સાવધાનીસોં સેવા કરિયો ઔર સામગ્રી આછી ભાંતિસો કરિયો તબ ભગવાનદાસને તા સમય શ્રી ગુસાં-ઇજીકે આગે નયો પદ કરિકે ગાયો સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ શ્રી વિઠ્ઠલેસ ચરણ કમલ ॥ સો યહ પદ ગાયો સો સુનિકે શ્રી ગુસાંઇજી બહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે ભગવાનદાસ સાવધાંનીસોં સેવા કરન લાગે તાતે ભગવાનદાસ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન કે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદી યહે સો ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઇ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥ ૫૩ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक अच्युतदास सनोडिया ब्राह्मण तिनकी वार्ताहै.

સોવે અચ્યુતદાસ માંનસી ગંગા ઉપર રહતે તહાં ચક્રતીર્થ હે તહાં રહતે સો નિત્ય શ્રૃંગાર કે સમે શ્રી નાથજીકે દર્શનકો આવતે સો દર્શન કરિકે અપને સ્થલકો આવતે સો ઉન અચ્યુતદાસને શ્રી નાથજીકી તીનિ પરિક્રમાં દંડોતિ કરિ હુતી તબ શ્રી ગુસાંઇજી અચ્યુત દાસકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભએ ઓર શ્રી ગુસાંઇજી અપને શ્રી મુ-ખસોં કહતે જો અચ્યુતદાસ બડે ભગવદીય હે ઔર બડે મહાપુરૂષ હૈ સોવે અચ્યુતદાસ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે તથા શ્રી ગુસાંઇ-જી કે એસે પરમ કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાઇ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥ ૫૪ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक अच्युतदास गोड ब्राह्मण तिनकी वार्ता लिख्यते

સોવે અચ્યુતદાસ બડે ભગવદીય હે ઓર શ્રી આચારજજી મ-હાપ્રભુનને ઇનકે માથે શ્રી મદનમોહનજીકી સેવા પધરાઇ હુતી ઔર

આપકો પાટ બૈઠારે હુતે સો અચ્યુતદાસ શ્રી મદનમોહનજીકી સેવા નીકી ભાંતિસોં કરતે તબ શ્રી મદનમોહનજી આપ અચ્યુતદાસસોં સાનુભાવ હુતે વા તે કરતે ઔર અચ્યુતદાસ ઉપર શ્રી ઠાકુરજી ઐસી કૃપા કરતે ઔર એક દિન અચ્યુતદાસ શ્રી નાથજી કે દર્શનકો આંવત હુતે તબ શ્રી ગોવર્ધન નાથજીકી એક દંડોતી પરિક્રમા કરતે ઐસે ભગવદીય હે ઔર જબ શ્રી ગુસાંઇજીકે પાસ આવતે તબ શ્રી ગુસાંઇજી અચ્યુતદાસકો દંડોત ન કરન દેતે ઔર કહતે જો એસે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકો દંડોત ન કરન દીજીએ પાછે જબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને લૌકિક લીલા આસુરબ્યા મોહ લીલા દિખાઇ તબ અચ્યુતદાસનેં શ્રી મદન મોહનજીકો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ઘર પધરાએ આપ શ્રી બદ્રી-નાથજીકે દરશનકો ઉઠિ ગએ તબ ઉહાં જાયકે શ્રી બદ્રી નાથજીકે દર્શન કરિકે અંન જલકો ત્યાગ કરિ અપની દેહ છોડી પાછે શ્રી મદનમોહ-નજીકો શ્રી ગોપીનાથજીને શ્રી ગોવર્દ્ધન નાથજીકે પાસ પધરાએ વે અચ્યુતદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે ભગવદીય હે જીન શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો સ્વરૂપ સાક્ષાત કરિ જાન્યો ઔર ઉનકી શ્રી મહાપ્રભુનકે ઉપર બડી આસક્તિ હુતી જો પરોક્ષ ભએ પાછે અંન જલકો ત્યાગ કીયો તબ દેહ છોડી ભક્તિ માર્ગકો સ્વરૂપ કેવલ વિરહા-સક્તિ હે સોવે અચ્યુતદાસ એસે ભગવદીય હૈં તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઇ લિખિયે.

વાર્તા ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥૫૫॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक अच्युतदास सारस्वत ब्राह्मण तिनकी वार्ताहै

સો એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સંગ અચ્યુતદાસને પ્રથ્વી પરિક્રમાં કીની હુતી સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને અચ્યુતદા-સકો અપની પાદુકાજીકી સેવાદીની સો અચ્યુતદાસને અતિ ઉત્તિમરી તિસોં શ્રી પાદુકાજીકી સેવાકીની તાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ અ-ચ્યુતદાસકો નિત્ય દર્શન દેતે ઔર જો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને સંન્યાસ ગ્રહણકીયો સો કેવલ જિનકે ભાવાર્થ કીયો તબએક વૈશ્નવ સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહયો જો એક ડોગી કાસીકો ભાડે ક-

રી લાઉ તબ વહ બ્રાહ્મન ડોંગી ભાડે કરી લાયો તાકે ઉપર શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ ચઢિકે બનારસ પધારે તહાં સંન્યાસ ડેઢ મહીના તાંઈ રાખ્યો તબ વહ બૈષ્નવ જો કાસીમે ગયો હોસો કાસીતે કડામે આયો તબ અચ્યુતદાસ તથા સબ વૈષ્નવન સો કહ્યોજો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને સંન્યાસ ગ્રહણ કીયો ફેરી કાસી પધારે સો ઉહાં ડેઢ મહીના તાંઈ રહે પાછે આસુરવ્યા મોહલીલા દિખાઈ તબ અચ્યુતદાસને વા વૈષ્નવ સો કહ્યો જો તોકો ભ્રમ ભયો હોયગો તવ વા વૈષ્નવને કહ્યો જો મે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સાથ હુતો સોકાસીતે દેખિકે અબહી હો આયોહોં તબ અચ્યુતદાસને કહ્યો જો એસી પ્રભુ કબહુ ન કરે જો જીવનકો આસુરવ્યા મોહલીલા દિખાવતહૈં તબ અચ્યુતદાસને મંદીરકે કિવાડ ખોલકે વા બૈસ્નવકો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરવાએ તબ દેખે તો શ્રી મહાપ્રભુજી વિરાજેહે ઔર પોથી દેખતહૈં તબ વા વૈસ્નવને દંડોતકીની તવ શ્રી મહાપ્રભુજીને કહ્યો તુમ કછુ સંદેહ મતિ કરો યહ પ્રાગટ્ય લૌકિક રીતી સો દેહ ધરેકી લીલાહૈ ઔર સિંઘાસન બૈઠિકે અલૌકિક લીલા નિત્ય હૈ તાતે યહલીલા અબદસા અવતાર પ્રગટ હૈ તાતે તહાં આએહે તાતે સંદેહ ન કરનો યહ આસુરવ્યા મોહલીલાહૈ સો શ્રી ગુસાંઈજી સર્વોતમમે લિખેહે જો પ્રાકૃતાનુ કૃતિ વ્યાજ મોહિતાસુર માનુષઃમનુષ્ય દેહ ધરે તાકી યહલીલાહૈ સો અચ્યુતદાસ એસે સ્વરૂપ નિષ્ઠાકે જીનકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સ્વરૂપકો એસો દ્રઢ વિશ્વાસહોવે અચ્યુતદાસ શરી આચારજજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખીયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૫૬ ॥ સંબંધ ॥ ૧૨૮

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक नारायणदास अंबालयके वासी तिनकी वार्ताहै.

સો વે નારાયણદાસ દેસાધિપતિકે ચાકર હુતે તિનકો રાજદ્વારકો કાંમ બહુત હુતો તાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો આય સકતે નાહીં પરિ અંતઃકરનમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકી આતુરતા વહુત જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો કબ જાઉંગે પરિ આય સકતે નાહીં તાતે નારાયણદાસને એક ચાકર રાખ્યો તાકો મહીના

ચારિ રૂપૈયાકો કીનો ઔર વાસો કહ્યો જો તેરો યહ કામ હૈ જો મોકો છિનુ છિનુ મે સુરતિ દિવાયો કરિ જો ભૈયાજી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો કબ ચલોગે યહ કહિકે સુનાઉ જો હમકો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકી સુધિ રહે સો વહ ચાકર યોંહી કહ્યો કરે તબ નારાયણદાસ અપને કાર્યમે બૈઠે તબ આગે આયકે ઠાડો હોયકે એકઘડી ઉપરાંતક હૈ જો ભૈયાજુ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો કબ જાઉંગે એસે નિત્ય દિનપ્રતિ કહે ઔર નારાયણદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો ભેટ વહુત પઠાવતે નારાયણદાસ એસે ભગવદીય હે સો ઉનકો ચિત્ત સદા શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ચરણારવિંદમે રહતો તાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ઉનકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન રહતે વે નારાયણદાસ એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઈનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૫૭ ॥ સંબંધ ૧૨૯

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक नारायणदास भाट मथुरामें रहते तिनकी वार्ता.

સો નારાયણદાસકો શ્રી મદનમોહનજીને યાગ્યા દીની હુતી જો વૃંદાવનમે અમુકી ઠોર હોં સો ઉહાંસાં કાઢિકે મોકો વાહિર પધરાઉ તવ નારાયણદાસ તહાં જાયકે શ્રી મદનમોહનજીકો વાહિર પધરાયકે પાછે જાવ શ્રી ગોપીનાથજીને શ્રી મદનમોહનજીકો સિંહાસન પાટ બૈઠારે તબ કિતનેકદિન તાંઈ નારાયણદાસને સેવા કીની તબ ઉનકે પાછે ઉનકો કોઉ ન હુતો તાતે બંગાલી ગોડિયા સેવા કરન લાગે શ્રી ગોપીનાથજીને પાટ વૈઠારે તાતે સબ કોઉ દર્શનકો જાત હૈ વે નારાયણદાસ એસે ભગવદીય હે તિનકો શ્રી મદનમોહનજી આપ કૃપા કરિકે વૃંદાવન પધારે શ્રી મદનમોહનજીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સેવક જાનિકે નારાયણદાસકે ઉપર કૃપા કીની તાતે વે નારાયણદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૫૮ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक नारायणदास चोहान ठठेके तिनकी वार्ता.

સો વે નારાયણદાસ ઠઠેકે પાત્સાહકે દીવાન કુલકુલ્લાં હુતે જો નારાયણદાસ દીવાન કરે સો કછુ હોય પાછે કિતનેક દિનમે વહ પાત્સાહ નારાયણદાસકે ઉપર કોપ્યો તબ નારાયણદાસકો પકર્યો તબ વહુત માર્યો ઔર વંદીખાનેમે દે દીયો પાછે પચાસલાખ રૂપૈયાકો દંડ વાકેમાથે કીયો સો દિનપ્રતિ પાંચહજાર ભરને ઔર જા દિન રૂપૈયા ન ભરે તા દિન નારાયણદાસકે પાંચસે કોરડા મારને પાત્સાહને એસો વંધાન કીયો તવ એકસમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક દોઉ ભાઈ બ્રાહ્મણ તિનને અપને મનમે વિચાર કીયો જો ઠઠેમે નારાયણદાસ દીવાન હૈ સો હમ ઉનકેપાસ ચલે હમકો અપની કન્યાકો બિવાહ કરનો હૈ તાતે જો વે કછુ દેયતો કન્યાકો વિવાહ કરે સો એસો વિચારિકે વે દોઉ ભાઈ અપને ઘરતે ઠઠેકો ચલે સો ઠઠેમે જાય પહુંચે તબ ઉહાં જાયકે સુન્યો જો નારાયણદાસતો બંદીખાનેમે પર્યો હૈ તબ વે દોઉ ભાઈ અપને મનમે બહુતહી વિચાર કરન લાગે જો અબ કહા કરીયે તબ એસો વિચાર ઇન દોઉ ભાઈનને કીયો જો અવ ઇહાંસો ચલિયે તવ પ્રાતઃકાલ યહ વાત નારાયણદાસને સુની જો વે દોઉ ભાઈ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક ગામમે આએ હૈં સો ઉનને સુની જો નારાયણદાસતો વંદિખાનેમે પડે હૈ તાતેં અબ ઇહાંસોં પ્રાતઃકાલ ચલેગે તવ નારાયણદાસને ઉનકેપાસ મનુસ્ય પઠાયો ઔર કહવાઈ પઠાઈ જો તુમ આએ સો મેરો વડો ભાગ્ય હૈ મેરેપાસ તુમ પ્રાતઃકાલ હોયકે દર્શન અપને મોકું દેકે જૈયો તવ વે દોઉભાઈ પ્રાતઃકાલ ઉઠિ દેહકૃતિ કરી તિલક મુદ્રા કરિ નિત્ય કર્મસોં પહુચિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો ચરણાંમૃત ઔર મહાંપ્રસાદ લેકે જહાં નારાયણદાસ વંદિખાનેમે હુતે તહાં દોઉ ભાઈ નારાયણદાસકે પાસ જાય મિલે તવ નારાયણદાસકે ઉનકો દેખિકે પરમ આનંદ ભયો ઔર વહુત પ્રસન્ન ભએ તબ ઉન દોઉ ભાઇનને ચરણાંમૃત ઔર મહાપ્રસાદ નારાયણદાસકો દીનો તબ નારાયણદાસને લીનો ઔર કહ્યો જો મોકો બંદીખાનેમે વૈશ્નવનકો દર્શન ભયો તબ નારાયણદાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે કુસલ સમાચાર પૂછે પાછે ભગવદ્વાર્તાકે પ્રસંગ કરન લાગે ઇતનેમે નારાયણદાસકે ઘરતે

પાંચહજાર રૂપૈયાનકી થેલી આઈ સો દ્વારપાલનને થેલીનકે ઉપર મોહર છાપ કરિકે નારાંયણદાસકે પાસ પઠાઈ તબ નારાયણદાસને વે પાંચો થેલી ઉન દોઉ બ્રાહ્મનકો સોપિ દીની ઔર દંડોત કીની ઔર કહ્યો જો અબ તુમ વેગિ પધારો ઔર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો મેરી દંડોત કરીયો ઔર તુમ અપની કંન્યાકો વિવાહ યા દ્રવ્યતે ભલીભાંતિસોં કરિયો તબ વે દોઉ ભાઈ બ્રાહ્મણ નારાયણદાસતે વિદાય હોયકે ચલે તબ ઇતનેમે પાતસા બોલ્યો જો પાંચો થેલી નારાયણદાસવારી લાવો તબ દરેવાન બોલ્યો જો પાંચોં થેલીન ઉપર મોહરછાપ કરિકે નિત્ય નારાયણદાસકે પાસ પઠાવત હેં સોહીં પઠાઈ હે તબ પાતસા બોલ્યો જો ખજાનચીકો બુલાવોં તબ મનુષ્ય જાયકે ખજાનચીકો બુલાય લાએ તબ ખજાનચી આગે આય ઠાડો ભયો તબ પાતસાહને ખજાનચીસો પૂછો જો કયોંરે તેરે પાસ નારાયણદાસકે પાસ તે પાંચો થેલી આઈ હૈ તબ ખજાનચીને કહી જો સાહબ મેરે પાસતો નાહીં આઈ તબ પાતસાહકો બહુત ક્રોધ ભયો ઔર કહ્યો જો નારાયણદાસકો બુલાવો તબ નારાયણદાસકો બંદીખાનેમે તે બુલાએ સો લાયકે પાતસાહકે આગે ઠાડો કીયો તબ નારાયણદાસતે પાતસાહને પૂછો જો નારાયણદાસ આજ થેલી કયોં નાહીં આઈ પાછે થોરોસો ગાઢો કોરડા કરિકે કોરડા વારો બુલાયો ઔર પાતસાહને પાંચસૈ કોરડાકો હુકમ દીયો ઔર પાતસાહ બોલ્યો જો નારાયણદાસ સાંચ કહિ જો આજ થેલી કયોં નાહીં આઈ દ્વાર પાલનનેતો મોહરછાપ કરિકે તેરે હવાલે કીની ઔર તેને યહ કહા કીયો તુ સાચ કહી નાહીં કોરડા લાગત હૈં તબ નારાયણદાસ સલામ કરિકે બોલ્યો જો હજરત આજ મેરે ગુરૂભાઈ આએ હુતે સો વે પાંચો થેલી ઉનકો દીની ઔર મેને અપને મનમે કહ્યો જો મે આજ માર ખાઈ રહુંગો પરિ યહ ઘડી કહાં હે તબ પાતસાહ ચુપ કરી રહ્યો પાછે એક ઘડી વિચારીકે કહ્યો જો સ્યાવાસતુ અપને ગુરૂકે માર્ગમે એસો સાચ્ચો હે સો મે તેરે ઉપર વહુત પ્રસન્ન ભયો તબ પાતસાહને વાહી સમય વેડી કટવાઇકે ઘોડાસિરો પાઉ મગયકે નારાયણદાસકો પહરાયો ઘોડા દીયો ઔર નિવાજ્યો તબ ફેરિકે અપનો કુલકુલ્લાં દીમાંન રાખ્યો જૈસો પહલે હુતો તૈસોઈ કીયો કામ સબ સોંપ્યો ઔર નારાયણદાસકે માથે દંડ કીયો હુતો સો સબ માફ કરીકે સિરો પાવ પહરાયકે કહ્યો જો જા ઘર હોય આઉ સો સિરો પાવ પહરિકે ઘોડા ઉપર ચઢિકે નારાયણદાસ ઘરકો ગએ સો વે દોઉ ભાઈ વૈશ્નવ ગામમેહીં હુતે સો વે દોઉ ભાઈ વૈશ્નવ સુનિકે નારાયણદાસપેં મિલિવેકો આએ તબ નારાયણદાસ ઉનસોં મિલે ભેટે ઔર કહ્યો જો મેરે ગુરૂકે સેવક આએ તો મેં છુટ્યો તબ ઉન વૈશ્નવનને કહ્યો જો શ્રી

આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતેં ક્યોં ન છુટે તવ નારાયણદાસને હજાર મોહરનકી એક થેલી વૈશ્નવનકે હાથ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો ભેટ પઠાઈ પાછે વે દોઉ ભાઈ ઉહાંસોં ચલે સો કિતનેક દિનમેં શ્રી ગોકુલ આએ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલમેં હુતે સો ઉન દોઉ ભાઈ વૈશ્નવનને આયકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્શન કીયો ઔર નારાયણદાસકી હજાર મોહરનકી થેલી આગે રાખી તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને નારાયણદાસકે કુસલ સમાચાર પુછે તવ ઉન વૈશ્નવનને સવ સમાચાર કહે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ અપને શ્રી મુખસોં કહે જો જાકો વૈશ્નવ ઉપર એસો દ્રઢ સ્નેહ હૈ તાકો કષ્ટ ક્યોં રહે પાછે વે વૈશ્નવ બ્રાહ્મણ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને વિદા હોયકે અપને ઘરકો ગએ સો વેટાકો વિવાહ આછી ભાંતિસોં કીયો ઔર પહલે ઉનકો નામ નરિયા હુતો સો સેવક ભએ પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને નારાયણદાસ નામ ધર્યો જાકો એસો મન હોય તાપે શ્રી ઠાકુરજી એસી કૃપા કરે પ્રભુજીકો નામ ભકતવત્સલ હૈ સો અપનેકો થોરેહીમેં કૃપા કરત હે સો વે નારાયણદાસ એસે કૃપાપાત્ર હુતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૫૯॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुन के सेवक एक क्षत्रांणी अकेली सीहनंदमे रहती तिनकी वार्ता.

સો વા ક્ષત્રાંણીકે શરી નવનીત પ્રિયાજી વિરાજેહે શરી ઠાકુરજી સાનુભાવહે સોવહવાઈ અકિંચન સેવા જવ કરી પહુંચે તવ સુતકાતે તામેં જો કછુ વઢતી આવે તાસોં નિર્વાહ કરે સો ઘરકે દ્વારે કાછિન તરકારી બેચન આવે તવશ્રી ઠાકુરજી મંદીરમેં તે પુકારકે કહે અરી અમુકીતરકારી વિકન આઈહે તુ લે એસે શરી ઠાકુરજી કહે તવ વહક્ષ-ત્રાણી સવભાંતિકી તરકારી લેહિસો કેતિકનો કાચી સમર્પે કેતિક રસોઈમેં છોંકિકે સમર્પે ઔર કબહું કાછિનકો શબ્દ શરી ઠાકુરજી ન સુને ઔર વહ કાછિન આગે નિકસિજાય તવ વહ વાઈ સામગ્રી કછુ લેન સકે તવ શરી ઠાકુરજી વાસો બહુત રારો કરે જૈસે લૌકિક લરિકા રારિ કરે તૈસે શરી ઠાકુરજી વા ક્ષત્રાંણીસોં ઝગરો કરે ઔર એક દિન કછુ પકવાન વાલભોગકો હોયન આયો તવ રોટી ઘીસો ચુપરીકે

રાત્રિકે લીએ ઢાંકી રાખી સો જવરાત્રી આધી ભઈ તબ શરી ઠાકુરજી બોલે વા ક્ષત્રાંણી વાહકો જગાઈ ઔર કહે જોહોં ભુખો હું તબવા વાઈને કહ્યો જો લાલજી પકવાન તો કછુ નાહીહૈ ઔર રોટી ઘૃતસોં ચુપરી ધરીહે તવ શરી ઠાકુરજી કહે જો ભલો રોટી હીલાઉ તવ વાઈને રોટી આગે આંનિ રાખી તબ શરી ઠાકુરજીને વાબાઈસોં કહ્યો જો તુ મોકો રોટીકી તુતરી કરીકે દે તવ વહવાઈ શરી ઠાકુરજી કે હસ્તમે લેકે કતરિ કતરી આરોગત જાય પાછે જળ પાંન કરીકે પોઢે પરીવા ક્ષત્રાણીકે મનમે બહુત ક્ષોઈ ભયો ઔર કહ્યો જો સવારે ઉધારે લાયકે પકવાંન કરી ધરોગી જો રાત્રિકો શરી ઠાકુરજીને ફીકી એકેલી રોટી આરોગી પાછે દુસરે દિન પકવાન કરી ધર્યો તવ રાત્રિકો શરી ઠાકુરજીને માગ્યો તબ પકવાન લેકે આગે ધર્યો તવશરી ઠાકુરજી આરોગે તબ કહ્યો જો અમુકી તેને પકવાન તો ધર્યો પરી મોકો પકવાન વીચરોટીકો તુતરી અતિ અદભુત સ્વાદ લાગી તબ વા ક્ષત્રાણીને કહ્યો જો મહારાજમે કહા કરૂં મેરે કોઈ કમાવાનહારો તો હૈ નાહી મે તો અકેલીહોં મોતે તોક વહુ કછુ હોય આવત નાહી તવ શરી ઠાકુરજીને વા ક્ષત્રાણી સોં કહ્યો જો તુ નિત્ય પકવાન કાહેકો કરતહૈ તુ મોકો રોટી ચુપરી કે ધરિ રાખ્યો કરી મોકો તો તેરી રોટી બહુત રૂચીતહૈ તાતે તુ સંકોચમતિ કરે હમકો તો તેરી રોટી ચુપરી બહુત સ્વાદ લાગતહે પાછે વહ રોટી કરી રાખતી સો શરી ઠાકુરજી આરોગતે વહ ક્ષત્રાણી શરી આચારજજી મહાપ્રભુનકી એસી કૃપાપાત્ર ભગવદીયહી તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લીખીયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥ ૬૦ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक दामोदरदास कायस्थ सेरगढके वासी तिनकी वार्ताहै.

સો તિનકે સેવ્ય ઠાકુર શરી કપુરરાયજીસો વહુત ગૌરસ્વરૂપ હુતો તિનકે પાસ શરી નવનિતપ્રિયાજી બેઠિતે સો એક સમે દામોદરદાસકી સ્ત્રી વીદબાઈ તાકે ઉદ્રમાં રહ્યો પાછે પ્રસુત ભઈ સો પુત્ર જન્મ ભયો સો ઘરકી વહુ બેટી સબ પ્રસુતકે કાંમકાજ કરન લાગી સો શરી ઠાકુરજી કી સેવામાં વિલંબ ભયો તબ વીરબાઈ પ્રસુતકમે તે વહુત કેહે જો કોઉ સેવામે ન્હાઉ શો ઠાકુરજીકી સેવામે અબેર હોત હૈ પરિ કોઉ ન્હાય

નાહી તબ શ્રી ઠાકુરજીને વીરબાઈસોં કહ્યો જો તુ સ્નાંન કરિકે સેવા ક્યોં નાહી કરત હૈ તબ વીરબાઈ પ્રસુતકમે તે ઉઠિકે શ્રી ઠાકુરજીસોં કહ્યો જો મહારાજ મેરીતો યહ વિવસ્થા હૈ તાતે મોકોતો સેવામે આ-વનો નાંહી પ્રસુતકામે હું અપરસ છુઈ જાયગી તબ શ્રી ઠાકુરજીને વીરબાઈસોં કહ્યો જો મોકોતો સેવામે વિલંબ હોતહે મોકો ઈતની અબાર ભઈહૈ ઔરકો ઉન્હાત નાંહી તાતે તુહી ન્હાઉ તબ વહ વીરબાઈ શ્રી ઠાકુરજીકે આગ્રહતે ઉઠિ કે પ્રસુતકામે તે ન્હાઈકે કાછ દેકે શ્રી ઠાકુરજી કો સેવા કરિકે પાછે ભોગ સમર્પ્યો પાછે સમયાનુંસાર ભોગ સરાયકે અનોસર કરિ કે આપ ભોજન કરિકે ખાટમે સોય રહી શ્રી ઠાકુરજી કી આગ્યા સોં સેવા કીની સો એસે ચાલીસ દિનતાંઈ નિત્ય કરતી તબ શ્રી ઠાકુરજીને કહ્યો જો તેને મેરી આગ્યા હુ માની ઔર એહ માર્ગકી રીતિહુ રાખી તાતે શ્રી ઠાકુરજી બહુત પ્રસન્ન ભયે તબ ચાલીસદિન વીતે તબ સુદ્ધ સ્નાંન કરકે સેવા કરન લાગી પહલે કે પાત્ર વસ્ત્ર સબ અપરસ દુરિ કીનિ ઔર દુસરે સબ નયે મગવાએ પાછે ભલીભાંતિ-સોં સેવા કરન લાગી તાતે વહ વીરબાઈ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ-નકી એસી કૃપા પાત્ર ભગવદીયહી તાતે ઈનકી વાર્તા અબ કહાં તાંઈ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ૬૧ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक स्त्री पुरूष दोउ क्षत्री हुते तिनकी वार्ता.

સોવે સ્ત્રી પુરૂષ દોઉજને સીહનંદમે આય રહે સો વહ ઘર નિપટ છોટો હુતો તાતે શ્રી ઠાકુરજી તા સમે બેઠિ તે સો આધી કોઠરીમે તો રસોઈ કરતે ઔર આધી કોઠરીમે રહતે ઔર સૈયાકો ઠૌર ન હુતી તાતે એક વાંસકો મેડા કરિ રાખ્યો હુતો તાકે ઉપર શ્રી ઠાકુરજી પોઢ-તે ઔર આપ સ્ત્રી પુરૂષ દોઉજને રાત્રિકો આગનમે સોય રહતે એ-સે કરત તબ ચાતુરમાસકે દિન આએ તબ મેહ બરસતો તોઉ વે આંગનમે સોય રહતે પરિ ભીતર ન સોવતે તબ શ્રી ઠાકુરજી ભીતરસોં બોલતે જો અરે અમુકા અમુકી હો તુમ ભીજત ક્યોં હો ભીતર ક્યોં નાહીં સોવત હો બાહિર કાહેકો પોઢે ભીજત હો તાતે તુમ ભીતરે આવો ઔર હમતો ઊંચે મેડાપર હૈં તુમ નીચે ક્યોં નાંહી સોવતહો તબ વા ક્ષત્રાંણીને કહ્યો જો મહારાજ તુમતો ઊંચે મેડા ઊપર

પોઢતહો ઔર મે નીચે કૈસે સોઊં તબ શ્રી ઠાકુરજી પ્રસન્ન હોયકે કહેં જો કછુ બાધક નાહી તુમ કછુ સંકોચ મતિ કરો હમ તુમ તેં પ્રસન્ન હોયકે કહત હૈં વાતે તુમ ભીતર ખુશીસોં સોયરહો પાછે તબ વે દોઉજને ભીતર સોવન લાગે પરિ એસી ભાંતિસોં સોવતે મતિ કહું સ્વાસ વાજે એસે સાવધાનીસોં સોવતે સોવે સ્ત્રી પુરૂષ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥૧॥ વૈ૦॥ ૬૨ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक सुतार कारीगर अडेलमें रहते तिनकी वार्ताहै.

સો ઉન સુતાર ઉપર શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ બહુત કૃપા કરતે વા સુતાર કે એસોં નેમ હુતો જો શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે દર્શનબિના એકદિના નરહતો તાતે વહ સુતાર સબ ઘરકો કામકાજ છોડિકે નિત્ય શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો આવતો તબ ઘરકે મનુષ્ય ઘરકો બહુત દુખ પાવતે તાકેલીએ શરી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ વા સુતાર કે ઘર પધારતે વાસોં શરી આચારયજી મહાપ્રભુ વહુત વાર્તા કરતે ઔર શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકી માતા ઇલામાગારૂજી સો શરી આચારયજી મહાપ્રભુનસો બહુત ખીજતી ઔર કહે જો તુમ એસે અનુચિત ક્યો કરતહો એસે ઉચિત નાહી એસે કહકે ઇલમાગારૂજી બહુત રિસ કરતી પરી શરી આચારયજી મહાપ્રભુ ચોથે પાંચમે દિન તો પધારતે એસી કૃપા શરી આચારયજી મહાપ્રભુ વા સુતાર કે ઉપર કરતે સો વહ સુતાર શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકો એસો કૃપા પાત્ર ભગવદીયહો તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લીખીયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૬૩॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक एक क्षत्री हुतो ताको अंन्य मार्गी यकोसनेह हुतो.

સો વા ક્ષત્રીસોં અંન્ય માર્ગીયકો સ્નેહ હુતો સો એકદિન વહક્ષ-

સો અંત્ય માર્ગીયકે ઘર ગયો તબવા ક્ષત્રીસેં કહ્યો જો તુમ આજ યહાંઈ પાક કરિયો તબ વાકે આગ્રહતે વાક્ષત્રી બૈશ્નવને પાક ઉહાંઈ કીયો તબ પાક કરીકે વા અંત્ય માર્ગીય ઠાકુરકે આગે શ્રીનાથજીકો નામ લેકે ભોગ સમર્પ્યો પાછે સમયાનુ સાર ભોગસરાય વાકો પ્રસાદ દીયો પાછે આપને લીયો પાછે વહાંઈ વિશ્રામ કીયો સો નિદ્રાવસ ભએ તબવા અંત્ય માર્ગીયકે સેવ્ય સ્વરૂપને સ્વપ્નમે કહ્યો જો આજ તો હમ ભુખે રહે તબ વા અંત્ય માર્ગીયને કહ્યો જો તુમકો તો વા વૈસ્નવને પાક ભોગ સમર્પ્યોહે ઔર તુમ ભુખેકૈસે રહિ ગએ તબ ઉનકે સેવ્ય શ્રી ઠાકુરજીને કહ્યો જો વહતો શ્રી નાથજી આપ આરોગેહે હમકો તો શ્રી નાથજીને ઉહાં તે દુરી કીયો તબ વહ અંત્ય માર્ગીયકો મિત્ર સો- યોહો તાકો જગાયો તબ વહ જાગ્યો તબ સબ સમાંચાર કહે તબ વા ક્ષત્રીને કહ્યોજો મે તો સેં કેતીકવાર કહ્યો જો તુ શ્રી આચાર્યજી મ- હાપ્રભુનકો સેવક હોઉ સોયાહીકુ લાગે હમારે પ્રભુજી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો કૃપાતે સેવક કે હાથકો આરોગતહે પાછે વહ અંત્ય માર્ગીયસબ કુટંબ સહિત શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી સરણ આયો સબ સેવક ભએ પાછે વાકે સ્વરૂપકો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને પંચાંમૃત સેં સ્નાંન કરવાયો પાછે પાટ બૈઠારેતા પાછે ભોગ સમર્પ્યો સમયાનુ સાર ભોગસરાયકે સબ વૈસ્નવનકો બુલાય મહાપ્રસાદ લિવાયો પાછે વહ અંત્ય માર્ગીય શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા ભલીભાંતિ સેં કરન લાગ્યો પાછે વહ ક્ષત્રી ભલો વૈસ્નવ ભગવદીય ભયો વા ક્ષત્રી વૈસ્નવકે સંગતે ભલો ભગવદીય ભયો તાતે સંગ કરનો તો ભગવદીયકો કરનો વહ ક્ષત્રી વૈસ્નવ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો એસો કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઈનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥ બૈશ્નવ ॥૬૪॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक लघु पुरुषोत्तमदास क्षत्री तिनकी वार्ताहै.

સો વે લઘુ પુરૂષોત્તમદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો તથા શ્રી નાથજીકો એક સારજાનતે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો સ્વરૂપ સાક્ષાત પુરૂષોત્તમ કરી જાનતે લઘુ પુરૂષોત્તમદાસકી શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ઉપર વડી આ શક્તિ હુતી તાતે શ્રી મહાપ્રભુજી લઘુ પુરૂ- ષોત્તમદાસકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન રહતે લઘુ પુરૂષોત્તમદાસ દુસરો સ્વરૂ-

પ જાનતે નાહી શરી ઠાકુરજીકો તથા શરી મહાપ્રભુજીકોં એક જાનતે વે લઘુ પુરૂષોત્તમદાસ એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનિકો વાર્તા કહાંતાંઈ લિખ્યિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥૬૫॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक कविराज भाट तिनकी वार्ताहै.

સો વે કવિરાજ ભાટ બ્રાંહ્મણ હુતે સોતીનીભાઈ હુતે સોતીન્યો ભાઈ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદી ભએ ઉનકો નામ સમર્પણ કરવાયો પાછે શરી નાથજીકે સન્નિધાંન વહુત કવિત્ત પઢે નએ નએ કવિત કરકે શરી નાથજીકે સન્નિધાંન કવિત સુનાવતે પાછે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે કવિત વહુત કીએ તાતે શરી આચારયજી મહાપ્રભુ કવિરાજ ભાટ કે ઉપર વહુત પ્રસન્ન રહતે સો વે કવિરાજ ભાટ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપા પાત્ર ભગવદીયહે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખ્યિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥ ૬૬ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक गोपालदास टोराके वासी तिनकी वार्ताहै.

સોગોપાલદાસકે કીએ છંદ બહુતહે સો ગોપાલદાસકી શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ઉપર વહુત આસક્તિ હુતી સો એક સમે ગોપાલદાસ અડેલ આએ સો દુસરે દિન શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો જન્મ ઉત્સવ હુતો સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ માંડે પૂજાકો બેઠે હુતે તા સમે ગોપાલદાસને એક નયો છંદ કરિ કે ગાયો સો પદ ॥ રાગ વિલાવલ ॥ માધિ માસ ભરિ વૈશાખ શ્રી બલ્લભ હરિ જન્મ લયો ॥ યહ સુનિ કે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ બહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે ગોપાલદાસને બહુત છંદ કાયે સોવે ગોપાલદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વારતા કહાં તાઈ લિખ્યિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥ ૬૭ ॥

अथश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक जनार्दनदास चोपडा क्षत्री तिनकी वार्ता लिख्यते.

એક સમે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ શરી નાથજી દ્વાર પધારે હુતે પાછે શરી ગોકુલ આએ તબ જનાર્દન દાસને શરી મહપ્રભુનકો દર્શન કીયો તવ કહ્યો જો યે સાક્ષાત પુરન પુરૂષોતમ હૈં ઇશ્વર હે તવ જનાર્દન દાસને વીનતી કીની જો મહારાજ મોકો સરણ લીજીએ તવ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને જનાર્દન દાસકો આગ્યા દિની જો સ્નાંન કરિકે આઉ તવ જનાર્દનદાસ સ્નાંન કરિ કે આયો ઔર દંડોત કીની ઔર વીનતી કીની જો મહારાજ મોકો નાંમ સમર્પણ કરવાઇયે તવ આચારયજી મહાપ્રભુનને શરી નાથજીકે સંન્નિધાંન જનાર્દનદાસતો સમર્પણ કરવાયો પાછે શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકી કૃપા પાત્ર તે જનાર્દનદાસ ભલો ભગવદીય ભયો સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ જનાર્દનદાસકે ઉપર વહુત કૃપા પાત્ર કરતે યે જનાર્દનદાસ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે સો ઇનકી વારતા કહાં તાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈશ્નવ ॥ ૬૮ ॥

अथश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक गडुस्वामी सनोडिया ब्राह्मण तिनकी वार्ताहै.

સોવે ગડુસ્વામી આપ સ્વાંમી કહાવતે સો એક સમે શરી આચારયજી મહાપ્રભુ વૃંદાવનમે પધારે હુતે તબ ગડુસ્વાંમીકો આગ્યા ભઈ શ્રી ઠાકુરજીને કૃપા કરિકે રાત્રિકો સ્વપ્નમે જનાયો જો સવારે શરી આચારયજી મહાપ્રભુ ઇહાં પધારેગે સોતુ ઇનકી સરણ જઇયો તુ સેવક હુજિયો તવ શરી આંચારયજી મહાપ્રભુ આપ સવારે પધારે તવ ગડુસ્વાંમી સ્નાંન કરિકે જહાં શરી આચારયજી પધારે હુતે તહાં ગએ તવ જાયકે ગડુસ્વાંમીને દંડોત કીની ઔર વીનતી કરિ કે કહ્યો જો મહારાજ મોકો સરણ લીજીએ તવ શરી આચારયજી મહાપ્રભુ મુસિકાય કે કહે જો તુમતો આપ સ્વાંમીહો તુમકો સેવક કૈસે કરિયે તબ ગડુસ્વાંમિને શરી આચારયજી મહાપ્રભુનસો વીનતી કીની જો મહારાજ મોકો ભગવદ આગ્યા ભઇહે જો તુ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકી સ-

રણુ જાઇઓ તાતે મહારાજ મોકો સરણ લીજીએ તબ શરી આચાર્ય્ય જી મહાપ્રભુનને ગડુસ્વામીકો નામ દીયો પાછે નિવેદન કરવાયો તવ પાછે ગડુસ્વામીને જો શેવક કીએ હુતે તિન સવનકો શરી આચાર્ય્ય જી મહાપ્રભુન પાસ નાંમ દિવાયો પાછે વે ગડુસ્વાંમી વડે ભગવદીય ભએ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ ગડુસ્વાંમી કે ઊપર વહુત પ્રસન્ન રહતે શોવે ગડુસ્વાંમી એશે ભગવદીય હે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥ વૈશ્નવ ॥ ૬૯॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक कन्हैयां सालक्षत्री तिनकी वार्ताहै.

સો ઉન કન્હૈયા સાલક્ષત્રીકિ ઉપર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ વહુત પ્રસન્ન રહતે બડી કૃપા કરતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને આપ કૃપા કરિકે અપને ગ્રંથ કન્હૈયા સાલકો પઢાએ સોઈ ગ્રંથ કન્હૈયા સાલકે પાસતે શ્રી ગુસાંઇજીને પઢે સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે સવસ્વરૂપ ભએ સો વે કન્હૈયા સાલક્ષત્રી શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૭૦ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक नरहरदास गोडीया तिनकी वार्ताहै.

સો એકદિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને નરહરદાસકે ઘર શરી મદનમોહનજી પાટ વૈઠારે હુતે સો શરી મદનમોહનજીકી સેવા નરહરદાસને નીકી ભાંતિસોં કીની પાછે સરીર જવ પરચો તવ સેવા ન હોવ આઈ તવ નરહરદાસને શરી ઠાકુરજી શરી ગુસાંઇજીકે ઘર પધરાએ સો શરી ગુસાંઇજી શરી રઘુનાથજીકે ઘર પધરાએ સો શરી ગોકુલચંદ્રમાજીકેપાસ જુદે વૈઠત હે ત્યારે સિંગાસન ઉપર વિરાજતે સો શરી ગુસાંઈજી નરહરદાસકે ઉપર વહુત પ્રસન્ન ભએ વે એસે ભગવદીય હે ઓર નરહરદાસને અપને મનમે વિચારી જો શ્રી ઠાકુરજી કહૂં ન સુખ પાવેંગે શ્રી ગુસાંઇજીકે ઘર સુખ પાવેંગે શ્રી ગુસાંઈજીકે એસે પરમકૃપાપાત્ર ભગવદીય હે સો ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૭૧ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक वादरायणदास तिनकी वार्ता लिख्यते.

સો વાદરાયણદાસ ઔર ઉનકી સ્ત્રી મોરવીમે રહતે સો વાદરાય
ણદાસકો પહલો નાંમ બાદા હુતો સો એક સમે આછે ભટ્ટ દ્વારિકા
શરી રણછોડજીકે દર્શનકો જાત હુતે સો મોરવીમે રાત્રિકો વસે સો
વાદરાયણદાસને ઉનકો રાખે તબ વાદરાયણદાસને ઉનપાસ નામ પાયો
પાછે આછે ભટ્ટકેપાસ શરી ભાગવત શ્રવણ કીયો તવ શરી ભાગવત
સંપૂરણ કરિકે વાંદરાયણદાસતે વિદા હોયકે આછે ભટ્ટદ્વારિકા શરી
રણછોડજીકે દર્શનકો ગયે તવ કિતનેકદિન પાછે શરી આચાર્યજી મહા-
પ્રભુ આપ દ્વારિકા શરી રણછોડજીકે દર્શનકો પધારે હુતે તવ મોરવીમે
ઉતરે સો વાદરાયણદાસ ઔર ઉનકો સ્ત્રી દોઉ જનને શરી આચાર્યજી
મહાપ્રભુનકે પાસફેરિકે નામપાયો પાછે સમર્પણ કીયો પાછે શ્રીઆચાર્યજી
મહાપ્રભુ આપ મોરવીમે દિન દોય રહેતા પાછે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ
આપ શ્રી રણછોડજીકે દર્શનકો પધારે તવ વાદરાયણદાસ ઔર ઉનકી
સ્ત્રી શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સંગ ગયે તવ દોઉ સ્ત્રીપુરૂષ શરી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી સેવામે રહે સો ઉન દોઉનને એસી સેવા કીની
જો શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ઉનકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભયે તવ
યાકો નામ પહલે વાદા હુતો સો શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને યાકો
નામ વાદરાયણદાસ ધરયો તા પાછે શરી આચારયજી મહાપ્રભુ દ્વારિકા
સોં ચલે તબ વે દોઉ દોનાંજને શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે સાથ
ગયે સો મોરવીલાં સાથ આયે પાછે શરી આચારયજી મહાપ્રભુતે
આગ્યા માંગિકે મોરવીમે રહે પાછે શરી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ
શરી ગોકુલ પધારે વે વાદરાયણદાસ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે
એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઈનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ પ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈ० ૭૨

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक सद्दुपांडेमानिक चंदपांडे इनकी स्त्री तथा नरोवेटी आन्योरमे रहत हुते.

સો જબ શરી આચારયજી મહાપ્રભુ પ્રજકી પરીકૃમા કરત આર
ખંડમે પધારે તવ શરી નાથજીને શરી આચારયજી મહાપ્રભુન સોં કુ-

હ્યો જો તુમ મેરી સેવાકો અજાવે: વ્રજમે શરી ગોવર્દ્ધન પર્વતહે તહાં
હમતીન દમનહે દેવ દમન નાગદમન ઈંદ્ર દમનતિનકે મધ્યમે હમ દેવ
દમનહે સો દેવદમન મેરો નામહેં સદુપાંડેકો વડોભાઈ માનિકચંદ
પાંડેહે તહાં હમ પ્રગટ ભએહેં તવ શરી આચારજજી મહાપ્રભુ પરીક્રમા
ઝારખંડમે રાખીકે વૃજકો પાઉ ધારેસો સેવક હુ પાંચસાત સાથહે દામો-
દરદાસ હરસાંની કૃસ્નદાસ મેઘન રામદાસજી માધોદાસ પ્રભૃત ઇત્યાદિક
શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક સબ આત્યોરમે આએસો સંધ્યા
સમે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ સદુપાંડેકે ઘર પાઉ ધારેસો એક
બડો ચોંતરા સદુ પાંડેકે ઘરકે દ્વારે હુતો તાકે ઉપર શરી આચારચ-
જી મહાપ્રભુ વીરાજે તવ સદુપંડેને શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુ
નસોકહ્યો જો સ્વામી કછુ ખાઉગે તવ શરી આચારચજી મ-
હાપ્રભુનને કહ્યો જો હમ તો કછુ ન ખાંઇગે તવ કૃસ્નદાસ મેઘનને
કહ્યો જોયેતો અપને સેવક કે હાથકો લેતહેં વિના સેવક તાયે કાહુકે હાથ
કો લેત નાહી ઇતનેમે શરી ગોવર્દ્ધન પર્વતતે શરી નાથજી પુકારે જો નરો
મેરો દુધ લાઉ તવનરોને કહી જો મહારાજ આજ તો હમારે પાહુને
આએહે તાતે દુધ નાહી તબ શરી નાથજીને કહોજો તેરે પાહુને આ-
એહે સોતોભલી ભઇ હમ કહા કરે પરિમેરો દુધતો લાઉ તવનરો બોલી
જો વારી લાલભાઈ તવનરો કઠોરા ભરીકે લે ગઇ શરી નાથજીકો પાયો
તવ શરી આચારચજી મહાપ્રભુનને દામોદરદાસ સોં પૂછોજો દમલાતે
કછુ સુન્યો તવ શરી આચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યહ શબ્દ
ઔર ઝારખંડકો શબ્દ એક મિલતહે સોએસો જાન્યો પરતહે જો ઇહાંઇ
પ્રગટેહે સવારે ચલેગે તવ ઇતનેમે નરો દુધ પાયકે આઇ તવ શરી
આચારચજી મહાપ્રભુનને નરોસોં પુછો જો તુ કહાં ગઇ ઔર કહાલે
ગઇ હુતી તવનરો બોલીજો રાજ દેવદમનકો દુધ પાય આઇહો તવ-
નરોપે માંગ્યો જોયામે દુધહે તવનરોને કહ્યો જો રંચકહે તવ શરી આ
ચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જોયામે તે બચ્યોહે સો હમકોદે તવનરો
બોલી જો મહારાજ ઘરમે વહુત દુધહે તવ સહુ પાંડેને શરી આચા-
રયજી મહાપ્રભુનસોં વીનતી કીનીા જો મહારાજ મહારે આપજીતે અવ
હમકો નામ દીજીયે તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે માંનિકચંદ તથા
સદુ પાંડે તથા ઇનકી સ્ત્રી તથા નરોયે સવ સેવક ભએ ઉનકે ઉપર
આપને હાથ ફેરયો ઔર નાંમ દીયો તાપાછે વહ દુધ લીયો પાછે ઉ-
નકે હુ ઘરકો દુધ દહી સવ અંગીકાર કરો સો વે ભલે ભગવદીયહે તવ
શરી આચારચજી મહાપ્રભુનને સદુ પાંડેસો પુછો જો કહો પાંડે ઇહાં
ઉપર દેવદમન પ્રગટ ભએહેં સો કોન ભાંતિસોં પ્રગટ ભએહે તિનકો પ્રા-
ગટ્ય તુમ હમસોં કહોસો શરી આચારયજી મહાપ્રભુ તો આપ સાક્ષાત

ઈશ્વરહે આપહી કરતહે ઔર આપહી મુક્તહે સો કાહેતે જો આ-
પજીનકે ઉપર કૃપા કરી વેકે લીએ તવ સદુપાંડેને શરી આચારજજી
મહાપ્રભુન સો કહ્યોજો મહારાજ એક હમારે ગાંમકો વાલ હુતો સો
સવ ગાંમકી ગાયનકો ચરાવતો સો સવ પ્રકાર સદુપાંડેને શરી આચા-
રજજી મહાપ્રભુનકે આગે કહ્યો સો સવ શરી આચારજજી મહાપ્રભુ
નને સુન્યો સો શરી આચારજજી મહાપ્રભુ આપતો પુરન પુરૂષોત્તમહેં
આપહી કરતહેં સો વે સદુપાંડે તથા માનિકચંદ પાંડે ઔર સવ શરી
આચારજજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે જીનકે પાસ-
તે શરી આચારજજી મહાપ્રભુ તથા શરી નાથજી જો ચહિયેસો માંગિ-
લેતે ઔર આપજીનકે ઘર પધારતે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

ઔર એકદીન શરી નાથજી ઇનકે ઘર દુધ પીવનકો સોનેકો કટો-
રાલે આએ તવ શરી નાથજીને નરોસો કહ્યો જો દુધ લાઉ તવ ન-
રોતો વા કટોરામે દુધ ડારત જાય ઔર શરી નાથજી આપ આરોગત
જાય સો દુધ પીકે શરી નાથજી આપતો પધારે ઔર કટોરા ઉહાંઇ
ભુલિ આએ તવ સવારે ભએ પાછે મંગલા આરતી કે સમે ભીતરિયા
ને દેખોતો મંદિરમેં કટોરા નાહી તવ ઇતનમેં નરો કટોરા લે આઈ
ઔર કહ્યો જો યહ કટોરા લેઉ રાત્રિકો લરિકા ભુલી આયોહે તવ સ-
વજને બહુત પ્રસન્ન ભએ વહ નરો એસો ભગવદીયહી.

॥વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥

ઔર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો શ્રીનાથજીને કહ્યો
જો મોકો ગાય મગાય દેઉ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને દામોદર
દાસ હરસાંનીસોં કહ્યો જો શ્રી નાથજીને ગાયન કે લીએં આગ્યા
દીનીહૈં સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને અપને હસ્તસો છલ્લા સુવ-
ર્ણકો દીનો ઔર દામોદરદાસ હરસાનીસોં કહ્યો યાકે દાંમનકી ગાય લે
આવો તવ દામોદરદાસને વહ છલ્લા સદુપાંડેકો દીનો ઔર કહ્યો જો
યાકો વેચિકે યાકે દાંમનકી ગાય લે દેઉ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને
ગાય મગાઈહૈ તવ સદુપાંડેને કહ્યો જો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ
આપ ગાયનકો કહા કરગે તવ દામોદરદાસને કહ્યો જો શ્રી નાથજીને
શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન સોં ગાય મગાઇહૈ તાકે લીએ ઉનને કહી
તવ સદુપાંડેને કહ્યો જો મેરે ઇહાં ગાયહૈં સોકો નકહેં વે ઉતો શ્રી
આચારજજી મહાપ્રભુનકોહે જો ચહિયે સો લીજીયે તવ દમોદરદાસને
કહ્યો જો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકી એસી નાહી આગ્યાહે તાતે
યાકો વેચિકે ગાય લે દેઉ તવ સદુપાંડેને વહછલ્લા વેચિકે તાકી ગાય દે-
યલે દીનો સોદોઉ ગાય શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને શ્રી નાથજીકો સ-

મપી પાછે દસ ગાય સદુપાંડેને શ્રીનાથજીકી ભેટ કીની પાછે સબ વૈ-ષ્ણવનકો ખબરભઈ જો શ્રીનાથજીને ગાયનકે લીએ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસોં આગ્યા કરીહે સો વૈષ્ણવનને ગાય પઠાઈ કાહુને દોય કાહુને ચારિકાહુને દસ પઠાઈ એસે કરત દોકસે કે આસરે ગાય ભે-લી ભઈ સો શ્રીનાથજીકો ગાય બહુત પ્રિયહે તબ તે શ્રીનાથજીકો નામ ગોપાલ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને ધર્યો તબ શ્રી ગુસાંઈજી-ને ગોપાલ નામસોં ગોપાલ પુરગામ વસાયો તાહીતે સુરદાસજીને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે પ્રગટ ગોપાલ નામકી એહે પ્રથમ ગાયસુરે ગા-યો સો વે સદુપાંડે તથા નરોસવકોઉ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે સો ઈનકી વાર્તાકો પાર નાહી તાતે ઈનકી વાર્તા કહાંતાંઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥ વૈષ્ણવ ॥૭૩॥ સંબંધ ॥૧૪૬॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक नरहरदास सन्यासी तिनकी वार्ता है.

સો એક બેના કોઠારી હુતો તાને પ્રથમ નરહરદાસ સન્યાસી કે પાસ નામ પાયો હુતો સો એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ દ્વારિકા પધારે હુતે તબ નરહરદાસ સન્યાસી ઔર બેના કોઠારી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે સાથ હે સો દ્વારિકા ગએ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન આપ નરહરદાસ સન્યાસી કે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભએ તબ નરહરદાસ સન્યાસીને બીનતી કીની જો મહારાજ મેરે ઉપર કૃપા ક-રિયે તો મેં પ્રાર્થના કરતહોં તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ મુસિકાયકે ચુપ કરિ રહે પાછે કહે જો કહા પ્રાર્થના કરત હે તબ નરહરદાસ સ-ન્યાસી ને કહ્યો જો મહારાજ બેના કોઠારી કો સરણ લીજીએ તબ શ્-રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કૃપા કરિ કે નામ સુનાયો નિવેદન કરવા-યો પાછે વે નરહરદાસ સન્યાસી કે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભએ સો વે ન-રહરદાસ સન્યાસી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુન કે એસે કૃપાપાત્ર ભ-ગવદીય હે તાતે ઇનકી વારતા કહાંતાંઈ લિખિયે ॥ **વાર્તા પ્રસંગ ॥૧ વૈષ્ણવ ॥ ૭૪ ॥ સંબંધ ॥ ૧૪૭ ॥**

अथश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक गोपालदास जटाधारी श्रीनाथजी

की खवासी करत हुते.

સો શ્રીનાથજી ઉનસો સાનુભાવ હુતે ઔર ગરમી કે દીનમે
શ્રીનાથજીકો ભોગ આવતો તબ ગોપાલદાસ આપ નેત્ર મુદી કે પંખા
કરતે તવ રાત્રિકો શ્રીનાથજી જગમોહનમે પોઢતે તહાં ગોપાલદાસ ઠાડે
હોય કે આંખિમુંદિકે પંખા કરતે ચારિ પહર ઠાડે રહતે પરિ દેહ આ
લસ કછુ બાધ ન કરતો રાત્રિ કે વિષે શ્રીઠાકુરજી કે શ્રી સ્વામિજી કે
બચન સુનતો તબ આપ શ્રી મુખતે કહતે જો ગોપાલદાસ આંખિ ખો
લ દેઉ તરો પરદા કૈસો તબ ગોપાલદાસ કહતે જો મહારાજ મોકો શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી આગ્યા નાહિ તાતે મેં કયો કરી ખોલો તબ
કવહુ શ્રીનાથજી અપને શ્રી હસ્ત સોં ગોપાલદાસ કે મુખમેં મેલતે ઐ
સી કૃપા કરતે તવ ઐશે કરત કિતનેક દિન વીતે તવ એક દિન ગોપા
લદાસને વિનતી કરી કે કહ્યો જો મહારાજ મોકો પ્રથવી પરિક્રમા કરિ
વેકી આગ્યા દીજિએ મેરો મનોરથ પ્રથવી પરિક્રમા કરીવેકો હૈ તબ
શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો અવશ્ય કરિયે પાછે ગોપાલદાસ
આગ્યા માંગિ કે પ્રથવી પરિક્રમાકો ગએ તવ ઔર વૈષ્ણવનને કહ્યો જો
મહારાજ ઐસે કૃપાત્રકો ઐશો મનકયો કર હોય તવ શ્રી આચાર્યજી
મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યહ ગયો તો હૈ પરિજાય શકેગો નાહિ મજલિ દોય
ચારિ જાયગો તબ યાકો વિરહ હોયગો તાવિરહ કરિ કે યાકી દેહ છુટેગી
તબ સબ વૈષ્ણવનને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો વીનતી કીની જો મહા
રાજ ઇનકી દેહ યા ભાંતિ કયો પડે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો
જો મહદ અપરાધ ઇન શ્રી ઠાકુરજીસોં વિગાડી તાકો નામ મહદ અપ
રાધ કહિયે ઇનિસોં એક મહદ અપરાધ પડ્યો હૈ તાસોં ઇનકી યહ ગતિ ભઈ
તબ સબ વૈષ્ણવનને પુછો જો મહારાજ ઇનકી દેહ યા ભાંતિસોં પડે
તો સહી પરિ મહદ અપરાધ કાહેસોં કહિયતુ હૈ તવ શ્રી આચાર્યજી
મહાપ્રભુનને કહી જો યહ ગોપાલ પહલે શ્રીનાથજી કે બાગકી રખવારી
કરતો સોં એક શ્રી ઠાકુરજીકો સેવક બ્રાહ્મણકો લરિકા હુતો સો રાત્રિ કો
વા બાગમે તે ફુલ ચુરાય કે લે જાતો સો એકદિન ગોપાલદાસને વાકો
પકરયો સો વહ ભાજ્યો સો અપને મંદિરમે દુવક્યો સો ગોપાલદાસને
જાય કે વાકે મુક્કી મારી સો વાત અબ શ્રી ઠાકુરજી કો સુધિ ભઈ જો
યાકો મહદ અપરાધ પરયો હૈ તાતે પ્રથવી પરિક્રમાકી ઇચ્છા ભઈ હૈ સો
ગોપાલદાસ પાંચ ચારિ મજલ ગયો પાછે વિરહ ભયો સો વિરહ કરિ કે ગોપ
દાસને દેહ છોડિ તવ યહ વાત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને સુની તબ
અપને શ્રી મુખતે કહે જો ગોપાલદાસ કે પરલોકમે તો હાનિ નાહી
જો યહ શ્રીનાથજી કે ચરણન પાસ પહુંચ્યે તાતે ભગવદીયકો સર્વથા
વિગાડ ન કરનો ભગવદીયકો વિગાડ કરે તો યા ભાંતિસોં હોય ભગવદી

य के बिगाडे ते गोपालदास की यह गति भई वे गोपालदास श्री आचार्यजी महाप्रभुन के ऐसे परमकृपापात्र भगवदीय हे तातें इनकी वार्ता अब कहां तांई लिखिये ॥ वार्ता प्रसंग ॥ १॥ वैष्णव ७५

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक कृष्णदास ब्राह्मण तिनकी वार्ता

सो वे कृष्णदास एक गाममें रहते परि अकिंचन रहते सो एक समे वैष्णव दस पंद्रह मिलके श्री आचारजजी महाप्रभुनके दर्शनको अडेल जात हुते सो जा गांममे कृष्णदास रहते ता गांममें आए सो कृष्णदास के घर आये तब कृष्णदासतो घर हुते नाही कछु कार्यार्थके लीए कोस तीन उपर,गए हुते और कृष्णदासकी स्त्री घर हुती तब वा स्त्रीने उन वैश्नवनको साष्टांग दंडोत कीनी श्री कृष्न स्मरन कहि बहुत आदर सन्मान करिके अपने घरमे बेठारे पाछे मनमे विचारे जो अब कहा करिये तब सुधि आई जो वह वनिया नित्य टोक करत है जो तु मोसों मिलि तु मांगेगी सो दउँगो सो आज वासो सीधो सामग्री लाउं एसे विचार के स्त्री चली सो ॥ वनियांकी हाटपै गई तब वा वनियांने टोकी तब वा वनियांसो स्त्रीने कही जो मेतो सों कालि मिलोंगी तु मोको आज सोदा चहियतहै सोदे तब वा बनियांने कह्यो जो तु मोसों कोल करे तो मे मानुं तब वा स्त्रीने वासों कोल करि दीनो तब वा स्त्रीको सीधो सामग्री चहियत हुतो सो दीनो तब लेके घर आई तब घर आय के रसोई करी श्री ठाकुरजीको भोग समर्प्यो समयानुं सार भोग सराय अनोसर करिके पाछे वैश्नवनको महाप्रसाद लिवायो तब वैष्नवनने महाप्रसाद भली भांतिसो लीनो पाछे कृष्नदास घर आए तब सब वैष्नवनसों मिलि दंडोत करी के भीतर गए तब स्त्री सों कह्यो जो कहा अबरिहे वैश्नवनको प्रसाद लिवाइये तब स्त्रीने कह्यो जो प्रसादतो लिवायो है तब कृष्नदासने कह्यो जो सीधो सामग्री कहां ते लाई कहा प्रकार कीयो तब जो प्रकार कीयो हुतो सो सब कह्यो और कह्यो जो यह बनियां मोसों नित्य टोको करतो जो तु मोसों एक दिन मिलि तु कहेगी सो देउगो तब आजवासो कोल करिके सीधो सामग्री लाईहो तब कृष्नदास वा स्त्रीके उपर वहुत प्रसन्न भए पाछे स्त्री पुरुष दोउजनेनने सीरो महाप्रसाद लीयो पाछे कृष्नदास वैष्नवके पास आय बैठे सबरी रात्र भगवद वारता करत वीती जब सवारो भयो तब सब वैश्नव विदा होयके चले तब कृष्नदास घोरीसी दुर प॰

કુંચાવન ગયે પાછે આપ ઘર આય સ્નાંન કરિ શરી ઠાકુરજીકી શેવા
કરિ કે બ્યાવૃતકો ગએ પાછે વા સ્ત્રીને રશોઇ કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો
ભોગ સમર્પ્યો ભોગ સરાય અનોસર કરિ મહાપ્રસાદ ઢાંકી ધર્યો તબ
કૃષ્નદાસ ઘર સાંઝકો આએ તબ વહી સીરો મહાપ્રસાદ દોઉજનેનને
લીયો તબ કૃષ્નદાસને અપની સ્ત્રીશોં કહી જો તુમને કાલિ વા વનિયાં
શો કોલ કીયો હુતો શો વહ વનિયાં એડો દેખત હોયગો તાતે વાકો કોલ
પૂરો કરિયે તો ભલોહૈ તવ વહ સ્ત્રી ઉબટનો કરી ન્હાયકે સ્ત્રી જનકે
સિંગાર હોત હૈં શો સવ કરિ કે વહ સ્ત્રી ચલી શો વર્ષાકે દિન હુતે શો
મેહ બરસી ગયો હુતો શો માર્ગમે કિચ ભઈ હુતી તાકે લીએ કૃષ્નદા-
સને અપની સ્ત્રીશોં કહી જો તુ મેરે કાંધેપૈ વૈઠલે મે પહુંચાય આઉં
માર્ગમે કીચ બહુત ભઇહૈ તેરે પાય કીચમે ભરિ જાયગે તો વહ વનિ
યાં દેખિકે તેરો અનાદર કરેગો તબ વા સ્ત્રીકો અપને કાંધે ઉપર ચઢાય
કે લે ચલે શો વા વનિયાંકી હાટકે આગે ઉતાર દીની તવ વા સ્ત્રીને
વા બનિયાંકો હેલા પારિકે કહ્યો જો કિવાડ ખોલી તવ વા વનિયાંને
કિવાડ ખોલી દીને ઔર વા સ્ત્રીશો ભીતર લીની તવ વહ વનિયાં પાય
ધોય વેકો પાંની લે આયો ઔર કહ્યો જો પાય ધોય તવ વા સ્ત્રીને ક-
હ્યો જો મેરે પાય કીચશોં ભરે નાંહી તબ વા વનિયાંને કહી જો મા-
ર્ગમેતો કીચ વહુત ભઇ હૈ ઔર તેરે પાય કોરે કૈશે રહે તવ વા સ્ત્રીને
કહ્યો જો તુ પુછિકે કહા કરેગો તુ તેરો કામ કરિ તબ વા વનિયાંને
કહ્યો જો યહતો વાત કહી ચહિયે તવ વા સ્ત્રીને કહ્યો જો મેરો ભર-
તાર મોકો કાંધે ઉપર ચઢાય કે લાયાહૈ તવ યહ વાત સુનિકે વા વનિયાં
કો બડો આશ્ચર્ય ભયો ઔર સવ વૃતાંતહો શો પૂછો જો યહ કહા
કારન હૈ શો સવ મેરે આગે કહિ તબ વા સ્ત્રીને જો પ્રકાર ભયોહો
શો સવ કહ્યો શો સુનિકે વહ વનિયાં અપને મનમે વિકાર કરન લા-
ગ્યો ઔર કહ્યો જો ધન્ય જન્મ તુમ્હારો જો જીનકો એશો મન સાં-
ચોહૈ ઔર ધ્રીકાર જન્મ મેરો હૈ તબ દોઉ હાથ જોરિકે દંડોત કીની
ઔર કહ્યો જો મેરો અપરાધ ક્ષમા કરિયે ઔર મેરે ઉપર કૃપા રા-
ખિયે મેરી તુમ વહનિ હો એશે કહિ વા વનિયાંને વહુત દુખ માન્યો
પાછે વા વનિયાંને સ્ત્રીકો કપડા પહરાયકે વાકે ઘર પહુંચાય દીની ઔર
કૃષ્નદાસ શોં વા વનિયાંને વહુત વીનતી કીની જો તુમ મેરો અપરાધ
ક્ષમા કરો યહ મેરી બહનિહૈ ઔર તુમ મેરે પૂજ્યહો તબ કૃષ્નદાસને
કહી જો તેરો કહા અપરાધ હૈ તુ સંકોચ મતિ કરે ફેરિ વહ વનિયાં
કિતનેક દિન પાછે શરી આચારજજી મહાપ્રભુનકો શેવક ભયો નાંમ
સમર્પણ કીયો તવ વા વનિયાંકો નાંમ શરી આચારજજી મહાપ્રભુનને
ગ્યાંન ચંદ ધરચો પાછે વહ વનિયાં બડો ભગવદીય ભયો શો કૃષ્નદાસકે

સંગ તે ભયો તાતે સંગ કરનો તો ભગવદીય કો કરનો જાસોં ભગવદભક્તિ ઉત્પન્ન હોય પાછે વહ વનિયાં સદા કૃષ્ણદાસસોં નમત રહતો ઉનકી આસોં વહનિ કહતો સો એસો સંબંધ રાખતો સોવે કૃષ્ણદાસ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વારતા કહાં તાંઇ લિખિયે.

પ્રસંગ ॥ ૧ ॥ વૈશ્નવ ॥ ૭૬ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक संतदास चोपडा क्षत्री आगरेके तिनकी वार्ता है.

સો એ સંતદાસ પહલે બહુત સંપતવાંન હુતે બ્યોપાર બહુત હુતો લાખનકો બ્યોપાર કરતે સો દ્રવ્ય સબ બ્યોપારહીમે ખોયો પાછેસે ઉહે બજારમે કોડી વેચન લાગે ટકા ૨૪ કી પુંજી હુતી સો જબતાંઇ પૈસા ઢાઇ કમાવતે તબતાંઇ ઉહાં બેઠે રહતે કોડીનકી ઢેરી પૈસાકી કરી રાખતે સો ગાહક પૈસા ધરીકે કોડીનકી ઢેરી લેજાતે ઔર સંતદાસ આપ પોથી વાંચતે મારગમે કાહુસોં બોલતે નાહીં ભગવદરસમે છકે રહતે ઔર જો કોઇ ભગવદ ભક્તિ આવતો તાસોં બડે ભગવદવાર્તા કરતે ઔર સો સંભાસન કરતે રસોઇકો ટકા એક લગાવતે ઔર થેલાકો ચબેની આની ધરતે સો રાત્રિકો બૈશ્નવ આયકે બેઠતે ભગવદવાર્તા કીર્તન કરતે સો જબ ચબેની મહાપ્રસાદ વાંટિ દેતે સો વૈશ્નવ લેકે ઉઠતે એસે ઢાઇ પૈસામે નિર્વાહ કરતે એસે કરત કિતનેકદિન વીતે તબ નારાયણદાસ ગોડ દેસકેને સુની જો સંતદાસકે દ્રવ્યકો બહુત સંકોચ હે તાતે નારાયણદાસને સંતદાસકો પત્ર લિખ્યો ઔર એક મોહોરનકી થેલી પઠાઇ સો હુંડી કાસીદ લેકે આયો તબ સંતદાસકો પત્ર દીનો તબ વહ પત્ર સંતદાસને વાંચ્યો ઔર તામે હુંડી હાસો વાંચી તબ હુંડીહી સોતો શરી ગુસાંઇજીકો પઠાઇ ઔર એકટકા કાસીદકો દીનો ઔર સંતદાસને નારાયણદાસકો પત્ર લિખ્યો તામે લિખ્યો જો તુમને હુંડી પઠાઇહી સોતો અબેલ શરી ગુસાંઇજીકો પઠાય દીની ઔર તુમ્હારી પ્રભુ તામે હમારે એક દિનકી રસોઇ ન ભઇ તા દિનકી કમાઇ કાસીદકો દીની જબ હુંડી પહુંચી તબ ભંડારીને શરી ગુસાંઇજીકો બચાઇ સો એકસો મોહોરનકી હે સો નારાયણદાસને ગોડ દેસતે સંતદાસકો પઠાઇ સો સંતદાસને ઇહાં પઠાઇ હે તબ શરી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો સંતદાસતો શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે બડેહી કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે વૈશ્નવકો દ્રવ્ય કાહેકો રાખેગે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ॥ ૧ ॥

બહુર કિતનેક દિન પાછે શરી ગુસાંઇજીને શરી ગોકુલ વાસ કીયો તબ સંતદાસ ઉત્સવકે દિન આગરેતે દર્શનકો આવતે ઔર શરી ગુસાંઇજી આપ આગરે પધારતે તવ સંતદાસકે ઘર વિના બુલાએ પધારતે આપ શ્રી ગુસાંઇજી શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે સેવક જાની એસી કૃપા કરતે તવ કિતનેકદિન પાછે સંતદાસકો દેહ થકો તા શ્રી ગોકુલતે ચાપાભાઇકો બુલાયો સો ચાપાભાઇ શ્રી ગુસાંઇજીકી આગ્યામાંગીકે આગરે આએ તબ સંતદાસને ચાપાભાઇસોં કહ્યો જો યહ ઘર તુમ્હારે હે જાનોતો કોઇએકદિન સ્ત્રીકો રહન દીજીયો ઔર જાનોતો ગહને ધરી દીજીયો અથવા બેચકે દામ લે જાઉ એસે કહિકે ઘરકે ખતપત્ર ચાપાભાઇકોસોંપિ દીને તબ ચાપાભાઇ ખતપત્ર લેકે શ્રી ગોકુલ આએ તબ શ્રી ગુસાંઇજીસો સબ સમાચાર કહે પાછે સંતદાસ બહુત આસક્તિ ભએ તબ બેશ્નવ સબ આયજુરે તવ સંતદાસસો કહ્યો જો તુમ કહો તો રંણુકાસ્થલ અથવા મથુરા જહાં કહો તહાં લેચલે તવ સંતદાસને કહ્યો જો મોકો કહા રંણુકાસ્થલ કૃતાર્થ કરેગો તબ વૈશ્નવનને કહ્યો જો શ્રી ગોકુલ લેજાય તબ સંતદાસને કહ્યો જો શ્રી ગોકુલ જાયકે કહા રાખ-ઝડાઉંગો એસે કહિકે આગરેહીમે દેહ છોડી પાછે વૈશ્નવન કૃત્ય ઉહાંઇ કીયો પાછે યહ વાત વૈશ્નવનને શ્રી ગુસાંઇજીકે આગે કહી તવ શ્રી ગુસાંઇજી અપને શ્રી મુખતે કહે જો વે સંતદાસ એસે ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

વાર્તાપ્રસંગ ॥૨॥ બૈશ્નવ ॥૭૭॥ સંબંધ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक सुंदरदास श्री जगन्नाथ रायजीके दसको सपरे एक गांममे रहते तिनकी वार्ता.

સો સુંદરદાસ ઉહાં રહતે તહાં કૃશ્ન ચૈતન્યકો સેવક માધોદાસસો ઉહાં રહતો સો સુંદરદાસકે ઔર માધોદાસકે પરસ્પર સ્નેહ વહુત હુતો સો સુંદરદાસ જબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી સરાહના કરતો તબ માધોદાસ કહતો જો મેરે જો કછુ હે સો સબ કૃશ્ન ચૈતન્યકો હે સો જહાં એકસમે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ પાઉ ધારે હુતે તબ સુંદરદાસને અપને ઘર પધરાએ તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને ઉહાં રસોઇ કરિકે શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે ભોગ સરાયો તવ માધોદાસને થાર આવત દેખ્યો તા પાછે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ આપતો ભોજન કરિકે પોઢે તવ માધોદાસને સુંદરદાસસોં કહી જો તેરે

ગુરૂકે હાથતે શ્રી ઠાકુરજી આરોગે નાહીં ઔર મે જો અપને ઠાકુરજીકો
આરોગાવત હોં સોતો એકહુ ગ્રાસ રહત નાંહીં તબ સુંદરદાસને શ્રી આચા
રયજી મહાપ્રભુસોં કહી તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને માધોદાસકોબુલા-
યકે પૂછો તબ માધદાસને જો વ્રતાત હુતો સો સબ કહ્યો તબ શરી આચારય-
જી મહાપ્રભુનને માધોદાસસોં કહ્યો જો કાલ્હિ હમ તેરે ઘર આવેંગે સો
દેખેંગે મેરે આગે શરી ઠાકુરજી આરોગેંગે તવ જાનુંગો તવ દુસરેદિન
શરી આચારયજી મહાપ્રભુ માધોદાસકે ઘર પધારે ઔર કહ્યો જો
અબથાર શરી ઠાકુરજીકે આગે આનિ રાખિ તબ માધોદાસ થાર લે
ગયો શરી ઠાકુરજીકે આગે ભોગ ધરિકે બાહિર આયો તબ શરી આચા-
રયજી મહાપ્રભુ મંદિરકેદ્વાર ઉપર બૈઠે રહે સો ઉહાં એક પ્રેતનિત્ય
આયકે શ્રી ઠાકુરજીકે આગે તે ખાય જાતો સો વહ પ્રેત વાહુદિન આયો
તવ દેખેતો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ વિરાજે હૈ તબ વહ પ્રેત ખિસ્યાનો
ઔર કહ્યો જો રાજ અબહું ભુખો રહુંગો તવ શ્રી આચારયજી મહા-
પ્રભુનને કહ્યો જો તેને અવતાઈ ખાયો સોતો ખાયો પરિ અવ નખાન
પાવેગો તાતે અબ યહાં સોંજા તબ વહ પ્રેત ફિરિ ગયો તબ માધોદાસ
ભોગ સરાવન ગયો તબ દેખે તો થાર જોકો ત્યો ભરયો હૈ તવ માધોદા-
સને કહ્યો જો તુમ્હારે આગે મેરે શરી ઠાકુરજી આરોગે નાહીં એસે
સમાન્ય બચન બહુત બોલે પરિ શરી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ
ચુપ કરિ રહે કછુ બોલે નાહીં તબ માધોદાસ રાત્રિકો સોયો તવ શરી
ઠાકુરજીકે અનુચર આએ સો બહુત મારયો ઔર ખાટતે ઓંધો મારયો
તબ માધોદાસને ઉનસોં કહ્યો જો તુમ મોકો કાહેકો મારત હો તબ
શરી જગન્નાથ રાયજીને કહ્યો જો તુ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનસોં
એસો સમાન્ય બચન કયોં બોલ્યો મે તેરે યહાં કબ આરોગત હો જો તુ
ભોગ ધરતો સોતો પ્રેત ખાયજાત હો આજ શરી આચારયજી મહાપ્ર-
ભુજી દ્વાર ઉપર બૈઠે હુતે તાતે ન ખાય સક્યો તુ ઉનસોંકયેં બુરો બોલ્યો
વેતો મેરો સ્વરૂપ હૈ તવ માધોદાસને ઉનસોં કહ્યો જો મે સવારે શરી
આચારયજી મહાપ્રભુનસોં અપરાધ ક્ષમા કરાય આઊંગો મેને એસે
ન જાન્યો તવ માધોદાસ પ્રાતઃકાલ ઉઠિકે શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે
પાસ આયો ઔર સાષ્ટાંગ દંડવત કીનો ઔર વીનતી કરિકે કહયો જો
મહારાજ મેરો અપરાધ ક્ષમા કરિયે સો શરી આચારયજી મહાપ્રભુ
આપતો પરમદયાલ હે તવ પ્રસન્ન હોયકે કહે જો તેરો કહા અપરાધ હૈ
હમ તેરે ઉપર વહુત પ્રસન્ન હૈં તવ માધોદાસને વીનતી કીની જો
મહારાજ મેરે ઘર પાવધારિયે તવ શરી આચારયજી મહાપ્રભુ માધોદા-
સકે ઘર પાવધારે ઔર પ્રસન્ન હોયકે માધોદાસકો નામ સુનાયો
તા પાછે માધોદાસકો નીવેદન કરવાયો તા પાછે શરી આચા-

ર્યજી મહાપ્રભુનને માધોદાસકે ઠાકુરકો પંચામૃતસોં સ્નાન કરવાયો તાપાછે શ્રી ઠાકુરજીકો સિંગાર કરિકે સિંહાસન પાટ બૈઠારે પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પાક કરિકે ભોગ સમરપ્યો તવ સમયાનુસાર ભોગ સરાય અનોસર કરાંકે પાછે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને માધોદાસસો કહ્યો જો તુ વૈષ્ણવનકો બુલાય લાઉ તબ માધોદાસને કહ્યો જો માહારાજ પાંચસાત વૈષ્ણવ વુલાય લાઉ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો પાંચસાતકી કહા હૈ જીતને તેરે મનમે આવે તિતને વૈશ્નવ વુલાય લાઉ તબ માધોદાસને શ્રી મહાપ્રભુજીસોં કહ્યો જો મહારાજ પ્રસાદતો થોરો હૈ ઔર વૈષ્ણવ વહુત આવેગે તો કૈસે હોયગી તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને માધોદાસસોં યહ કહ્યો જો અરે તેરી અક્કલ ગઈ હૈ પ્રસાદ કબહું ન ઘટે તેરે યા ગામમે જીતને વૈષ્ણવ હોય સો બુલાય લાઉ પાછે જીતને વૈશ્નવ હે તિન સવનકો વુલાય લાયો તવ સબનકો મહાપ્રસાદ લિવાયો તોહું વહ થારભર્યોહી રહ્યો તબ માધોદાસસોં શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો વૈશ્નવકે વિષે વિશ્વાસ ચહિયે જો ભગવદપ્રસાદ સદા અટુટ રહે યા ભાંતિસોં માધોદાસકો શ્રી મહાપ્રભુજીને અંગીકાર કરયો સો સુંદરદાસકે સંગતે ભયો તાતે સંગ કરનોતો ભગવદીયકો કરનો સો વે સુંદરદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥૧॥ વૈષ્ણવ ॥૭૮॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक मावजी पटेल तथा इनकी स्त्री विरजो तिनकी वार्ता.

સો વે માવજી પટેલ તથા ઇનકી સ્ત્રી વિરજો વરસ દિનમે દોય વેર શ્રી ગોકુલ આવતે શ્રી નાથજીકે દર્શનકો તથા શ્રી ગુસાંઇજીકે દર્શનકો આવતે સો શ્રી ગુસાંઇજી ઇનકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન રહતે બહુત કૃપા કરતે પાછે ઉનકો કૃસ્નભટ્ટકો સંગ ભયો તબ વિરજોને કૃસ્નભટ્ટ સોં કહ્યો જો તુમ હમારે માંથે સેવા પધિરાવો તો ભલોહે તવ કૃસ્નભટ્ટને શ્રી ગુસાંઇજી સોં વીનતી કરિકે કહ્યો ઔર ઉનકે માંથે સેવા પધિરાઇસો શ્રી ગુસાંઇજીને શ્રી ઠાકુરજીકો પાટ વેઠાર્યો સો સ્નેહ પુર્વક સેવા કરતે સામગ્રી ભલી ભાંતિસોં કરતે શ્રી મહાપ્રભુજીકે સેવક દસ કોસકે ઉપર રહતે તિનકો પ્રસાદ લિવાવતે એસે ભલી ભાંતિસો સેવા કરી કૃસ્નભટ્ટ આદિદૈકે કરી.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

ઔર એક સમે વૈસ્નવ સબ પ્રસાદ લેનકો ઉત્સવકે દિન વૈઠે હુતે તબ વિરજોને વૈસ્નવનકો અન સખડી મહાપ્રસાદ પરોસ્યો તબ વિરજો ને કૃસ્નભટ્ટ સોં વીનતીકીની જો મોકો એસો મનોરથહૈ જો સબ વૈસ્નવ મંડલી વેઠી હોય ઔર મે સખડી મહાપ્રસાદ સવનકો લિવાઉ તબ કૃષ્ણભટ્ટને કહ્યો જો યહ મનોરથહૈ સોતો ભક્તિ ભાવસોં હોય પરિયહ દ્રવ્ય સાધ્યહૈ તબ વિરજોને પુછી જો દ્રવ્ય સાધ્યસો કહા તાકો અર્થ મોકો સમજાયકે કહો તબ કૃષ્ણભટ્ટને કહ્યો જો યહ વૈષ્ણવ મંડલી લેકે શ્રી ગોકુલ શ્રી ગુસાંઈજી કે પાસ જૈયે પાછે શ્રી ગુસાંઈજી આજ્ઞા દેયસો કરીયે જો શ્રી ગુસાંઈજી આજ્ઞા દેયતો સખડી મહાપ્રસાદ લી-યો જાય તાતે યહ દ્રવ્ય સાધ્યહૈ જો માર્ગમે સબ ખરચ કરિયે ઔર વૈષ્ણવનકી આજ્ઞા લેનો તબ વિરજોને માવજી પટેલ સોં કહ્યો જો મોકો યહ મનોરથહૈ સો મનોરથ કીયો ચાહિયે તબ માવજી પટેલને ક-હ્યો જો મેરે પાસદૂ લક્ષ મુદ્રાહૈ ઇનસોં કામ હોયતો ભલેઈ કરિયે ત-બ કૃસ્નભટ્ટને કહ્યો જો ઇનસો કામ અવશ્ય હોયગો આપન શ્રી ગુ-સાંઇજી પાસ ચલે તબ શ્રી ગુસાંઇજી આગ્યા દેયસો કરિયે સો માવ-જીકી ગાંઠિમે દ્રવ્ય બહુત હુતો સો સબ લેકે ઉજ્જેન આએ પાછે કૃસ્નભટ્ટને વૈષ્ણવ સબ ઇકઠોરે કરિકે શ્રી ગોકુલ શ્રી ગુસાંઈજીકે દરશન કો આએસો શ્રી ગોકુલ આયકે શ્રી ગુસાંઇજીકે દરશન કીએ પાછે કૃસ્નભટ્ટને શ્રી ગુસાંઈજી સો વીનતીકીની જો મહારાજ વિરજોકો એસો મનોરથહૈ જો સખડી મહાપ્રસાદ મેરે હાથસોં સબ વૈષ્ણવનકી મંડલી બૈઠી હોય તિનકો મે પરોસોં તબ શ્રી ગુસાંઇજીને કહીજો યહ મનોરથ તો પુરષોત્તમ ક્ષેત્ર વિનાન હોય તબ સબ વૈસ્નવનકી મંડલી લેકે વિરજો ચલી શ્રી જગન્નાથ રાયજીકું સો કિતનેક દિનમે જાય પહુંચી તબ શ્રી જગન્નાથજીકે દરશન કીએ પાછે જો મનોરથ હુતો સો સવનાના પ્રકાર કી સામગ્રી કરવાયકે શ્રી જગન્નાથરાયજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે વહપ્ર-સાદ સખડી અન સખડી સબ વૈષ્ણવનકો વિરજોને અપને હાથ સો પરોસિકે લિવાયો વિરજોને સબ મનોરથ પૂરનકીયો પાછે વિરજો ઉહાં કછુક દિન રહિકે સબ વૈષ્ણવન સહિત શ્રી ગોકુલ આઈ તબ શ્રી ગુ-સાંઈજીકો દરશન કીયો દંડોતકીનીતા પાછે જો વાત કરી સો સબ શ્રી ગુસાંઇજીકે આગે કહી પાછે ઔર જો દ્રવ્ય વચ્યો સો સબ શ્રી ગુ-સાંઇજીકી ભેટકીનો તબ શ્રી ગુસાંઈજી વિરજોકો ભાવ દેખીકે વાકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે સબ વૈષ્ણવનકો મહાપ્રસાદ લિવાયો તબ શ્રી ગુસાંઇજીને આપ પ્રસાદ લીયો તાપાછે વિરજો તથા સબ વૈ-ષ્ણવ શ્રી ગુસાંઈજીકે સાથ શ્રી નાથજીદ્વાર આએ તબ શ્રી નાથજીકે દર્શન કીએ તબ વિરજો તથા શ્રી ગુસાંઇજી સબ વૈષ્ણવ શ્રી નાથજી

તે વિદા હોયકે અપને દેસકો ગએ વહ વિરજો એસી ભગવદીયહી.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૨॥

ઔર વિરજો વરસ દિનમે દોયવેર શ્રી ગોકુલ આવતી તબ એક ગાડાતો ગુડકો ભરિ લાવતી ઔર એક ગાડા ધૃતસે ભરિ લાવતી સો એક મહીનાલો રહતી તામે ૧૫ દિનતો શ્રી ગોકુલ રહતી ઔર ૧૫ દિન શ્રી નાથજીદ્વાર રહતી યા ભાંતિસોં વિરજો રહતી તબ સામગ્રી કરિકે ભોગ સમર્પિ ભોગ સરાયકે સબ ઢાંકિ ધરે જબ ગાયનકે ગ્વાલ આવતે તબ મહાપ્રસાદ દુધ અંગીકાર કરતે ઔર ખિરકમે લીવાવતી ઔર આવતી જબદોઉ પધરાવની કરતીસો વહ વિરજો એસી ભગવદીયહી સો પદ્મ રાવલકે સંગતે તાતે સંગ કરનો તો ભગવદીયકો કરનો સો ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહીં તાતે અબ કહાંતાંઇ લીખીયે.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥ સંબંધ ૧૫૫.

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक गोपालदास रोडामें रहते तिनकी वार्ता.

સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ઉનકો આજ્ઞાદીની હુતી જો તુમ સબનકો નામ દીજીયો તાતે વે ગોપાલદાસ નામ દેતે સો એક સમે શ્રી આચાર્યજી રોડામે પધારે હુતે તબ ગોપાલદાસતો ઘર ન હુતે ગોપાલદાસ કે વેટા ઘર હુતે ગોપાલદાસ કહુ બાબ્રતિકો ગયે હુતે તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ગોપાલદાસ કે વેટાનસો પુછો જો ગોપાલદાસ કહાં ગએ હૈ તબ ગોપાલદાસ કે વેટાનને કહ્યો જો કછુ શ્રી ઠાકુરજી કે કામ ગયે હૈ તબ યહ સુનિ કે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો મન બ પ્રસન્ન ભયો જો ગોપાલદાસ કે વેટા ઐસે કૈસે ભોલત હૈ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો એ કૈસે વૈષ્ણવ હૈ તબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહયો જો ઇહાં રહનો ઉચિત નાહિ હૈ તબ ફિરિ અપને મનમે વિચારે જો ગોપાલદાસકો તો આવન દીજીયે વહ કૈસે વોલત હૈ તબ પાછે સંધ્યા સમે ગોપાલદાસ આએ તબ ગોપાલદાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દરશન કીયો તબ ગોપાલદાસસોં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો ગોપાલદાસ તુમ કહાં ગયે હુતે તબ ગોપાલદાસને કહી જો મહારાજ પેટ લાગ્યો હૈ તાતે બ્યાવૃતિકો ગયો હુતો તબ યહ સુનિ કે ગોપાલદાસ કે ઉપર વહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર આપ શ્રી મુખસોં કહે જો યહ વૈષ્ણવકો લ

ક્ષણ હે જો આવૃતિમે શ્રી ઠાકુરજીકો નામ ન લેય

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧ ॥

ઔર એક સમે ગોપાલદાસ શ્રી નાથજી કે દરસનકો આએ સો સાથ એક શેવક હુતો તહાં જ્વર ચઢિ આયો સો લંઘન દૈ ચારિ કાએ તબ રાત્ર કો ગોપાલદાસકો પ્યાસ લાગી સો વા શેવક કે પાસ જલ માંગ્યો સો શેવક તો સોયો હુતો સો શેવકને તો સુની ન હુતી તબ શ્રી ઠાકુરજી જલપાનકી ઝારી લે કે આએ સો ગોપાલદાસકો જલ પિવાયો ઔર વહ ઝારી ઉહાંઇ ધરી આએ શ્રીનાથજીકો હૃદો અતિ કોમલ હૈ તાતે ભકતીકી આર્તિ સહિ ન શકે

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૨ ॥

ઔર એક સમે ગોપાલદાસને ગોખરા વિરહ કરીકે ગાયો સો ગોખરા વેકી સિખંડી શ્યામઘન સખી કંઠ મનોહર હાર ધન્ય દિન જે નો દેખસુ નયનનંદ કુમાર એક ઐસે ગોખરાવહુતકોએ.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥.

ઔર એક સમે શ્રી ગુસાંઇજી આપરોડામે પધારે તબ વાહિર ડેરા કીએહુતે પાછે જબ ગોપાલદાસ ઉત્થાપનકે સમે શ્રી ગુસાંઇજીકે દર્શનકો આએ તબદૈ વૈષ્ણવનને કહ્યો જો હમકો શ્રી ગુસાંઇજીકે પાસ નામદિવાવો તબ ગોપાલદાસને કહ્યો જો હમનામ દેતહૈં સો નામ શ્રી ગુસાંઇજી દેતહૈં તાતે તુમકો ઘર ચલિકે નાંમ દેયગે પરિઉન વૈષ્ણવનકો મન શ્રી ગુસાંઇજી પાસ નાંમ પાયવેકો સોતીનિવેર ઉન વૈષ્ણવનને કહ્યો સોતીનોવાર ગોપાલદાસને વૈસેહી કહ્યો જો તુમકો ઘર ચલિકે નાંમ દેયગે સોયહ વાત શ્રી ગુસાંઇજીને અપને કાંનનસો સુની પાછે ઉન વૈષ્નવન સો શ્રી ગુસાંઇજીને કહીજો તુમ કહા કહતહો તવઉન વૈષ્ણવનને કહ્યો જો મહારાજ હમકો નામ દીજીયે તબ શ્રી ગુસાંઇજીને ઉનકો નામ સુનાયો ઉનકો કૃતાર્થ કરે પાછે ગોપાલદાસ સુ શ્રી ગુસાંઇજીયો કહીજો ગોપાલદાસ તુમ્હારો અંગીકાર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કીયોહૈ સોતો દ્રઢ ભયોહૈં પરિજીતને તુમ્હારે પાસનાંમ પાએહૈં સોતો હમારે કવહુન હોયગે સો શ્રી ગુસાંઇજીને ક્ષોભ કરીકે ગોપાલદાસ સો કહ્યો પાછે ગોપાલદાસને જીતનેનકો નાંમ દીયો હુતો તિનસવનકો ફિરિકે શ્રી ગુસાંઇજીકે પાસ નામદિવાયો તબ વે સર્વ કૃતાર્થ ભએ તિનસો શ્રી ગુસાંઇજી ગંગોજલ કહતે ઉન ગોપાલદાસકો સ્વામિત્વ આયો તાતે ઇનજીવનકો અકાજ ભયો તાતે વે ગોપાલદાસ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમકૃપાપાત્ર ભગવદીયહે સો ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇલીખયે.

વાર્તા પ્રસંગ ૪ વૈશ્નવ ૯૦ સંબંધ.

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक सूरदासजी गऊघाट ऊपर रहते तिनकी वार्ता है.

સો એક સમે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ અડેલ તે વૃજકો પાધારે સો કિતેકદિનમેં ગઉઘાટ આએ સો ગઉઘાટ આગરેકે ઔર મથુરાકે વીચાવીચ હૈ તહાં શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ પાંવ ધારેસો ગઉઘાટ ઉપરથી આચારયજી મહા પ્રભુ ઉતરે તહાં શ્રી આચારયજી મહા પ્રભુ આપ સ્નાંન કરિકે સંધ્યા વંદન કરિકે પાક કરનકો બેઠે ઔર શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે સેવક નકો સમાજ વહુત હુતો ઔર સેવકહુ અપને અપને શ્રી ઠાકુરજીકી રસોઇ કરન લાગે સો ગઉઘાટ ઉપર સુરદાસજીકો સ્થલ હુતો સો સુરદાસજીકો સ્થલ હુતો સો સુરદાસજી સ્વામી હૈ આપ સેવક કરતે સુરદાસજી ભગવદીયકે ગાંન વહુત આછો કરતે તાતે બહુત લોક સુરદાસજીકે સેવક ભએ હુતે સો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ ગઉઘાટ ઉપર ઉતરે સો સુરદાસજી કે સેવક દેખિકે સુરદાસજીસોં જાય કહી જો આજ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ પધારે હૈ જીનને દક્ષણમેં દિગ્વિજે કીયોહે સવ પંડિતનકો જીતે હે ભકિત માર્ગ સ્થાપન કીયોહે સો શ્રી બલ્લભાચારયજી ઇહાં પધારેહૈ તબ સુરદાસજીને અપને સેવકનસો કહ્યો જો તુ જાયકે દુરિ બૈઠિ જબ આપ ભોજન કરિકે વિરાજે તબ ખબરિ કરિયો હમ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો જાયગે સો વહ તનક દુરિ જાય બેઠો તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ આપ પાક કરતહે સો પાક સિદ્ધિ ભયો તબ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે સમયાનુસાર ભોગ સરાય અનોસર કરિકે મહા પ્રસાદ લેકે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ ગાદી ઉપર વિરાજે તહાં સવ સેવકહુ પહુચિકે શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે આસપાસ આય બેઠે તબ વહ સુરદાસકો સેવક આયો સો સુરદાસસોં કહી જો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ વિરાજે હૈ તબ સુરદાસ અપને સ્થલતે આયકે શ્રી આચારયજી મહા પ્રભુનકે દર્શનકો આએ તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો સુર આવો બૈઠો તબ સુરદાસજી શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકો દર્શન કરિકે આગે આય બૈઠે તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો સુર કછુ ભગવદ જસ વર્ણન કરો તબ સુરદાસને કહી જો આગ્યાસો સુરદાસને શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે આગે એક પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ ધનાસરી ॥ હો હરા

સબ પતિતનકોં નાયક ॥ કો કરિ સકૈ બરાબરિ મેરી ઇતે માનકો લાયક ॥૧॥ જો તુમ અજામેલસોં કીનીજો પાતી લિખિ પાઊં ॥ હોય વિ-સાસ ભલો જીય અપને ઔર પતિત બુલાઊં ॥૨॥ સિમિટ જહાં તે સબકોઉ આય જુરે ઇકઠોર ॥ અબકે ઇનતે આનિ મિલાઊં ફેર દુસરી ઔર ॥૩॥ હોડા હોડી મન હુલાસ કરિ કરે પાપ ભરિ પેટ ॥ સબહિન લૈ પાંયનનરિ પરિ હોયહૈ હમારી ભેટ ॥૪॥ એસી કિતનીક વનાઉ પ્રાંનપતિસુ મિરનહૈ ભયો આડો ॥ અબકી વેર નિવાર લેઉ પ્રભુ સુર પતિતકો ટાંડો ॥૫॥ ઔર પદ ગાયો ॥ **રાગ ધનાસરી** ॥ પ્રભુ મે સબ પતિ તન કોટીકો ॥ ઔર પતિત સબદ્યો સચારિકે મેતો જન્મ તહીકો ॥૧॥ વધિક અજામિલિ ગનિકા તારી ઔર પૂત નાંહીકો ॥ મોહિછાંડી તુમ ઔર ઉધારે મિટે સુલિ કેસે જીકો ॥૨॥ કો ઉન સમરથ સેવ કરન કો એચિ કહત હોંનીકો ॥ મરિયત લાજ સુરપતિતનમે કહત સબન મે નિકો ॥૩॥ એસો પદ શી આચારયજી મહાપ્રભુનકે આગે સુરદાસજીને ગાયો સો સુનિ કે શી આચારયજી મહા-પ્રભુનને કહ્યો જો સુરહૈ કે એસો ધિઘિયાત કાહેકો હે કછુ ભગવદ લીલા વર્ણન કરિ તબ સુરદાસને કહ્યો જો મહારાજ હોતો સમજત નાંહી તબ શી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યા જો જા સ્નાંન કરિ આઉ હમ તોકો સમજાવેગે તબ સુરદાસજી સ્નાંન કરિ આએ તબ શી મહા-પ્રભુજીને પ્રથમ સુરદાસકો નામ સુનાયો પાછે સમર્પણ કરવાયો ઔર દસમસ્કંધકી અનુક્રમણીકા કહી સો તાતે સબ દોષ દુરિ ભએ તાતે સુરદાસજીકો નવધા ભક્તિ સિદ્ધિ ભઇ તબ સુરદાસજીને ભગવદ લીલા વર્ણન કરી અનુક્રમણિકા તે સંપૂરણ લીલા ફુરી સો ક્યો જાનિયે જો દસમસ્કંધકી સુબોધની જીમેં મંગલા ચરણકો પ્રથમ કારિકા કીએહૈ સો યહ શ્લોક સુરદાસજીને કહ્યો સો

શ્લોક. नमामिहृदयेसेखेलीलाक्षराब्धिसायिनं ॥
लक्ष्मीसहस्त्रलीलाभीः सेव्यमानंकलानिधि ॥१॥

ઔર તાહી સમે શ્રી મહાપ્રભુનકે સન્નિધાંન પદ કીએ સો પદ ॥ **રાગ બિલાવલ** ॥ ચક ઇરી ચલિ ચરણ સરોવરિ જહાંન પ્રેમ વિયોગ ॥ યહ પદ સંપૂરણ કરિ કે સુરદાસજીને ગાયો ॥ સો યહ પદ દસમસ્કંધ મંગલા ચરણકી કારિ કાકે અનુસાર કીયો સો યામે કહ્યો હૈ જો તહાં શ્રી સહસ્ત્ર સહિત નિત ક્રિડત સોભિત સુરદાસ યા ભાંતિ પદ કીએ તાતે જાની જો સુરદાસકો સંપૂરણ સુબોધની સ્ફુરીસો

શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને જન્મો લીલાકો અભ્યાસ ભયો પાછે
સુરદાસજીને નંદમહોત્સવ કીયો સો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે આ-
ગે ગાયો સો પદ ॥ રાગ દેવગંધાર ॥ વૃજ ભયોમ હરિકે પૂત જવ યહ વ
સુની ॥ સો યહ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે આગે ગાયો સો સુનિ
કે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ બહુત પ્રસન્ન ભયે ઔર અપને શ્રી
મુખતે કહે જો સુરદાસમાંનો નિકટ હુતે ॥ પાછે સુરદાસજીને અપને
સેવક કીએ હુતે તિન સવનકો નામ દીવાયો પાછે સુરદાસજીને બહુત
પદ કીએ પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને સુરદાસજીકો પુરૂષોતમ
સહસ્ત્ર નાંમ સુનાયો તબ સુરદાસજીકો સંપૂરણ ભાગવત સ્ફુર્ત નામ
ભઇ પાછે જે પદ કીએ સો શ્રી ભાગવત પ્રથમસ્કંધ તે દ્વાદશસ્કંધ
પર્યંત કીએ તાતે વે સુરદાસજી શ્રી મહાપ્રભુન કે એસે પરમ ભગવદી-
યહે પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ ગઉ ઘાટ ઉપર દિન હોય તીનિ
વિરાજે પાછે ફેરિ વૃજકો પાવ ધારે તવ સુરદાસજી હુશ્રી આચારજ-
જી મહા પ્રભુનકે સાથ વજકો આએ.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ૨ ॥

અબ જો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ વૃજકો પાવ ધારે સો પ્રથ
મ શ્રી ગોકુલ પધારે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુકે સાથ સુરદાસ
જીહુ આએ તબ શ્રી મહાપ્રભુજી અપને શ્રી મુખસોં કહ્યો જો સુર-
દાસ શ્રી ગોકુલકો દર્શન કરો સો સુરદાસને શ્રી ગોકુલકો દંડવત કરી
સો દંડવત કરત માત્ર શ્રી ગોકુલકી વાલ લીલા સુરદાસજી કે હૃદેમે
પુરી ઔર સુરદાસજીકે હૃદેમે પ્રથમ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને
સકલ લીલા શ્રી ભગવતકી સ્થાપી હૈ તાતે દરશન કરત માત્ર સુરદાસ
જીકો શ્રી ગોકુલકી વાલ લીલા સ્ફુર્ત નામ ભઇ તવ સુરદાસજીને મ-
નમે વિચારયો જો શ્રી ગોકુલકી વાલ લીલાકો વરણન કરિ કે શ્રી
આચારજજી મહાપ્રભુનકે આગે સુનાઇએ જન્મ લીલાકો પદતો પ્રથમ
સુનાયોહૈ અવ શ્રી ગોકુલકી વાલલીલાકો પદ ગાયો સો પદ ॥ વિલા
વલ ॥ સોભિત કરન વનીત લીએ ॥ ઘુટુરવન ચલત રેણુ તનમંડિત
મુખ લેપ કીયે ॥૧॥ ચારૂ કપોલ લોલ લોચન છવિ ગોરો ચનકો તિ-
લક દિયે ॥ લાર લટકન માનો મત્ત મધુપ ગન માધુરી મધુર પિયે ॥૨॥
કઠુલા કંઠ વજ્રકે હરિનખ રાજત હૈ સખો રૂચિહિયે । ધંન્ય સુર એકો
પલ યહ સુખ કહા ભયે સત કલપ જીયે ॥૩॥ યહ પદ સુરદાસને
ગાયો સો સુનિ કે આપ બહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે ઔર હું પદ ગાએ
તવ શ્રી મહાપ્રભુજી અપને મનમે વિચારે જો શ્રી નાથજીકે ઇહાં
ઔર તો સવ સેવાકો મંડાન ભયોહૈ ॥ ઔર કીર્તનકો મંડાન નાંહી

કીયોહે તાતે અવ સુરદાસજીકો દીજીયે તવ આપ શ્રીજી દ્વાર પધારે સો સુરદાસજીકો સાથ લીએહીં સો શ્રી નાથજીદ્વાર જાય પહુંચે તવ આપ સ્નાંન કરિકે મંદિરમે પધારે તવ સુરદાસજીસોં કહ્યો જો સુરદાસ ઉપર આઉ સ્નાંન કરિકે શ્રી નાથજીકો દર્શન કરિ તવ સુરદાસ પર્વત ઉપર જાયકે શ્રી નાથજીકો દર્શન કીયો તવ આપને કહ્યો જો સુરદાસ કછુ શ્રી નાથજીકો સુનાયો તવ સુરદાસને પ્રથમ વિગ્યપ્તકો પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ ધનાસરી ॥ અબહો નાચ્યો બહુત ગુપાલા ॥ યહ પદ સંપૂરણ કરિ કે શ્રી નાથજીકે આંગે ગાયો તવ શ્રી મહાપ્રભુજીને કહ્યો જો સુરદાસ અવતો તુમમે કછુ અ વિદ્યા રહી નાંહી તુમ્હારી અ વિદ્યાતો પ્રભુનને દુરી કીની તાતે કછુ ભગવદ જસ વરણન કરો તવ સુરદાસને મહાત્મ ઔર લીલા એસો જસ કરીકે ગાય સુનાયો સો પદ ॥ રાગ ગૌરી ॥ કોન સુકૃત ઈન વ્રજ વાસિનકો યહ પદ સંપૂરણ કરિકે ગાયો સો સુનિકે શ્રી મહાપ્રભુજી વહુત પ્રસન્ન ભએ સો જૈસો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને માર્ગ પ્રકાશ કીયો હે તાકે અનુસાર સુરદાસજીને પદ કીએ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકો કહા સ્વરૂપહૈ મહાત્મ ગ્યાંન પૂરવકસુ દ્રઢસ્નેહ કતો પરમ કાષ્ટાહે ઓર સ્નેહ આગે ભગવાંનકો મહાત્મ રહત નાંહી તાતે ભગવાંન વેરવેર મહાત્મ જનાવત હે નામ પ્રકરનમે પૂતના કરિ સકટ ત્રનાવૃત કરિ ગર્ગાચાર્ય કરિ યમલાર્જુન કરિ વર્હકુંડ દર્શન કરિ એસે કરિ કે ભગવાંનકે વહુત મહાત્મ જનાએ પરિ ઇન વૃજ ભકતનકો સ્નેહ પરમ કાષ્ટા યજાહે તાતે તાહી સમે તો મહાત્મ રહે પાછે વિસ્મૃત હોય જાય.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥૨॥

ઔર સુરદાસજીને સહસ્ત્રવિધી પદ કીએ હૈ તાકો સાગર કહિયે સો સવ જગતમે પ્રસિદ્ધિ ભએ સો સુરદાસજીકે પદ દેસાધિપતને સુન સો સુનિકે યહ વિચારો જો સુરદાસજી કાહુ રાતિસોં મિલે તો ભલો સો ભગવદ ઇચ્છાતે સુરદાસજી મિલે સો સુરદાસજીસોં કહ્યો દેસાધિપતને જો સુરદાસજી મે સુન્યો હૈ જો તુમને વિસનપદ બહુત કીએ હૈ જો મોકો પરમેસ્વરને રાજ દીયો હૈ સો સવ ગુનીજન મેરો જસ ગાવત હે તાતે તુમહું કછુ ગાવો તવ સુરદાસજીને દેસાધિપતકે આગે કીર્તન ગાયો સો પદ ॥ રાગ વિલાવલ ॥ મનારે તુ કરિ માધોસોં પ્રીતિ ॥ યહ પદ દેસાધિપતકે આગે સંપૂરણ કરિકે સુરદાસજીને ગાયો સો યહ પદ કૈસો હૈ જો યા પદકો અહર્નિસધ્યાન રહે તો ભગવદ અનુગ્રહકો સદા સ્ફુર્તિ રહૈ ઔર સંસારતે સદા વૈરાગ્ય રહૈ ઓર કુસંગકો સદા ભય રહે

ઔર ભગવદીયકે સંગકી સદાચાહ રહે ઔર શ્રી ઠાકુરજીકે ચરણારવિંદ ઉપર સદા સ્નેહ રહે દેહાધિક ઉપર આસક્તિન હોય ઐસો પદ દેસાધિપતકો સુનાયો સો સુનિકે દેસાધિપત બહુત પ્રસન્ન ભયો ઔર કહ્યો જો સુરદાસજી મોકો પનમેસ્વરને રાજ દીનો હૈ સો સબ ગુનીજનમે રોજસ ગાવત હૈ તાતે મેરો જસ કછુ ગાવો તબ સુરદાસજીને યહ પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ કેદારા ॥ નાહિ ન રહ્યો મનમે ઠોર ॥ યહ પદ સંપૂરણ કરિકે સુરદાસજીને ગાયો સો સુનિકે દેસાધિપત અકબર પાત્સાહ અપને મનમે વિચાર્યો જો યે મેરો જસ કાહેકો ગાંવેગે જો ઇનકો મેરો કાહુવાતકો લાલચ હોય તો ગાવે યેતો પનમેસ્વરકે જન હૈ ઔર સુરદાસજીને યા પદકે સમાપ્તમે ગાયો હો જો સુર ઐસે દર્સકો એમરત લોચન પ્યાસ યહ ગાયો હો સો દેસાધિપતને પૂછો જો સુરદાસજી તુમ્હારે લોચનતો દેખિયત નાહીં સો પ્યાસે કૈસે મરત હૈ ઔર વિનદેખે તુમ ઉપમાકો દેત હો સો તુમ કૈસે દેતહો તબ સુરદસજી કછુ બોલે નાહીં તબ ફેરિ દેસાધિપત બોલ્યો જો ઇનકે લોચન હૈ સોતો પનમેસ્વરકે પાસ હૈં સો ઉહાં દેખત હૈ સો વરનન કરત હૈ તબ દેશાધિપતને સુરદાસજીકે સમાધાનકી મનમે વિચારી જો ઇનકો કછુ દીયો ચહિયે પરિ યેતો ભગવદીય હૈં ઇનકો કાહુ વાતકી ઇચ્છા નાહીં પાછે સુરદાસજી દેસાધિપતસોં વિદા હોયકે શ્રીનાથજીદ્વાર આયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૩ ॥

એકસમે સુરદાસજી માર્ગમે ચલે જાતહે સો કોઉ ચૌપડ ખેલત હે સો વા ચૌપડકે ખેલમે ઐસે લીન હૈ જો કોઉ આવતે જાતેકી સુધી નાહીં ઐસે ખેલમે મગન હે સો દેખિકે સુરદાસજીકે સંગ ભગવદીય હૈ તિનસોં સુરદાસજીને કહ્યો જો દેખો વહ પ્રાની કૈસો અપનો જન્મારો ખોવત હૈ ભગવાનનેતો મનુષ્યદેહ દીની હૈ સોતો અપની સેવા ભજનકે લીએ દીની હે સો યેતો યા દેહસોં હાડ કુટે હૈં યામે યહ લૌકિક સિદ્ધ નાહિ સો કાહેતે જો યા લોકમેતો અપજસ ઔર પર લોકમે ભગવાનતે વહિર્મુખતા તાતે શ્રી ઠાકુરજીને ઇનકો મનુષ્ય દેહ દીની હૈ તિનકો ચૌપડ ઐસી ખેલની ચાહિયે સો તા સમે એક પદ સુરદાસજીને અપને સંગકેનસોં કહ્યો સો પદ ॥ રાગ કેદારો ॥ મનતુ સમઝિ સોચ વિચારી॥ ભક્તવિન ભગવાન દુર્લભ કહત નિગમ પુકારી ॥૧॥ સાધસંગતિ ડાર ફાસા ફેરિ રસના સારિ ॥ દાવ અબકે પર્યો પૂરો ઉતરી પહલી પારિ ॥૨॥ વાકસત્રે સુની અઠારે પંચહીકો મારિ ॥ દુરિતે તજી તીનકાને ચમકી ચોકિ વિચારી ॥૩॥ કામ ક્રોધ જંજાલ ભુલ્યો ઠગ્યો ઠગની નારી॥ સુર હરીકે પદ ભજનવિનુ ચલ્યો દોઉ કરિ ડારિ ॥૪॥ યહ પદ સુરદાસજી

અપને સંગકે ભગવદીયનસોં કહ્યો સો યા પદમે સુરદાસજીને કહા
કહ્યો. મનતુ સમઝિ સોચ વિચારી યે તીન્યો વસ્ત ચોપડમે ચહિયે સો
યતીનો બસ્ત ભગવાનકે ભજનમે ચહિયે કાહિતે જો સમઝિન હોય તો
ભજન કહા કરેગો તાતે પહલેતો સમઝિ ચહિયે ઔર સોચ કહે ચિંતાસો
ભગવાનકે પ્રાપ્તિકી ચિંતા ન હોયતો સંસાર ઉપર વૈરાગ્ય કૈસે આવે તાતે
સોચ ચહિયે ઔર વિચાર જોયા જીવકો વિચારહી નહીં તો સંગદુસં-
ગમે કહા કરેગો તાતે વિચાર ચહિયે જો યે તીન્યોબસ્ત હોય તો
ભગવદીય હોય તાતે યે તીન્યોબસ્ત ભગવદીયકો અવશ્ય ચહિયે ઔર
ચોપડમેહું યે તીન્યો વસ્ત ચહિયે સમઝિ કહે ગનાવોન આવે તો ગોટ
કૈસે ચલે ઔર સોચ આગમ જો મેરે યહદાવ પડે તો યહ ગોટ ચલું
વિચારજો વાહોમે તન્મન જો યે તીન્યો વસ્ત હોય તો ચોપડ જીતી જાય
સો યે સુરદાસજી શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે ઐસે પરમ ભગવદિય હૈ.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૪॥

બહુરી સુરદાસજી શ્રી નાથજીદ્વાર આયકે બહુત દિનતાંઈ શ્રી
નાથજીકી સેવા કીની વીચવીચમે શ્રીગોકુલ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકે દર-
શનકો આવતે સો એક સમે સુરદાસજી શ્રીગોકુલ આએ શ્રી નવનીત
પ્રિયાજીકે દર્શન કીએ ઔર બાલલીલાકે પદબહુત સુનાએ સો શ્રીગુસાં
ઈજી સુનિકે બહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે શ્રી ગુસાંઈજીને એક પાલના
સંસ્કૃતમે કીયો સો પાલના સુરદાસજીકો સિખાયો સો પાલના સુરદાસ
જીનેને શ્રી નવનીત પ્રિયાજી ઝુલતહુતે તાસમે ગાયો સોપદ ॥ રાગ
રામકલી ॥ પ્રેંખ પર્યંક સયનં ॥ યહ પદ સુરદાસજીને સંપુરણ કરીકે
ગાય સુનાયો શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો પાછે યાપદકે ભાવકે અ-
નુસાર બહુત પદ કીએ સોસુનિકે શ્રી ગુસાંઈજી બહુત પ્રસન્ન ભએ
પાલનાકે ભાવ અનુસાર પદ ગાયે સોપદ ॥ રાગ બિલાવલ ॥ બાલ
વિનોદ આંગનમે કીડોલનિ મણિમય ભુમિ સુભનંદાલય બલિ બલિ
ગઈ તો તરી બોલનિ ॥ ૧ ॥ કઠુલા કંઠ રુચિરકે હરિનખ વ્રજમાલ
બહુલઈ અમોલનિ ॥ વદન સરોજતિલક ગોરોચન ભરલટકનિ મધુ પ-
ગનલોલનિ ॥૨॥ લોચ્યો કરપરસત આંનન પરકછુ લગ્યો કપોલની ॥ કહે
જનસુર કહાંલોં વરનો ધન્યનંદજીવન જગતોલનિ ॥ ૩ ॥ ગોપાલદુરેહેં
માંખન ખાત ॥ દેખીસખી સોભાજુબઢી અતિસ્યાંમ મનોહર ગાત ॥૧॥
ઉઠ અવલોક ઓટઠાઢી વ્હે જીહિ વિધિ નહિ લખલેત ॥ ચકતનેન
ચહુંદિસિચીતવત ઔર સખનકો દેત ॥ ૨ ॥ સુંદરકર આંનન સમો
પહરિ રાજત યહઆકાર । જનુજલ રહતજીવેર વિધિસોંલીએ મિલતઉ
પહાર ॥ ૩ ॥ ગોરી ગોરી પરતવદન તે ઉપર દૈદધિસુતકે વિંદુ ॥ મા

નહુ સુધાકન ઓરવત પિય જન દહુ ॥ ૪ ॥ વાલવીનોદ વિલોકસુર પ્રભુ ચિત ભઈ વૃજકીનારી ॥ પુરતન વચન વરજીવેકોમન રહી વિચારી વિચારી ॥ ૫ ॥ રાગ જૈતશ્રી ॥ કહાં લગિ વરનો સુંદરતાઈ ॥ એલત કુમર કનિક આંગનમે નેન નિરખસુખ પાઈ ॥ કુલહે લસત સ્યામ સુંદરકે બહુ વિધિરંગ બનાઈ ॥ માનહુ નવઘન ઉપર રાજત મઘુવા ધનુષ ચઢાઈ ॥ ૨ ॥ સેતપીત અરૂઅસિત લાલમણિ લટકનભાલ રૂરાઈ ॥ માનહુ અસુર દેવ ગુરૂસોમિની ભુમિજસો સમુદાઇ ॥ ૩ ॥ અતિસુદેસ મૃદુ ચિહુર હરત મનમોહન મુખ વગરાઈ માનહુ મંજુલ કંજ ઉપર વર અલિ આવલિફિરી આઈ ॥ દુધ દંતછવિ કહી ન જાત કછુ અલીપલ લપટ લકાઈ ॥ કિલકત હંસત દુરીત પ્રગટત માનો વિધુમે વિપુલતાઇ ॥ ૫॥ ખંડીત વચન દેત પૂરન સુખ અદભુત પહઉપમાઈ ॥ ધુટુરનું ચલતરૂઠત પ્રમુદિત મનસુરદાસ વલિજાઈ ॥ ૬ ॥ રાગ રામકલી ॥ દેખો સખી એક અદભુત રૂપ ॥ એક અંબુજ મધ્ય દેખિયત વીસ દધિ સુત જુથ ॥૧॥ એક અવલી દોય જલચર ઉભે અર્ક અનૂપ ॥ પંચવાર ચહિ ગહિ દેખિયત કહો કહાસ્વરૂપ ॥૨ સિસુગનમે ભઈ સોભા કરો કોઉ વિચાર ॥ સુરશ્રીગોપાલકી છબિ રાખો પહ નિરધાર ॥૩॥ ઐસે પદ સુરદાસજીને ગાએ ॥ પાછે ફેરિ શ્રી નાથજી દ્વાર આએ.

વાર્તા પ્રસંગ. ૫

અબ સુરદાસજીને શ્રીનાથજીકી સેવા બહુત કીની બહુત દિન તાંઇ તા ઉપરાંત ભગવદ ઇચ્છા જાનીજો અબ પ્રભુનકી ઇચ્છા બુલાય લેકોહે પહ વિચારિ કે જો નિત્ય લીલા કૂલાત્મક રાસ લીલા જો જહાં કરે હે ઐસી જો પરાસોલી તહાં સુરદાસજી આએ શ્રીનાથજીકાધ્વજાકો દંડોત કરિ કે ધ્વજાકે સામ્હે સન્મુખ કરિકે સુરદાજી સોએ પરિઅંત:કરનમેં પહ જો શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુ દર્શન દેયગે અવપહદેહતો થકી તાતે અબ યા દેહસોં શ્રીનાથજીકો દર્શન હોયતો જાનિયે પરમ ભાગ્ય હૈ. શ્રીગુસાંઇજીકો નામ કૃપા સિંધુ હૈ ભકતનકે મનોરથ પુરન કરતા હૈ એસે બિચારિકે સુરદાસજી શ્રીગુસાંઇજીકો ચિંતવન કરતે હૈ ઔર શ્રી ગુસાંઇજી કૈસે કૃપાસિંધુ હૈ જૈસે સુરદાસજી ઉહાં સ્મરન કરત હૈ તૈસે શ્રી ગુસાંઇજી ઇનકો છિનહુ નાહિ ભુલત હૈ શ્રીનાથજીકો સિંગાર હોતો તા સમે સુરદાસજી મણિ કોઠામે ઠાડે ॥૨॥ કીર્તન કરતે સોતા દિન શ્રી ગુસાંઇજી શ્રીનાથજીકો સિંગાર કરત હુતે ઔર સુરદાસજીકો કીર્તન કરત ન દેખો તબ શ્રી ગુસાંઇજીને પૂછો સુરદાસજી નાહીં દેખિયત સો કાહેતે તવ કાહુ વૈ-

નવને કહ્યો જો માહારાજ સુરદાસજી તો આજ પરાસોલીકી ઓડી જાત દેખેહે તબ શ્રી ગુસાંઇજીને જાન્યો જો ભગવદ ઇચ્છા તે અવશ્ય ન સમે હે તાતે સુરદાસજી પરાસોલી ગએ હે તવ શ્રી ગુસાંઇજીને અપને સેવકનસો કહ્યો જો પુષ્ટિ માર્ગકો જીહાજ જાત હે જાકો કછુ લેનો હોયસો લેઉ ઔર જો ભગવત ઇચ્છાતે રાજભોગ આરતી પાછે રહત હે તો મેહુ આવતહોં પાછે શ્રી ગુસાંઇજી વેર વેર સુરદાસજીકી ખબર મગાયો કરે જો આવે સોઇ કહે જો મહારાજ સુરદાસજી-તો અચેત હે કછુ બોલત નાહીં એશે કરત શ્રી નાથજીકે રાજભોગકો સમય ભયોશો રાજ ભોગ આરતી કરિકે શ્રી ગુસાંઇજી શ્રીગિરરાજતે નીચે ઉતરે સો આપ પરાસોલી પધારે ભીતરકે સેવક રામદાસજી પ્રભુત ઔર કુંભનદાસજી ઔર શ્રીગુસાંઇજીકે શેવક ગોવિંદ સ્વામી ચત્રભુજદાસ પ્રભુત ઔર સબ શ્રી ગુસાંઇજીકે સાથ આએ સો આવતહી સુરદાસજીસોં શ્રીગુસાંઇજીને પૂછો જો સુરદાશજી કૈસે હો તવ સુરદાશજીને શ્રી ગુસાંઇજીને દંડોત કરિ કે કહ્યો જો મહારાજ આયે હો મહારાજકી વાટ દેખત હુતો, યહ કહિકે સુરદાસજીને એક પદ કહ્યો સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ દેખો દેખો હરિજુકો એક સુભાય ॥ અતિ ગંભીર ઉદાર ઉદધિ પ્રભુ જાનિ સિરો મનરા ॥૧॥ રાઇ જીતની સેવાકો ફલ માનત મેરૂ સમાન ॥ સમઝિદાસ અપરાધિ સિંધુસમ વુંદન એકો જાંનિ ॥૨॥ વદન પ્રસન કમલ પદ સનમુખ દેખતહી હૈ એશે વિમૂખહુ ભયે કૃપાયા સુખકી જબ દેખો તવ તૈશે ॥ ૩ ॥ ભકત વિરહ કરત કરૂણામય ડોલત પાછે લાગે ॥ સુરદાસ એશે પ્રભુકો કત દીજે પીઠ અભાગે ॥૪॥ યહ પદ સુરદાશજીને કહ્યો શોસુનિકે શ્રી ગુશાંઇજી બહુત પ્રશન ભએ ઔર કહ્યો જોશો દૈન્ય પ્રભુ અપને શેવકનકો દેહિ યા દૈન્યકે પાત્ર એહી હે તબ વાવેર શ્રીગુશાંઇજીકે પાશ ઠાડે હુતે ઔર ચત્રભુજદાશહુ ઠાડે હુતે તવ ચત્રભુજદાશને કહ્યો જો સુરદાશજીને બહુત ભગવદ જશ વર્ણન કીયો પરિ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો જસ વર્ણન નાંહી કીનો તવ યહ બચન સુનિકે સુરદાસજી બોલે જો મેતો સવ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુન કોહી જસ વરણન કીયો હે કછુ ન્યારો દેખુ તો ન્યારો કરૂં પરિ તેરે સાથ કહતહો યા ભાંતિ કહિકે સુરદાસજીને એક પદ કહ્યો ॥ સો પદ ॥ ॥રાગ વિહાગરો ॥ ભરોસો દ્રઢ ઇન ચરણન કેરો ॥ શ્રીવલ્લભ નખ ચંદ્ર છટા વિનુ સબ જગમાંડ અંધેરો ॥૧॥ સાધન ઔર નાહીં યા કલિમે જાસો હોત નિવેરો ॥ સુર કહા કહે દુવિધિઆં ધરો વિના મોલકો ચેરો ॥ યહ પદ કહ્યો પાછે સુરદાસજીકો મૂર્છા આઇ તબ શ્રી

ગુસાંઇજી કહે જો સુરદાસજી ચિતકી વૃત્તિ કહાહૈ તવ સુરદાસજીને એક પદ ઔર કહ્યો સો પદ ॥ રાગ બિહાગરો ॥ વલિ વલિ બલિ હો કુમર રાધિકા નંદ સુવન જાસો રતિમાંની ॥ વે અતિ ચતુર તુમ ચતુર સિરોમનિ પ્રીતિ કરી કૈસે હોતહૈ છાંની ॥ વે જુધ રત તન કનક પીત પટ સોતો સવ તેરી ગતિ ઠાની ॥ તે પુની સ્યામ સહજવે સોભા અંબરમિસ અપને ઉર આની ॥૨॥ પુલકિત અંગ અબહી હ્વૈ આયો નિરખિ દેખિ નિજ દેહ સિયાંની ॥ સુર સુજાન સખીકે વુડે પ્રેમ પ્રકાસ ભયો વિહ સાની ॥૩॥ યહ પદ કહ્યો ઇતનો કહિકે સુરદાસજીકો ચિત્ત શ્રી ઠાકુરજીકો શ્રી મુખતામે કરૂણા રસકે ભરે નેત્ર દેખે તબ શ્રી ગુસાંઇજી પૂછો જો સુરદાસજી નેત્રકી વૃતિ કહાં હૈ તવ સુરદાસજીને એક પદ ઔર કહ્યો ॥ સો પદ ॥ રાગ બિહાગરો ॥ ખંજન નેન રૂપ રસ માતે ॥ અતિસે ચારૂ ચપલ અનિયારે પલ પિંજરાન સમાતે॥૧॥ ચલિચલી જાત નિકટ શ્રવણનકે ઉલટિ પુલટિતાટં કફદાતે ॥ સુરદાસ અંજન ગુણ અટકે નાતર અવઉડિ જાતે ॥૨॥ ઇતનો કહતહી સુરદાજીને યાસરીરકો ત્યાગ કીયો સો ભગવદ લીલામે પ્રાપ્તિ ભએ પાછે શ્રી ગુસાંઇજી સવસેવકન સહિતશ્રી ગોવર્દ્ધન આએ તાતે સુરદાસજી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે સો ઇનકી વાર્તા કોપાર નાહી તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાંઇ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૬ ॥ વૈશ્નવ ૮૧ સંબંધ ॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक परमानंददास कनोजिया ब्राह्मण तिनकी वार्ता.

સો પરમાનંદદાસજી પરમ ભગવદ લીલા મધ્યપાતી શ્રી ઠાકુરજીકે પરમ સખાહે સોજબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ ભુતલ પર પ્રગટ ભએ તવ શ્રી ગોવર્દ્ધન નાથજીકી આગ્યા તે દૈવીજીવનકે ઉદ્ધારાર્થ ઔર તૈસેહી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો શ્રી ઠાકુરજીકો સવ પરકાર પ્રગટ ભયો ઔર આપ શ્રી ગોવર્દ્ધન પર્વતમે પ્રગટ ભએ સો ગોપાલદાસજી વલ્લભાખ્યાનમે ગાએહૈં જો અનેક જીવ કૃપાકરે વાદે સાતર પરવેસ તાતે પરમાનંદદાસજીકો જન્મ કનોજમેંહૈ કનોજીયા બ્રાહ્મણ કે ઘર ભયો સો વે પરમાંનંદદાસજી વહુત યોગ્ય ભએ ઔર કવિ ભએ ભગવદ કૃપાકે પાત્ર ભએ કીર્તન બહુત આછે ગાવતે તાતે

પરમાંનંદદાસજીકે સંગ સમાજ બહુત રહતો આપ સ્વામી કહાવતે આપ સેવક કરતે સો ભગવદ ઇચ્છા તે એક સમે પરમાંનંદદાસજી કનોજ તે આપ પ્રાગકો આએ સાં પ્રાગમે ઉતરે સો ઉહાં કીર્તન બહુત આછે ગાવતે તાતે બહુત લોગ કીર્તન સુનિવેકો આવતે ઔર અડેલ તે કાર્યાર્થ લોગ બહુત આવતે સાં ઇનકે કીર્તન સુનિકે પાર અડેલમે જાય કહતે જો પરમાનંદદાસજી ઇહાં પ્રાગમે આએ હૈં સો કીર્તન બહુત આછે ગાવત હૈં સો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલઘરિયા ક્ષત્રી કપૂરસો ઉનકે રાગ ઉપર બહુત આસક્તિ પરિ એ અવકાસ નાહીં પાવે જો પરમાનંદદાસજીકે કીર્તન સુનિવેકો આવે સેવામે અવકાસ નાંહી જો પ્રાગ જાઇ શકે સો એક દિન એક વૈશ્નવ પ્રાગતે અડેલમે આયો સો વાને કહ્યો જો આજ એકાદસી હૈ સો પરમાનંદદાસજી આજુ જાગરન કરેગે સો યહ સુનિકે વા જલધરિયાંને અપને મનમે વિચારયો જો આજુ પરમાનંદદાસજીકે કીર્તન સુનિ વેકો ચલનો સો વે ક્ષત્રી કપૂર જલ ઘરિયા અપની સેવાસોં પહુંચકે રાત્રીકો અપને ઘર આએ સો ઘર આયકે અપને મનમે વિચાર કીયો જોપાવેરનાવતો મિલેગી નાહી તાતે કહા કર્તવ્ય પરિવે પૈરિવે મે ભએ નિપુન હુતે સો મનમે વિચારી જો પૈરિકે પાર જૈયે પાછે અપને ઘરતે ચલેસો શ્રી યમુનાજીકે તીર ઉપર આય ઠાડે ભએ તવ પરદની પહરિકે વસ્ત્ર સવ માંથે સો વાંધિકે શ્રી યમુનાજીમે પૈરિકે પાર આગમે આએ પાછે વસ્ત્ર પહરિકે જહાંઉાર પરમાંનંદ સ્વામી ઉતરે હુતે તહાં આએ સો ઇનકો કછુ મિલાપતો પરમાંનંદ સ્વામીસોં હુતો નાહી જહાં ઔર સવ જનેવૈઠે હુતે તહાં એઉ જાય વૈઠે પારે એઊ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવક હે સોસવ કોઉ જાનતહે તાતે સવનને ઇનકો આદર કરીકે વૈઠાએ સોએ વૈઠેતા પાછે પરમાંનંદ સ્વામીને કીર્તનકો આરંભકીયો સો પરમાંનંદ સ્વામીને વિરહકે પદ ગાએ સો વિરહકે પદ કાહેસો ગાએ જો પ્રથમ ઇનકો સ્વરૂપ કહિ આએહૈં કહી જોયેલીલા મધ્યપાતી શ્રી ઠાકુરજીકે પરમાંનંદ સ્વામી પરમસખાહે સો ઉહાંસોં વિછુરે ઔર ઇહાંતો અવહી શ્રી ઠાકુરજીકો દર્શન નાહી ભયો ઔર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્શન અબ હોયગો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકોયહ સિદ્ધાંતહે જો ભગવદીયનકો સંગ હોયતો શ્રી ઠાકુરજી કૃપા કરે તાહીકે લીએ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પરમાંનંદ સ્વામીકે ઉપર અનુગ્રહ કરીકે અપને કૃપાપાત્ર ભગવદીયકે અંતકરનમે પેરીના કરકે પરમાંનંદ સ્વામીકે ઇહાં પઠાએ સોએ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવક કૈસેહૈં જોજીનકો શ્રી ઠાકુરજી એક ક્ષણ હું નાહી છોડત ઇનકે

સંગહી રહતહૈં કાહિતે સુરદાસજી ગાએહૈં જો ભક્ત વિરહ કરત કરુ-
ણા મયડોલત પાછે પાછે ઔર જગન્નાથ જોશીકી હુ વાર્તામે લિ-
ખ્યોહૈ જો જબ રજપૂતને તરવાર ચલાઈ તબ શ્રી ઠાકુરજીને વાકો
હાથ પકરચો તાતે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવકનકે સદા શ્રીઠા-
કુરજી નિકટહી રહતહૈં તાતે પરમાનંદસ્વામીને વિરહકે પદ ગાએ ॥
સોપદ ॥ રાગ વિહાગરો વ્રજકે વિરહી લોગ વિચારે ॥ વિન ગોપા-
લ ઠગે સેઠાડે અતિદુર્બલ તનહારે ॥૧॥ માતજ સોદા પંથ નિહારત
નિરખત સાંઝ સકારે ॥ જો કોઈ કાન્હર કહી બોલત અખિયન વહત
પનારે ॥ ૨ ॥ યહમથુરા કાજર કીરેખાજે નિકસેતે કારે ॥ પરમાંનંદ
સ્વામી વિનુ એસે જૈસે ચંદાવિનુ તારે ॥ ૩ ॥ ઔર પદ ગાએ ॥
સોપદ ॥ રાગ વિહાગરો સખ ગોકુલ ગોપાલ ઉપાસી ॥ જો ગાહક
સાધનકે ઉધોસો સખ વચન ઇસ પૂરકાસી ॥૧॥ જદ્યપિ હરી હમત-
જી અનાથ કરી અબ છાંડતિ ક્યો રતિજાસી ॥ અપની સીતલતા તહાં
છાંડલિ જદ્ય પવિધુરાહહૈ આસી ॥ગ॥ કિહિ અપ રાધજો ગલિખી પ-
ઠાયો પ્રેમ ભજન તે કરત ઉદાસી ॥ પરમાંનંદ એસીકો વિરહન માંગે
મુક્ત ગુનરાસી ॥ ૩ ॥ રાગ કાન્હરો કોન રસિકહૈ ઇન વાતનકો ॥
નંદ નંદ નવિનુ કાસો કહિયે સુનિરી સખી મેરે દુઃખ યામનકો ॥૧ ॥
કહાં વે જમુના પુલિન મનોહર કહાં વહચંદ સરદ રાતિનકો ॥ કહાં વે
મંદસુગધ અનલ રસ કહાંવે ખટ પદજલ નતનકો ॥૨॥ કહાં વે
સેજ પોઢિવો વનકો ફુલ વિછોના મૃદુ પાતનકો ॥ કહાં વેદ
રસ પરસ પરમાંનંદ કોમલતન કોમલ ગાતનકો ॥ ૩ ॥॥ રાગ
કાન્હરો ॥ માઈકો મિલિવે નંદકિશોરે ॥ એક વારકો નેન
દિખાવે મેરે મનકે ચોરે ॥૧॥ જાગત જનં મગન ત નહીં ખુટત કયોં
પાઉંગી મોરે ॥ સુનિરી સખી અબ કેસે જીજે સુનિતમ ચરખ ગરોરે
॥૨॥ જો યહ પ્રીતિ સત્ય અંતર ગતિ જીન કાહુ બન હોરે ॥ પરમાનંદ
પ્રભુ આંન મિલેગે સખી સીસ જીન ટોરે ॥૩॥ ઇત્યાદીક પદ વિરહકે
એસે પરમાનંદસ્વામીને સગરી રાતિ ગાએ પાછીલી ઘડી ચારી રાત્રી
રહી તબ જો જો જાગરનમે આએ હુતે સો સબ અપને ઘરકો ગએ
તૈસેહી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવક એ જલ ઘરિયા કપૂરહુ પર-
માનંદસ્વામીસોં જૈ શ્રી કૃષ્ણસ્મરન કહિકે ચલે ઔર પરમાનંદસ્વામીકે
કીર્તન સુનિકે વહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર પરમાનંદસ્વામીસોં કહ્યો જો
જૈસે હમને સુને હુતે તાતે અધિક દેખે તુમ પરમ ભગવદ અનુગ્રહ
પૂરન હોયે જલઘરિયા ક્ષત્રી કપૂર શ્રી મહાપ્રભુનકે પરમ ભગવદીય હૈં
સો એ ચલિઆએ સો પરમાનંદસ્વામીકે ઉપર અનુગ્રહ કરિવેકો આએ

હૈ નાતરે ભગવદીય કાહેકો કાહુકે ઘર જાય ઔર યહ ઉપર કહિઆએ હૈં જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે નિકટ હીરહત હૈં સોયાકો હેત યહ જો નિકટ રહત હૈં તો ઇન જલઘરિયા ક્ષત્રી કપૂરકી ગોદમે વૈઠિકે શ્રી નવનીતપ્રિયાજીને પરમાનંદસ્વામીકે પદ સુને જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકી મર્યાદા હૈ જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે અનુગ્રહ વિના શ્રી ઠાકુરજી કૃપા ન કરે સો ઉન જલઘરિયા ક્ષત્રી કપૂર ઉપર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો પરમ અનુગ્રહ હૈ તાતે શ્રી નવ નીત પ્રિયાજી ઇનકો ગોદમે વૈઠકે પરમાનંદસ્વામીકે પદ કાહેકો સુનને પડે સો તાકો હેત યહ જો ભગવદીય પરમાનંદસ્વામીકે ઉપર શ્રી નવનીત પ્રિયાજી અનુગ્રહ કરીવેકો આપ પધારે હૈં તાતે સુને સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલઘરિયા ક્ષત્રી પરમાનંદસ્વામીસોં જેસો કૃમ કહિકે ચલે સો શ્રી યમુનાજીકે તીર ઉપર આએ સો ઉહાં આયકે વિચાર કીયો જો નાવકી વાટ દેખે તો અવાર હોય ઔર સેવા છુટે ઔર શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનહીંતો ખીજેંગે તાતે જૈસે પૈરિકે આએ હુતે તૈસે ચલે સો પૈરીકે પાર ગએ સો પાર આવતહીં શ્નાન કરીકે અપની સેવામે તત્પર ભએ પાછે ઉહાં પ્રાગમે પરમાનંદસ્વામીકી રાત્રીકે જાગરનકે શ્રમિતસોં આંખિ લગી નીદ્રા આઈ સો ઇતનેમે સ્વપ્ન આયો સો સ્વપ્નમે દેખે જો જેસે રાત્રિકે જાગરનમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલઘરિયા ક્ષત્રી બૈઠે હૈં ઔર ઉનકી ગોદમે શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકે દરસન ભએ ઔર સ્વપ્નમે શ્રી નવનીત પ્રિયાજી પરમાનંદસ્વામીસોં કહે ઔર પરમાનંદસ્વામીકી નિદ્રા ખુલી સો વા શ્રી મુખકો કોઉ સૌંદર્ય કોટિક દર્પણાવ એય પરમાનંદસ્વામીને દેખ્યો સો સ્વપ્નમેતો હૃદેમે ધરિ લીએ ઔર મનમે ચટપટી લગી જો યહ દર્શન ફેરી કબ હોયગો તવ યહ મનમે વિચાર્યો જો યહ દર્શન ઉન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક ક્ષત્રી જલઘરિયા વિનાન હોયગો તાતે હોય તો ઉનકે પાસ જૈયે જો ઉનસોં મિલે તબ કાર્ય સિદ્ધિ હોય ઐસો પરમાનંદસ્વામીને અપને મનમે વિચાર કીયો સો તત્કાલ પ્રાગતે અડેલકુ ચલે સો શ્રી જમનાજીકેતીર ઉપર આય ઠાડે ભએ સો પ્રાતઃકાલકો સમય ભયો સો પ્રથમ નાવ ચલી તાપર વૈઠિકે પાર ઉતરે તવ આગે જાયકે દેખે તો શ્રી આચાર્યજી હમાપ્રભુ શ્નાનસંધ્યા વંદન કરત હૈ સો પરમાનંદસ્વામીકો શ્રી મહાપ્રભુજીકો કેસો દર્શન ભયો સાક્ષાત પૂરણ પુરૂષોતમ શ્રી કૃષ્ણચંદ્રસો શ્રી ગુસાંઇજી બલ્લભાષ્ટકમે લિખે હે સો વસ્તુત કૃષ્ણએવચ ઐસો દર્શન ભયો જો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલઘરિયા ક્ષત્રી કપૂરકી ગોદમે શ્રી ઠાકુરજી કાહેસોં વૈઠે યહ

કારન જીનકે માંથે એસે પ્રભુ બિરાજત હેં પરિ પરમાનંદસ્વામીકે મનમેં યહ જો ક્ષત્રી કપૂર મિલે તો આછો સો કહિતે જો જીનકે માંથે એસે પ્રભુ ઔર જીનકે દર્શનતે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો દર્શન ભયો તા પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને અપને શ્રી મુખસોં કહ્યો જો પરમાનંદ કછુ ભગવદ જસ વર્ણન કરિ તબ પરમાનંદસ્વામીને વિરહકે પદ ગાએ ॥ સો પદ ॥ રાગ સરંગ ॥ કોન બેર ભઈ ચલેરી ગોપાલે હો નન સાર ગઈ હીન્યો તે વાર વાર વુંરત બ્રજ વાલે ॥૧॥ તેરે તનકો રૂપ કહાં ગયો ભામિની અરૂ મુખ કમલસુ આત રહ્યો ॥ સબ સોભાગ ભયો હરિકે સંગ હદેસોં કમલ વિરહ દહ્યો ॥૨॥ કો વો લેકો નૈન ઉઘારે કો પ્રતિઉતર દેહિ વિકલ મના॥ જો સર્વ સુખકૂર ચુરાસે પરમાનંસ્વામી જીવન ધન ॥ ૩ ॥ રાગ સારંગ ॥ જીયકી સાધન જીયહી રહીરી બહુરી ગોપાલ દેખન નહીં પાએ વિલપતિ કુજ અહીરી ॥૧॥ એક દિન સોંજ સમોપ યહ મારગ વેચન જા તદ હીરી ॥ પ્રીતિકે લીએ દાંન મિસ મોહન મેરી વાંહ ગહી રી ॥ ૨ ॥ વિન દેખે ઘટીઆં ન્યાં લપ સમ વિરહા અનલદ હિરી ॥ પરમાનંદ સ્વામી વિન દર્શન નૈન નનીદ વહીરી ॥૩॥ રાગ સારંગ ॥ વહ વાત કમલ દલ નેનકી વારબાર સુધિ આવત સજની બહુ દુરિ દેની સેની સેનકો ॥ વહ લીલા વહ રાસ સરદકો ગોરજ જાત અવનિ અરૂ વહ ઊચો ટેર મનોહર મિસકરી મોહિ સુનાવનિ ॥૨॥ વસન કુંજમે રાસ મિલાયો વિથા ગમાઈ મેનકી પરમાનંદ પ્રભુસોં કયોં જીવે જે પોષી મદુ બેનકી ॥૩॥ યા ભાંતિ પરમાનંદ સ્વામીને વિરહ કે પદ ગાએ સો સુનિ કે પરમાંનદ સ્વાંમીસોં કહ્યો જો કછુ વાલલીલા વરણન કરી તબ પરમાનંદ સ્વામીને કહ્યો જો મહાજમે કછુ સમજત નાંહી તબ શ્રી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો સ્નાંન કરિ આઉ હમ તોકો સમજાવેગે। તબ પરમાનંદ સ્વામીને શ્રી મહાપ્રભુનને પૂછો જો મહારાજ આપકો સેવક વિરકત કહાંહે તબ શ્રી આચારજજી મહા પ્રભુનને કહ્યો જો કછુ ટહલ કરત હોયગો તબ પરમાનંદ સ્વામી સ્નાંનકો ગએ સો તબ પરમાનંદ સ્વામી આગે જાયકે દેખે તો જમુનાં જલકી ગાગર લેકે વહ કપુર ક્ષત્રી આવત હે તબ નિકટ આએ સો સાંમ્હે મિલિ સો ઉનકો દેખિકે પરમાનંદ સ્વામી બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર પરમાનંદ સ્વામીને ઉનકો નમસ્કાર કરયો ઔર કહ્યો જો રાત્રિકો જાગરનમે આપ પધારે હુતે સો શ્રી ઠાકુરજીને આપકી ગોદમે બેઠિકે મેરે કીર્તન સુને સો આપકી કૃપાતે શ્રી ઠાકુરજીને મોસોં કહ્યો જો મે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલઘરિયા ક્ષત્રીકી ગોદમે બેઠિ કે

તેરે કીર્તન સુનેહે ઔર આપકી કૃપાતે મેરો ભાગ્ય સિદ્ધિ ભયો હૈ સો આવતહી તુમ્હારી કૃપાતે મોકો દર્શન ભયો ઈનની બાત સુનિકે ઉન જલઘરિયાંને કહ્યો જો એસે મતિ કહો જો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ સુનેગે તો ખીજેગે જો સેવા છોડિકે ક્યાં ગયો તાતે યહ વાત મતિ કહો તબ ઈતનો સુનિકે પરમાનંદસ્વામીકો વહુત આશ્ચર્ય ભયો ઔર કહ્યો જો એ ધંન્યહે જીન ઉપર શરી ઠાકુરજીકો એસો અનુગ્રહ હૈ ઔર યે અપનો સ્વરૂપ છિપાવત હૈં પાછે પરમાનંદ સ્વામીતો સ્નાંનકો ગએ ઔર જલઘરિયા જલકી ગાગરિ લેકે મંદિરમે ગયે પાછે પરમાનંદ સ્વામી શરી જમુનાજીમે સ્નાંન કરિકે તત્કાલ આપ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે આગે આય ઠાડે ભએ તબ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો પરમાનંદ સ્વામીકિ આગે આઉ બૈઠિ તબ પરમાનંદ સ્વામી આપ આગે આય બૈઠે તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને પરમાનંદ સ્વાંમીકો નાંમ સુનાયો પાછે મંદીરમે પધારિકે શરી નવનીત પ્રિયાજીકે સનિધાન પરમાનંદ સ્વામીકો બ્રહ્મ સંબંધ કરવાયો પાછે અનુંગ્રહ કરિકે પરમાનંદ સ્વામીકો અનુક્રમનિકા સુનાઇ કાહેતે જો પ્રથમ પરમાનંદ સ્વામીસો શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને અપને શરી મુખસોં કહ્યો જો ભગવદ જસ વરણન કરિ સો પરમાનંદ સ્વાંમીને વિરહકો પદ ગાયો તબ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો પરમાનંદ સ્વામી વાલ લીલા ગાઉ તબ પરમાંનંદ સ્વામીને કહ્યો જો રાજ મે કછુ સમજત નાંહીં સો પરમાનંદ સ્વામીને કાહે તે કહ્યો જો ઉર કહિ આએ હૈ જો યે શરી ઠાકુરજીસોં વિછુરે હૈ સો વિછુકે દુઃખ કોતો સ્ફુર્તિ રહી ઔર સંયોગ જો સુઃખ હુતો તાકો વિસ્મરન ભયો જો કાહે તે જો સબ લીલા વિસિષ્ટ પૂરણ પુરૂષોતમ તો શરી આચારય જી મહાપ્રભુનકે ઘર પધારે હૈ સો પરમાનંદ દાસકો શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને અનુક્રમણિકા સુનાઈ તબ સબ લીલાકી સ્ફુર્તિ ભઈ ઔર અનુક્રમણિકા સુનાઇ તાકો કારન કહા જો શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકો નાંમ હૈ શરી ભાગવત પીયૂષ સમુદ્ર મથન ક્ષમઃ સો શરી મહાભાગવતકો શરી ગુસાંઇજી અમૃતકો સમુદ્ર કરિકે વરણન કીએ હૈ સો અનુક્રમમણિકા દ્વારા શ્રી ભાગવત રૂપી સમુદ્ર શરી આચાંરયજી મહાપ્રભુનને પરમાનંદ સ્વામીકે હૃદયમે ધરયો તાતે વાણીતો સબ અષ્ટ કાવ્યકી સમાંન હૈ ઔર યે દોઉ પરમાનંદ સ્વાંમી ઔર સુરદાસજી સાગર ભએ સો યાતે જો શરી ભાગવત રૂપી અમૃતકો સ્વરૂપ ઈનકે હૃદયમે શરી આચારયજી મહાપ્રભુનને ધરયો સો કાહેતે જો સબકોઉ સુરસાગર ઔર પરમાનંદ સાગર કહને બ્ત પરમાનંદ દાસસો શરી

આચારજજી મહા પ્રભુ શ્રી મુખ સોં કહે જો વાલ લીલા વર્ણન કરિ સો પરમાનંદ દાસજીને તત્કાલ વાલ લીલાકે પદ કરિ કે શ્રી નવનીત પ્રિયાજી કે સન્નિધાંન ગાએ ॥ સો પદ **રાગ સારંગ** માઈરી કમલનેન સ્યાંમ સુંદર ઝુલતહેં પલન ॥ વાલ લીલા ગાવત સવ ગોકુલકે લલના ॥ ૧ ॥ અરૂણુ તરૂણુ કમલ નખ મનિજસ જોતી ॥ કુંચિત કચભારાકત લટકત ગજ મોતી ॥૨॥ અં-ગુઠા ગાહિ કમલ પાંન મેલત મુખ માહી ॥ અપનો પ્રતિવિંદ દેખિ પુનિ પુનિ મુસિકાહી ॥૩॥ જસુમતિકે પુન્ય પુંજ વારંવાર લાલે ॥ પ-રમાંનંદ સ્વામી ગોપાલ સુતસનેહપાલે ॥૪॥ યહ પદ સુનિકે શ્રી આ ચારજજી મહાપ્રભુ વહુત પ્રસન્ન ભએ ફેરિ ઔર પદ ગાયો સોપદ ॥ **રાગ વિલાવલ** જસોદા તેરે ભાગ્યકી કહી ન જાય ॥ જો મુરતિ બ્રહ્મા-દિક દુર્લભ સો પ્રગટે હે આય ॥૧॥ સિવ નારદ સનકાદિક મહા મુનિ-મિલવે કરત ઉપાય ॥ તે નંદલાલ ધુરી ધુસરવપુ રહત ગોદલપટાય ॥૨॥ રતન જટિત પોઢાય પાલને વદન દેખિ મુસિકાઈ ॥ ઝુલો મોરે લાલ વલિહારી પરમાંનંદ જસગાઈ ॥ ૩ ॥ રાગ વિલાવલ ॥ મણિમય આંગનનંદ કે ખેલત દોઉ ભઈયા ॥ સો એસે વાલ લીલાકે પદ પરમાં-નંદદાસને ગાએ સો સુનિકે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ બહુત પ્રસન્ન ભએ સો પરમાંનંદદાસજી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે પાસહે સો પરમાંનંદદાસકો આપને કીર્તનનકો સેવાદીની સો પરમાંનંદદાસજી શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો નિત નએ પદ કરીકે ભાંતિભાંતિકે સુનાવતે જવ અનોસરહોતો તવ પરમાંનંદદાસજી શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે આ-ગે પદ કીર્તન કરે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ નિત્ય કથા કહતે સો પર-માંનંદદાસજી નિત્ય સુનતે સો તાહી પ્રસંગકે કીર્તન કરિકે પરમાંનંદ-દાસજી સુનાવતે સો એકદિન પરમાનંદદાસજીને શ્રી ઠાકુરજીકે ચરણા-વિંદકો મહાત્મ સુન્યો સો ચરણાર્વિંદ કે મહાત્મકો કીર્તન કરી શ્રી આ-ચારજજી મહાપ્રભુનકો સુનાયો સુનિકે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ વહુત પ્રસન્ન ભએ સો પદ **રાગ કાન્હરો** ચરણ કમલવંદો જમર્દાસ ગોધનકે સંગધાએ ॥ જેપદ કમલ ધુરી લપટાને કરગહિ ગોપીનકે ઉર લાએ ॥ ૧ ॥ યહ પદ સંપૂરણ કરીકે પરમાંનંદદાસજીને ગાયો ઔર શ્રી આ-ચારજજી મહાપ્રભુનનકે સ્વરૂપકો ઔર પ્રાર્થનાકો પદ ગાયો સો પદ **રાગ કાન્હરો** ॥ યહ માંગો ગોપી જન વલ્લભ યહ પરમાંનંદદાસ સ્વા-મીને સંપૂરણ કરીકે ગાયો સો સુનિકે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ અપને મનમે જાને જો યહ મિસ કરીકે પરમાનંદદાસ યાપદકો સુનાયકે વ્રજ કે દર્શનકી પ્રાર્થના કીનિહે તાતે વ્રજકો અવસ્ય ચલનો.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

અબશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ યહ વિચાર કરે જો વૃજકો પધારીવેકો ઉદ્યમ કીયો સો દામોદરદાસ હરસાંની કૃષ્ણદાસ મેઘન,પરમાંનંદદાસ ઔર યાદવદાસ હલવાઈ તથા રસોઇકી સામગ્રી સંગલેકે ચલે ઔર સબ વૈસ્નવ સંગ લે આપ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ વૃજકો પધારે સો વૃજકો આવત પરમાનંદ દાસકો ગાંમ કનૌજ આયો તબ પરમાનંદ દાસને શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનસોં વીનતી કીની જો મહારાજ મેરે ઘર પધારીયે આપકે અનુગ્રહ તે મેરો ભાગ્ય સિદ્ધિ ભયો હે અબ મેરો ઘરહુ પાવન કરિયે તબ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ આપ અંતરજામી કૃપાનિધાન ભકત મનોરથ પૂરવક આપ કૃપા કરિકે પધારે સો પરમાનંદ દાસકે ઘર આછી ભાંતિસો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને રસોઈ કરી શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે ભોગ સરાયકે આપ પ્રસાદ લીવાયો પાછે આપ ગાદી તકીયાનકે ઉપરે વિરાજે તબ પરમાનંદ દાસસો કહ્યો જો કછુ ભગવદ જસ ગાવો તબ પરમાનંદ દાસને મનમે બિચારી જો યા સમય શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો મનતો વૃજમે શ્રી ગોવર્દ્ધન નાથજીકે પાસ હે તાતે વિરહકે પદ ગાઉ સો વિરહકો પદ એસો ગાયો જામે છિનહું કલપ સમાન જાય સો પદ ॥ રાગ સોરઠ ॥ હરિ તેરી લીલાકી સુધિ આવે ॥ કમલ નેન મન મોહની મુરતી મનમન ચિત્ર બનાવે ॥૧॥ એક બાર જાય મિલત માયા કરિ સો કૈસે વિસરાવે ॥ મુખ મુસિકયા નિવંક અવિ લોકની ચાલ મનોહર ભાવે ॥૨॥ કબહુક નીવડ તિમર આલિંગન કબહુ કપિક સુર ગાવે ॥ કબહુ કસંભ મકવા સિકવા સિક હિસંમહિન ઉઠિ ધાવે ॥૩॥ કબહુક નેન મુંદિ અંતર ગતિ મણિ માલા પહિરાવે ॥ પરમાંનંદ સ્યાંમધ્યાન કરી એસે વિરહ ગમાવે ॥ ૪ ॥ યહ પદ પરમાનંદદાસને ગાયો સોસુનિકે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો મુર્છા આઇ સો જાલીલાકો પદ પરમાનંદદાસજીને ગાયો ॥ તાલીલાવિષે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ માનભયે સોદેહાનુ સંધાન ન રહ્યો સોતીનનદિનલો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો મુર્છા રહી સો સબરે સેવક દામોદરદાસ હરસાંની પ્રભુતિ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરે સો વૈસેહી બેઠે રહે ચતુર્થ દિનકે પ્રાતઃકાલ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુ સાવધાન ભએ તબ સબ વૈષ્ણવ પ્રસન્ન ભએ તબ પરમાંનંદદાસજી મનમે ડરપેજો ફેરી એસો પદ ન ગાઉ ફેરી સુધિ પદ ગાએ સો પદ ॥ રાગ વિભાગ ॥ માધરીહો આનંદ ગુનગાઉ ॥ ગોકુલકી ચિંતા મણિ માધવજો માંગો સો પાઉ ॥૧॥ જબ તે કમલનેન વ્રજ આએ સકલ સંપ-

દા વાઢી ॥ નંદરાયકે દ્વારે દેખો અષ્ટ મહાસિદ્ધિ ઠાઢી ॥ ૨ ॥ ફુલેફલે સદાવૃંદાવન કામધેનુ દુહિદીજે ॥ મારગમેગ ઇંદ્ર વરસાવે કૃષ્ન કૃપા સુખ લીજે ॥ ૩ ॥ કહત જસોદા સખિયન આગે હરિ ઉત કર્ષજનાવે ॥ પરમાનંદદાસકો ઠાકુર મુરલી મનોહર ભાવે ॥૪॥ ઔર હુ પદ ગાયો સો પદ ॥ **રાગ ગૌરી** ॥ વિમલ જસ વૃંદાવનકે ચંદ્રકો ॥ યહપદ સંપૂરણ કરીકે ગાયો ફુરી ઔર ગાયો સો પદ ॥ ॥ **રાગ સારંગ** ॥ ચલિરી નંદ ગામ જાય વસિયે ॥ યહ પદ સંપૂરણ કરિકે ગાયો સો યા પદમે યહ કહ્યો જો ચલિરી નંદ ગામ જાય વસિયે સો શ્રી મહાપ્રભુજી સુનિકે વૃજકો પધારે સો પ્રથમ શ્રી ગોકુલ પધારે સો શ્રી ગોકુલ આવતહી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી યમુનાજીકે તીર ઉપર ડેરાં કરકે નીચે વૈઠકમે તહાં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ વિરાજે ઔર એક વૈઠક શ્રી દ્વારિકાનાથજીકે મંદિરકે પાસ હૈ સો ભીતરકી વૈઠક હૈ સો રાત્રિકે વિશ્રામ તથા રસોઇકી ઠોર હે ઉહાં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી ઘર હુતો જબ આપ શ્રી ગોકુલ પધારતે તબ ઉહાંઈ ઉતરતે સો યહ ભીતરકી વૈઠક હે પાછે સબ વૈશ્નવનને શ્રી યમુનાજી સ્નાન કીએ ઔર પરમાનંદદાસજીનુ શ્રી યમુનાજીકો જસ વર્ણન કીએ સો પદ ॥ **રાગ રામકલી** ॥ શ્રી યમુનાજી યહ પ્રસાદહોં પાઉં ॥ તિહારે નિકટ રેહોં નિસવાસર રામકૃષ્ન ગુન ગાઉં ॥૧॥ મંજન વિમલ પાવન જલ ચિંતાકુ લખવહાઉં ॥ તિહારી કૃપાભાંનકી તનયા હરિપદપ્રીતિ બઢાઉં ॥૨॥ વીનતી કરો યહી વર માંગો અધમ સંગ વિસરાઉં ॥ પરમાનંદદાસ ફલ દાતા મદનગોપાલ લડાઉં ॥૩॥ **રાગ રામકલી** ॥ શ્રી યમુનાજી દીન જાનિ માંહિ દીજે ॥ સો એસે પદ સંપૂરણ કરિકે શ્રી યમુનાજીકે પરમાનંદદાસજીને બહુત ગાએ શ્રી આચાર્યજીકે આગે તારવિષે ગાએ તા ઉપરાંત શ્રી મહાપ્રભુજીને પરમાનંદદાસકો બાલલીલા વિસિષ્ટ શ્રી ગોકુલકે દર્શન કરવાએ સો પરમાનંદદાસકો એસો દર્શન ભયો જો સબ વૃજભક્ત શ્રી યમુના જલકી ગાગરી ભરિ લે જાતહે ઔર શ્રી ઠાકુરજી માર્ગમે ખેલત હૈ ઔર વૃજભક્તનકો જલકી ગાગરી ઉઠાય દેત હે ઔર ઉનકી કંચુકી તોરે હે યા ભાંતિસોં દર્શન ભએ સો તેસોઇ પદ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકે આગે ગાયો સો પદ ॥ **રાગ વિલાવલ** ॥ જમુના જલ ઘર ભરિ ચલી ચંદ્રાવલી નારી ॥ મારગ ખેલત મિલે ઘનશ્યામ મુરારી ॥૧॥ નેનનસોં નેના મિલે મન રહ્યો હૈ લુભાઈ ॥ મોહન મૂરતી જીય વસી પગ ધરો ન જાઈ ॥૨॥ તબકી પ્રીતિ પ્રગટ ભઈ યહ પહલી ભેટ ॥ પરમાનંદ એસી મિલી જૈસે ગુડમે ચેટ ॥૩॥ **રાગ સારંગ** ॥ લાલને કટકો મેરી વૈયાં ॥ એ ઘટ ઘાટ ચલ્યો નહીં જાઈ રપટતહોં કાલીંદ્રી મહીયાં ॥૧॥ યહ પદ સંપૂરન કરી એસે પદ ગાએ તા પાછે

પરમાનંદદાસને બાલલીલાકે પદ બહુત ગાએ ઔર શ્રી ગોકુલકો સ્વરૂપ જામે આવે એસો પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ કાન્હરો ॥ ગાવત ગોપી મધુ વૃજ વાંની ॥ જાકે ભુવન બ્રતિ રાજા નંદ જસોદા રાની ॥૧॥ ગાહત વેદ ભારતી ગાવત ગાવત નારદાદીમુનિ ગ્યાંની ॥ ગાવત ગુન ગંધર્વકાલ સિ ગોકુલનાથ મહાતમ જાની ॥૨॥ ગાવત ચતુરાં નન જદુ નાયક ગાવત સેષ્પ સહસ્ત્ર મુખ્ય રાસ ॥ મનકર્મ વચન પ્રીતિ યહ અંબુજ અવ ગાવત પરમાનંદદાસ ॥૩॥ યહ પદ પરમાનંદદાસને ગાયો પાછે ઔર પદ ગાયે સો પદ ॥ રાગ કાન્હરો ॥ જસુ મતિગ્રહ આવત ગોપીજન ॥ વા સર તાપ નિવારન કારન વારંવાર કમલમુખ્ય નિરખ્યન ॥૧॥ ચાહત પકરિ દેહરી ઉલંઘન કિલકિલિ કહુલ સત મનહીં મન ॥ લોન ઉતારી દોઉ કર વારિ ફેરી ડારત તન મન ધન ॥૨॥ લેત ઉઠાય ચાંપત હીયો ભરિ પ્રેમ વિખ્ય સભાગે દ્રગ ટરકન ॥ ચલી લે પલના પોઢાવનકો અરૂ કસાય પોઢે સુંદરઘન ॥૩॥ દેત અસીસ સકલ ગોપીજન ચિરંજીવો લોગ ગજમુન પરમાનંદદાસકો ઠાકુર ભકતવછલ ભકતન મન રંજન ॥૪॥ રાગ હમીર ॥ ચિતૈ ચિતૈ ચિત ચોરચોરી માઈ ॥ યહ પદ સંપુરન કરિકે ગાયો સો ઐસે પદ પરમાનંદદાસને બહુત ગાએ તા પીછે શ્રી ગોકુલનાથજીકે દર્શન કરિકે પરમાનંદદાસ શ્રી ગોકુલ ઉપર બહુત આસક્તિ ભએ તબ ઐસે પદ ગાએ જો જામે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી પ્રાર્થના કીની સો કહા પ્રાર્થના કીની જો મોકો શ્રી ગોકુલમે આયકે ચરણાર્વિંદકે નીચે રાખો નિત પ્રતિ પ્રભુનકે દર્શન કરો સર્વ લીલા વિસિષ્ટ પૂરન પુરૂષોતમ હૈં ઔર યહ પદ ગાયો સો પદ॥ રાગ કાન્હરો યહ માંગો જસોદા નંદન ॥ ચરણ કમલ મનમન મધુકર યા છવિ નેનન પાઊં દર્શન ॥૧॥ ચરણ કમલકી સેવા દોઉ તન રાજત વિજૈલતા ધન નંદન ॥ વૃષભાંન નંદની મેરે સર્વસુ પ્રાંનજીવન ધન ॥૨॥ બ્રજ વસિવો જમુનાજલ અચિવો શ્રી વલ્લભકો દાસ યહી પન ॥ મહા પ્રસાદ પાઊં હરીગુન ગાઊં પરમાનંદદાસ જીવન ધન ॥૩॥ રાગ કાન્હરો ॥ જબ લગ જમુના ગાય ગોવર્દ્ધન તબલગ ગોકુલગાંમ ગુસાંઈ ॥ યહ પદ સંપુરન કરિકે પ્રાર્થનાકે પદ ગાએ ॥ તવ કિતેક દીન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલમે વિરાજે તા પાછે સબ વૈષ્નવનકો સંગ લેકે શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકે દર્શનકો પધારે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥

અબ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સ્નાંન કરિકે પર્વત ઉપર પધારે સો આવતહી પરમાનંદદાસને શ્રીનાથકો શ્રી મુખ્ય દેખિકે વહાંકે વહાં રહે તવ શ્રી મહાપ્રભુજીને શ્રી મુખસોં કહ્યો જો પરમાનંદદાસ કછુ ભગવતલીલા ગાવો તવ પરમાનંદદાસ અપને મનમે વિચારે જો કહા

ગાઉ તવ ઐસે વિચારો જો જામે પ્રથમ અવતારલીલા પાછે ચરણા-
રવિંદકી વંદના પાછે ભગવદવર્ણનકો સ્વરૂપ તા પાછે બાલક્રીડા તા પાછે
શ્રી ઠાકુરજીકો મહાત્મ ઐસો પદ પરમાનંદદાસને ગાયો ॥ સો પદ
॥ રાગ કાન્હરો ॥ મોહન નંદરાય કુમાર પ્રગટ બ્રહ્મ નિકુંજ નાયક
ભકતહિત અવતાર ॥૧॥ પ્રથમ ચરણ સરોજ વંદો સ્યાંમ ઘન ગોપાલા
મંકર કુંડલ ગંડ મંડિત ચારૂ નેન બિસાલ ॥ ૨ ॥ બલિરામ
સહિત વિનોદ લીલાસે કરે હેત ॥ દાસ પરમાનંદ પ્રભુ હરિ નાગમ
બોલત નેત ॥ ૩ ॥ ઔર આસકિતકો ગાયો ॥ રાગ પુરવી ॥ મેરો
માઇ માધોસોં મન માન્યો ॥ મેરો નેન ઔર કમલ નેનકો હઠ
ઠોરો કરિ સાન્યો ॥ ૧ ॥ લોક બેદકી કાંનતજીમે ન્યોંતી અપને
આન્યો એક ગોવિંદ ચરણકે કારન બૈર સવન સોં ઠાન્યો ॥ ૨ ॥ અબ
કયોં બિન્ય હોય મેરી સજની દુધ મિલ્યો જૈસે પાન્યો ॥ પરમાનંદ
મિલી ગિરધરસોં હે પહલી પહચાન્યો ॥ ૩ ॥ ઐસે પદ પરમાનં-
દદાસને ગાએ ॥ તા પીછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સેન આર-
તી કરિ શ્રીનાથજી કોં પોઢાએ તવ અનોંસર કરિ આપ નીચે પધારે
તવ પરમાનંદદાસહુ નીચે આય બૈઠે તવ રામદાસ ભીતરિયાને પરમા-
નંદદાસકો મહાપ્રસાદ દુધ પઠાયો સો દુધ સો દુધ પરનંદદાસજી લેવે
લાગે ॥ તવ તાતો લાગ્યો. તવ પરમાનંદદાસજીને સીરો કરિકે લીયો
તા પાછે રામદાસને પુછો જો તુમકો મહાપ્રસાદ દુધ પઠાયોસો આ
યો તવ પરમાનંદદાસને કહી જો હાં આયો પરિ દુધ બહુત તાતો હુતો
સો ઐસો દુધ શ્રી ઠાકુરજી કૈસે આરોગત હૈ તાતે દુધવો સુહાતો ભ-
લો તવ રામદાસને કહ્યો જો વહુત આછો આપ ભગવદીયહો જૈસે
આગ્યા કરોગે તૈસે કરેંગે તવ સકારે સવ સેવક સ્નાંન કરિ કે શરીગોવ-
ર્ધનનાથજીકી સેવામે તત્પર ભએ તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને
સ્નાંન કરિકે શરીગિરરાજ ઉપર પધારે તવ શરીગોવર્ધનનાથજીકો જ-
ગાએ તવ વા સમે પરમાનંદદાસજી જાગકે શરી ઠાકુરજીકે જગાવેકો
પદ ગાયો ॥ સોપદ ॥ રાગબિભાસ ॥ જાગોગોપાલલાલ મુખ દેખોં તે
રો ॥ પાછે ગૃહકાજ કરો નિત્ય નેમ મેરો ॥૧॥ વિગસતનિસા અરૂણ
દિસા ઉદિત ભયો ભાંન ॥ ગુંજત અંગ પંકજ વન જાગિયે ભગવાન ॥૨॥
દ્વારે ઠાડે વંદીજન કરત હૈ પુકાર ॥ વંસપ્રસંગ ગાવત હરિલીલા સાર ॥૩॥
પરમાનંદ સ્વામી દયાલ જગત મંગલ રૂપ ॥ બેદ પૂરાણ પઢત મહમા
લીલા અનુપ ॥૪॥ યહ પદ પરમાનંદદાસને ગાયો ફિરિકલેઉકો પદ ગા-
યો સો પદ ॥ રાગ રામકલી ॥ પિછવારે હૈ ગ્વાલન ટેર સુનાયો ॥ ક-
મલ નેન પ્યારો કરત કલેઉ કોટન મુખલોં આયો ॥૧॥ અરી મૈયા
ગૈયા એક વન બાઈ રહી હૈ વછરા ઉહાંઇ વસાયો ॥ મુરલી લઈ નલ

કુટિયાન લીની અખ્ય રાયકો ઉસખ્યાન બુલાયો ॥ ચકૃત ભઇ નંદજુકી રાની સત્ય આય કીયો અપનો પાયો ॥ ફુલેન અંગ સમાતરસવર ત્રિભુવન પતિ સિર છત્ર જો છાયો ॥૩॥ મિલિ બૈઠે સંકેત સઘન વન વિવિધિ ભાંતિ કીયો મન ભાયો ॥ પરમાનંદ સયાની ગ્વાલિનિ ઉલટિ અંગ ગિરધર પિય પાયો ॥૪॥ ઐસે પદ પરમાનંદદાસને ગાયો તાપાછે શરી ગોવર્ધનનાથજીકે મંગલાકે દર્શન ખુલે તવ પરમાનંદદાસને શરી ગોવર્ધનનાથજીસો પૂછો જો આપ તાતો દુધ કયોં આરોગત હૈ તબ શરીનાથજીને કહ્યો જા એ હમકો સમર્પત હૈ સો આરોગત હૈ તાપાછે પરમાનંદદાસજી નિત્ય કીર્તન કરિ કે સુનાવતે તબ તા સમય એક રાજા દર્શનકો આયો સો શરી ગોવર્ધનનાથજીકે દર્શન કરે તવ ફેરિ આયકે રાનીસોં કહી જો શરી ગોર્ધનનાથજી ઠાકુર બહુત સુંદર હૈ તાતે તુ જાયકે દર્શન કરિ આઉ તવ રાનીને કહી જો જેસી હમારી રીતિ હૈ સો હોય તો દર્શન કરે તબ રાજાને કહી જો શરી ગોર્ધનનાથજીકે દર્શન મે કાહેકો પરદા હૈ તવ રાનીને માની નાહી તબ રાજાને શરી આ-ચાર્યજી મહાપ્રભુનસો વીનતી કીની જો મહારાજ મેતો રાનીસોં વહુત કહત હોંપરિ વહ આવત નાહી તાતે આપ કૃપા કરિકે દર્શન કરાવો તો વહ કરે તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી જો ઇહાં આવો જો પ્રથમ વાકો એકાંતમે દર્શન કરવાવેગે તાપાછે ઔર લોગ દર્શન કરેગે તવ રાજા અપની રાનીકો લિવાયકે શરી ગોવર્ધનનાથજીકે દર્શન કરવાએ સો સબ લોગ સરકિ ગએ તબ રાની દર્શન કરવે લગી તબ ઇતનમે શરી ગોવર્ધનનાથજીને સિંઘ પોરિકે કિવાડ ખોલી દાએ સો સબ ભીર દોરિકે રાનીકે ઉપર પરી સો રાનીકે સબવસ્ત્ર નિકસી પરે ઔર બહુત લજ્જિત ભઈ તવ રાજાને રાનીસો કહી જો મેને તોસો પહલેહી કહ્યો હુતો જો શરી ઠાકુરજીકે દર્શનમે કાહેકો પરદાહે એ વૃજકે ઠાકુર હૈ ઇનને કાહુસો પરદા રાખ્યો નાહીં તવ વા સમે પરમાનંદદાસજીને પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ દેવગંધાર ॥ કૈન યહ એલિ વેકી બાનિ ॥ મદન ગોપાલ લાલ કાહુકો રાખત નાહિ નકાંનિ ॥૧॥ યહ એક તુક પરમાનંદદાસ જીને ગાઈ તબ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો પરમાનંદદાસ ઐસે કહો જો ભલી યહ એલીવેકી બાની તવ પરમાનંદદાસને ઐસેહી પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ દેવગંધાર ॥ ભલી યહ એલિવેકી બાનિ ॥ મદન ગોપાલલાલ કાહુકો નાહિન રાખત કાંનિ ॥૧॥ અપને હાથ લે દેતહે ચનવર દુધ દહી ઘૃત સાંની ॥ જો વરજોતો આંખિ દિખાવેપર ઘનકો દિન દાનિ ॥૨॥ સુનિરી જસોદા સુતકે કરતબ પહેલે માંટ મથાનિ ॥ફોરિ ઢોરિ દધિડાર આજરમેં કોન સહે નિત હાનિ ॥ ઠાઢી દેખત નંદ જુકી રાની મુંદિ કમલ મુખ હાનિ ॥ પરમાનંદદાસ જાનતહૈ વોલી બુ-

अंधेंआंनि ॥४॥ यह पद परमानंददासने गायो ता पाछे कितेक पद गाए जो जो लीला श्री ठाकुरजीने करी सो तातातालीलाके पद परमानंददासने गाए सो एक दिन भगवदीय रामदासजी और कृष्णदासजी कुंभनदासजी सब वैष्णव मिलिके परमानंददासजी जहां रहत हुते तहां आए सो भगवदीय आए देखिके परमानंददासजी बहुत प्रसन्न भए जो आज मेरे घर भगवदीय आएहै सो मेरो वडो भाग्यहै और आज मेरो भाग्य सिद्धि भयोहै सोकाहेते जो श्री ठाकुरजी भगवदीयके हृदेमे सदा सर्वदा विराजतहै ताते भगवदीयनकी कृपा होय तो श्री ठाकुरजी अनुग्रह करे जो ए सब भगवदीय मेरे घर पधारे है सो प्रथम भगवदीयकी न्योछावरी करी चहिये जो ऐसो तो कछु नाही सो न्योछावरी करो तब यह विचारे परमानंद दासने ऐसेही पद कह्यो सो पद ॥ राग हमीर ॥ आए मेरे नंद नंदनके प्यारे ॥ माला तीलक मनोहर वानो त्रिभुवनके उजीयारे ॥१॥ प्रेम सहीत वसत मन मोहनन कहु टरत नटारे ॥ हृदे कमलके मध्य विराजत श्री वृज राज दुलारे ॥२॥ कहा जानो कोन पुन्य प्रगट भयो मेरे घर जो पधारे परमानंद प्रभु करी न्योछावरि वारि वारि हो वारे ॥३॥ यहपद भगवदीयनकी भेट करी अपने आए भगवदीयनको विदाय कीये ता पाछे ऐसो रातिसों परमानंद दासने श्री नाथजीकी भली भांतिसो सो सेवा कीनी सो वे परमानंददासजी श्री आचारजजी महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीयहे ताते इनकी वार्ता कहां तांइ लिखिये वार्ता प्रसंग ॥५॥ संबंध १६९॥ वैष्णव ॥८२॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक कुंभनदास गोरवा तिनकी वार्ताहै.

सो वे कुंभनदासजी श्री गोर्द्धन पर्वतके पास जमुनावतो गांमहे तामे रहते सो जमुनावतो नांमया गांमको काहेते हैंजो श्री जमुनाजीको प्रवाह सारस्वत कल्पमे याके निकट हुतो ताते जमुनावतो नाम वा गांमकोहै तामे कुंभनदासजी रहते और परा सोलीचंद्र सरोवरिके उपर कुंभनदासजीकी धरती हुती सो उहां खेती करते सो कुंभनदासजी श्री गोवर्द्धननाथजीके परम [illegible]पा हुते और कृपापात्र हुते सो अब ही श्री गोवर्द्धननाथजी प्रगट होयके श्री महाप्रभुजीको बुलावेगे तवते भगवदीय प्रसिद्धि होयगे सो एक समे श्री [illegible]चारयजी महाप्रभु प्र-

થ્વી પરીક્રમા કરત ઝારખંડમે પધારે સોં ઝાડખંડમેં શ્રી ગોવર્દ્ધનના-
થજીને આગ્નાદીની જો હમ ગોવર્દ્ધનમે તીનિ દમનહૈં નાગદમન ૧ ઈંદ્ર
દમન ૨ દેવદેમન ૩ તિનકે મધ્યમે હમદેવદમનહૈં સોમેરો નામહૈ તાતે
તુમ આયકે હમકો પધરાવો ઔર હમારી સેવાકો પ્રકાર પ્રગટ કરો તબ
શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનને પ્રથ્વી પરીક્રમા ઉહાંઇ રાખિકે વેગ પ-
ધારે તવ દામોદરદાસ હરસાંની કૃસ્નદાસ મેઘન ગોવિંદ દુવે જગન્નાથ
જોશી રામદાસ એ પાંચ વૈષ્ણવ સંગ હુતે સો શ્રી આચારયજી મહાપ્ર-
ભુ શ્રી ગોવર્દ્ધનકી તરેહઠી આયકે સદુપાંડેકે ચોંતરા ઉપર બિરાજે સો
આગે શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકે પ્રાગટ્યમે યહ સદુપાંડે ભમાંનીનરો શ્રી
આચારયજી મહાપ્રભુનકે સેવક ભએ હુતે તિનકો શ્રી આચારયજી
મહાપ્રભુનને શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકી સેવા સોપી ઔર વૃજવાસી વૃજમે
શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે સેવક બહુત ભએ ઔર કુંભનદાસજી
શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકી સરણ આએસો શરી આચારયજી
મહાપ્રભુનને શરી ગોવર્દ્ધનનાથજીકો એક છોટો સો મંદીરસિદ્ધિ કરવાયો
તામે શરી નાથજીકો પધિરાયે ઔર રામદાસ ચોહાંનકું સેવાકી આગ્ના
દીની ઔર સબ વૃજવાસી લોગ દુધદહી માંખન લાવતે સો શરી ગોવ-
ર્દ્ધનનાથજી આરોગત હુતે ઔર રામદાસકો જો ભગવદ ઇચ્છાતે જો
આય પ્રાપ્તિ હોય સો ભોગ ધરતે ઔર આપ પ્રસાદ લેતે ઔર જે
વૃજવાસી લોગ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે શેવક ભયે હુતે
તીનકો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનેને આગ્યા દીની જો યહ મેરો
સર્વસ્વહૈ સો તુમ સબ વાતન સોં યત્ન રાખિયો ઔર સેવામે
તત્પર રહિયો ઔર કુંભનદાસકો ઔર. સવ સેવકનકો શરી આચારય-
જી મહાપ્રભુનને આગ્યાદીની જો તુમદેવ દમન કે દર્શનકીએ વિના મ-
હાપ્રસાદ મતિલીજીયો તબ યા ભાંતિસોં આગ્યા કરિકે શરી આચારયજી
મહાપ્રભુનને પૃથ્વી પરીક્રમા ઝાડખંડમે રાખી હુતી અબ કુંભનદાસ-
જી નિત્ય શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે શરી ગોવર્દ્ધનનાથજી
કે દર્શનકો આવતે સો કુંભનદાસજી કીર્તન વહુતનકિ ગાવતે જો શરી
આચારયજી મહાપ્રભુનને કુંભનદાસજીકો નામ સુનાયો ઔર બ્રહ્મ સં-
બંધ કરવાયો તવ કુંભનદાસજી નિત્ય નએ પદ કરિકે શરી નાથજીકો
કો સુનાવતે ઔર શરી નાથજી કુંભનદાસજીકે ઘર પધારતે ઔર બહુત
ક્રીડા કરતે ખેલતે વાર્તા કરતે ઔર બહુત કૃપા કુંભનદાસજીકે ઉપર
કરતે અબ રામદાસજી શી ગોવર્દ્ધનનાથજીકી શેવા કરન લાગે સોએ
ક સમે મલેછકો ઉપદ્રવ ભયો સો ઈહાં માંનિકચંદ પાંડે તથા સદુપાંડે
રામદાસ ચોહાન કુંભનદાસ સબ મિલિકે વિચાર કીયો જો યહ મલેછ
આયોહૈ સો ધર્મકો દ્રૂસીહૈ સોકહા કર્તવ્યહૈ તબ સવને કહીજો યામે

કહા કર્તવ્ય કહા પુછનો અપનો વિચારયો કહા હોતહે તાતે શ્રી નાથ-જીકો પુછે જો મહારાજ કહા કરે તબ શ્રી નાથજીને આગ્યાદીની જો હમકો ઇહાં તે લે ચલો હમ ઇહાંતે ઉઠેંગે તબ સબનને પુછો જો મહા-રાજ કહાં પધારોગે તબ આપને શ્રી મુખસો કહ્યો જો ટોડકે ધનેમ ચલેંમે તબ એક ભૈસામ ગાયો તાપર શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકો બૈઠાએ તબ એક ઔર તેતો રામદાસ પકરે રહે ઔર એક ઓર તે કુંભનદાસજી પકરે રહે ઔર સબ સેવક સંગ ચલે જાતહેં તહાં ધનેમે કાંટે બહુત હુતે સો ઉહાં કાંટેનમે બૈઠે સો વસ્ત્ર સબનકે ફિટ ગએ ઔર સરીરમે કાંટે લગે દુખ બહુત પાયો સોધનેમે એક તલાવ હુતો તહાં રૂપનકો એક ચૌકહે તહાં બડે રૂખર્નાચે શ્રી નાથજી વિરાજે સો કછુક સામ-ગ્રી સંગ્રે હુતી સાં રામદાસને ભોગ ધરીકે જલકો કરવા ભરીકે આગે ધરીકે સબ બૈષ્ણવ બૈઠે તબ શ્રી ગોવર્દ્ધનાથજીને કુંભનદાસ સાં કહ્યો જો કુંભનદાસજી કછુ ગાવો તબ કુંભનદાસજી તો મનમે કુઢિ રહે હુતે તબ એક પદનયો કરીકે ગાયો સોપદ ॥ રાગ સારંગ ॥ ભાવ તહે તોઈ ટાંડકો ધનો ॥ કાંટે લગે ગોખુરૂ વુટે ફટ્યો જાય પહતનો ॥૧॥ સિંહે કહા લોકટીકો ડર યહ કહાવાંનક વન્યો ॥ કુંભનદાસ પ્રભુ તુમ ગો વર્દ્ધનધર વહકોન રાંડેરર્નાકો જન્યો ॥૨॥ યહ પદ કુંભનદાસને ગાયો સો સુનિકે શ્રી નાથજી મુસિકયાયકે ચુપ કરી રહે ઇતને મે શ્રી ગો-વર્દ્ધન તે સમાચાર આએ જો વહ મલેછકી ફોજ આઈ હુતી સો પાછી ફિરી ગઈ તબ શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજી પર્વત ઉપર મંદીરમે પધારે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

અબ શ્રી નાથજી પર્વત ઉપર મંદિરમે વિરાજે સો વ્રજકે લોગ-નકો વહુત હરખિ ભયો જો ધન્યદે વહ મન જો એસો ઉપદ્રવ આયો હુતો સો ઇનકે પ્રતાપતે સબ મિટિ ગયો તબ કુંભનદાસજી પ્રસન્ન હોય કે પદ ગાએ સો પદ શ્રી ગોવર્દ્ધન નાથજીકો સુનાયે ॥ રાગશ્રી ચર્ચરી ॥ જયતિ જયતિ હરીદાસ સર્મ ધરને ॥ યહ પદ સંપૂરન કરિ કે ગાયો ॥ પાછે ઔર પદ ગાએ સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ કુભન તન તરણાતીર યહું પદ સંપૂરન કરિકે કુંભનાદસને ગાયો પાછે નિત્ય એસે પદ કુંભનદાસજી દેવ દમનકો સુનાવતે તબ કુંભનદાસજીકે પદ સબ જગતમે પ્રસિદ્ધ ભએ સો સબ લોગ ઇનકે પદ ગાવતે તબ ઇનકો પદ કાહુ કલાવતને સીખ્યો સો ફતે પુરસી કરી મે દેસાધિપતિ કે આગે કુંભનદાસજીકો કીયો પદ વા કલાવતને ગાયો સો સુનિકે દેસાધિપતિકો ચિત વા પદમે ગડિ ગયો ઔર માંથ્યો ધુન્યો જો એસે હું મહા પુરૂષ હે ભએ હે જિનકો એસે દર્શન પરમેશ્વરકે હોતહે તબ વા કલાવતને કહ્યો જો અજી સાહિબ અવહું હે સો સુનિકે દેસાધિ

પતિ બહુત પ્રસન્ન ભયો ઔર વા કલામતસોં કહ્યો જો વે કહાંહૈ તબ
વા કલામતને કહી જો શ્રી ગોવરધનકે પાસ જમુનાવતો ગામહે તહાં
વે રયત હૈ તબ દેસાધિપતિને કહી જો ઇહાં વુલાવો હમ ઉનસોં મિ-
લેગે તબ દેસાધિપતિને મનુષ્ય ઔર અસવારી કુંભન દાસજીકે બુલાય
વે કો ભેજે તબ કુંભન દાસજીતો ઘર હુતે નાંહી પરાસોલીમેં બેઠે હુતે
સો મનુષ્યનને ઉહાં બતાય દીએ તબ કુંભન દાસસોં કહ્યો જો તુમ
કો પાતસાહને યાદિ કીયેહો તબ કુંભન દાસને કહી જો ભૈયામે કછુ દે-
સાધિપતિકો ચાકરતો નાંહી મેરે દેસાપતિસોં કહા કામ હે તબ દેસા-
ધિપતિકે મનુષ્યનને કહો જો બાબા સાહિબ હમ તો કામમે કછુ સમજ-
ત નાંહી પરિ હમકો દેસાધિપતિકો હુકમ હે જો કુંભનદાસકો લે આ-
વો તાતે યહ પાલકી હે યહ ઘોડા હે જા પર ચાહો તા પર બેઠિકે
ચલિયે હમતો આગેહે સો આપકો લે જાઇંગે તબ કુંભનદાસને મનમે
વિચાર કીયો જો વિના જાએ તો નિર્વાહ ન હોયગો સો કુંભન દાસજી
તત્કાલ ઉહાંતે પનહી પહરિકે ચલે તબ કુંભન દાસજીકો જો લેવે ગો
આએ હુતે તિનને કહી જો બાબા અસવારીમે બેઠિયે તબ કુંભનદાસ
ને કહ્યો જો મૈયા મેતો કછુ ચઢ્યો નાંહી પાછે એસેહી ચલે સો ફતે
પુરસી કરી આય પહુંચે સો દેસાધિપતિ કે ડેરા હુતે તહાં ગએ તબ
મનુષ્યનને દેસાધિપતિસોં કહ્યો જો કુંભનદાસજી આએહે તબ દેસા-
ધિપતિને કહ્યો જો કુંભનદાસજી આવો બેઠો સો આય બેઠે સો વહ
સ્થલ કૈસો હે જો જામે જડાવકો રાવટી તામે મોતીનકો માલ રિલગો હે
એસો સ્થલ હો તામે બેઠે તબ મનમે બહુત દુઃખ લાગ્યો ઔર કહ્યો
જો યાસો તો હમારે વ્રજકે હીસનકે રૂપ આછે હે સો જીનમે શ્રી
ગોવર્ધન નાથજી ખેલતહે તબ ઇતનેમે દેસાધિપતિ બોલ્યો જો કુંભન
દાસજી તુમને વિસન પદ બહુત કીએહે સો મેને તુમકો વુલાયો હે તા-
તે તુમ કછુ વિસન પદ ગાવો તબ કુંભનદાસજીતો મનમે કુદે હુતે સો
વિચારે જો કહા ગાઉ મેરો વાણીકે ભકતા તો શ્રી ગોવર્ધન ધરહૈ ઔર
કછુ ગાએ વિનાતો મેરો કાંમ ચલેગો નાહો તાતે ઐસો ગાઉં જો ક-
બહુ મેરો નામ ન લેઈ કાહુતે જોયાકે સંગતે મેરે પ્રભુ છુટેહે તાતે
કરૂં કછુ કઠોર વચન કહું જો બુરો માનેગો તો કહા કરેગો તબ યહ મનમે
આએ જો જાકો મન મોહન સંગ કરે એકો કે સબસે નહીં સિરતે જો
વૈર પરે યહ બિચારિકે તાસમય કુંભનદાસજીને એક નયો પદ કરિકે
ગાયો સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ ભકતનકો કહાસી કરી કાંમ આવત
જાત પન્હૈયાં ટૂટી વિસરી ગયો હરિ નામ ॥૧॥ જાકો મુખ દેખે દુઃખ
લાગે તાકો કરને પરી પરનામ કુંભનદાસ લાલ ગીરધર વિન યહ સબ
જુઠો ધાંમ ॥૨॥ યહ પદ ગાયો સો સુનિકે દેસાધિપતિ અપને મનમે

બહુત કુધો ઔર કહ્યો જો ઇનકો કછુ બાતકો આશ્રય હોયતો એ મેરો જસ ગવે ઇનકોતો અપને પરમેશ્વરસો સાંચો સનેહ હે ઇતનો કહિકે દેસાધિપતિને કુંભનદાસજીકે સીખ દીનો તબ કુંભનદાસજી ઉહાંતે ચલે સો માર્ગમે આવત અતિ કલેસજો કબહોં પ્રભુનકો શ્રીમુખ દેખો સો ઐસો વિચારકે કુંભનદાસજી આવતહે તા સમય પદ ગાયો સો પદ ॥ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ કબહુ દેખિ હોઇન નેનનુ ॥ સુંદર સ્યામ મનોહર મુરત અંગ અંગ સુખ દેનનુ ॥ વૃંદાવનવિહાર દિનદિન પ્રતિ ગોપ વૃંદ સંગ લેનનુ ॥ હસિ હંસિ હરખી પતોવન પાવન બાટિ બાટિ પય ફે- નનું ॥૨॥ કુંભનદાસ કિતે દિન બાતે કીયે રેણ સુખ સેનનુ ॥ અબ ગિરધર બિન નિસ અરૂ બાસર મનન રહત ક્યોં ચેનનું ॥૩॥ યહ પદ માર્ગમે ગાવત આએ સો આયકે શ્રી ગોવર્ધનનાથજી કે દર્શનકીએ ઔર દોયદાન લો દર્શન ન ભએ સો કુંભનદાસજીકો દોય જુગકી બરાબર વર બીતે સો શ્રી મુખ દેખતહી સબ દુખ બિસરા ગએ તબ એક પદ ગાયો સો પદ ॥રાગ ધનાશ્રી॥ નેન ભરી દેખો નંદ કુમાર ॥ તાદીન તે સબ ભુલિ ગયોહે બિસરયો પરિવાર ॥૧॥ બિનુદેખેહુ બિકલ ભયોહોં અંગ અંગ સબહાર ॥ તાતે સુધિ હે સાંવરી મુરતિકો લોચન ભરિ ભરિ બાર ॥૨॥ રૂપ રાસિપર મિત નહી માનો કેસે મિલોક ન્હાઇ ॥ કુંભનદાસ પ્રભુ ગોવરધન ધર મિલાયે બહુરા રીમાઈ ॥ ૩ ॥ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ હિલિગત કઠિન હે યા મનકો ॥ જાકે લિયે દેખી મેરી સજની લાજ ગઈ સબ તનકો ॥૧॥ ધર્મ જાઉ અરૂ લોગ હંસો સબ અરૂ ગાવો કુલ ગારો ॥ સાકયો રહે તાહિ બિન દેખે જો જાકો હીતકારી ॥૨॥ રસ લુબ્ધકની મખન છાંડત જ્યોં આધીન મૃગ ગાનો॥ કુંભનદાસ સનેહ પરમ શ્રી ગોવર્દ્ધન ધરે જાનો ॥૩॥ એસે પદ બહુત કુંભનદાસજીને ગાએ સો સુનિકે શ્રીનાથજી બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર કહ્યો એ મોબિન રહત નાહીં.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૨ ॥

ઔર એક સમે રાજા માનસિંઘ સબ ઠોરતે દિગ્વીજય કરીકે અપને દેસકુ ચલે તબ મનમે બિચારે જો બહુત દિનસે આએ હે તાતે મથુરા બીંદ્રાબન હોયકે ચલનો સો યહ બિચારકે આગરેતે ચલે સો મથુરા આએ તબ બિશ્રાંતિ શ્નાન કરિકે શ્રી કેસોરાયજીકે દર્શન કરીકે બીંદ્રાબન ચલે સો ઉપ્રકાલકે દિન હુતે તબ બીંદ્રાબનકે સબ મહતનને જાની જો આજ ઇહાં રાજા માનસિંઘ દર્શનકો આવેગો સો યહ જાનિકે શ્રી ઠાકુરજીકો આછેઆછે જરાકે વાગે બહુત આભરન પહેરાયે પીછવાઈ ચંદોવા સબ જરાનકે બાંધે ઇતનેમે રાજા માનસિંઘ દર્શનકો આયો સો ભીતર મંદીરમે આયકે શ્રી ઠાકુરજીકે દર્શન કીએ

સો ઉષ્ણકાલકે દિન હુતે સો વહુત ગરમી પડે સો તા સમે રાજા માન-
સિંઘપે ઠાઢો ન રહ્યો ગયો ॥ જો એસે દર્શન ચારી પંચી ખડે હુતે સો
તહાં સબ ઠોર દર્શન કરિ સબ ઠોરતે બિદા હોયકે અપને ડેરામે આએ
સો ડેરા આયકે મનમે વિચારે જો અબહી કુંચ કરે સો ઉહાંસો
અસવાર હોયકે ચલે સો તીસરે પહર ગોવર્ધનગામ આએ સો માંનસી
ગંગા ઉપર ડેરા કીએ સો તહાં શ્રી હરદેવજીકે દર્શન કીએ સો ઉહાં
વૃંદાવનકે મહંતનને બડે ઠાઠ વનાએ હે તેસોઈ યહાં ઠાઠ વનાયરાખ્યો હુતો
સો રાજા માનસિંહ તહાંતે દર્શન કરિકે ચલે તબ કાહુને કહી જો
મહારાજ યહાં શ્રી ગોવર્ધનનાથજી બહુત સુંદર ઠકુર હે તહાં આપ
દર્શનકો ચલો તબ રાજા માનસિંઘને કહ્યો જોઈહાંતો વર અપચલનો
એ ઠાકુર સવ વૃજકે રાજા હૈં તાતે ઇનકે દર્શનતો અવસ્ય કરને તવ
ઉહાંતે ચલે સો ગોપાલપુર ગાંમ આએ તબ આયકે પૂછી જો દર્શનકો
કહા સમય હે તબ કાહુને કહી જો ઉત્થાપનકે દર્શન તો હોય ચુકે હૈં
અબ ભોગકે દર્શન હોયગે તબ યહ સુનિકે રાજા માનસિંઘ શ્રી ગોવર્ધન
નાથજીકે દર્શનકો ગિરરાજ ઉપર આએ સો ઉષ્ણકાલકે દિન માર્ગકે
શ્રમિત દુરિકે ચલે આએ સો ગરમીમે રાજા બહુત વ્યાકુલ ભયો હુતો
ઇતનેમે ભોગકે કિવાડ ખુલે સો રાજા માનસિંઘકો મણિ કોઠામે લે
ગએ તિન દિનનમે શ્રીનાથજીકી સેવા બૈભવસોં હોતી હુતી વડો મંદીર
સિદ્ધ ભયો હુતો શ્રી ગોવર્ધનનાથજીકે આગે ગુલાવજલકો સિંગાર ભયો
હુતો નિજમંદીર મણી કોઠાતીવારી સવ જલમય હોય રહે હુતે સો તા
સમય રાજા માનસિંઘ દર્શનકો ગએ હુતે સો શ્રી ગોવર્ધનનાથજીકે
દર્શન કરીકે સાષ્ટાંગ દંડવત કીની ઔર ગરમીમે રાજા વ્યાકુલ ભયો
હુતો સો સીતલતાઈ ભઈ બડો ચેન ભયો ઔર શ્રી ગોવર્ધનનાથજીકો
શ્રી મુખ દેખિકે રાજા બહુત પ્રસન્ન ભયો ઔર કહ્યો જો સાક્ષાત
શ્રી કૃષ્ણ શ્રી બીંદ્રાબનચંદ શ્રી ગોવર્ધનનાથજી હૈં આગે શ્રીભાગવતમે
સુન્યો હુતો સો આજ દેખે આજદિન હે સો ધન્ય હે ઔર આજ મેરો
વડો ભાગ્ય હે ઔર મનમે કહ્યો જો યહ ભોગકો સમય હે સો તો
પ્રભુનકી રાજધાનીકો સમય હે સો વે પ્રભુ વિરાજે હૈં આગે તાલ
મૃદંગ વાજત હૈં કીર્તન હોત હૈં સો કુંભનદાસજી ઠાડે ઠાડે મણિકોઠામે
દર્શન કરત હે ઔર કીર્તન ગાવત હૈં સો રાજા માનસિંઘકો મનવા
પદમે ગઢિ ગયો હુતો તેસોઈ કોટિક દર્પણાવ ણયય સ્વરૂપ ઔર
તેસોઈ કીર્તન કુંભનદાસજી કરત હુતે સો પદ ॥ રાગ નટ ॥ રૂપ
દેખિને નાપલ લાગે નહી ॥ ગોવર્દ્ધનકે અંગ અંગ પ્રતિ નિરખી
નેન મન રહત તહી ॥૧॥ કહા કહો કછુ કહત ન આવે ચિત ચોરેચા
માંગ એહહી ॥ કુંભનદાસ પ્રભુકે મિલનકી સુંદર વાત સખીયનસોં

કહી ॥૨॥ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ આવત મોહન મન જુહર્યો હો॥
સો ગ્રહ અપને મનસચુસો બેઠી નિરખી બદગ અચરા વિસર્યો હો
॥ ૧ ॥ રૂપ નિધાન રસિક નંદનંદન રિખિ વદન ધીરજ ન ધર્યો હો ॥
કુંભનદાસ પ્રભુ ગોવર્દ્ધનધર અંગ અંગ પ્રેમ પિયુખ ભર્યો હો ॥૨॥
એસે પદ કુંભનદાસજી ગાવતહે ઇતનેમે રાજભોગકે દર્શન હોય ચુકે તબ
રાજા માનસિંગ દંડોત કરિકે અપને ડેરામે ગયો તબ કુંભનદાસજી સંધ્યા
આરતીકે દર્શન કરિકે અપની સેવા સો પહુંચિકે અપને ઘરકો ગએ તવ
રાજા માનસિંઘ અપને ડેરામે જાયકે અપને પાસકે મનુષ્ય હુતે તિ-
નમે શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકે સિંગારકી વાર્તા કરન લાગે ઓર કહ્યો જો
યહ શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકે આગેકોન ગાવત હુતે ઇનને એસો વિસન
પદ ગાએહે જો કછુ કહિ વેમે નાહી આવત તબ કાહુને કહી જો મ-
હારાજ એક વ્રજવાસીહે કુંભનદાસ નામહે સો આપ સુનેહી હોયગે દે-
સાધિપતી સો મિલે હુતે સોહૈં તબ રાજા માનસિંઘને કહી જો હમ હું
ઇનસો મિલે તો આછો તબ રાજા માનસિંઘ સવારે ઉઠે સો શ્રી ગિ-
રરાજકી પરિક્રમાકો નિકસેસો પરાસોલી આએ સો પરાસોલીમે કુંભન-
દાસજી ન્હાયકે બેઠે ઇતનેમે શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજી પધારે સો શ્રી મુખ-
સો કહેજો કુંભનદાસજી હોતોગિ એકવાત કહું ગોતવ ઇતનેમે રાજા
માનસિંઘ આયો સો કુંભનદાસજીકો પ્રનામ કરીકે બેઠો ઓર શ્રી ના-
થજી તો ઉહાંતે દુરિ જાય ઠાઢે ભએ સો શ્રી નાથજી તો એક કુંભ-
નદાસજીકો દેખેહૈં ઓર ઇનકી ભતીજીકો દેખેહૈં તબ કુંભનદાસજીકી
દ્રષ્ટિતો શ્રી નાથજીકે સંગહી ગઈ સો શ્રી નાથજી બેઠેહૈં તહાં કુંભ-
નદાસજી દેખી યો કરે તબ ભતીજી બોલીજો વાવા રાજા બેઠેહૈં તબ
કુંભનદાસજીને કહીજો મે કહાં કરૂં જો બેઠેહે તો જો વાત કહત હુતે
સો તો ભાજી ગાએસો અબ કહેગે તવ દુરી તે શ્રી નાથજી કહે જો
કુંભનદાસમે બાત કહુંગો તબ કુંભનદાસજી પ્રસન્ન ભએ ઓર ભતી-
જી સો કહ્યો જો અમુકી આરસી લાઉતિલક કરો તબ ભતીજીને કહી
જો વાવા આરસી તો પડિયા પીગઈ તબ રાજાને કુંભનદાસજીકી ભ-
તીજીસો કહ્યો જો અરીછોરી પડીયા કહાપીગઈ તબ વહ કઠોઠીમે
પાની લાયકે કુંભનદાસજીકે આગે ધર્યો તવ કુંભનદાસજીવામે દેખી
કે તિલક કરન લાગે ઇતનેમે રાજા માનસિંઘને અપની સોનેકી આરસી
કુંભનદાસજીકે આગે ધરી ઓર કહ્યો જો વાવા યામે દેખીકે તીલક ક-
રાયે તવ કુંભનદાસજીવો લેજો અરે મૈયાયા કાહો કહા કરૂંગો હમારે તો
યહાં છાનિકે ઘરહૈં તાતે કોપાકે પીછે હમારો જીવ લેઇગો તાતે હમે
તો યહ નાહી ચહિયતહે તવ રાજા માનસિંઘને ઇનકે આગે સોનેકી
પેની ધરી તવ કુંભનદાસને કહ્યો જો મૈયાહમકો તોયહ નાહી ચહિયત

हमारे तोषह एतोहै ताको धन आवतहै सोआतहै तव राजा मानसिंघने कह्यो जो भलो आपको गामहै ताको लिख्योहो करी देउ तव कुंभनदासने कह्यो जो मैयाहो तो ब्राह्मण नाही जो तेरो उदकलेउ तब फेरी राजा मानसिंघने कह्यो जो बावा साहिब कछु तो आग्या करो तब कुंभनदासने कह्यो जो हमारो कह्यो करैगो तब राजा मानसिंहने हाथि जोरी कह्यो जो आप कहोगे सो करुंगो तव कुंभनदासने कह्यो जो फेरी मेरे पास तुम मति आइयो तव राजा मानसिंघने कह्यो जो ए धन्यह मायाके भक्त तो सगरी पृथ्वीमे फिर्यो सो बहुत देखे परी भगवद भक्त तो एक एही देखे यह कहीके राजा मानसिंघ कुंभनदासको दंडोत करीके उठि चल्यो तवफेरी आयके कुंभनदास सों श्री नाथजीने वहवात कही और बहुत प्रसन्न भये तव फेरी कुंभनदासजी श्री गिरराज उपर आयके श्री नाथजीकी सेवामे तत्पर भये.

वार्ता प्रसंग ॥३॥

और एक समे कुंभनदासजीसो मिलिवेको वृंदावनके महंत हरी वंस भृत आयेसो यह जानिके आये जो महा पुरुषह ईनसो श्री ठाकुरजी बोलतहैं वाते करतहैं और काव्य ईनकी सुनासो कीर्तन वहुत सुंदर कीये ताते ऐसे पद श्री ठाकुरजीके साक्षातकार विनान होय यह जानिके कुंभनदासजी सों मिलिवे आये सो कुंभनदासजी सों मिलिके वहुत प्रसन्न भये और कह्यो जो कुंभनदासजी तुमने विसन पद वहुत कीएहैं सो हमने आयके सुनेहैं और आपको पद श्री स्वामीनीजीको नाही सुन्यो ताते आप कोई श्री स्वामीनीको पद सुनावो तब कुंभनदासजीने श्री स्वामीनीको पद करीके गायो सो पद ॥ राग रामकली. ॥ ताल चर्चरी ॥ कुवर राधिके तुव सकल सौभाग्य कीवा वदनपर कोटि संत चदवारो ॥ खंजन कुरंग सत कोटि जंघन उपर सिंह सत कोटि उपन्यो छावरि उतारो मत सत कोटि चालि पर कुंभ सतकोटि धन कुचनपर वारि डारों ॥१॥ कीर दसकोटि दसननपर कहि नवारो पंकक दुर वंहुक सत कोटि अधरन उपर वारि रुचिरगर्भ टारो ॥ नाग सत कोटि वेनी उपर कपोत सत कोटि कर जुगल परिवारने नाहिन कोउ लोक उपमा जुधारो ॥२॥ दास कुंभन स्वामिनी सुन असिख अति अदभुत सुडान कहां लगि समारो ॥ लालगिरधर कहत मोहि तोहि लोजीवहरुप छिन छिन निहारो ॥३॥ यहपद कुभनदासने गायो सो सुनिके महैत बहुतहं रीझे और कहे जो हमने श्रीस्वामिनीजीके पद बहुत कीएहै परि उहां उपमा दीनांहै और वारि फेरि डारी ताते कुंभनदासजी आपवडे महा पूरुष हो आपकी सराहना कहांतांई करिये बामहंतने कुभनदासजीकी बहुत बडाइ करी बहुत

રીઝે તા પાછે વે મહંત આદિ સવ કુંભનદાસજીસોં બિદા હોય કે અ
પને ઘરકો ગએ ॥

॥ વાર્તા પ્રસંગ ૪

ઔર એક સમે શ્રી ગુસાંઇજી શ્રીગોકુલમે અપને ઘરતે શ્રી નવ-
નીત પ્રિયાજીસોં આજ્ઞા માંગિકે વિદે સાર્પદ્વારિકાકો પધારે સો શ્રીગુસાં-
ઇજી શ્રીનાથજી દ્વારિ પધારે સો શ્રીનાથજીકો સેવા સિંગાર કીએ તા
પાછે આપ ભોજન કરિકે ગાદી ઉપર વિરાજે તબ સબ સેવક દર્શનકો
આએ તબ બાત ચલતમે કુભનદાસજીકો વાત ચલી તબ કાહુ વૈશ્નવ-
ને કહ્યો જો મહારાજ કુંભનદાસજીકો દ્રવ્યકો વહુત સંકોચ હૈ સાત બે-
ટા હુતે ઔર ઉપજત તો એક બેર્તા કોંહૈ તાકો ધન આવત હૈ તાસોં
નિર્વાહ કરતે હૈ સો યહ વાત શ્રી ગુસાંઇજીને અપને મનમે રાખી તા
પાછે ઉત્થાપન કે સમે કુભનદાસજી દર્શનકો આએ તબ શ્રી ગુસાંઇ-
જી અપને શ્રી મૂખસોં કહે જો કુંભનદાસ હમ શ્રી દ્વારિકા રણછોડ-
જી કે દર્શનકો પધારેંગે ઔર બિદેસહુ હોયગો વૈશ્નવનને બહુત કરકે
લિખ્યોહૈ તાતે જોતુમ સંગ ચલો તો વિદેશમે ભગવદીયકો ગ્રહ કાલવા-
ધાન હોય તબ ભગવદીયકો કાલ વિતીત હો જાય કછુ જાન્યો ન પરે
ઔર મે સુન્યો હો જો કછુ તુમ્હારે દ્રવ્યકો સંકોચ હૈ સો ઉહાં સિદ્ધિ
હોયગો તાતે સર્બથા તુમકો ચલ્યો ચહિયે તબ કુંભનદાસને કહ્યો જો
આજ્ઞા ઇતનનેમે દર્શનકો સમય ભયો સો શ્રીગુસાંઇજી આપ સ્નાંન
કરિકે શ્રીનાથજીકે મંદિરમે પધારે શ્રી નાથજીકી સેવાસોં પહુચકે શ્રી
નાથજીકો પોઢાયકે બેઠકમે પધારે ઔર કુભનદાસજીકો સીખ દીની જો
કુભનદાસજી જો તુમ સેવા તે પહુંચિકે બેગે આઇયો હમ કાલી આ-
રતી કરિકે આપછરા કુંડ ઉપર જાય રેહેગે તબ કુંભનદાસજી શ્રી ગુ-
સાંઇજીકો દંડોત કરિકે અપને ઘરકો આએ સવારે સેવાસો પહુંચિકેશ્રી
નાથજીકે દરશન કરિકે અપછરા કુંડ ઉપર આએ ઔર શ્રી ગુસાંઇજી
શ્રીનાથજીસોં સીખ માંગિકે આપ નીચે આએ પાછે આપ ભોજન કી
યે ઔર સવસેવકનકોં મહાપ્રસાદ લિવાયો તા પાછે તાહી સમયકો મુહુર્ત
હુતો સો શ્રી ગુસાંઇજી આપ પર્વત નીચે આએ સો અપછરા કુંડ ઉ-
પર આયે સો તહાં અપછરા કુંડ ઉપર ડેરા કરે હુતે સવ સેવક અગાઉ
સો ઠાડે હુતે સો શ્રી ગુસાંઇજી ડેરા પધારિ કે પોઢે ઇતનેમે સવ સેવ
ક સામાન લેકે બેઉ આએસો કુભનદાસજી ઉહાં બેઠી કે વિચારત હુ
તે કહિયે જો કહિવેકી હોય પ્રાંનનાથ બિછુરેનકી વિરિયા જાનતિ નાહિ
ન કોઈ યહ બિચાર કરત કરત ઉત્થાપનકો સમય ભયો તબ શ્રીગુસાં-
ઇજી આપ ભીતર ડેરામે જાગે ઔર કુંભનદાસજીકુ દર્શનકી સુધિ
આઈ સોં ઉહાપૂછરીકી ઔર કોનેમે જાયકે વૈઠિ કીર્તન ગાવતેહૈ ઔર

આંખિનમે તે જલકો પ્રવાહ વહત હે। સો કુંભનદાસને એક પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ સારંગ. ॥ કેતેહુજુ ગયે વિન દેખે ॥ તરૂણ કિશોર નંદ નંદન કછુક ઉઠત મુખરેખે ॥૧॥ વહ શોભા વહ કાંતિ વદનકી કોટિક ચંદ વિસેખે ॥ વહ ચિતવન વહ હાસ્ય મનોહર વહ નટવર.વપુ ભેખે ॥૨॥ સ્યાંમ સુંદર સંગ મિલિ ખેલનકી આવત જીય અપેખે કુંભનદાસ લાલ ગિરધર વિન જીવન જન્મ અલેખે ॥૩॥ યહ પદ ॥ કુંભનદાસને ગાયો સો શ્રી ગુસાંઇજી આપ ડેરા કે ભીતર સુનો સો કુંભનદાસજીકો કલેશ શ્રીગુસાંઈજીસોં સહ્યો ન ગયો સો શ્રી ગુસાંઇજી આપ ડેરાકે વાહિર પધારે ઔર શ્રી મુખતે કહ્યો જો કુંભનદાસ અબ તુમ વેગિ જાઉ તુમારો બિદેસ હોય ચુક્યો ઔર જો તુમારી અવસ્થા હે એસી ઉનકી અવસ્થા હે સો કેસેં જાનિએ ॥ જો શ્રી અકવાજીને ગજન ધાવનકો પાન લેવેકો પઠાયો સો ગજન ધાવનકો તો ભગવદ આશકિત દેખે વિના એક ક્ષણ હું ન રહ્યો જાય સોગજ્જન ધાવન પાન લેવેકો વાહિર ગએ સો થોરીસી દુરિ ગએ ઔર જ્વર ચઢિ આયો સો મુર્છા ખાયકે ગિરે ઔર શ્રી અકકાજીને શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો ભોગ સમર્પ્યો તબ શ્રીનવનીત પ્રિયાજીને ગજ્જન ધાવનકો બોલ ન સુન્યો તબ શ્રીનવનીત પ્રિયાજીને અપને શ્રીમુખસો કહ્યો જો મેરો ગજ્જન કહાં હૈ તબ શ્રી અકવાજીને કહ્યો જો વહતો પાન લેવેકો ગયો હે તવ શ્રીનવનીત પ્રિયાજીને કહ્યો જો મેરો ગજ્જન આવેગો તબ આરોગુંગો સો શ્રી હસ્ત ખેચિકે વૈઠિ રહે તવ વેગિ ગજ્જન ધાવનકો વુલાયો તવ ગજ્જનને કહી જો વાવા આરોગો તવ શ્રી નવનીત પ્રિયાજી આરોગે હે યહ શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુનકી મર્યાદા હૈ જો જીતનો જીવકો સ્વામી ઉપર સ્નેહ હોય ઔર ભગવદગીતામે ભગવાન કહે હે।

॥ श्लोक ॥

॥ येयथामांप्रपद्यंतेस्तांस्तथैवभजाम्यहं ॥

યહ આધો શ્લોક કહ્યો તાતે શ્રી મુખસો કહે જોયહા તુમારી વિવસ્થા હૈ ઔર ઊહાં ઉનકી વિવસ્થા હૈ સો એસો કુંભનદાસકો ઔર શરીનાથજીકો બિરહ હુતો તાતે શરીગુસાંઇજીને કુંભનદાસકું સીખ દીની તબ કુંભનદાસને શરી નાથજીકે દર્શન કીએ તબ કુંભનદાસને એક પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ જોપે ચોપ મિલનકી હોય ॥ તો કયોં રહે તાહિ વિન દેખે લાખ કરો જિનકોઈ ॥૧॥ જોપે વિરહ પરસ્પર વ્યાપે જો કછુ જીવન બને ॥ લોક લજ કુલકી મર્યાદા એકો ચિતનગને ॥૨॥ કુંભનદાસ પ્રભુ જાહિતન લાગી ઔર કછુ ન સુહાય ॥ ગિરધરલાલ તોહિ બિન દેખે છિનછિન કલપ વિહાય ॥૩॥ સો યહ પદ કુંભનદાસને

શરીનાથજીકે સંનિધા ગાયો સો સુનિકે શરીનાથજી બહુત પ્રસન્ન ભએ
સો કુંભનદાસ શરી નાથજીકો પ્રસન દેખિકે પ્રસન ભએ ॥

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૫॥

ઔર એક સમે કુંભનદાસજી શરી ગુસાંઇજીકે પાસ બેઠે હુતે
તવ કુંભનદાસને શરી ગુસાંઇજી સો કહ્યો જો મહારાજ વેટા ડેઢ હે
ઔર હેતો સાત તવ શરી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો કુંભનદાસજી ડેઢકો
કારન કહા તવ ફેરિ કુંભનદાસજી કહ જો મહારાજ આખો વેટા તો
ચત્રભુજદાસ હે ઔર આધો વેટા કૃશ્નદાસ હૈ સો શ્રીનાથજીકી ગાયન
કી સેવા કરત હૈ તાસો આધો હૈ કુભનદાસજી કૃશ્નદાસકો આધો
કયોં કહ્યો તાકો હેત યહ જો શ્રી આચારજજીમહાપ્રભુ પુષ્ટિ માર્ગ પ્ર-
ગટ કીયો હે સો પુષ્ટિ માર્ગ કહા હૈ જો વૃજ ભકતનકે હેત યહ માર્ગ
પ્રગટ કીયો હૈ સો બગવદીય ગાએ હૈ જો સેવા રીતિ પ્રીતિ વૃજ જ-
નકી જનહિત જગ પ્રગટાઈ સો વૃજ ભકતનકી કહા રીતિ હૈ શ્રીઠાકુર-
જીકે સન્નિધાન તો સેવા કરે ઔર શ્રીઠાકુરજી વનમે પધારે તવ ગુણ
ગાંણ કરે જો એ વસ્તુ હોય તો આખો ઔર ઇનમે તે એક હોય તો
આધોતાતે ચત્રભુજદાસ સેવા ઔર ગુણ ગાંણ હૈં તાતે આખો ઔર
કૃષ્નદાસમે એક સેવા હૈ સો આધો તવ શ્રી ગુસાંઇજી શ્રીમુખતે કહે
જો બગવદીય તેઈ વેટા હૈ ઔર બહુત ભયે તો કોંન કામકે યહ ચત્ર-
ભુજદાસકી વાર્તા મેં લિખે હૈ ॥

अब कृश्नदासकी वार्ता.

સો વે કૃષ્નદાસ શ્રીનાથજીકી ગાયનકે ગ્વાલ હુતે શ્રી ગુસાંઇજીને
ઇનકો ગાયનકી સેવા દીની હુતી સો કૃષ્નદાસ શ્રીનાથજીકી ગાયનકી
સેવા કરતે સવારે ખિરક સેવાસોં પહુંચીકે ફેરી ગાય ચરાયવેકો જાતે
સો સગરેદિન કૃષ્નદાસ સેવા ગાયનકી કરતે સો એકદિન ગાય ચરાયકે
પૂંછરીકી ઔર કૃષ્નદાસ ગાયનકે સંગ આવત હુતે સો સગરી ગાયતો
ખિરકમે આઈ ઔર એક ગાય બડી હુતી તાકો એન વહુત ભારી હુતો
સો વહ ગાય બહુત હરૂવે હરૂવે ચલતી સો વા ગાયકો આવત અધિ-
આરો પરિ ગયો સો તહાં પર્વતકે નીચે અધિઆરેમે એક નાહર
નીકસ્યો સો ગાયપે દોર્યો તવ કૃષ્નદાસ કહે જો અરે અધર્મી યહ
શ્રીનાથજીકી ગાય હૈ તુ ભુખો હોય તો મેરે ઉપર આઉ તવ ઇતનમે
ગાયતો બાજી ખિરકમે ગઈ ઔર નાહરને કૃષ્નદાસકો અપરાધ કીયો
ઔર ઉપર કહિ આએ હૈં જો ગાય સવખિરકમે આઈ તવ શ્રીના-
થજી આય ગાય દુહિએકો આએ સો સવ ગાય ગ્વાલ દુહત હૈં ઔર
વહ બડી ગાય ખિરકમે આઈ સો વા ગાયકો શ્રીજી દુહિવેકો બૈઠે

ઔર કૃષ્નદાસ બૂછરા થામે હે ઔર વહ ગાય બછરાકો ચાટત હૈં સો એસે દર્શન કુંભનદાસજીકો ભએ તા પાછે ગો દોહન કરીકે શ્રીનાથજી ગિરરાજ ઉપર મંદીરમે પધારે તબ શ્રી ગુસાંઇજી ભોગ સમર્પો ઔર કુંભનદાસજી ખિરકમેસેં આએ સો દંડોતી સીલાપાસ ઠાડે ભએ ઇતનેમે સમાચાર આએ જો કૃષ્નદાસકો નાહરને મારચો સો સુનીકે કુંભનદાસજી મૂર્છા ખાયકે ગિરે સો એસે ગીરે જો દેહાનુ સંધાન ભુલિ ગયે તબ કુંભનદાસજીકો સબ કોઉ બુલાવે પલિ બોલે નાહી તબ એ સમાચાર કાહુને શ્રી ગુસાંઇજીસેં કહે જો મહારાજ કૃષ્નદાસકો નાહરને મારચો ઔર ગાયકો કૃષ્નદાસને વચાઇ સો કૃષ્નદાસ ઉહાંઇ પરેહે તબ શ્રી ગુસાંઇજી કહે જો ગાય કબહુ ન છોડી આવે અંત સમે ગાય સંકલ્પ કરત હૈં તાકો ગાય ઉતિમ લોકમે લેજાત હે ઔર કૃષ્નદાસ નેતો શ્રીનાથજીકી ગાય વચાઇ હે તાતે કૃષ્નદાસકો ગાય કૈસે છોડી આવેગી ઔર શ્રી ગુસાંઇને કહ્યો જો કુંભનદાસજી કહાં હે તબ કાહુ વૈશ્નવને કહી જો મહારાજ કુંભનદાસજીકો કલેસ બહુત વાધા કીયો હે જો કુંભનદાસજી ઉપર આવત હુતે સો કુંભનદાસજીકે આગે કાહુને કૃષ્નદાસકે સમાચાર કહે સો સુનતહી કુંભનદાસજી મૂર્છા ખાયકે ગિરે સો લોગ બહુતહી બુલાવત હે પરિ આવત નાહી તબ શ્રી ગુસાંઇજીને અપને શ્રીમુખસેં કહ્યો જો ફેરિ કુંભનદાસજીકી ખબરી લાવો જો કુંભનદાસજીકી દેહ જો કેસે હે સો વે આયકે કુંભનદાસજીકો પુકારે તબ એ સમાચાર શ્રી ગુસાંઇજીસેં કહે જો મહારાજ કુંભનદાસજીતો કછુ સમઝત નાહીં તબ શ્રી ગુસાંઇજી આપ સેનભોગકે દર્શન કરીકે શ્રીનાથજીકો પોઢાયકે આપ નીચે પધારે સો દેખેતો માર્ગકે સાંમ્હે કુંભનદાસજી પરે હે ઔર લોગ ચાહ્યો ઓર ઠાડે હે સો કહત હે જો કુંભનદાસજી કેસે ભગવદીય હે પરી પુત્રકો સોક વહુત બુરો હોતહે યા પીરાસો કોઇ વચ્યો નાહીં કાહેતે જો અપની આત્મા હે તબ યહ વાત લોગનકી સુનીકે શ્રી ગુસાંઇજી મનમે વિચારે જો ઇહાંતો કારણ કછુ ઔર હે ઔર લોગનકોતોં કછુ ઔર ભાષત હે તાતે ભગવદીયકો સ્વરૂપ કરિવેકે લીએ શ્રી ગુસાંઇજી અપને શ્રી મુખસો કહે જો કુંભનદાસજી સવારે તુમ બેગે આઇયો તુમકો શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીકે દર્શન કરાવેંગે તુમ મનમે ખેદ મતિ કરો ઇતનો શ્રી ગુસાંઇજી શ્રીમુખસો કહે તબ કુંભનદાસજી ઉઠ ઠાડે ભએ ઔર પ્રસન્ન ભએ તબ શ્રી ગુસાંઇજીકો દંડોત કરિકે કુંભનદાસકો જો કાર્ય કરનો હો સો સબ કીયો પાછે સવારે કુંભનદાસજી દર્શનકો આએ શ્રીનાથજીકો સિંગાર કરીકે શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો પ્રથમ કુંભનદાસજીકો દર્શન કરાય દેઉ સો કુંભનદાસજી

વૈશ્નવનકે ઉપર પહકાર કીયો જો કાહેતે સુતકીકો કોન ભગવતમંદીરમે જાન દેતો સો કુંભનદાસજીકે અનુગ્રહતે સવકો ઉદર્શન કરત હે સો કુંભનદાસજી નીત્ય એકવેર દર્શન કરીકે પરાસોલીમે જાય બેઠતે સો ઉહાં બેઠે બેઠે બિરહકે પદ ગાવતે. સો પદ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ તુમ્હારે મિલનવિન દુખિત ગુપાલ ॥ અતિ આતુરબૃજ સુંદરે પ્યારે બિરહી બેહાલ ॥૧॥ સીતલ ચંદ તપન ભયો દાહત કિરણ કમલ જનુ જાલ ॥ ચંદન કુસમ સુહાય ઘન સાર લગત બટી જ્વાલ ॥૨॥ કુંભનદાસ પ્રભુ નવઘન તુમબિન કનક કલતા માનો સુરભી જીવમાકાલા॥ અધરામૃત વંસી આસીઉ તુમ ગિરી ગોબર્ધન લાલ ॥ ૩॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ અબ દીન રાત્રી પહરીસે ભએ ॥ તબ તેની ઘટત નાહી ન જવતે હરી મધુપુરી ગએ॥૧॥ યહ જાનીયત વિધાતા જુગ સમકીને જામ નએ ॥ જામત જાગ વિહા તનકે એસે પ્રીતિ કરા ॥૨॥ વૃજવાસી અતી પરમદીન ભએ બ્યાકુલ સોચ લએ ॥ ઉન પ્રાંણુ દુખિતુ જલ રહગન દારૂણ હેમ પણ કુંભનદાસ વિછુરત નંદ નંદન બહુત સંતાપ કરે ॥ અબ ગિરધરવિન રહત નિરંતર નૌનન નીર છએ॥૪॥ રાગ કેદારો ઓરનકો સમીપ વિછરનો આયો મેરી હિસા ॥ સવ કોઉ સોવે સુખ અપને આલી મોકુ ચાહત રિસા ॥૧॥ ના જાનો યહ વિધાતાકી ગતી મેરે ॥ આંક લિખે એસો કો નરીસા ॥ કુંભનદાસ પ્રભુ ગિરધર કહત નિસદીન રહિ જ્યો ચાત્રકઘન ત્રસા ॥૨॥ એસે પદ કુંભનદાસજીને ગાય માય સુતતે પદ કીએ પાછે સુધ હોયકે કુંભનદાસજી ભગવદ સેવામે આએ એસી જીનકો દર્શનકી આરતિસો વે કુંભનદાસજી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમકૃપાપાત્ર ભગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહી તાતે ઇનકી બાર્તા કહાંતાઈ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥૬॥ સંબંધ ॥૧૭૫॥ વૈશ્નવ ॥૮૩॥

अबश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक कृश्नदास अधिकारी तिनकी वार्ता.

સો વે કસ્નદાસ સુદ્ર એક વેર દ્વારીકા ગએ હુતે સો શ્રી રણછોડજીકે દરશન કરીકે તહાં તે ચલેસો આધન મીરાંબાઇકો ગાંમ આયો સો વે કસ્નદાસ મીરાંબાઇકે ઘર ગએ તહાં હરીવંસબ્યાસ આદિદે વિશેષ સહ બૈશ્નવ હુતે સો કાહુકો આએ આઠદિન કાહુકો આ-

એ દસદિન કાહુકો આએ પંદ્રહદિન ભએ હુતે તિનકો વિદાનભઈ હુતો ઔર ક્રસ્નદાસને તો આવતહી કહ્યો જો હુંતો ચલુંગો તવ મીરાંબાઇને કહ્યો જો વૈઠો તબ કિતનીક મહોર શ્રી નાથજીકી દેન લાગી સો કૃષ્ણદાસને નલીની ઔર કહ્યો જો તુ શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકી સેવક નાહી હોત તાતે તેરી ભેટ હમહાથતે ન છુવેગે સો એસે કહેકે ક્રસ્નદાસ ઉહાં તે ઉઠી ચલે સોજબ આગે આએ તવ એક વૈષ્ણવને કહ્યો જો તુમને શ્રી નાથજીકી ભેટ નાહી લીની તબ ક્રસ્નદાસને કહ્યો જો ભેટકી કહાહે પરી મીરાબાઇકે ઇહાં જીતને શેવક વૈઠે હુતે તિન સવનકી નાકની ચીકરીકે ભેટ ફેરીહે ઇતને ઇક ઠોરે કહાં મિલતે યેહુ જાનેંગે જો એકવેર સુદ્ર શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો શેવક આયો હુતો તાને ભેટ નલીનો તોતિનકે ગુરૂકી કહા વાત હોયગી.

વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

ઔર પ્રથમ શેવા શ્રીનાથજીકી વંગાલી કરતે જો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને મુકટ કાછિની ઔર હીરાકે આભરન ભરાયદીનેહે શો નિત્ય ધરતે શો ભેટ આવતી શો ખરચ હોતી કછુ સંગ્રહ ન રાખતે સબ ખરચ હોય જાતો ઔર બંગાલી શેવા કરતે પાછે શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને ક્રષ્ણદાસકો આગ્યાદીની જો તુમ શ્રી ગોવરધન રહો શેવા ટહલ કરો તવ ક્રષ્ણદાસ અધિકારી ભએ અધિકાર કરન લાગે પાછે એકદિન મથુરાકો ચલન લાગે શો અંડીગલો પહુંચે તવ પૈડેમે અવધુતદાસ મિલે મહાપૂરૂષ હુતે વૃજમે ફિરયો કરતે સો ક્રષ્ણદાસકો મિલે તવ અબધુતદાસને કહ્યો જો ક્રષ્ણદાસ તુમ કહાં ચલે તબ ક્રષ્ણદાસને કહી જો મથુરા જાતહો કછુ કામહે તબ અબધુતદાસને પૂછો જો શ્રી નાથજી શેવાકોન કરતહે તવ ક્રષ્ણદાસને કહી જો વંગારી કરતહૈં તબ અબધુતદાસને કહી જો શ્રી નાથજીકો અપનો વૈભવ વઢાવનોહૈં તાતે તુમ બંગાલીનકો દુરી કયો નાહી કરત સો અબધુતદાસ સો શ્રી નાથજીને કહ્યો જો મોકો બંગાલી વહુત દુખ દેતહૈં શો તબ બંગાલી શ્રી નાથજીકો ભોગ ધરતે સો ઉનકી ચુટીયામે છોટો સો સ્વરૂપ હુતો દેવીકો સો સામ્હે વૈઠાવતે જવ ભોગ સરાવ તેવા દેવીકો અપની ચુટીયામે ધર લેતે એશે સદાં કરતે સો વાત અબધુતદાસકો શ્રી નાથજીને જતાઈ તાતે અબધુતદાસને ક્રષ્ણદાસ સો કહ્યો જો તુમ બંગાલીનકો દુરી કરો તબ ક્રષ્ણદાસને કહીજો શ્રી ગુસાંઇજીકી આજ્ઞાવિના કૈશે કાઢે તબ અબધુતદાસને કહયો જો તુમ અડેલમે જાયકે શ્રી ગુસાંઇજીકી આજ્ઞાલે આવો જૈશે વને તૈશે ઇન

બંગાલીનકું કાઢો તબ કૃષ્ણદાસ અંડીગશા ફિરે સો શરી ગોવરધન
આએ તવ બંગાલીન સો કહ્યો જો હુંતો શરી ગુસાંઇજીકે પાસ અ-
ડેલ જાતહો તુમ શરી નાથજીકી શેવા સાવધાની શો કરીયો ઔર
સવ શેવક હુતે તિનસો કૃષ્ણદાસને કહ્યો જો હુંતો અડેલ જાતહો શરી
ગુસાંઇજીકે પાસ કછુ કામહે તુમ સાવધાન રહીયો તાપાછે શરી નાથ-
જી સો વિદાહોવકે અડેલકો ચલે સો દિન પંદ્રહમે શરી ગુસાંઇજીકે
પાસ આય પહુંચે સો આયકે શરી ગુસાંઇજીકો દંડોત કીએ તબ શરી
ગુસાંઇજીને પૂછો જો કૃષ્ણદાસ તુમ કયો આએ તવ કૃષ્નદાસને ક-
હ્યોજો શ્રી નાથજીકો અપનો બૈભવવઢાવનોહૈં ઔર બંગાલીનને વહુત
માથો ઉડાયોહૈ જો ભેટ આવતહે સોલે જાતહૈં સો સબ અપને ગુરુ-
નકો દેતહૈં તવ શ્રી ગુસાંઇજી કહે જો શ્રી આચારયજી મહાપ્રભુ અ-
સુરવ્યા મોહલીલા દિખાઈ તાપાછે શ્રી ગોપીનાથજી પૂરવકોપર દેસ કીયો
સો એક લક્ષકી ભેટભઈ પાછે અડેલ આએ તવ શ્રી ગોપીનાથજીને ક-
હીજો યહ પહલો પર દેસહૈ તાતે યામે આયોસો સવ શ્રી નાથજીકોહૈ
શ્રી નાથજીકો વિનયોગ કીયો ચહિએ તા પાછે શ્રી ગોપીનાથજી દિન
વારહ રહિકે પાછે શ્રી નાથજી દ્વાર પધારે સો જાય પહુચે તબ શ્રી
ગોપીનાથજીને દર્શન કીયો પાછે જો લાએ હુતે સો સવ ભેટ કીનો આ-
ભુષન સબ જડાવકે સમરાએ થાર કટોરા ડવરા ચમચા તષ્ટી પ્રભૃત
સવ સોના રૂપાંકે કીએ સબ કરિકે શ્રી નાથજીસો વિદા હોયકે શ્રી
ગોપીનાથજી અડેલ આગે તા પાછે બંગાલી વરસ એકકે ભીતર સબ
લે ગયે આપને ગુરુકે જહાં જાયકે દીયો યહબાત શ્રી ગુસાંઇજીને કૃષ્ણ
દાસ સો કહી ઔર કહ્યો જો બંગાલીનને માથો ઉડાયો હૈં પરિ યે શ્રી
આચારયજી મહાપ્રભુનકે રાખે હે સો કૈસે નિકસગે તવ કૃષ્ણદાસને
શ્રી ગુસાંઇજીસો કહ્યો જો મહારાજ શ્રી નાથજીકી ઇચ્છા હે જો બં-
ગાલી નકો નિકાસો તાતે આપ યા વાતમે કછુ મતિ વોલો મોકો આ
પ આગ્યા કરો તો અપનો આપ કરિ લેઉગો જૈસે બંગાલી નિકસેગે તેસે
કાઢૂગો તવ શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યો જો અવસ્ય તવ કૃષ્ણદાસને કહ્યો
જો મહારાજ દોય પત્ર લિખિયે એક રાજા ટોડલમલ્લકે નામકો એક
વીરવલકે નામકો તવ શ્રી ગુસાંઇજીને દોય પત્ર લિખિ દીને રાજા ટો-
ડલમલ્લકો ઔર વીરવલકે નામકો લિખો જો કૃષ્ણદાસકો શ્રી નાથજી
દ્વાર ભેજેહૈ જો તુમશો કૃષ્ણદાસ કહે. સો કરિ દેઉગે સો પત્ર લેકે શ્રી
નાથજી દ્વારકો ચલે સો આગરે આએ તહાં ટોડલમલ રાજા બીરબલ
સો મિલે પત્ર શ્રી ગુસાંઇજીકે હુતે સો દીએ તબ ઉન પત્ર વાંચી

કૃષ્ણદાસો કહ્યો જો તુમ કહો તૈસે કરે તવ કૃષ્ણ દાસને કહ્યો જો અબ
તો મેતો મથુરા જાતહોં બંગાલીનકો કાઢિવેકો તો પાછે કૃસ્નદાસ રા-
જા ટોડરમલસો વિદા હોયકે શ્રી નાથજી દ્વારકો ચલે સો મથુરા આએ
તવ માર્ગમે અવધુતદાસ મિલે તવ કૃસ્નદાસસો અવધુતદાસને કહ્યો
જો કૃસ્નદાસજી ઢીલ કહા કરી રાખીહૈ બંગાલીનકો કાઢો શ્રી નાથજી
કી એસી ઇચ્છાહૈ શ્રી નાથજીકો અપનો વૈભવ વઢાવનો હૈ તવ કૃસ્ન-
દાસને કહ્યો જો શ્રી ગુસાંઈજીકી આજ્ઞા લેકે આયો હો અબ જાયકે
બંગાલીનકો કાઢતહોં ઇતનો કહિકે કૃષ્ણદાસ ચલે સો શ્રી નાથજી દ્વાર
આએ સો વે બંગાલી સવ રૂદ્રકુંડ ઉપર રહતે સો ઉનકી ઝોપરી હુતી
સો કૃસ્નદાસને જરાય દીની તબ સોર ભયો તબ બંગાલી શેવા છોડિ
કે પર્વતકે નાચે આએ તબ કૃસ્નદાસને પર્વત ઉપર અપને
મનુષ્ય પડાય દીએ તવ બંગાલી દેખેતો કૃસ્નદાસને ઝોપરીમે
આગિ લગાય દીની હૈ તવસબ બંગાલી કૃષ્નદાસસોં લરેન લાગે તબ
કૃષ્નદાસને દ્વૈ દ્વૈચારી લોંડી સવનમે દીની તવ વે બંગાલી તહાં તે
ભાજે સો મથુરાં આએ તવ રૂપ સનાતન કે પાસ આય કે સવ વાત
કહી તબ ઇતને મે કૃષ્નદાસ હુ આય ઠાડે ભએ તબ રૂપ સનાતનને
કૃસ્નદાસકે ઉપર ખીજીકે કહ્યો જો અરેરે સુદ્ર તુ કોન જો ઇન બ્રાહ્મ-
ણનકો મારે તવ કૃસ્નદાસને કહી જો હુંતો સુદ્રહો પરિ તુમહુંતો અગ્નિ
હોત્રી નાંહી તુમહુંતો કાયસ્થ હો તબ સનાતન કહ્યો જો યહ વાત
વાદશાહ સુનેગો તો તુ કહા જુવાવ દેઇગો તવ કૃસ્નદાસને કહ્યો જો
હોતો નાંકે જુવાવ દેઉગો પરિ તુમકો જુવાબ દેતમે બહુત દુખ હોય
ગો ઔર તુમકો જુવાવ આવેગો જો તુમ કાયસ્થ હોયકે ઇનિ બ્રાહ્મ-
ણોસોં દંડોત કરાવતહો તવ રૂપ સનાતન તો ચુપહે રહે ઔર બંગાલી-
નસોં કહ્યો જો તુમ જાનોએ જાનો તવ બંગાલી મથુરાકે હાકિમ પાસ
ગએ તબ કૃષ્ણદાસ જાય ઠાઢે ભએ તબ હાકિમને કહ્યો જો ભયોસો
તો ભયો પરો અવ ઇનકો રાખો તવ કૃષ્ણદાસને કહ્યો જો અવતો
ઇનકો ન રાખેગે એતો હમારે ચાકર હુતે સો હમને ઇનકો સેવા સોપી
હુતી સો એ સેવા છોડિકે કયો આએ જો ઇનકી ઝોપરી જરી જરી
ગઈ હુતી તો હમન ઈછવાય દેતે તાતે અવતો હમ ન રાખેગે તાઉપર
તુમ કહત હોજો હમ શ્રી ગુસાંઈજીકો લિખેગે વે કહેગે તેસે કરેગે
તુમ શ્રી ગુસાંઇજીકો લિખો પાછે કૃષ્ણદાસ શ્રી નાથજીદ્વાર આએ
ઔર બંગાલી સબ અપને શ્રી કુંડ આએ તવ કૃસ્નદાસને શ્રી ગુસાં-
ઇજીકો પત્ર લિખ્યો તામે બંગાલી કાઢે સો સવ સમાચાર વિસ્તારે ક-

રીકે લીએ ઔર લિખ્યો જો અવ પધારીયે તો ભલોહૈ સો પત્ર શ્રી ગુસાંઇજીકે પાસ અડેલ આયો તાપાછે શ્રી ગુસાંઇજી અડેલ તે ચલે સો શ્રી નાથજીદ્વાર આયે તવ વે બંગાલી સવ આએ તવ શ્રી ગુસાંઇજીસોં કહ્યો જો હમકો શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનને સેવામે રાખે હુતે સો કૃષ્ણદાસને હમકો કાઢે તબ શ્રી ગુસાંઇજીને કહ્યોજો તુમ સેવા છોડીકે ક્યો ગએ દોષ તુમ્હારોહૈ તાતે અવતો સેવામે ન રાખેગે તબ વે બંગાલી વહુત બીનતી કરન લાગે જો મહારાજ અબ હમખાયગે કહા તબ શ્રી ગુસાંઇજીને ઇનકો શ્રી નાથજીકે બદલે શ્રી મદન મોહનજીકી સેવા દીના ઔર કહ્યો જો ઇનકી સેવા તુમ કરીયો જો આવેસો ખાઇયો તબ વે બંગાલી શ્રી મદનમોહનજીકી સેવા કરન લાગે તાતે ઉન બંગાલીનને શ્રી ગોવરધન રહિવો છોડિ દીયો તાપાછે શ્રી નાથજીકી સેવામે ગુજરાતી બ્રાહ્મણ ભીતરિયા રાખે શ્રી નાથજીકો અપનો વૈભવ બઢાવનોહોં સો સવ ભીતરીયાનકોનેગ ઔર સવ સેવકનકોનેગ જોજા ભાંતિ શ્રી નાથજીને કહ્યો તાભાંતિ શ્રી ગુસાંઇજીને વાંધ્યો તવ તે શ્રી નાથજીકી સેવા પ્રનાલિકા તેહોન લાગી ઔર કૃષ્ણદાસ અધિકાર કરન લાગે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૨ ॥

બહુર શ્રીનાથજીને કૃશ્નદાસકો આજ્ઞા દીની જો શ્યામકુમરકો લેકે તાલ પખાવજ લેકે તુ પરાસોલીમે આઇઓ સો શ્યામકુમર આછો મૃદંગ બજાવતે સો શ્રીનાથજીકી સેન આરતી ઉપરાંત અનોસર ભયો તબ કૃશ્નદાસ શ્યામકુવરકે ઘર ગએ તબ કૃશ્નદાસને શ્યામકુમરસોં કહી જો શ્રીનાથજીને આજ્ઞા કરી હૈ સો મૃદંગ લેકે પરાસોલી ચલો તવ શ્યામકુંમરને કહ્યો જો મોહુકું શ્રીનાથજીને આજ્ઞા ઠરી હૈ તાતે ચલિયે તબ શ્યામકુમર મૃદંગ લેકે આયો તબ કૃશ્નદાસ ઔર શ્યામકુવર એ દોઉ જને પરા સો લીઆએ સો દેખેતો શ્રી નાથજી સ્વામિનીજીસહીત વીરાજેહૈ તબ શ્રી નાથજીને શ્યાંમકુમારસો કહ્યો જો તુતો મૃદંગ વજાય ઔર કૃશ્નદાસસો કહ્યો તુ કીર્તન કરિ ઔર શ્રી નાથજી ઔર શ્રી સ્વામિનીજી નૃત્ય કીયો તહાં કૃશ્નદાસને પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ કેદારો ॥ શ્રી બ્રખભાંન નંદની નાચત ગિરધર સંગ લાગ ડાટ ઊરપતિ રપરાસ રંગ રાખ્યો ॥ રૂપ તાન મિલ્યો રાગ કેદારો સમ સુરન અવઘરતાન રંગ રાખ્યો ॥૧॥ પાઇ સુખ સિદ્ધિ ભરત કાંમ વિવિધિરિદ્ધ અભિનવ દનસત સુહાગ હુલાસ રંગ રાખ્યો વનિતા સતજુથ સંગ લિએ નિરખિ થક્યો સધન ચંદ વલિહારી કૃશ્

દાસ સુઘરરંગ રાખ્યોં ॥૨॥ યહ પદ કૃશ્નદાસને ગાયો શ્યામ કુમરને મૃદંગ બજાઈ શ્રીનાથજી ઔર શ્રી સ્વામિનીજી નૃત્ય કીએ તાતે શ્રી મહાપ્રભુજીકી કાનીતે શ્રીનાથજી કૃશ્નદાસકે ઉપર એસી કૃપા કરત હુતે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૩ ॥

ઔર કૃશ્નદાસને બહુત પદ કીએ તબ એક સમે સુરદાસજીને કૃશ્નદાસસોં પૂછો જો એ તુમ પદ કરત હો તામે મેરી છાયા હે તબ કૃશ્નદાસને સુરદાસજીસોં કહ્યો જો અબકે એસો પદ કરૂં જો જામે તુમ્હારી છાયા ન આવે તબ કૃશ્નદાસ એકાંતમે બેઠીકે એકાગ્રચિત કરીકે નયો પદ કરન લાગે સો જામે તીનતુકતો કીયો ઔર ચૌથી તુક બને નાહી તબ ઘડી દોઈલોં વિચારે જો આગે તુક ચલત નાહી તો ભલો ફેરી પ્રસાદ લેકે વિચારેગે સો જા પત્રમે લિખત હુતે સો પત્ર તથા દાંતિ લેખની ઉહાંઈ ધરિકે પ્રસાદ લેવેકો ઉઠે જબ કૃશ્નદાસ પ્રસાદ લેવેકો બેઠે તબ શ્રીનાથજીને આપ તીન તુક વા પત્રમે અપને શ્રી હસ્તસોં લિખ દીએ કૃશ્નદાસને આધો પદ કીયો હુતો તાકો આપ શ્રીનાથજી પૂરો કરીકે આપતો પધારે તા પાછે કૃશ્નદાસ પ્રસાદ લેકે આએ તબ દેખેતો શ્રીનાથજી પદ પૂરો કરીકે શ્રી હસ્તસોં લિખ ગયે હે સો દેખિકે કૃશ્નદાસ બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર કહેં જો સુરદાસજી આવે તો પદ સુનાવે તબ ઉત્થાપનકે સમે સુરદાસજી દર્શનકો આએ તબકૃશ્નદાસને કહ્યો જો સુરદાસજી નયો પદ એક મેને કીયો હે તામે તુમ્હારી છાયા નાહી ધરી તબ સુરદાસજીને કહ્યો જો કહોં સુનો તબ જાનો તબ પદ કહ્યો સો પદ ॥રાગ ગૌરી॥ આવ તવને કાન્હગોપવાલ કસગને ચુકી ચુરેરેણુ છુરીત અલકાવલી ॥ મોહે મનમથ ચાપવક્ર લોચનવાન સીસ સોભિત મત મયુરચંદ્રાવલી ॥૧॥ ઉદિત ઉડુરાજ સુંદર સિરોમણી વદન નીરખી ફુલીનવલ જુવતી કુમુદાવલી ॥ અરૂણ સકુચ અધર બિંબ ફલહ સાત કહન કછુક પ્રકટીત હોય કુંદ દશનાવલી ॥૨॥ શ્રવણ કુંડલભાલ તિલક બેસરીનાક કંઠ કૌસ્તભ મણીસુભ ગત્રી વલાવલી॥ રત્નહાટક ખચિતપુર સિપદીક નિપાંતી વીંચરાજત સુભ ઉજ્વલ મુક્તાવલી ॥૩॥ અથ શ્રીનાથજી કૃત॥ વલય કંકણ બાજુબંદ આ જાનુભુજ મુદ્રિકા કર દલ વિરાજ તનખાવલી ॥ ક્વણિતર મુરલિકા મોહિત અખિલ બિશ્વગોપીગ્ર જન મસીગ્રસથિત પ્રેમાવલી॥૪॥ કટિ છુદ્રઘંટિકા જટિત હીરામઈ નાભિ અંબુજવલિત મૃંગ રોમાવલી ધાય કવહુક ચલત ભકતહિત જાની પીય ગંડમંડલ રૂચીર શ્રમ જલકણાવલી ॥૫॥ પીતકો સય પરિધાને સુંદર અંગ ચરણનુ પુરવાદગો તસવદાવલી॥ હદય કૃશ્નદાસ ગીરિવરધરણલાલકો

ચરણ નખ ચંદ્રીકા હરતતી મિરાવલી ॥૯॥ યહ પદ કૃશ્નદાસને સુરદાસજીકે આગે કહ્યોસો સુરદાસજી તીન તુક તાંઇતો બોલે નાહી ઔર તીન તુકકે આગે કહન લાગે તબ સુરદાસજીને કૃશ્નદાસસો કહ્યો જો કૃશ્નદાસ મેરે તુમસો વાદ હૈ ઔર પ્રભુનસો વાદ નાહી મેં પ્રભુનકી વાની પહચાનત હોં તવ કૃશ્નદાસ ચુપ કરી રહે તાતે કૃશ્નદાસ એસે ભગવદીય હૈં.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૪ ॥

ઔર એકસમે શ્રીનાથજીકે ભંડારમે કછુ સામગ્રી ચહિયે હુતી સો કૃશ્નદાસ ગાડાલેકે આગરેકો આએ સો આગરેકે બજારમે એક વેસ્યા નૃત્ય કરત હુતી ખ્યાલટપા ગાવત હુતી ઔર ભીરહુતી સવ લોગ તમાસો દેખત હુતે સો કૃશ્નદાસ વજારમે તમાસેમે જાય ઠાડે ભએ તવ ભીર સરકી ગઈ તવ વહ વેસ્યા કૃશ્નદાસકે આગે નૃત્ય કરન લાગી સો વહ વેસ્યા વહુત સુંદર ઔર ગાવે વહુત આછો નૃત્ય હુતે સોઈ કરે સો કૃશ્નદાસ વા વેસ્યાકે ઉપર રીઝે ઔર મનમે કહે જો યહતો શ્રીનાથજીકે લાયક હૈ તા પાછે વા વેસ્યાકો દસમુદ્રાતો ઉહાંઈ દીએ ઔર કહી જો રાત્રીકો સમાજ સહિત આઇયો તા પાછે કૃશ્નદાસ ઉહાં હવેલીમે ઉતરે સો સામગ્રી ચહિયત હુતી સો સબ લેકે ગાડા લદાય સિદ્ધિ કરવાયો તા પાછે રાત્રિ પહરિ ગઈ તવ બેસ્યા સમાજ સહિત આઈ તા પાછે નૃત્ય ભયો ગાંન ભયો વાપે કૃશ્નદાસ વહુત રીઝે સો રૂપૈયા સતએક દીએ તબ વા બેસ્યાતે કહ્યો જો તેરો ગાંનહુ આછો ઔર નૃત્યહુ આછો પરિ હમારો સેઠ હૈ સો તેરે ખ્યાલટપાન ઊપર રીઝેગો નાહો તાતેંહોં કહોં સો ગાઇયો તા પાછે કૃશ્નદાસને એક પુરવી રાગમે પદ કરીકે સિખાયો તા પાછે દુસરેદીન વા વેશ્યાકો સાથ લેકે ચલે સો આગરે આએ પાછે તીસરેદીન શ્રીનાથજીદ્વાર આએ સામગ્રી સબ ભંડારમે ધરાઈ તા પાછે જાવ ઉત્થાપનકો સમય ભયો તવ કીર્તનીયા કાહુકો વાગે લેજાન ન દીએ તબ વા બેસ્યાકો સમાજ સહિત લે ગએ શરી ગુસાંઇજી મંદીરમે ઠાડે શરીનાથજીકી મૂઢા કરત હે ઔર મણિકોઠામે બેસ્યા નૃત્ય કરન લાગી ઔર યહ પદ ગાયો સો પદ ॥રાગ પૂરવી॥ મો મન ગિરધર છવિપર અટક્યો॥ લલિત ત્રભંગી અંગનપર ચલિ ગયો તહાંઇઠ ટક્યો ॥૧॥ સજલ સ્યામઘન વરણ નીલહૈ ફિરિચિત અનતન ભટક્યો॥ કૃશ્નદાસ કીયો પ્રાંણ ન્યોછાવરી યહ તન જગસિર પટક્યો ॥૨॥ યહ પદ વા બેસ્યાને ગાયો સો જવ ગાવત ગાવત પીછીલી તુક આઇ જો કૃશ્નદાસ કિયો પ્રાંણન્યો

છાવરિ યહ તન જગસીર પટકયો ઇતનો કહતમાત્ર વા વેસ્યાકે પ્રાંન તત્કાલ નીકસી ગયે ઔર દિવ્યસ્વરૂપ ધરિકે શ્રીનાથજીકી લીલામેં પ્રાપ્ત ભઈ ઔર વા વેસ્યાકે સમાજી હુતે સો મરન લાગે જો હમારીતો યા તે જીવકા હુતી અબ હમ કહા ખાઇંગે તબ કૃષ્નદાસને કહ્યો જો તુમ કયોં રોવત હો ચલો નાચે ખાઇવેકો દેઉ તવ ઉન સમાજીનકો નીચે લાઇકે કૃષ્નદાસને સહસ્ત્ર રૂપૈયા દે વિદા કીયે કૃસ્નદાસને અપને મનતે સમર્પી તાકો શ્રીનાથજીને વા વેસ્યાકો અંગીકાર કરી તાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કાનીતે જીવકકી સમર્પી વસ્તુ યા ભાંતીસો અંગીકાર કરત હૈં.

વાર્તા પ્રસગ. ૫

ઔર કૃષ્નદાસકો ગંગાબાઇસોં બહુત સ્નેહ હુતો સો શ્રીગુસાંઇજી કોન સુહાવતે સો એક દિન શ્રીગુસાંઇજી શ્રીનાથજીકો ભોગ સમર્પત હુતે સો સામગ્રી ઉપર ગંગા વાઈકી દ્રષ્ટિ પરી તાતે શ્રી નાથજી આરોગે નાહી પરિ ભોગતો સમર્પ્યો તા પાછે સમય ભયો તવ ભોગ સરાયો તબ આરતી કરિ અનોસર કરિકે શ્રી ગુસાંઇજી આપ નીચે પધારે તબ સેવક આદિ ભીતરિયા સવનને મહાપ્રસાદ લીયો તબ શ્રી ગુસાંઇજી આપતો ભોજન કરિકે પોઢે તબ શ્રીનાથજીને ભીતરિયાકોં સોવતેમે લાત મારિકે જગાયો ઔર વાસું કહે જો હુંતો ભુખોહોં તવ વા ભીતરિયાને કહ્યો જો મહારાજ શ્રી ગુસાંઇજીને ભોગ સમર્પ્યોહો ઔર તુમ ભુખે કયો રહે તવ શ્રીનાથજીને કહી જો રાજભોગમે તો ગંગાબાઇકી દૃષ્ટિ પરી હુતી તાતે રાજભોગ આરોગ્યો નાહિ તવ વહ ભીતરિયા ઊઠિ શ્રી ગુસાંઇજીકે પાસ આયો સો શ્રીગુસાંઇજી ભોજન કરિકે પૌઢે હુતે તબ ભીતરિને આયકે શ્રીગુસાંઇજીકે ચરણદાવે તવ શ્રી ગુસાંઇજી ચોકિ ઉઠે તવ દેખે તો શ્રીનાથજીકો ભીતરિયાહે તવ વા ભીતરિયાસોં પૂછી જો ઇહાં ઇતની વેર કહાં આયોહૈ તબ વા ભીતરિયાને કહીજો મહારાજ આજુ શ્રીનાથજી ભુખેહે મોકોં લાત મારિકે જગાયો ઔર કહ્યો જો આજુતો મે ભુખોહોં તવ મેને શ્રી નાથજીસો કહ્યો જો મહારાજ ભોગતો શ્રીગુસાંઇજીને સમરપ્યોહો તુમ ભુખે કયોં રહે તબ શ્રી નાથજીને કહી જો સામગ્રો પૈ તો ગંગાવાઇકી દૃષ્ટિ પરી તાતે મે નાહી આરોગ્યો તબ શ્રી ગુસાંઇજી યહ સુનતહી તત્કાલ ન્હાંન કરિ પર્બત ઉપર પધારે સો વહ ભીતરિયાહુ સ્નાંન કરિકે શ્રી ગુસાંઇજી કે સાથહી આયો તબ શ્રી ગુસાંઇજીને વા ભીતરિયા સો કહીજો ભાત ઔર વડી કરો જો તત્કાલ સિદ્ધિ હોય આવે તવ ભાત ઔર વડી કરી સો તત્કાલ સિદ્ધી ભયે તવ શ્રી નાથજીકો ભોગ સમરપ્યો પાછે ભીતરીયા

રસોઇ કરિકે સ્નાન કરિ પર્વત ઉપર આએ તબ શ્રી ગુસાંઇજીકી આજ્ઞા ભઇ જો રાજભોગકી સામગ્રી તો ભઇ સિદ્ધતા પાછે રાજભોગ સેન ભોગ ઇકઠૌરો સમર્પ્યો તા પાછે સમય ભયો તવ ભોગ સરાય સેન આરતી કરી તવ શ્રી નાથજીકો પૈઢાએ ભોગ સરયોહિ સો પ્રસાદ એક ડબરામે ઉહાંઇ રહિ ગયો તવ રામદાસ ભીતરિયાને કહ્યો જો પહલો ભોગ સમર્પ્યો હુતો સો ઉહાંઇ રહી ગયો હૈ તવ શ્રી ગુસાંઇજી ડબરામે તેટલાય કેલિત ઉતારે તાપાછે સવ સેવકનકો વહ વડી ભાતકો મહાપ્રસાદ રંચક રંચક બાંટી દીનો તા પાછે શ્રી ગુસાંઇજી આપકુ આરોગે સોવહ વડી ભાતકો પ્રસાદ અતિ અદ્‌ભુત ભયો અતિ અલૌકીક સ્વાદ ભયો સો શ્રી ગુસાંઇજી આપ સરાયો તવ ક્રસ્નદાસ ઠાડે હુતે તબ ક્રસ્નદાસને કહી જો મહારાજ આપહી કરન હારે આપહી આરોગન હારે તો કયો નઉત્તિમ હોય તબ શ્રીગુસાંઇજીને હંસિકે કહ્યો જો એ તુમારેહી કીએ ભોગતહૈં ॥

॥ પ્રસંગ ॥૫॥

અબ જો યહ વાત શ્રી ગુસાંઇજીને કહી જો એ તુમારેહી કીએ કુલ ભોગતહે સો યહ વાત સુનિકે ક્રસ્નદાસને શ્રી ગુસાંઇજીસો બિગાડી તબ શ્રી ગુસાંઇજીસો ક્રસ્નદાસને કહ્યો જો તુમ પર્વત ઉપર મતી ચઢો તવ શ્રી ગુસાંઇજી આપતો તહાંતે ફિરે સો પરાસૌલીમે આય રહે તબ મનમે વિચારે જો ક્રસ્નદાસ કહા મને કરોગો પરિ શ્રી નાથજીકી ઇચ્છા એસીહે સો શ્રી નાથજીકી ઇચ્છા જાનિકે કછુ વોલે નાહી સો આપ પરાસોલીમે રહે સો પરાસોલીમે ધ્વજાકે સામે બૈઠિકે વિરહકી એઓર શ્રી ગુસાંઇજી તીનીદીનતો શ્રી ગોવરધન રહતે ઓર તીનદીન શ્રી ગોકુલ રહતે તવ તે પરાસોલી આય રહે તવ શ્રી ગુસાંઇજી શ્રી નાથજીકે મંદિરકી ખીરકી પરાસોલીકી ઓર પડતી તાકે સામ્હે બૈઠતે તબ શ્રી નાથજી આપ ખીરકીમે આય દર્શન દેતે તવ યહ જાનિકે ક્રસ્નદાસને પરાસોલીકી ઓરકી ખીરકી વનવાય દીની તવતે શ્રી ગુસાંઇજી ગોકુલતે જબ પરાસોલી આજતે તબ રામદાસજી સવ સેવક આદિ શ્રી નાથજીકી રાજ ભોગ આરતી કરકે અનોસર કરી શ્રી ગુસાંઇજીકે દર્શનકો પરાસોલી આવતે સો આપકે ચરણોદિક લેકે પાછે પ્રસાદ લેતે સો ક્રસ્નદાસકો સુહાવતો નાંહી ઓર સબ સેવક શ્રી ગુસાંઇજીકે દર્શન વિના મહાપ્રસાદ કેસે લેઇ પરિ સેવકન સો ક્રસ્નદાસકી ચલે નાંહી ઓર શ્રી ગુસાંઇજી એક પત્ર લિખિકે રામદાસ ભીતરીયાકો દેતે ઓર કહતે જો શ્રી નાથજીકો દે દીજો સો પત્ર શ્રી નાથજી

કો દેતે શ્રી નાથજી વિગ્યપ્ત ઉત્તર લિખિકે રામદાસકો દેતે સો રામદા-
સ શ્રી ગુસાંઈજીકો દેતે તવ શ્રી ગુસાંઈજી વા પત્રકો વાંચિકે પાનીમે
પીજાતે યા ભાંતિસો છે મહિના વીતે પરિ શ્રી ગુસાંઈજીને શ્રી નાથજી
કો અધિકારિ વૈષ્નવ જાનિ ઔર શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકો સેવક
જાનિ કછુ ન કહ્યો પરિ શ્રી નાથજીકે વિરહકો સ્નેહ વહુત કરને યા
ભાંતિ છે મહીના ભએ તવ એક દિન રાજા વીરવલ આય નિકસે તવ
તા દિન તો શ્રી ગુસાંઈજી પરાસોલી હુતે શ્રી ગિરિધરજી ઘર હુતે
તવ રાજા વીરવલને શ્રી ગુસાંઈજીકો ખબર કરાઈ તવ પોરિયાનને
કહી જો શ્રી ગુસાંઈજીતો પરાસોલી હે શ્રી ગિરધરજી ઘરહે તવ રાજા
શ્રી ગિરધરજીકે દરશનકો આએ તવ વીરવલસોં શ્રી ગિરધરજીને
કહી જો ક્રસ્નદાસ અધિકારી કાકાજીકો શ્રી નાથજીકે દરશન નાંહી
કરન દેત સો કાકાજીકો ખેદ વહુત હોતહે કાકાજી પરાસોલીમે જાય
દર્શન કરતહે તવ વીરવલને શ્રી ગિરધરજીસોં કહી જો અવહુ જાયકે
કૃસ્નદાસકો કાઢુંગો યો કહિકે રાજા વીરવલ શ્રી ગિરધરજીસોં વિદા
હોય કે મથુરા આએ ઓર શ્રી ગુસાંઈજી પરાસોલીતે શ્રી ગોકુલ
આએ ઓર વીરવલને પાંચસે મનુસ્ય ભેજે ઔર કહ્યો જો ક્રસ્નદાસ
કો પકરિ લાવો સો વે મનુસ્ય શ્રી ગોવરધન આય કે કૃસ્નદાસકો બં-
દીખાનેમે દીનો તવ શ્રી ગિરધરજીસોં કહવાય પઠાઈ જો કરસનદાસ
કો બંદીખાનેમે દીનોહે તવ શ્રી ગિરધરજીને શ્રી ગુસાંઈજીસોં ક-
હ્યો જો કરસનદાસકો બંદીખાનેમે દીનોહે તવ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો
જો હાય હાય શ્રી આચારજજી મહાપ્રભુનકે સેવકનકો એસો કષ્ટ
તવ શ્રી ગુસાંઈજીને શ્રી ગિરધરજીસોં કહ્યો જો તુમને કહ્યો હો-
યગો તવ શ્રી ગિરધરજીને કહ્યો જો હમનેતો વીરવલસોં સહજહી
કહ્યો હુતો જો કાકાજીકો દર્શન નાંહી કરન દેત સો કાકાજીકો બહુત
ખેદ હોતહે તવ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો ભોજન જબ કરૂંગો તવ
ક્રસનદાસ આવેગો તવ શ્રી ગિરધરજી તત્કાલ ઘોડા મગાય અસવાર
હોયકે મથુરાકો આએ તવ વીરવલસોં કહ્યો જો કાકાજી ભોજન નાંહી
કરત તાતે કરસનદાસકો છોડિ દેઉ તવ રાજા વીરવલને કરસનદાસકો
શ્રી ગિરધરજીકે હવાલે કરિ દીયો તવ શ્રી ગિરધરજી તત્કાલ સંગ લે
શ્રી ગોકુલ આએ તવ શ્રી ગુસાંઈજીને સુની જો શ્રી ગિરધરજી
ક્રસનદાસકો સંગ લેકે આવતહે સો શ્રી ગુસાંઈજી ઠકુરાની ઘાટ ઉ-
પર પહુંચે ઔર વા ઓરતે કરસનદાસ આએ સો શ્રી ગુસાંઈજી
કો દરશન કીએ ઔર એક નયો પદ કરીકે ગાયો સો પદ ॥

॥ રાગ કેદારો ॥ શ્રી વિઠ્ઠલ જુકે ચરનનકી બલિ ॥ હમ સેપ-
તીત ઉધારન કારન પરમ કૃપાલ આયે આપન ચલિ ॥ ૧॥ ઉજ્જલ
અરૂણા દયારંગ રંજીતદસ નખચંદ્ર વિહારતમનનીદલ ॥ સુભગકર સે-
ખકર સોભન પાવન ભક્ત મુદિત લલિત કર અંજલ ॥ ૨॥ અતિસે
મરદુલ સુગંધ સુસીતલ પરતત્રિ વિધિતા પડારતમલ ॥ ભજી કૃષ્ણ-
દાસ વાર એક સુધિ કરી તરો કહાકરેગોરિ પુકલ ॥૩॥ યહપદ શ્રી ગુ-
સાંઈજીકે આગે ગાયો પાછે શ્રી ગુસાંઈજી કૃષ્ણદાસકો અપને
ઘર લે આએ પાછે કૃષ્ણદાસ સો શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો
જો ઉઠો ભોજન કરો તવ કૃષ્ણાસને કહ્યો મહારાજ આપ ભોજન
કરીયે પાછે મે જુઠન લેઉગો તબ શ્રી ગુસાંઈજી ભોજનકો બેઠે
તવ કૃષ્ણદાસને એક પદ ઔર ગાયો સો પદ ॥ રાગ ॥ કાન્હરો ॥
તાહીકો સિરનાઈયે જો વલ્લભ સુત પદ રજરતિ હોય॥ કીજે કહા આન
ઊચે પદ દિનસો કહા સગાઈ મોય ॥૧॥ સારસાર વીચારી મતો કરી
શ્રુતિબ ચગોધનલિયોનિચોય ॥ તહાં નવનીત પ્રગટ પુરૂષોત્તમ સહજાઈ
ગોર સલિયો વિલોય ॥ ૨ ॥ જાકે મનમે ઉગ્ર ભરમ હે શરી વિઠ્ઠલ
શરી ગિરધર દોય ॥ તાકો સંગ વિખમ વિખહુતે ભુલિ હુ ચતુર કરોહે
જીનકોય ॥૩॥ તેજ પ્રતાપ દેખી અપને ચખ અસમ સારજો ભિદેન
તોહિ ॥ કૃસ્નદાસ તે સુરતે અસર ભયે અસુર તે સુર ભયે ચરણનિ
છોહિ ॥૪॥ યહ પદ સુનિકે શરી ગુસાંઈજી બહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે
શરી ગુસાંઈજી ભોજન.કરીકે પધારે તવ. કૃષ્ણદાસ સોં કહ્યોજો અબ
જાઉ ભોજન કરો તવ કૃસ્નદાસ ભીતર ગએ તબ શરી ગિરધરજીને
શરી ગુસાંઈજીકી જુઠન પાતરી કૃષ્ણદાસકે આગે ધરી તવ કૃસ્નદાસને
મહાપ્રસાદ લીનો પાછે વીડા દોય દીએ રાત્રિકો કૃસ્નદાસ વહાંઈ સોઈ
રહે તાપાછે પિછલી રાત્ર ઘડી દોઈ રહી તવ શરી ગુસાંઈજી ઉઠેદેહ
કૃત કરીકે સ્નાંન કીયો શરી નવનીત પ્રિયાજીકે મંગલાકે દર્શન કરીકે
વાહિર પધારે તબ શરી નાથજીદ્વાર પધારી વેકી તઈયારી કીએ તબ
ઘોડા દોઈ મંગાયે એક ઘોડા ઉપર શરી ગુસાંઈજી અસવાર ભએ એક
ઘોડા ઉપર કૃસ્નદાસ. અસવાર કીયો ઔર શરી ગોકુલ તે ચલેસો શરી
નાથજીદ્વાર દિન પહરસવા એક ચઢે જાય પહુચે સો યહાં શરી નાથ-
જીકો રાજ ભોગ આયો હુતો સો શરી ગુસાંઈજી તતકાલ સ્નાંન કરીકે
ઉપર પધારે ઔર શરી ગુસાંઈજી વિગ્યપ્ત પત્રપરા સોલીતે લિખીત
સો રામદાસ ભીતરીયા કે હાથ પઠાવતે તાકો પ્રતિ ઉત્તર શરી નાથ-
જી પત્રમે લિખીકે શરી ગુસાંઈજીકો પઠાવતે સો શરી ગુસાંઈજી જ-

જમે ઘોરાકે પીજાતે સોછેલ દિનકો પત્ર શરી નાથજીકે હસ્તાક્ષરકો સો શરી ગુસાંઈજી રાખે હુતે સો પત્ર સાથહીલે આએ હુતે પાછે શરી નાથજીકો રાજ ભોગ આયો હુતો સો સમય ભયો તબ શરી ગુસાંઈજી ભોગ સરાયવેકો પધારે તબ શરી ગુસાંઈજીકો દેખીકે શરી નાથજી બહુત પ્રસન્ન ભએ ઔર પૂછો જો નંકિહો તબ શરી ગુસાંઈજી કહેજો તુમકો દેખે સોઈ દિનની કેહે પાછે પરસ્પર દોઉજને મસિકયાએ પાછે શરી ગુસાંઈજી રાજ ભોગ સરાયો પાછે વહ પત્ર હુતો સો ઝાંપીમે ધરયો પાછે રાજ ભોગકે દર્શન ખુલે તબ કૃસ્નદાસને દર્શન કીએ પાછે શરી ગુસાંઈજી રાજ ભોગ આરતી કરી અનોસરી કરી નીચે પધારે પાછે રસોઈ કરી ભોગ સમર્પિત ભોજન કરી શરી ગુસાંઈજી પૌઢો સો ઉત્થાપન તે ઘડી દોય પહલે ઉઠે પાછે ઉત્થાપનકો સમય ભયો તબ સ્નાંન કરી ઉપર પધારે સો શંખનાદ કરવાયો શરી નાથજીકે ઉત્થાપન ભએ પાછે શેન આરતી ઉપરાંત દર્શન કરકે કૃસ્નદાસકો શરી નાથજી કે સન્નિધાન બુલાયો ઔર કહયો જો કૃસ્નદાસ તુમ અધિકાર કરો ઔર શરી નાથજીકી સેવા નીકો ભાંતિસો કરીઓ તબ કૃસ્નદાસને શરી નાથજીકે સન્નિધાન એક પદ ગાયો સોપદ રાગ કાન્હરો ॥ પરમ કૃપાલ શ્રીવલ્લભનંદન કરત કૃપા નિજ હાથ દે માથે ॥ જે જન સરણ આએ અનુસરહો ગહિસોં પતિ શ્રી ગોવર્ધનનાથે ॥૧॥ પરમ ઉદાર ચતુર ચિંતામણિ રાખત ભવ ધરાતે સાથે ॥ ભજી કૃસ્નદાસ કાજ સબ સરહીં જો જાને શ્રી બિઠલનાથે ॥ ૨॥ યહ પદ ગાયો ઔર બીનતી કીની જો મહારાજ મેરો અપરાધ ક્ષમા કરો તબ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો તુમારો અપરાધ શ્રી નાથજી ક્ષમા કરેગે પાછે કૃસ્નદાસકો બિદા કીયો પાછે શ્રીનાથજીકો પૌઢાયકે શ્રી ગુસાંઈજી નીચે ઉતરે શ્રી ગુસાંઈજી પરમદયાલ કૃસ્નદાસકો કૃત કછુ મનમે ન આનેં શ્રી આચારયજીકે સેવક જાનિ અનુગ્રહ કીયો પાછે શરી ગુસાંઈજી દિન દોઈ રહે પાછે શરી ગોકુલ પધારે ફિરી કૃસ્નદાસ શ્રી ગુસાંઈજીકી આજ્ઞા તે અધિકાર કરન લાગે ॥

વાર્તા પ્રસંગ ૯

સો વહુત બરસલોં ભલી ભાંતિસોં અધિકાર કીયો પાછે એક વૈષ્ણવને કૃસ્નદાસસો કહી જો મોકો એક કુવા બનાવવાનો હે ઔર મોકો અપને દેશકો જાનો હે તાતે દ્રવ્ય તુમકો દે જાતહો સો તુમ બનવાય દીજો તબ કૃસ્નદાસને કહી જો આછો તબ વહ વૈષ્ણવ તીનસે રૂપયા દેકે અપને દેશકો ગયો તબ કૃસ્નદાસને ઉન રૂપઈયાનમે તે એક સો રૂપીયા એક કુલ્હરામે ધરિકે આંમકે વૃક્ષકે નીચે ગાડિ દીએ કહ્યો જો

દોઇ સૈં રૂપયા લગિ ચુકેગે તબ ઇનકો કાઢેંગે સો આછો મહુર્ત દેખિ કે રૂદ્ર કુંડ ઉપર કુવા ખુદાયો તબ કેતેક દિનમે વહ કુવા મોંહો તાંઇ બનિકે તૈયાર ભયો ઔર દોઇ સૈં રૂપયા લગે મહોઢા બાકી રહ્યો તબ સ્થાપનકે દર્શન કરી કે કૃસ્નદાસ કુવા દેખનકો ગયે સો હાથમે આસા હુતે સો આસાટેકિકે કુવાકે ઉપર ઠાઢે ભએ સો વહ આસા સરક્યો તબ કૃસ્નદાસ કુવામે જાઇ પડે તબ તો મનુષ્ય દોઇ કુવામે ઉતરે સો બહુ તેરો ઢુંઢે પરિ કૃસ્નદાસકો સરીરહુ ન પાયો તબ સબ મનુષ્ય ઉહાં તે ફિરિ આએ સો તા સમે શ્રી ગુસાંઇજી શરી નાથજીકો સેન ભોગ ધરિકે મંજુષમે બિરાજે હુતે ઔર રામદાસ શરી ગુસાંઇજીકે પાસ બેઠે હે તા સમે કાહુને આયકે કહ્યો જો મહારાજ કૃસ્નદાસને કુવા બનવાયો હોસો કૃસ્નદાસ દેખન ગએ હુતે સો આસા ટેકિકે કુવાકે મોહેડે ઉપર ઠાડે હુતે સો આસાસરક્યો સો કુવામે ગિરિ પરે ઔર મનુસ્ય દોઇ ક્રસ્નદાસકો ઢુંઢિવેકો ઉતરે સો બહુ તેરો ઢુંઢે પરિ શરીર ન પાયો કહા જાનિયે કહા ભયો તબ રામદાસજી કહે જો અધોગચ્છંતિ તામસા તવ શરી ગુસાંઇજી કહે જો રામદાસ એસે ન કહિ અબજો કૃસ્નદાશ કુવામે ગિરે શો શરીર ન મિલ્યો તાકો કારન કહા સો તાકો કારન યહ જો કૃસ્નદાશ મેં કોઇ અલૌકિક જીવ હુતે શોતો શરીનાથજી કી લીલામે પ્રાપ્તિ ભયો ઔર કૃસ્નદાશને પાશરીરશોં શરી ગુશાઇજીકી અગન્યા કરીહે જો યહ શરીર અલોકીક જીવ ભુગતનોહિ શો કુવામે ગિરત માત્ર ક્રસ્નદાશકો શરીર લૌકિક શદ્ય હોય કે પૂછરીકી ઔરએક વૃક્ષ હે પીપરકો તહાં પ્રેત હોય કે રહ્યો ભોગ ભુગતનકો તાતે ક્રસ્ન દાશકો શરીર કુવામે ન મિલ્યો શરી ગુસાંઇજીકી અવગ્યાતે ક્રસ્નદાશકી યહ ગતિ ભઇ જો પ્રેત હોયકે પૂછરીકી ઔર પીપરકે વૃક્ષ ઉપર બૈ-ઠે રહત હે ॥

વાર્તા પ્રસંગ ૮.

ઔર એક શમે શરીનાથજીકી ભેસિ ખોય ગઇ હુતીશો ગોપી-નાથ ગ્વાલ ઔર ચારિ પાંચ ગ્વાલ પૂછરીકી ઔર ઢુંઢવેકો ગએ હુતે શો ગોપીનાથ દેખે તો પૂછરીકી ઔર શરીનાથજી ખેલતહે ઔર એક પીપર ઉપર કૃશનદાશ પ્રેત હવેકે બેઠે હે તબ કૃશનદાશને ગોપીનાથ ગ્વાલશોં કહી જો અરે ભઇયા મેરી વીનતી શરી ગુશાંઇજીશોં કરિયો ઔર કહિયો જો કૃસ્નદાશને કહ્યા હે જો હોં તુમહારો અપરાધિહોં તાતેં મેરી યહ વિવસ્યા હે હું શરીનાથજી કે પાશ હોતો હુ મેરી ગતિ હોત નાંહી તાતે મેરો અપરાધ ક્ષમા કરી તો મેરો ગતિ હોય ઔર બાગમે

એક આમકે વૃક્ષકે નીચે કુલહરામે એક સૌ રૂપૈયા ગડે હે શો કાઢિકે વા કુવાકો મઠોડા વાકી રહ્યો શો બનવાવો તો મેરી ગતિ હોય તબ ગો- પીનાથ ગ્વાલને યહ વાત શરી ગુશાંઈજીકે આગે કહી જો મહારાજ કૃશ્નદાશ અધિકારીને યહ વિનતી કરી હે તબ શરી ગુશાંઈજી આમકે નીચે તે રૂપયા લાયકે મઠોડા કુવાકો બનવાયો તબ કૃશ્નદાશકી ગતિ ભ- ઈ કૃશ્નદાસકો પ્રેત જોનમે શરીનાથજી દર્શન દેએ તે તાકો કારન યહ જો શ્રીનાથજીકે શનિધાન શરી ગુશાંઈજીને કૃશ્નદાશશોં કહ્યો જો કૃ- શ્નદાશ તુમ અધિકાર કરો ઔર શરીનાથજીકી સેવાનીકી ભાંતિ ક- રિયો તબ કૃશ્નદાશને કહ્યો જો મહારાજ મેરો અપરાધ ક્ષમા કરો તબ શરી ગોશાંઈજીને કહી જો તુમહારો અપરાધ શરીનાથજી ક્ષમા કરે ગે સો શરીગુશાંઈજી કૃપાતે શરીનાથજીને અપરાધ ક્ષમા કરો શો પ્રેત જોનમે દર્શન દેતે પરિસ્પર્સ ન કીયો જો સ્પર્શ હોય તો ઉદ્ધાર હોય શો ઉદ્ધાર તો શરી ગુસાંઈજીકે હાથહે કૃશ્નદાસ શરી નાથજી સોં કહતે જો મહારાજ તુમ મોકો દર્શન દેતહો મોસોં બોલતહો ઔરમે પ્રેત હું તાતે મેરો ઉદ્ધાર ક્યો નાહી કરત તબ શરી નાથજીને કહી જોહું તોકો દરશન દેતહો બોલતહોં સોતો શરી ગુસાંઈજીકે વચનકે લિયે નાહી તો પ્રેત જોનમે દર્શન નાહી દેતો ઔર બોલતો હું નાહી ઔર ઉદ્ધાર તો શરી ગુસાંઈજીકે હાથહે તે શરી ગુસાંઈજીકો અપરાધ કિયોહે તાતે શરી ગુસાંઈજી ઉદ્ધાર કરેગે તબ હોયગો તાપાછે શરી ગુસાંઈજી આપપરમ કૃપાલ કૃશ્નદાસકે ઉપર દયા આઈજો અબતો બહુત દિન ભએહેં તાતે અબ ઉદ્ધાર હોય તો ભલો તબ શરી ગુસાંઈજી ધ્રુવઘાટ ઉપર આયકે કૃશ્નદાસ કો કર્મ કરવાય ઉદ્ધાર કીયો તબ કૃશ્નદાસકો ઉદ્ધાર ભયો ઔર લીલામે પ્રાપ્તિ ભયો ઔર શરી ગુસાંઈજી કહે જો કૃશ્નદા- સને તીનવાત આછી કરી એક તો અધિકાર કીયો શો એશો કીયોજો ફેરી એશો ન કરે દુસરે કીર્તન કીયેશો અદભુત કીયે ઔર તીસરે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો શેવક હોયકે શેવા હુ એસી કરી જોકો ઉન કરેગો તાતે વે કૃશ્નદાસ શરી આચારયજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમકૃપાપાત્ર ભગવદીયહેં તાતે ઇનકી વાર્તાકો પાર નાહી તાતે ઇનકી વાર્તા કહાંતાં- ઈ લીખીયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ૯ સંબંધ ૧૮૪ વૈશ્નવ ૮૪ ભએ ॥

संपूर्णम्